

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 1 sierpnia 2016 r.

RM-10-80-16

Pan Marek KUCHCIŃSKI
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych.

Uprzejmie informuję Pana Marszałka, że ww. projekt został notyfikowany Komisji Europejskiej w dniu 29 lipca 2016 r. pod numerem 2016/398/PL. Obowiązkowy termin wstrzymania procedury legislacyjnej projektu ustawy upływa w dniu 31 października 2016 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa określa warunki urządzania i zasady prowadzenia działalności w zakresie gier hazardowych oraz zasady opodatkowania podatkiem od gier hazardowych, zwanym dalej „podatkiem od gier”.

2. Grami hazardowymi są gry losowe, zakłady wzajemne, gry w karty, gry na automatach.

3. Ustawie podlega urządzanie gier hazardowych w sieci Internet, w tym urządzanie gier, których zasady odpowiadają zasadom:

- 1) gier losowych;
- 2) gier na automatach.”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Grami losowymi są gry o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których wynik w szczególności zależy od przypadku. Są to:”

- uchyla się pkt 5,
- pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) loterie audiotekstowe, w których uczestniczy się przez odpłatne:

- a) połączenie telefoniczne,

¹⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy oraz ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

- b) wysyłanie wiadomości tekstowych z użyciem publicznej sieci telekomunikacyjnej.”,
- b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) zaistnienia różnych zdarzeń, w tym zdarzeń wirtualnych, w których uczestnicy wpłacają stawki, a wysokość wygranych zależy od umówionego, między przyjmującym zakład a wpłacającym stawkę, stosunku wpłaty do wygranej – bukmacherstwo.”,
- c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
„5a. Grami w karty są gry black jack, poker, baccarat, gdy są rozgrywane o nagrody pieniężne lub rzeczowe.”,
- d) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:
„6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych rozstrzyga na wniosek lub z urzędu, w drodze decyzji, czy:
1) gra lub zakład posiadające cechy wymienione w ust. 1–5a jest grą losową, zakładem wzajemnym, grą w karty, grą na automacie w rozumieniu ustawy;
2) zasady gier urządanych w sieci Internet, odpowiadają zasadom gier losowych lub gier na automatach.
7. Do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 6, należy załączyć opis planowanego albo realizowanego przedsięwzięcia, zawierający w szczególności zasady jego urządzania, przewidywane nagrody, sposób wyłaniania zwycięzców oraz, w przypadku gry na automatach, badanie techniczne danego automatu, przeprowadzone przez jednostkę badającą upoważnioną do badań technicznych automatów i urządzeń do gier, a w przypadku gier urządanych przez sieć Internet opinię potwierdzającą zasady i prawidłowość oprogramowania do urządzania tych gier. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może zażądać przedłożenia takich dokumentów przez stronę także w postępowaniu prowadzonym z urzędu.”,
- e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:
„7a. Nie wydaje się decyzji, o której mowa w ust. 6, gdy charakter gier na danym urządzeniu został ustalony w wyniku kontroli przeprowadzonej zgodnie z odrębnymi przepisami przez naczelnika urzędu celnego.
7b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 7, mając na

uwadze potrzebę zapewniania jednolitości wniosków i sprawnej realizacji zadań w tym zakresie.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Urządzanie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty, gier na automatach jest dozwolone na podstawie właściwej koncesji, zezwolenia lub dokonania zgłoszenia.”;

4) w art. 4:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 po lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) salon gier na automatach – jako wydzielone miejsce, w którym prowadzi się gry na automatach na podstawie zatwierdzonego regulaminu, a liczba zainstalowanych automatów wynosi od 3 do 50 sztuk;”;

– po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3–5 w brzmieniu:

„3) urządzeniu do gier – rozumie się przez to wszelkie urządzenia, z wykorzystaniem których możliwe jest prowadzenie gry hazardowej oraz urządzenia, których działanie wpływa na prowadzenie gier;

4) urządzeniu losującym – rozumie się przez to urządzenie służące do ustalania wyników gry w loteriach pieniężnych, loteriach audiotekstowych, grach liczbowych, loteriach promocyjnych i loteriach fantowych;

5) wydzielonym miejscu – rozumie się przez to miejsce, które ogranicza wstęp osób poniżej 18 roku życia oraz zapewnia przestrzeganie przepisów dotyczących reklamy gier hazardowych.”;

b) uchyla się ust. 2;

5) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzenie działalności w zakresie gier liczbowych, loterii pieniężnych, gry telebingo oraz gier na automatach poza kasynem gry jest objęte monopolem państwa.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Działalność w zakresie gier liczbowych i loterii pieniężnych może być prowadzona w formie udziału w grach liczbowych i loteriach pieniężnych

urządzanych jednocześnie na terytorium więcej niż jednego państwa (gry multijurysdykcyjne).

1b. Urządzanie gier hazardowych w sieci Internet, w tym gier, których zasady odpowiadają zasadom gier losowych i gier na automatach, jest objęte monopolem państwa.

1c. Przepisu ust. 1b nie stosuje się do zakładów wzajemnych i loterii promocyjnych.

1d. Monopol państwa w zakresie gier na automatach poza kasynem gry jest wykonywany w salonach gier na automatach.”;

6) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być wykonywana po uzyskaniu koncesji na kasyno gry, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 oraz art. 6a ust. 2.

2. Działalność w zakresie gier bingo pieniężne może być wykonywana po uzyskaniu zezwolenia na salon gry bingo pieniężne.

3. Działalność w zakresie zakładów wzajemnych może być wykonywana – stosownie do udzielonego zezwolenia – wyłącznie w punktach przyjmowania zakładów wzajemnych albo przez sieć Internet po uzyskaniu zezwolenia na urządzenie zakładów wzajemnych.

4. Działalność w zakresie określonym w ust. 1–3 jest wykonywana na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy.

5. Urządzanie gier hazardowych w zakresie określonym w ust. 1–3 jest możliwe wyłącznie w formie spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 7a.

6. Akcje (udziały) w spółkach, o których mowa w ust. 5, może nabywać lub obejmować:

1) osoba prawna lub spółka niemająca osobowości prawnej, której siedziba znajduje się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

- 2) osoba fizyczna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do spółek, o których mowa w art. 7a ust. 1.”;

- 7) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a 1. Gra w pokera może być organizowana w kasynach gry lub poza kasynem gry przez podmioty zarządzające gry hazardowe na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry w następujący sposób:

- 1) w kasynie gry, gdy regulamin gry w pokera został uprzednio zaakceptowany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz:
 - a) gra jest prowadzona przez uprawnionego pracownika, a gracze grają przeciwko kasynu albo
 - b) w formie turnieju gry w pokera gdy uczestnicy grają między sobą, a liczba uczestników w turnieju wynosi co najmniej 10 osób oraz dokonano zgłoszenia organizacji takiego turnieju dyrektorowi izby celnej właściwemu ze względu na miejsce urządzania turnieju gry w pokera;
- 2) poza kasynem gry w formie turnieju gry w pokera, gdy:
 - a) uczestnicy turnieju gry w pokera grają między sobą, a liczba uczestników turnieju wynosi co najmniej 10 osób,
 - b) dokonano zgłoszenia turnieju gry w pokera dyrektorowi izby celnej właściwemu ze względu na miejsce urządzania turnieju gry w pokera,
 - c) regulamin turnieju gry w pokera został uprzednio zaakceptowany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - d) podmiot zarządzający turniej gry w pokera jest obowiązany zainstalować w miejscu organizacji gry system audiowizyjny, o którym mowa w art. 15b ust. 1.

2. Gra w pokera może być urządzana w formie turnieju gry w pokera poza kasynami gry przez podmiot nieposiadający koncesji na prowadzenie kasyna gry jeżeli:

- 1) wygraną są nagrody rzeczowe, a wartość nagród rzeczowych nie przekracza 50% kwoty bazowej, o której mowa w art. 70;
- 2) dokonano zgłoszenia organizacji takiego turnieju dyrektorowi izby celnej właściwemu ze względu na miejsce urządzania turnieju gry w pokera;

- 3) regulamin turnieju gry w pokera poza kasynem gry został zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 4) gra odbywa się w wydzielonym miejscu dostępnym wyłącznie dla pełnoletnich osób zaproszonych przez organizatora.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, adres zamieszkania osoby zgłaszającej albo nazwę, adres siedziby podmiotu zgłaszającego;
- 2) nazwę turnieju gry w pokera;
- 3) określenie czasu, w którym planuje się urządzenie turnieju gry w pokera oraz miejsca jego urządzenia;
- 4) przewidywaną liczbę uczestników;
- 5) przedsięwzięte środki w celu uniemożliwienia dostępu niepełnoletnim uczestnikom.

4. Gra w pokera w formie turnieju gry w pokera poza kasynami gry, o której mowa w ust. 2, może być urządzana przez osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej.

5. Organizujący turniej gry w pokera poza kasynem gry, o którym mowa w ust. 2, będący osobami fizycznymi, członkami władz osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej nie mogą być skazani prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo skarbowe.

6. Podmiot urządzający turniej gry w pokera na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry jest obowiązany przedstawić dyrektorowi izby celnej, właściwemu ze względu na miejsce urządzania tego turnieju, któremu dokonano zgłoszenia organizacji takiego turnieju, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zakończenie tego turnieju, szczegółową pisemną informację o osobach, które uzyskały wygrane w turnieju, oraz o rozliczeniu podatku od gier.”;

- 8) w art. 7a w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) posiada pełnomocnictwo do zawierania umów cywilno-prawnych w imieniu i na rzecz spółki, o której mowa w ust. 1;”;

9) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Warunkiem urzędowania gier objętych monopolem państwa jest zatwierdzenie ich regulaminu, w tym jego każdorazowej zmiany, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

10) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1–3 oraz w art. 7 ust. 2, może być prowadzona, pod warunkiem że:

- 1) wobec spółki lub jej akcjonariuszy (wspólników) posiadających akcje (udziały), których wartość przekracza 10% kapitału zakładowego spółki, lub członków zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej lub prokurentów spółki będących osobami fizycznymi, osobami prawnymi lub spółkami niemającymi osobowości prawnej, nie istnieją uzasadnione zastrzeżenia z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego, bezpieczeństwa interesów ekonomicznych państwa, a także przestrzegania przepisów regulujących przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 2) członkowie zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółki posiadają obywatelstwo polskie lub obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, z tym że wymogu tego nie stosuje się do spółek, o których mowa w art. 7a ust. 1;
- 3) przed organami wymiaru sprawiedliwości państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym nie toczy się postępowanie przeciwko podmiotom wymienionym w pkt 1 w sprawach o przestępstwa związane z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu;
- 4) spółce, o której mowa w pkt 1, w terminie 6 lat przed datą złożenia wniosku o koncesję lub zezwolenie nie cofnięto koncesji lub zezwolenia z powodów określonych w art. 59 ust. 1 pkt 2;
- 5) akcjonariusze (wspólnicy), o których mowa w pkt 1, nie byli akcjonariuszami (wspólnikami) posiadającymi akcje (udziały), których wartość przekraczała 10% kapitału zakładowego spółki, w spółce, której w terminie 6 lat przed datą złożenia

wniosku o koncesję lub zezwolenie cofnięto koncesję lub zezwolenie z powodów określonych w art. 59 ust. 1 pkt 2;

- 6) członkowie zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej lub prokurenci, o których mowa w pkt 1, nie byli członkami zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej lub prokurentami w spółce, której w terminie 6 lat przed datą złożenia wniosku o koncesję lub zezwolenie cofnięto koncesję lub zezwolenie z powodów określonych w art. 59 ust. 1 pkt 2.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wystąpić z wnioskiem do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Komendanta Głównego Policji o przekazanie informacji, czy w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, istnieją uzasadnione zastrzeżenia z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego, bezpieczeństwa interesów ekonomicznych państwa, a także przestrzegania przepisów regulujących przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

3. Organy, o których mowa w ust. 2, przekazują informacje, o których mowa w ust. 2, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.”;

- 11) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby fizyczne będące współnikami (akcjonariuszami) spółki prowadzącej działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1–3, reprezentujące co najmniej 10% kapitału zakładowego, oraz członkowie zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej lub prokurenci takiej spółki powinni posiadać nienaganną opinię, w szczególności nie mogą być osobami skazanymi za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

- 12) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Urządzanie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry pokera, gier w kości oraz gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gry na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy, z zastrzeżeniem ust. 4 i ust. 5.

2. Urządzanie gry bingo pieniężne jest dozwolone wyłącznie w salonach gry bingo pieniężne na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy.

3. Przyjmowanie zakładów wzajemnych jest dozwolone – stosownie do udzielonego zezwolenia - wyłącznie w punktach przyjmowania zakładów wzajemnych lub przez sieć Internet na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy.

4. Urządzanie gry w pokera jest dozwolone również poza kasynami gier wyłącznie na zasadach i warunkach określonych w art. 6a.

5. Spółka, o której mowa w art. 5 ust. 2, prowadzi działalność w zakresie gier hazardowych na zasadach określonych w ustawie i zatwierdzonych regulaminach.”;

13) w art. 15:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1f w brzmieniu:

„1a. Automaty do gier mogą być instalowane w salonach gier na automatach:

- 1) na terenie powiatu w liczbie nie większej niż wynikającej z proporcji 1 automat na każde rozpoczęte 1000 mieszkańców powiatu; maksymalna, łączna liczba automatów do gier w salonach gier na automatach wynosi 60 tys. sztuk;
- 2) w miejscach, w których w ciągu ostatnich pięciu lat nie stwierdzono urządzania gier na automatach niezgodnie z przepisami ustawy.

1b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady usytuowania na terenie gminy salonów gier na automatach, w szczególności ich minimalną odległość od placówek edukacyjnych, miejsc kultu religijnego oraz innego ośrodka gier, uwzględniając potrzebę ograniczenia negatywnych skutków społeczno-ekonomicznych hazardu.

1c. Warunkiem urządzania gier na automatach w salonach gier na automatach jest zatwierdzenie lokalizacji salonu gier na automatach przez dyrektora izby celnej właściwego ze względu na planowaną lokalizację salonu gier na automatach. Dyrektor izby celnej zatwierdza lokalizację salonu gier na automatach, w drodze decyzji.

1d. W celu zapewnienia ochrony grających przed negatywnymi skutkami hazardu, podmiot wykonujący monopol państwa w zakresie gier hazardowych na

automatach urządzanych w salonach gier na automatach ma obowiązek wdrożyć regulamin odpowiedzialnej gry, obejmujący w szczególności:

- 1) umieszczenie w salonie gier na automatach, w widoczny sposób:
 - a) informacji o podmiocie oferującym gry hazardowe i sposobie kontaktu z nim,
 - b) regulaminu gry,
 - c) informacji o zakazie gry osobom poniżej 18 roku życia,
 - d) informacji o ryzyku związanym z hazardem,
 - e) nazw instytucji świadczących pomoc osobom z problemami hazardowymi;
- 2) procedurę weryfikacji ukończenia 18 roku życia przez uczestników gry;
- 3) procedurę rejestracji uczestnika gry, jako warunku rozpoczęcia i prowadzenia gry, z uwzględnieniem dolnego limitu stawki, od którego zaczyna się rejestracja uczestnika gry;
- 4) mechanizmy umożliwiające uczestnikom gry kontrolę swojej aktywności w salonie gier na automatach;
- 5) mechanizmy uniemożliwiające uczestnikom gry, grę po wyczerpaniu środków finansowych uczestnika gry;
- 6) zapewnienie ochrony małoletnich przy sposobie prezentacji informacji handlowych w salonie gier na automatach.

1e. Podmiot wykonujący monopol państwa w zakresie gier hazardowych w salonach gier na automatach przedstawia projekt regulaminu odpowiedzialnej gry ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, do zatwierdzenia.

1f. Podmiot, o którym mowa w ust. 1e, umieszcza w salonie gier na automatach zatwierdzony regulamin odpowiedzialnej gry, nie później niż z chwilą rozpoczęcia urządzania gier na automatach.”,

b) w ust. 3 wyrazy „w ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „w ust. 1–2”;

14) w art. 15b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie gier urządzanych w kasynie gry oraz salonie gry na automatach jest obowiązany do zainstalowania w kasynie gry oraz salonie gry na automatach audiowizyjnego systemu kontroli gier służącego kontroli przebiegu i prowadzenia gier, w tym umożliwiającego weryfikację prawidłowości określania rezultatów gier, rozliczania żetonów i pieniądza gotówkowego, wydawania

zaświadczeń o uzyskanej wygranej i prowadzenia ewidencji wypłaconych (wydanych) wygranych oraz rozstrzygnięcie wątpliwości związanych z urządzeniem gier, a także możliwość kontroli i weryfikacji osób wchodzących do kasyna gry oraz salonu gry na automatach, za pomocą zapisu sygnału audiowizyjnego.”;

15) po art. 15b dodaje się art. 15ba w brzmieniu:

„Art. 15ba. 1. Podmiot wykonujący monopol państwa w zakresie gier na automatach urządzanych w salonach gier na automatach prowadzi system teleinformatyczny rejestrujący i archiwizujący:

- 1) dane dotyczące wpłaconych stawek i wypłaconych wygranych w grach na automatach urządzanych w salonach gier na automatach,
- 2) przebieg gier w grach na automatach urządzanych w salonach gier na automatach,
- 3) lokalizację i prawidłowość działania automatów do gier,
- 4) dane o automatach do gier, w tym informacje o awariach i ingerencjach w automat do gier

– zwany dalej „systemem rejestrującym”.

2. Automaty do gier są przystosowane i podłączone do systemu rejestrującego z dniem rozpoczęcia wykonywania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, działalności w zakresie gier na automatach urządzanych w salonach gier na automatach.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, udostępnia w pełnym zakresie system rejestrujący ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i wyznaczonemu przez niego organowi Służby Celnej, od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, organ Służby Celnej, któremu podmiot wykonujący monopol państwa w zakresie gier na automatach urządzanych w salonach gier na automatach udostępni system rejestrujący, uwzględniając możliwości organizacyjno-techniczne tego organu zapewniające sprawne wykonywanie zadania.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki prowadzenia i działania systemu rejestrującego, uwzględniając potrzebę zapewnienia odpowiedniej kontroli nad prowadzeniem działalności w zakresie urządzania gier na automatach w salonach gier na automatach.”;

16) art. 15d otrzymuje brzmienie:

„Art. 15d. 1. W przypadku urządzania gier hazardowych przez sieć Internet, urządzenia przetwarzające i archiwizujące dane dotyczące tych gier hazardowych, a

także ich uczestników, powinny być zainstalowane i przechowywane na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Podmiot zarządzający gry hazardowe przez sieć Internet może wykorzystywać do ich urządzania wyłącznie stronę internetową, której krajowa domena najwyższego poziomu jest przypisana do polskich stron internetowych.

3. Podmiot zarządzający gry hazardowe przez sieć Internet jest obowiązany prowadzić, w czasie rzeczywistym, w urządzeniu archiwizującym usytuowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, archiwizację wszelkich danych wymienianych między tym podmiotem a uczestnikiem gier hazardowych, w tym pozwalających na ustalenie przebiegu i wyniku gier hazardowych oraz przeprowadzanych transakcji wynikających z tych gier oraz danych niezbędnych do identyfikacji uczestnika gier hazardowych.

4. Podmiot zarządzający gry hazardowe przez sieć Internet jest obowiązany zapewnić organom Służby Celnej dostęp, w tym dostęp zdalny, do danych, o których mowa w ust. 3, przechowywanych w urządzeniu archiwizującym oraz udostępnić w tym celu odpowiednie narzędzia i oprogramowanie zapewniające bezpieczeństwo danych.

5. Dostęp, o którym mowa w ust. 4, powinien umożliwiać odczytywanie, kopiowanie i przetwarzanie skopiowanych danych.

6. Podmiot zarządzający gry hazardowe przez sieć Internet zapewnia bezpieczeństwo archiwizowanych i udostępnianych danych.

7. Dane, o których mowa w ust. 3, są przechowywane przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dokonano ich archiwizacji. Po upływie tego okresu podmiot zarządzający gry hazardowe przez sieć Internet usuwa dane.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób archiwizacji danych, w tym warunki dotyczące urządzeń archiwizujących oraz ich oprogramowania, uwzględniając zapewnienie bezpieczeństwa, integralności i kompletności przechowywanych i udostępnianych danych oraz

możliwości ich uzyskiwania z podziałem na gry hazardowe prowadzone na różnych stronach internetowych i w ramach poszczególnych zezwoleń;

- 2) zakres danych, które podmiot zarządzający gry hazardowe przez sieć Internet jest obowiązany archiwizować, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej kontroli i zapobiegania oszustwom oraz zapewnienia weryfikacji przestrzegania przez podmiot zarządzający gry hazardowe przepisów regulujących ten rodzaj działalności.”;

- 17) art. 15e otrzymuje brzmienie:

„Art. 15e. Podmiot zarządzający gry hazardowe przez sieć Internet, który posiada koncesję, zezwolenie lub dokonał zgłoszenia organizacji tych gier jest obowiązany wykonywać transakcje płatnicze w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916 oraz z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893), wynikające z tych gier wyłącznie za pośrednictwem dostawców usług płatniczych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 9 tej ustawy.”;

- 18) po art. 15e dodaje się art. 15f–15j w brzmieniu:

„Art. 15f. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi Rejestr Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą, zwany dalej „Rejestrem”.

2. Rejestr jest jawny. Każdy ma prawo dostępu do danych zawartych w Rejestrze.

3. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i dostawców usług płatniczych.

4. Wpisowi do Rejestru podlega:

- 1) nazwa domeny internetowej wykorzystywana do urządzania gier hazardowych bez koncesji, zezwolenia lub dokonania zgłoszenia wymaganego przez ustawę, kierowanych do usługobiorców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności gdy strony internetowe wykorzystujące nazwy tych domen są:
 - a) dostępne w języku polskim,
 - b) reklamowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) data i godzina dokonania wpisu, jego zmiany lub wykreślenia.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do sieci Internet jest obowiązany do:

- 1) nieodpłatnego uniemożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do Rejestru poprzez ich usunięcie z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, służących do zamiany nazw domen internetowych na adresy IP, nie później niż w ciągu 48 godzin od dokonania wpisu do Rejestru;
- 2) nieodpłatnego przekierowania połączeń odwołujących się do nazw domen internetowych wpisanych do Rejestru do strony internetowej prowadzonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zawierającej komunikat, skierowany do odbiorców usługi dostępu do Internetu zawierający w szczególności informacje o lokalizacji Rejestru, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do tego Rejestru, listę podmiotów legalnie oferujących gry hazardowe w Polsce, a także powiadomienie o grożącej odpowiedzialności karno-skarbowej uczestnika gier urządzanych wbrew przepisom ustawy;
- 3) nieodpłatnego umożliwienia dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen wykreślonych z Rejestru, nie później niż w ciągu 48 godzin od wykreślenia nazwy domeny internetowej z Rejestru.

6. Wpisu do Rejestru, zmiany wpisu lub jego wykreślenia dokonuje się z urzędu, po jego zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub upoważnionego przez niego sekretarza stanu lub podsekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

7. Podmiot zarządzający gry hazardowe na stronie internetowej, której nazwa domeny jest wpisana do Rejestru lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, lub posiadający tytuł prawny do domeny wpisanej do rejestru, lub podmiot będący dostawcą usług płatniczych może wnieść sprzeciw do ministra właściwego do spraw publicznych od wpisu do Rejestru, w terminie 2 miesięcy od dnia umieszczenia tej nazwy domeny w Rejestrze.

8. Sprzeciw zawiera:

- 1) podstawowe dane identyfikacyjne podmiotu wnoszącego sprzeciw, w szczególności:
 - a) imię i nazwisko, adres zamieszkania – w przypadku osób fizycznych,

- b) nazwę podmiotu, adres, numer z właściwego rejestru handlowego – w przypadku osób prawnych;
- 2) uzasadnienie sprzeciwu, z którego wynika, że nazwę domeny, o której mowa w ust. 4 pkt 1, należy wykreślić z Rejestru.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje decyzję o pozostawieniu nazwy domeny, o której mowa w ust. 4 pkt 1, w Rejestrze albo o jej wykreśleniu z Rejestru, w terminie 7 dni od dnia otrzymania sprzeciwu.

10. Do decyzji, o której mowa w ust. 9, nie stosuje się art. 221 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz art. 52 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, 864 i 996).

Art. 15g. 1. Zakazane jest udostępnianie usług płatniczych przez dostawców usług płatniczych na stronach internetowych wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do Rejestru.

2. W przypadku świadczenia usług płatniczych na stronie internetowej wykorzystującej domenę internetową wpisaną do Rejestru, dostawca usług płatniczych jest obowiązany do zaprzestania świadczenia tych usług w ciągu 30 dni od dnia dokonania wpisu domeny do Rejestru.

Art. 15h. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć dyrektora izby celnej do prowadzenia spraw określonych w art. 15f, uwzględniając w szczególności możliwości techniczno-organizacyjne zapewniające sprawne wykonywanie zadania.

Art. 15i. 1. W celu zapewnienia ochrony uczestników gry przed negatywnymi skutkami hazardu, podmiot prowadzący działalność w zakresie gier hazardowych urządzanych przez sieć Internet ma obowiązek wdrożyć regulamin odpowiedzialnej gry, obejmujący w szczególności:

- 1) umieszczenie, w widoczny sposób, na stronie internetowej wykorzystywanej do urządzania gry hazardowej:
 - a) informacji o podmiocie oferującym gry hazardowe i sposobie kontaktu z nim,
 - b) informacji o zezwoleniu na urządzenie gier wskazującej jego zakres przedmiotowy, termin ważności, oraz nazwę organu, który go udzielił – w przypadku gdy zezwolenie to jest wymagane,
 - c) regulaminu gry,

- d) informacji o zakazie gry przez osoby poniżej 18 roku życia,
 - e) informacji o ryzyku związanym z hazardem,
 - f) nazw instytucji świadczących pomoc osobom z problemami hazardowymi wraz z linkiem do strony tych instytucji;
- 2) procedurę weryfikacji ukończenia 18 roku życia przez uczestników gry;
 - 3) procedurę rejestracji gracza na koncie gracza lub tymczasowym koncie gracza, jako warunku rozpoczęcia i prowadzenia gry;
 - 4) mechanizmy umożliwiające uczestnikom gry kontrolę swojej aktywności na stronie internetowej wykorzystywanej w grze hazardowej;
 - 5) mechanizmy uniemożliwiające uczestnikom gry, grę po wyczerpaniu środków na koncie gracza;
 - 6) zapewnienie ochrony małoletnich przy sposobie prezentacji informacji handlowych na stronie internetowej.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, przedstawia projekt regulaminu odpowiedzialnej gry ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, do zatwierdzenia.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, udostępnia na stronie internetowej zatwierdzony regulamin odpowiedzialnej gry, nie później niż z chwilą rozpoczęcia urządzania gier.

Art. 15j. 1. Zakazane jest posiadanie automatów do gier z wyjątkiem:

- 1) podmiotu posiadającego koncesję na prowadzenie kasyna gry;
- 2) spółki wykonującej monopol państwa w zakresie gier na automatach w salonach gier;
- 3) jednostki badającej, o której mowa w art. 23f, posiadającej upoważnienie ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 4) jednostki organizacyjnej administracji publicznej sprawującej nadzór lub uprawnionej do kontroli wykonywania przepisów o grach hazardowych;
- 5) producenta lub dystrybutora automatów do gier posiadającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który dopełnił obowiązku określonego w ust. 3;
- 6) przedsiębiorcy dokonującego naprawy zarejestrowanego automatu do gier;

7) przedsiębiorcy dokonujący przewozu automatu do gier, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na zlecenie podmiotów, o których mowa w pkt 1, 2 lub 5.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są obowiązane złożyć wniosek o zarejestrowanie automatu do gier w terminie 60 dni od jego nabycia, nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu.

3. Producenci i dystrybutorzy automatów do gier posiadający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązani do zgłoszenia prowadzenia działalności w zakresie produkcji lub dystrybucji automatów do gier, zawieszenia prowadzenia działalności oraz jej zakończenia do dyrektora izby celnej właściwego ze względu na jego siedzibę, w terminie 14 dni przed odpowiednio rozpoczęciem, zawieszeniem, wznowieniem i zakończeniem działalności gospodarczej. Do zgłoszenia o rozpoczęciu działalności gospodarczej należy załączyć wykaz zakładów produkcyjnych lub magazynów, w których są przechowywane automaty do gier.

4. W przypadku zmian danych objętych wykazem, o którym mowa w ust. 1, podmiot powiadamia o tych zmianach dyrektora izby celnej właściwego ze względu na jego siedzibę w terminie 7 dni od dnia zaistnienia zmiany.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 5, są obowiązane do prowadzenia ewidencji wyprodukowanych lub magazynowanych automatów do gier. Ewidencja powinna umożliwiać identyfikację wyprodukowanych automatów do gier oraz ustalenie liczby, rodzajów i miejsca magazynowania wyprodukowanych automatów do gier.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 5, są obowiązane do udostępnienia danych objętych ewidencją organom Służby Celnej, kontroli skarbowej, Policji, a także sądom i prokuratorom w związku z toczącym się postępowaniem. Udostępnienie danych jest nieodpłatne.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji produkowanych lub magazynowanych automatów do gier, dane zamieszczane w ewidencji oraz wzór ewidencji, uwzględniając potrzebę zapewnienia nadzoru nad obrotem automatami do gier oraz charakter działalności gospodarczej podmiotu prowadzącego ewidencję.”;

19) w art. 18 dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. W zakładach wzajemnych, w przypadku zakładów na odgadywanie zdarzeń wirtualnych, średnia zaprogramowana wartość wygranych nie może być niższa o więcej

niż 5 punktów procentowych niż wygrzalność w zakładach wzajemnych, w przypadku zakładów na odgadywanie zdarzeń niebędących zdarzeniami wirtualnymi za miesiąc poprzedzający.

5. Podmiot urządzający zakłady wzajemne na odgadywanie zdarzeń wirtualnych archiwizuje dane na temat wyników zakładów.

6. Dane, o których mowa w ust. 5, są przechowywane przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dokonano ich archiwizacji. Po upływie tego okresu podmiot urządzający zakłady wzajemne na odgadywanie zdarzeń wirtualnych usuwa dane.”;

20) w art. 20 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podmiot urządzający gry hazardowe jest obowiązany prowadzić ewidencję wypłaconych (wydanych) wygranych, których wartość wynosi co najmniej 2280 zł.”;

21) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie określonym w art. 6 ust. 1–3 oraz wykonujący monopol państwa w zakresie gier na automatach jest obowiązany zapewnić utrzymanie porządku i ładu na terenie ośrodka gier i punktu przyjmowania zakładów wzajemnych.”;

22) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Automaty do gier, urządzenia losujące i urządzenia do gier powinny być przystosowane do ochrony praw uczestników gry i realizacji przepisów ustawy.”,

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Dopuszcza się łączenie automatów do gier wyłącznie w jednym kasynie gry za pomocą urządzenia do gier umożliwiającego kumulowanie wygranych pieniężnych, które nie może wpływać na przebieg gier oraz zapewnia prawidłowe wykonywanie zobowiązań wobec budżetu państwa.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku loterii fantowej i gry bingo fantowe, o których mowa w art. 7 ust. 1a i 1b.”,

d) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Automaty do gier, urządzenia losujące i urządzenia do gier muszą być zabezpieczone przed ingerencją z zewnątrz, w szczególności muszą zabezpieczać

prawidłowość uzyskiwania, naliczania i wypłacania wygranych oraz prawidłowość działania w sytuacji awarii.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dotyczące działania urządzenia do gier umożliwiającego kumulowanie wygranych, o którym mowa w ust. 1c, uwzględniając w szczególności ochronę interesów uczestników gier i zabezpieczenie wykonywania zobowiązań wobec budżetu państwa.”;

23) w art. 23a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Automaty do gier, urządzenia losujące i urządzenia do gier, z wyjątkiem terminali w kolekturach gier liczbowych służących do urządzania gier liczbowych lub sprzedaży loterii pieniężnych, mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celnego.

2. Rejestracja automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gier oznacza dopuszczenie go do eksploatacji. Rejestracji dokonuje się na okres 6 lat.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rejestracja wygasa z upływem okresu, na jaki została dokonana, a także w przypadku wycofania z eksploatacji automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gier oraz w przypadku wygaśnięcia koncesji lub zezwolenia w oparciu, o które zostały zarejestrowane.”;

24) w art. 23b:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się automat do gier, urządzenie losujące lub urządzenie do gier podlegające badaniu sprawdzającemu, jednostkę badającą przeprowadzającą badanie oraz podmiot, któremu automat do gier, urządzenie losujące lub urządzenie do gier ma być przekazane w celu przeprowadzenia badania, i termin tego przekazania.

3. Badanie sprawdzające przeprowadza, na zlecenie naczelnika urzędu celnego, jednostka badająca upoważniona do badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących oraz urządzeń do gier, w terminie nie dłuższym niż trzy

miesiące od dnia przekazania automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gier do badań.”,

- b) uchyla się ust. 4,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku potwierdzenia w wyniku badania sprawdzającego, że automat do gier, urządzenie losujące lub urządzenie do gier nie spełnia warunków określonych w ustawie, koszty badania sprawdzającego obciążają podmiot eksploatujący ten automat lub urządzenie.”;

25) art. 23c–23e otrzymują brzmienie:

„Art. 23c. Podmiot eksploatujący zarejestrowany automat do gier, urządzenie losujące lub urządzenie do gier jest obowiązany informować pisemnie naczelnika urzędu celnego o:

- 1) zamiarze przemieszczenia automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gier do innego miejsca eksploatacji – co najmniej na 7 dni przed dokonaniem tej czynności;
- 2) zawieszeniu lub wycofaniu z eksploatacji automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gier – w terminie 7 dni od dnia dokonania tej czynności;
- 3) zniszczeniu lub kradzieży automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gier – w terminie 2 dni od dnia wystąpienia takiego zdarzenia.

Art. 23d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki badania, rejestracji i eksploatacji urządzeń losujących, urządzeń do gier i automatów do gier,
- 2) warunki i sposób zabezpieczenia urządzeń i automatów, o których mowa w pkt 1, przed ingerencją z zewnątrz,
- 3) sposób działania urządzeń i automatów, o których mowa w pkt 1, w sytuacji awarii,
- 4) sposób zabezpieczenia istotnych informacji dotyczących urządzanej loterii, w tym danych dotyczących jej uczestników,

5) sposób uzyskiwania, naliczania i wypłacania wygranych w trakcie gry lub w przypadku gdy urządzenie lub automat, o którym mowa w pkt 1, znajduje się w sytuacji awarii

– uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony interesów uczestników gier i zabezpieczenia wykonywania zobowiązań urządzającego grę wobec budżetu państwa.

Art. 23e. 1. Właściwi w określonych w art. 23a–23c w sprawach rejestracji i eksploatacji automatów do gier, urządzeń losujących i urządzeń do gier są wyznaczeni naczelnicy urzędów celnych.

2. Właściwość miejscową ustala się według miejsca lokalizacji ośrodka gier albo miejsca eksploatacji urządzenia do gier oraz urządzenia losującego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, naczelników urzędów celnych właściwych w sprawach rejestracji i eksploatacji automatów do gier, urządzeń losujących i urządzeń do gier oraz określi obszary ich właściwości miejscowej, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań oraz rozmieszczenie terytorialne miejsc eksploatacji automatów do gier, urządzeń losujących i urządzeń do gier.”;

26) w art. 23f:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Upoważnienia do badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących i urządzeń do gier udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych podmiotowi, który spełnia następujące warunki:”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Upoważnienie do badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących lub urządzeń do gier jest udzielane na wniosek jednostki badającej podmiotu ubiegającego się o status jednostki badającej lub dyrektora izby celnej, do którego dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1, w szczególności:

- 1) certyfikat akredytacji;
- 2) certyfikaty lub inne dokumenty określające standard przeprowadzanych badań, potwierdzające wiedzę techniczną osób przeprowadzających badania techniczne automatów do gier, urządzeń losujących i urządzeń do gier;
- 3) aktualne zaświadczenia, że osoby wymienione w ust. 1 pkt 3 nie były skazane za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

- 4) oświadczenia złożone, pod rygorem odpowiedzialności karnej, przez osoby wymienione w ust. 1 pkt 3, że nie pozostają z podmiotem prowadzącym działalność w zakresie gier hazardowych ani z osobami:
 - a) zarządzającymi takim podmiotem lub go reprezentującymi,
 - b) będącymi akcjonariuszami (wspólnikami) takiego podmiotu lub jego pracownikami– w stosunku prawnym lub faktycznym, który może wywoływać uzasadnione zastrzeżenia do ich bezstronności.”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Upoważnienie do badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących lub urządzeń do gier jest udzielane na okres 6 lat.”,
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Upoważnienie do badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących lub urządzeń do gier zawiera:

 - 1) oznaczenie organu wydającego upoważnienie;
 - 2) datę wydania;
 - 3) nazwę jednostki badającej;
 - 4) powołanie podstawy prawnej;
 - 5) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby zarządzającej jednostką badającą;
 - 6) wykaz osób uprawnionych do przeprowadzania badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących lub urządzeń do gier w imieniu jednostki badającej;
 - 7) wykaz osób upoważnionych do zatwierdzania i podpisywania opinii wydanych przez jednostkę badającą po przeprowadzeniu badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących lub urządzeń do gier;
 - 8) zakres upoważnienia;
 - 9) podpis osoby upoważnionej, z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego.”,
 - e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych podaje do publicznej wiadomości, na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra, wykaz

jednostek badających upoważnionych do badań technicznych automatów do gier, urzędzeń losujących i urzędzeń do gier.”,

f) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Jednostka badająca upoważniona do badań automatów do gier, urzędzeń losujących i urzędzeń do gier jest obowiązana poinformować ministra właściwego do spraw finansów publicznych o każdej zmianie dotyczącej osób, o których mowa w ust. 3a pkt 6 i 7, w terminie 7 dni od dnia zaistnienia takiej zmiany.”;

27) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Szkolenia”;

28) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot urządzający gry hazardowe, w tym podmiot urządzający gry hazardowe przez sieć Internet jest obowiązany zapewnić, aby osoby pełniące funkcję lub zajmujące stanowisko, z którym wiąże się obowiązek:

- 1) nadzorowania gier hazardowych, w szczególności dyrektorzy oddziałów, ośrodków gier oraz ich zastępcy, kierownicy i ich zastępcy, osoby nadzorujące gry telebingo, loterie fantowe, gry bingo fantowe, loterie promocyjne i loterie audiotekstowe, inspektorzy w ośrodkach gier, kasjerzy stołu, osoby nadzorujące prowadzenie gier przez sieć Internet,
- 2) bezpośredniego prowadzenia gry hazardowej, w szczególności: krupierzy, obsługujący automaty do gier, urządzenia losujące lub urządzenia do gier, z wyłączeniem pracowników obsługi technicznej

– przed rozpoczęciem wykonywania obowiązków na zajmowanym stanowisku odbyły szkolenie z zakresu przepisów o grach hazardowych i regulaminów urządzanych gier w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności związanych z nadzorowaniem i prowadzeniem gier.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot urządzający gry hazardowe, w tym podmiot urządzający gry hazardowe przez sieć Internet, jest obowiązany zapewnić, aby osoby, o których mowa w ust. 1, odbyły ponowne szkolenie w przypadku zmiany zakresu wykonywanych czynności lub po upływie 3 lat od poprzedniego szkolenia.”,

c) uchyla się ust. 4,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Podmiot zarządzający gry hazardowe, w tym podmiot zarządzający gry hazardowe przez sieć Internet, nie może powierzyć nadzorowania tych gier oraz bezpośredniego ich prowadzenia osobie, która nie odbyła szkolenia, o którym mowa w ust. 1.”;

29) uchyla się art. 24a;

30) po art. 24a dodaje się art. 24b i art. 24c w brzmieniu:

„Art. 24b. 1. Szkolenie z zakresu przepisów o grach hazardowych i regulaminów urządzanych gier, o którym mowa w art. 24 ust. 1, prowadzi podmiot zarządzający gry hazardowe, w tym podmiot zarządzający gry urządzane przez sieć Internet, lub jednostka organizacyjna prowadząca działalność szkoleniową.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, po zakończeniu szkolenia są obowiązane wydać uczestnikowi szkolenia pisemne zaświadczenie o odbyciu szkolenia.

3. Podmiot zarządzający gry hazardowe prowadzi w formie papierowej rejestr zaświadczeń pracowników, obejmujący dane pracownika, datę szkolenia, dane podmiotu wystawiającego zaświadczenie oraz numer zaświadczenia, do którego dołącza kopię zaświadczenia, poświadczoną za zgodność z oryginałem, którego oryginał znajduje się w aktach osobowych pracownika.

Art. 24c. Urządzający gry hazardowe jest obowiązany zapewnić, aby osoba pełniąca funkcję lub zajmująca stanowisko, o których mowa w art. 24 ust. 1, spełniła łącznie następujące warunki:

- 1) ma nienaganną opinię;
- 2) posługuje się językiem polskim w stopniu wystarczającym do pełnienia funkcji lub zajmowania stanowiska, o które się ubiega;
- 3) nie była skazana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.”;

31) uchyla się art. 25 i art. 26;

32) w art. 27 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W grach hazardowych, z wyjątkiem loterii fantowych oraz loterii promocyjnych, mogą uczestniczyć wyłącznie osoby, które ukończyły 18 lat.

3. Podmioty zarządzające i prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych są obowiązane do umieszczenia w widoczny sposób przed wejściem do miejsca urządzania gier oraz w miejscu urządzania gier lub sprzedaży dowodów udziału w grach informacji o zakazie uczestniczenia w grach osób, które nie ukończyły 18 roku życia.”;

33) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabrania się reklamy gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1, oraz gier na automatach.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zabrania się promocji gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych oraz gier na automatach.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zakazy określone w ust. 1, 1a i 2 dotyczą osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, które zlecają lub prowadzą czynności, o których mowa w ust. 1, 1a i 2, umieszczają reklamę lub informację albo czerpią korzyści z takich czynności.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zakazy określone w ust. 1, 1a i 2 nie obejmują reklamy i promocji prowadzonej wewnątrz kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych oraz oznaczenia nazwą podmiotu, logo firmy lub nazwą prowadzonej działalności gospodarczej, na zewnątrz budynku, miejsca, w którym znajduje się kasyno gry lub punkt przyjmowania zakładów wzajemnych, a także, w przypadku zakładów wzajemnych urządzanych przez sieć Internet – reklamy i promocji prowadzonej na określonej w zezwoleniu stronie internetowej wykorzystywanej do urządzania tych zakładów.”;

34) w art. 29a:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakazane jest uczestniczenie w grach hazardowych urządzanych przez sieć Internet przez podmioty niewykonujące monopolu państwa w tym zakresie, które urządzają gry hazardowe przez sieć Internet bez wymaganego zezwolenia.”,

c) uchyla się ust. 3;

35) po art. 29a dodaje się art. 29b w brzmieniu:

„Art. 29b. Zakazane jest oferowanie i reklamowanie w salonie gier na automatach oraz na stronie internetowej, na której urządzane są gry hazardowe, czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 1, 3, 4, 5, 7 i 10

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.³⁾).”;

36) uchyla się art. 30;

37) w art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia na prowadzenie salonu gry bingo pieniężne oraz zezwolenia na urządzanie zakładów wzajemnych udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych.”;

38) w art. 34a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. O koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1–3 lub art. 7 ust. 2, mogą się ubiegać wyłącznie spółki, którym nie cofnięto koncesji lub zezwolenia z przyczyn określonych w art. 59 pkt 2 w okresie 6 lat poprzedzających złożenie wniosku o koncesję lub zezwolenie.”;

39) w art. 35 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) aktualne zaświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, należności celnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne;”;

40) w art. 36 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) aktualne zaświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, należności celnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne;”;

41) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Zgłoszenie na urządzanie turnieju gry w pokera zawiera nazwę podmiotu występującego z wnioskiem oraz zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych regulamin turnieju gry w pokera.”;

42) w art. 38 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) aktualne zaświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, należności celnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne;”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615, 904 i 996.

43) w art. 39 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) aktualne zaświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, należności celnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne.”;

44) w art. 39a w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) aktualne zaświadczenia o niezaleganiu z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, należności celnych oraz składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne.”;

45) uchyla się art. 44;

46) w art. 49:

a) uchyla się ust. 3,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Okresy, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, rozpoczynają bieg w terminie określonym w koncesji lub zezwoleniu.”;

47) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, poinformować organ właściwy w sprawie udzielenia koncesji lub zezwolenia o:

1) rozpoczęciu działalności objętej koncesją lub zezwoleniem;

2) rezygnacji z działalności objętej koncesją lub zezwoleniem;

3) przerwie w wykonywaniu działalności objętej koncesją lub zezwoleniem;

4) wznowieniu działalności po przerwie, o której mowa w pkt 3.”;

48) uchyla się art. 54;

49) w art. 55 uchyla się ust. 2;

50) w art. 59:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

– uchyla się pkt 4,

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) rezygnacji z działalności objętej koncesją lub zezwoleniem;

4b) przerwy trwającej dłużej niż 6 miesięcy w wykonywaniu działalności objętej koncesją lub zezwoleniem których wydanie podlega ograniczeniom ilościowym;”;

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, nie wlicza się przerw spowodowanych działaniem siły wyższej i jej bezpośrednimi następstwami.”;

51) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

„Art. 59a. Decyzja o cofnięciu koncesji lub zezwolenia, jest wykonalna z chwilą jej doręczenia.”;

52) w art. 60:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot ubiegający się o koncesję lub zezwolenie przedstawia organowi właściwemu do ich udzielenia, do zatwierdzenia, projekt regulaminu urzędzanej gry hazardowej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Regulamin gry hazardowej określa zasady tej gry oraz sposób wypełniania warunków ustawowych związanych z jej urządzaniem.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Regulamin gry hazardowej, a także jego każdorazową zmianę, zatwierdza minister właściwy do spraw finansów publicznych, z zastrzeżeniem ust. 3.”;

53) w art. 61 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Regulamin gry hazardowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, określa:”;

54) w art. 68:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 2 i 3,

– dodaje się pkt 4–6 w brzmieniu:

„4) za zmianę koncesji lub zezwolenia;

5) za rejestrację automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gier;

6) za rozpatrzenie wniosku o rozstrzygnięcie charakteru gier, o którym mowa w art. 2 ust. 6.”,

b) w ust. 4:

– uchyla się pkt 2,

– dodaje się pkt 3–5 w brzmieniu:

„3) ust. 1 pkt 4 – dokonuje organ udzielający koncesji albo zezwolenia;

4) ust. 1 pkt 5 – dokonuje organ rejestrujący;

5) ust. 1 pkt 6 – dokonuje organ wydający decyzję.”;

55) po art. 68 dodaje się art. 68a w brzmieniu:

„Art. 68a. 1. Podmiot eksploatujący automat do gier, urządzenie losujące lub urządzenie do gier bez wymaganej koncesji, zezwolenia lub dokonania zgłoszenia ponosi koszt badań urządzeń, przeprowadzonych przez Służbę Celną, w przypadku potwierdzenia w wyniku badania, że urządzenie gier na automacie, urządzeniu losującym lub urządzeniu do gier wymaga koncesji, zezwolenia lub dokonania zgłoszenia.

2. Poboru opłaty, o której mowa w ust. 1, dokonuje dyrektor izby celnej.”;

56) w art. 69:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 6,

– dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) opłata za rozpatrzenie wniosku o rozstrzygnięcie charakteru gier, o którym mowa w art. 2 ust. 6 i 7, wynosi 200% kwoty bazowej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Opłata za zmianę koncesji lub zezwolenia w przypadku zmiany:

1) koncesji wynosi 400% kwoty bazowej;

2) zezwolenia wynosi 200% kwoty bazowej;

3) zezwolenia w części dotyczącej ośrodka gier wynosi 10% kwoty bazowej;

4) zezwolenia na urządzenie zakładów wzajemnych dotyczącej każdego punktu przyjmowania zakładów wzajemnych wynosi 10% kwoty bazowej.”,

c) uchyla się ust. 2 i 3,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Opłata za rejestrację automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gier wynosi 50% kwoty bazowej.”;

57) w art. 71 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnikiem podatku od gier jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która urządza gry hazardowe na podstawie udzielonej koncesji lub udzielonego zezwolenia, z wyłączeniem loterii promocyjnych, podmiot zarządzający gry objęte monopolem państwa oraz uczestnik turnieju gry w pokera organizowanego przez podmiot posiadający koncesję na prowadzenie kasyna gry.”;

58) w art. 77 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatku od gier ustala się według siedziby podmiotu zarządzającego gry hazardowe.”;

59) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Sprawozdawczość i informacje”;

60) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. 1. Podmioty zarządzające i prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych są obowiązane do przekazywania, na żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych, informacji dotyczących funkcjonowania tych podmiotów.

2. Podmioty zarządzające i prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych są obowiązane przekazywać odpowiednio właściwemu do udzielenia zezwolenia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i dyrektorowi izby celnej, w terminie do 21 dnia miesiąca następującego po każdym kwartale kalendarzowym, zestawień danych ekonomiczno-finansowych w zakresie działalności ze szczególnym uwzględnieniem obrotów, wyniku finansowego, wskaźników ekonomicznych, a zwłaszcza wskaźnika zatrudnienia, oraz wskaźników statystycznych uzyskiwanych przez te podmioty.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania i szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność monitorowania prawidłowości prowadzenia działalności na podstawie wydanych koncesji i zezwoleń oraz kształtowania polityki w zakresie gier hazardowych.”;

61) w art. 86 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskiwania dofinansowania realizacji zadań, o których mowa w ust. 4, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków, uwzględniając racjonalność i ciągłość finansowania zadań oraz kontroli sposobu wydatkowania środków funduszu.”;

62) w art. 87 w ust. 4:

- a) uchyla się pkt 5,
- b) uchyla się pkt 7,

c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) spłaty wieloletnich zobowiązań finansowych i związanych z nimi dodatkowych obciążeń zaciąganych przez instytucje kultury, dla których organizatorem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, służących realizacji inwestycji z zakresu promowania i wspierania, o których mowa w pkt 1–6.”;

63) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. 1. Karze pieniężnej podlega:

- 1) urządzający gry hazardowe bez koncesji, bez zezwolenia lub bez dokonania wymaganego zgłoszenia;
- 2) urządzający gry hazardowe na podstawie udzielonej koncesji, udzielonego zezwolenia lub dokonanego zgłoszenia, który narusza warunki zatwierdzonego regulaminu, udzielonej koncesji, zezwolenia lub dokonanego zgłoszenia lub prowadzi gry na automatach do gier, urządzeniu losującym lub urządzeniach do gier bez wymaganej rejestracji automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gry;
- 3) posiadacz zależny lokalu, w którym znajdują się niezarejestrowane automaty do gier i w którym prowadzona jest działalność gastronomiczna, handlowa lub usługowa;
- 4) posiadacz samoistny lokalu, w którym znajdują się niezarejestrowane automaty do gier i w którym prowadzona jest działalność gastronomiczna, handlowa lub usługowa, o ile lokal nie jest przedmiotem posiadania zależnego;
- 5) dostawca usług płatniczych, który nie przestrzega zakazu, o którym mowa w art. 15g;
- 6) uczestnik gry hazardowej urządzanej bez koncesji, bez zezwolenia lub bez zgłoszenia;
- 7) przedsiębiorca telekomunikacyjny, który nie wypełnił obowiązków wynikających z art. 15f ust. 5;
- 8) urządzający w sieci Internet grę hazardową, której urządzenie stanowi monopol państwa.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do osób fizycznych urządzających gry hazardowe.

3. Niezależnie od kary pieniężnej wymierzanej przedsiębiorcy określonej w ust. 1 pkt 1, naczelnik urzędu celnego może wymierzyć karę pieniężną osobom pełniącym funkcje kierownicze lub wchodzącym w skład organów zarządzających osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej urządzających gry hazardowe bez koncesji, zezwolenia lub zgłoszenia.

4. Wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa:

- 1) w ust. 1 pkt 1 – wynosi:
 - a) w przypadku gier na automatach – 100 tys. zł od każdego automatu,
 - b) w przypadku gier innych niż określone w lit. a i c – 5-krotność opłaty za wydanie koncesji lub zezwolenia,
 - c) w przypadku gier urządzanych bez dokonania wymaganego zgłoszenia – do 10 tys. zł;
- 2) w ust. 1 pkt 2 – wynosi:
 - a) w przypadku gier urządzanych na podstawie koncesji lub zezwolenia – do 200 tys. zł,
 - b) w przypadku gier urządzanych na podstawie zgłoszenia – do 10 tys. zł;
- 3) w ust. 1 pkt 3 i 4 – wynosi 100 tys. zł od każdego automatu;
- 4) w ust. 1 pkt 5 – wynosi do 250 tys. zł;
- 5) w ust. 1 pkt 6 – wynosi 100% uzyskanej wygranej niepomniejszonej o kwoty wpłaconych stawek;
- 6) w ust. 1 pkt 7 – wynosi do 250 tys. zł;
- 7) w ust. 1 pkt 8 – wynosi do 500 tys. zł;
- 8) w ust. 3 – wynosi do 100 tys. zł.

5. Przepisu ust. 1 pkt 6 nie stosuje się do uczestników loterii promocyjnych, loterii audiotekstowych, loterii fantowych i gry bingo fantowe.”;

64) w art. 90:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Karę pieniężną nakłada, w drodze decyzji:

 - 1) naczelnik urzędu celnego na którego obszarze urządzana jest gra hazardowa lub na którego obszarze znajduje się niezarejestrowany automat – w przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1–4 i 6 oraz ust. 3;
 - 2) minister właściwy do spraw finansów publicznych – w przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 1 pkt 5, 7 i 8.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 89 ust. 4:

- 1) pkt 1 lit. c, pkt 2 i 8, naczelnik urzędu celnego bierze pod uwagę, czas trwania naruszenia przepisów oraz sytuację finansową podmiotu podlegającego karze;
- 2) pkt 4 i 6, minister właściwy do spraw finansów publicznych bierze pod uwagę liczbę użytkowników indywidualnych, którym przedsiębiorca telekomunikacyjny lub dostawca usług płatniczych pośrednio lub bezpośrednio świadczy swoje usługi, dostępne możliwości techniczne wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 15f ust. 5 lub art. 15g, oraz czas przez który obowiązek ten nie został wykonany;
- 3) pkt 7, minister właściwy do spraw finansów publicznych bierze pod uwagę skalę prowadzonej działalności oraz czas trwania naruszenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 107:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzęda lub prowadzi gry hazardowe,
podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kto na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uczestniczy w zagranicznej grze hazardowej,
podlega karze grzywny do 120 stawek dziennych.”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu zabronionego określonego w § 1 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z organizowania zbiorowego uczestnictwa w grze hazardowej,
podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328, z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 178, 437 i 1052.

2) w art. 107a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto urządza lub prowadzi grę hazardową bez wymaganego urzędowego sprawdzenia lub bez nałożenia wymaganych urzędowych zamknięć, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.”;

3) po art. 107c dodaje się art. 107d w brzmieniu:

„Art. 107d. Kto wbrew warunkom koncesji lub wbrew warunkom wymaganego urzędowego sprawdzenia lub bez nałożenia wymaganych urzędowych zamknięć posiada automat do gier, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”;

4) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Art. 109. Kto uczestniczy w grze hazardowej, urządzonej lub prowadzonej wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia, podlega karze grzywny do 120 stawek dziennych.”;

5) art. 110b otrzymuje brzmienie:

„Art. 110b. Kto umożliwi osobie, która nie ukończyła 18 roku życia, udział w grze hazardowej innej niż loteria promocyjna lub fantowa, podlega karze grzywny za wykroczenia skarbowe.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje zadania i organizację Służby Celnej – jednolitej umundurowanej formacji, utworzonej w celu zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa obszaru celnego Unii Europejskiej, w tym zgodności z prawem przywozu towarów na ten obszar oraz wywozu towarów z tego obszaru, a także wykonywania obowiązków określonych w przepisach odrębnych, w szczególności w zakresie podatku akcyzowego oraz podatku od gier hazardowych, zwanym dalej „podatkiem od gier”.”;

2) w art. 30:

a) w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) w zakresie posiadania automatów do gier;”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1217, 1268, 1269, 1479, 1642, 1830, 1890 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 669 i 904.

- b) w ust. 3 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:
„1b) produkcja i obrót automatami do gier;”;
- 3) w art. 34 w ust. 1 w pkt 3 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „zakłady wzajemne” zastępuje się wyrazami „gry hazardowe”;
- 4) w art. 36a wyrazy „zakłady wzajemne” zastępuje się wyrazami „gry hazardowe”.

Art. 4. 1. Świadczenia zawodowe, o których mowa w art. 24 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują ważność do czasu ich wygaśnięcia. Świadczenia zawodowe dla osób, które zdały egzamin zawodowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydaje się na zasadach dotychczasowych.

2. Posiadanie świadectwa zawodowego, o którym mowa w art. 24 ustawy zmienianej w art. 1, jest równoznaczne z odbyciem szkolenia z zakresu przepisów o grach hazardowych i regulaminów urządzanych gier, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym po dniu wejścia w życie ustawy.

3. Podmiot urządzający gry hazardowe ma obowiązek przeszkolenia w terminie do 2 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) osób zatrudnionych przed wejściem w życie ustawy, które nie posiadają świadectwa zawodowego;
- 2) osób zatrudnionych w okresie do 2 miesięcy po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 5. Nie przeprowadza się egzaminów zawodowych, o których mowa w art. 25 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, które nie odbyły się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a wniesione opłaty egzaminacyjne zwraca się.

Art. 6. Postępowania, o których mowa w art. 2 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 7. W sprawach dotyczących udzielenia koncesji na prowadzenie kasyna gry, zezwolenia na prowadzenie salonu gry bingo pieniężne lub urządzanie zakładów wzajemnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe z zastrzeżeniem przepisu art. 11 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. 1. Podmioty posiadające w dniu wejścia w życie ustawy zezwolenie na urządzanie zakładów wzajemnych przez sieć Internet są obowiązane przedstawić ministrowi

właściwemu do spraw finansów publicznych do zatwierdzenia regulamin odpowiedzialnej gry, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych cofa zezwolenie na urządzanie zakładów wzajemnych przez sieć Internet wydane podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

Art. 9. Upoważnienia do badań technicznych automatów i urządzeń do gier udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność do dnia upływu ważności akredytacji udzielonej jednostce badającej, jednak nie dłużej niż 6 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Podmioty, które rozpoczęły i nie zakończyły działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub dystrybucji automatów do gier hazardowych, są obowiązane dokonać zgłoszenia, o którym mowa w art. 15i ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15d ust. 8 i art. 86 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15d ust. 8 i art. 86 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 18 w zakresie art. 15f ust. 5 i art. 15g oraz pkt 63 w zakresie art. 89 ust. 1 pkt 5 i 7, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2017 r.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw wprowadza istotne zmiany w obszarze rynku gier hazardowych podyktowane koniecznością ograniczenia występowania zjawiska „szarej strefy” w środowisku gier hazardowych, zapewnienia jak najwyższego poziomu ochrony graczy przed negatywnymi skutkami hazardu oraz podniesienia poziomu społecznej świadomości co do zagrożeń wynikających z korzystania z usług nielegalnych operatorów hazardowych. Osiągnięcie określonych celów ma zapewnić jak najdalej idące zmniejszenie występowania szkodliwych społecznych i ekonomicznych skutków hazardu.

Obecnie obowiązujący system uregulowania rynku gier hazardowych przedstawia się następująco.

1. Działalność w zakresie gier liczbowych oraz loterii pieniężnych prowadzona jest przez Totalizator Sportowy Sp. z o.o. będący spółką Skarbu Państwa. Spółka ta wykonuje, w zakresie oferowanych przez siebie gier, monopol państwa.
2. Prowadzenie działalności polegającej na urządzaniu gier w kasynach gry możliwe jest na polskim rynku na podstawie koncesji udzielanych przez Ministra Finansów. Warunkiem koniecznym dla otrzymania koncesji jest prowadzenie działalności w formie spółki akcyjnej, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki działającej na zasadach właściwych dla tych spółek, mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z kapitałem zakładowym w wysokości co najmniej 4 mln zł.

Kasyna gry są jedynymi miejscami, w których mogą być organizowane gry cylindryczne, gry w karty i gry w kości (poker może być organizowany obecnie wyłącznie w kasynie, w tym w formie turnieju gry w pokera). Podobnie gry na automatach do gier również mogą być organizowane wyłącznie w kasynach gry. W 2015 roku w kasynach gry znajdowało się ok. 2500 automatów do gier. W roku tym wygasły też ostatnie zezwolenia na urządzanie gier na automatach do gier oraz automatach do gier o niskich wygranych wydanych na podstawie poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych.

Jednocześnie w 2015 roku Służba Celna zajęła ok. 30 tysięcy nielegalnych automatów do gier.

3. Zakłady wzajemne od 2011 roku mogą być organizowane za pośrednictwem spółki akcyjnej, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a od września 2015 roku również za pośrednictwem spółki działającej na zasadach właściwych dla tych spółek, mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z kapitałem zakładowym w wysokości co najmniej 2 mln zł, na podstawie zezwolenia udzielonego przez Ministra Finansów. Organizacja zakładów wzajemnych za pośrednictwem sieci Internet wymaga otrzymania odrębnego zezwolenia.
4. Przeprowadzanie loterii audiotekstowych jest możliwe na podstawie udzielonego zezwolenia przez podmioty działające w formie spółki akcyjnej, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością a od września 2015 roku również w formie spółki działającej na zasadach właściwych dla tych spółek, mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Loterie fantowe mogą być urządzone na podstawie udzielonego zezwolenia lub dokonanego zgłoszenia, która to forma jest zazwyczaj wybierana przez organizatorów. Loterie promocyjne są organizowane na podstawie udzielonego zezwolenia, nie zachodzi jednak obowiązek prowadzenia przez organizatora działalności w ściśle określonej formie prawnej.
5. Zgodnie z ustawą o grach hazardowych do katalogu gier losowych są zaliczane także gry bingo pieniężne, gry bingo fantowe oraz gry telebingo. Zgodnie z danymi za rok 2015 żaden podmiot nie posiada zezwolenia na organizację gier bingo pieniężne ani fantowe. Gra telebingo, objęta, podobnie jak gry liczbowe i loterie pieniężne, monopolem państwa, także nie była organizowana w 2015 roku.
6. Zgodnie z obowiązującą ustawą karze podlega osoba urządzająca gry hazardowe bez koncesji, zezwolenia lub dokonania zgłoszenia oraz bez wymaganej rejestracji automatu lub urządzenia do gry, osoba urządzająca gry na automatach poza kasynem gry oraz uczestnik gry hazardowej urządzonej bez koncesji lub zezwolenia. Podobny katalog czynów zagrożonych odpowiedzialnością karną znajduje się w ustawie – Kodeks karny skarbowy określającej przestępstwa i wykroczenia skarbowe

przeciwko organizacji gier hazardowych. Zgodnie z danymi Służby Celnej za 2015 rok w stosunku do osób biorących udział w nielegalnych grach hazardowych za pośrednictwem sieci Internet wszczęto 3554 postępowania, w 698 sprawach podejrzanym przedstawiono zarzuty, a w 330 sprawach wydane zostały wyroki skazujące, natomiast w 3 sprawach wydano wyroki w trybie dobrowolnego poddania się odpowiedzialności.

Główne cele ustawy

Najważniejszym z założonych celów jest zmniejszenie skali występowania tzw. „szarej strefy” w zakresie gier na automatach do gier oraz gier w sieci Internet. Ponad sześćdziesięcioletnia praktyka walki organów państwowych na gruncie ustawy o grach hazardowych w dotychczasowym brzmieniu z podmiotami naruszającymi jej postanowienia pozwoliła określić, które przepisy powinny zostać poddane rewizji i zmodyfikowane pod kątem zapewnienia jak najskuteczniejszych narzędzi do walki ze zjawiskiem nielegalnego hazardu. Realizacja niniejszego celu nastąpić ma poprzez wprowadzenie narzędzi prawnych umożliwiających blokowanie stron internetowych nielegalnych operatorów jak również utrudnianie dokonywania płatności na ich rzecz. W odniesieniu do automatów do gier realizacji celów ma służyć objęcie urządzania tych gier poza kasynami gry monopolem państwa. Zmieniony został także katalog kar pieniężnych, które mogą być nakładane na podmioty naruszające postanowienia przepisów ustawy o grach hazardowych.

Kolejnym z założonych celów jest zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób małoletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu związanymi z grą na automatach do gier i grą w sieci Internet. Projektodawca w swych działaniach dąży do stworzenia środowiska prawnego, które, umożliwiając obywatelom uczestniczenie w grach hazardowych, jednocześnie zawierać będzie elementy wpływające na ich ochronę przed uzależnieniem i zapewniające prawidłowy przebieg gier. W szczególności osoby poniżej 18 roku życia narażone są na uzależnienie od hazardu, zwłaszcza w świetle dynamicznego rozwoju usług hazardowych oferowanych za pośrednictwem sieci Internet oraz popularności nielegalnie oferowanych gier na automatach do gier. Podkreślić należy, że monopolem w sieci Internet objęte zostały gry kasynowe, posiadające o wiele wyższy współczynnik uzależnienia niż zakłady wzajemne i loterie promocyjne. Z tego też powodu ich urządzenie poza siecią Internet jest dalece reglamentowane i wymaga uzyskania koncesji na prowadzenie kasyna gry.

Wprowadzenie możliwości blokowania dostępu do nielegalnych domen spowoduje również, że gracze nie będą mieli wątpliwości co do tego, czy korzystają z usług legalnego operatora gier hazardowych. Z dotychczasowych doświadczeń wynika, że obecnie wiele osób uczestniczących w nielegalnych grach hazardowych nie ma świadomości naruszania przepisów ustawy. Wynika to z szerokiej dostępności nielegalnych stron internetowych oraz małej świadomości społecznej ograniczeń ustawowych odnoszących się do katalogu gier, które mogą być oferowane za pośrednictwem sieci Internet. Projektodawca ma nadzieję na upowszechnienie społecznej świadomości w tym zakresie.

Zwiększenie udziału w rynku podmiotów posiadających wymagane koncesje i zezwolenia oraz zmniejszenie szarej strefy ma również nastąpić w wyniku rozszerzenia zakresu dopuszczalnej działalności w zakresie gier hazardowych. W związku z tym przewiduje się, poza stosowaniem środków o charakterze represyjnym, takich jak blokowanie stron internetowych, utrudnianie płatności i rozszerzenie katalogu kar pieniężnych, umożliwienie legalnego uczestniczenia w dotychczas zakazanych grach urządzanych za pośrednictwem sieci Internet, grach na automatach w salonach gier na automatach i zmianę zasad organizacji gier w pokera. W opinii projektodawcy takie podejście skutkować będzie przeniesieniem się graczy z szarej strefy do operatorów legalnych.

W ramach zmniejszania obciążeń biurokratycznych zrezygnowano także z konieczności uzyskiwania przez osoby pełniące funkcje lub zajmujące stanowisko związane z obowiązkiem nadzorowania lub bezpośredniego prowadzenia gier hazardowych świadectw zawodowych. Dotychczas każda z tych osób, nie rzadziej niż raz na 3 lata, musiała uzyskiwać świadectwo zawodowe, a przedsiębiorca zatrudniający tę osobę zmuszony był do uiszczania stosownej opłaty. Obowiązek ten zastąpiony został koniecznością odbycia przez te osoby szkolenia oraz posiadania nienagannej opinii.

W dalszej kolejności kierowano się koniecznością doprecyzowania przepisów. Celem projektu jest tworzenie rozwiązań prawnych o jak najwyższym poziomie przejrzystości, wychodząc z założenia, że proste i jednoznaczne przepisy stanowią ucieleśnienie zasady pewności prawa wynikającej z konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawa. Dotychczasowa praktyka stosowania przepisów ustawy o grach hazardowych wskazała na możliwość występowania wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do warunków organizacji niektórych gier oraz określania ich charakteru.

Proponowane zmiany

1. Gry hazardowe w sieci Internet

Zgodnie z projektem katalog gier hazardowych, które mogą być oferowane polskim obywatelom, ulegnie rozszerzeniu poprzez umożliwienie organizacji większej liczby gier hazardowych za pośrednictwem sieci Internet. W chwili obecnej możliwość taka istnieje wyłącznie w odniesieniu do zakładów wzajemnych i wymaga uzyskania stosownego zezwolenia.

Zmiany proponowane w odniesieniu do urządzania gier hazardowych za pośrednictwem sieci Internet uzasadnione są względami nadrzędnego interesu publicznego, tj. walki z szarą strefą. Cel ten stanowił główny powód konieczności zmian przepisów w tym zakresie.

Proponuje się, aby przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu został zobowiązany do blokowania dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen znajdujących się w Rejestrze Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą. W Rejestrze znajdować miałyby się nazwy domen internetowych wykorzystywanych do oferowania gier hazardowych w nielegalny sposób. Oznaczałoby to, że w przypadku stwierdzenia, że istnieje możliwość uczestniczenia w grach hazardowych urządzanych przez podmiot nieposiadający zezwolenia, po wpisaniu adresu internetowego domeny tej strony nie dochodziłoby do przekierowania na stronę oferującą takie gry.

Rejestr miałby być prowadzony w systemie teleinformatycznym, umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych i dostawców usług płatniczych. Lista nazw domen wpisanych do Rejestru byłaby zamieszczana na stronie internetowej prowadzonej przez Ministra Finansów, prowadzonej w sposób jawny i ogólnodostępny dla wszystkich zainteresowanych osób.

Projektowane rozwiązanie ma funkcjonować w ten sposób, że w przypadku wejścia na stronę internetową wykorzystującą nazwę domeny wpisanej do Rejestru powinien zostać wyświetlony komunikat z podstawą prawną dokonanej blokady oraz o możliwości zapoznania się z listą domen znajdujących się w Rejestrze. Można przyjąć, że dla części osób będzie to stanowić pierwszą informację o tym, że nie wszystkie gry hazardowe oferowane w sieci Internet, również w języku polskim, są legalne. Dodatkowo w wyświetlanej informacji zawarty będzie odnośnik do listy

podmiotów posiadających zezwolenie Ministra Finansów na oferowanie gier hazardowych w sieci Internet. Lista tych podmiotów jest już zamieszczana na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

W związku z tym, że wpisowi do Rejestru podlegałyby same nazwy domen, nie zachodzi ryzyko zablokowania stron innych niż te oferujące nielegalnie gry hazardowe. Dokonywanie wpisu, jego zmiana i wykreślenie stanowiłyby czynności materialno-prawne, które mogłyby zostać dokonane wyłącznie po zatwierdzeniu ich osobiście przez Ministra Finansów bądź upoważnionego przez niego sekretarza lub podsekretarza stanu.

Projekt ustawy określa również techniczne wymagania odnoszące się do procesu blokowania dostępu do stron internetowych. Proponowane rozwiązanie nie będzie miało nadmiernie obciążającego charakteru dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Określenie wyżej wymienionych wymogów technicznych spowoduje także, że obowiązki zobowiązanych do blokowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi dostępu do sieci Internet będą jasno i jednoznacznie określone.

Podkreślenia wymaga, że zmiana oraz wykreślenie mogą być dokonywane przez Ministra Finansów z urzędu, co stanowi zabezpieczenie interesu przedsiębiorców prowadzących działalność za pośrednictwem zablokowanych stron internetowych. Tym samym zapewniona zostanie efektywność proponowanego rozwiązania, zarówno w sferze walki z szarą strefą (dzięki możliwości szybkiego reagowania na dynamicznie zmieniającą się nielegalną ofertę w sieci Internet), jak i ochrony interesów podmiotów zainteresowanych (możliwość szybkiego usunięcia lub modyfikacji wpisu).

Poprawność dokonywanych w Rejestrze wpisów zapewniona zostanie poprzez wprowadzenie kontroli sądowno-administracyjnej. Sprzeciw od dokonania wpisu będzie mógł wnieść podmiot urządzający gry hazardowe na stronie internetowej wpisanej do Rejestru lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym lub posiadający tytuł prawny do domeny wpisanej do rejestru lub podmiot będący dostawcą usług płatniczych. O ile sam wpis stanowi czynność materialno-prawną, to już odpowiedź organu na sprzeciw przybiera formę decyzji administracyjnej. W związku z tym służy od niej skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, do którego kompetencji należeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie kwestii wpisu do Rejestru. Dzięki określeniu krótkiego (7 dni) terminu do rozpatrzenia sprzeciwu i dalszej kontroli przeprowadzanej

przez niezawisły sąd zagwarantowana została ochrona podstawowych praw konstytucyjnych.

Proponowane rozwiązanie stanowi odpowiedź na istotny problem występowania szarej strefy w środowisku gier urządzanych za pośrednictwem sieci Internet. Ze względu na ogólnodostępność nielegalnych usług hazardowych oferowanych w Internecie niezgodnie z ustawą, zasadne było zastosowanie niniejszego środka. W opinii Ministra Finansów, obowiązek ten skierowany jest do ograniczonego kręgu podmiotów prowadzących regulowaną działalność gospodarczą i pozostaje w proporcji do celu, jakim jest wzrost poziomu ochrony konsumentów i zwalczanie szarej strefy.

Rozwiązanie to nie jest przesadnie uciążliwe dla zobowiązanych operatorów telekomunikacyjnych, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że służy realizacji ważnych z punktu widzenia państwa celów. Blokowanie dostępu do stron internetowych wykorzystywanych do oferowania gier hazardowych w nielegalny sposób stanowi środek proporcjonalny w stosunku do zagrożeń, jakie wiążą się ze swobodnym dostępem do gier hazardowych niepodlegających regulacjom krajowym. Strony internetowe nieposiadające zezwolenia na oferowanie tego typu usług nie gwarantują zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony społeczeństwa, w związku z czym nie można pozwolić na swobodne oferowanie przez nie usług.

Wyżej przedstawione stanowisko jest podzielane przez TSUE, czemu wyraz dano m.in. w wyroku w sprawie C-258/08 *Ladbroke's Betting & Gaming and Ladbroke's International*. Zgodnie z treścią wyroku państwo członkowskie uprawnione jest do uznania, że w związku z faktem, że podmioty oferujące usługi gier hazardowych przez sieć Internet nie przestrzegają wymogów prawnych wynikających z ustawodawstwa kraju, w którym oferowane są usługi, nie dają one wystarczającej gwarancji ochrony krajowych konsumentów przed niebezpieczeństwem oszustwa i przestępczości. W związku z tym uprawnione jest do podjęcia kroków zmierzających do uniemożliwienia oferowania takich usług, w tym poprzez blokowanie dostępu do stron internetowych, za pośrednictwem których są one oferowane.

Podobnie w sprawie C-243/01 *Gambelli* Trybunał wskazał, że ograniczenia w korzystaniu z usług gier hazardowych przez sieć Internet powinny być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego. Powinny być także odpowiednie do zagwarantowania realizacji zamierzonego celu, nie wykraczać poza to, co jest

konieczne do osiągnięcia założonego celu, i być stosowane w sposób niedyskryminujący.

Reasumując, stwierdzić należy, że zachodzą przesłanki uzasadniające zastosowanie środka w postaci blokowania dostępu do stron internetowych oferujących nielegalnie gry hazardowe oraz że został on wprowadzony w sposób proporcjonalny.

Co więcej, wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania doprowadzi do zwiększenia poziomu społecznej świadomości nielegalnego charakteru gier urządzanych bez wymaganego zezwolenia.

Adekwatnie do wyżej zaprezentowanego rozwiązania proponuje się wprowadzenie zakazu oferowania i udostępniania przez dostawców usług płatniczych swoich usług na stronach wymienionych w wyżej opisywanym Rejestrze. Zakaz dotyczy współpracy dostawców usług płatniczych z nielegalnymi podmiotami poprzez nieumieszczanie na stronach tych podmiotów odnośników do usług płatniczych oferowanych przez dostawców. Wraz z dostosowaniem się dostawców usług płatniczych do postanowień nowelizacji ze stron internetowych oferujących gry hazardowe bez wymaganego zezwolenia znikną odnośniki umożliwiające dokonanie szybkiej wpłaty przy udziale dostawcy usług płatniczych. Zmiana ta prowadzić ma do utrudnienia funkcjonowania na rynku krajowym podmiotów nieposiadających wymaganego zezwolenia.

Projekt zmiany ustawy przewiduje zastosowanie, w odniesieniu do podmiotów będących adresatami obowiązków wynikających z wprowadzenia Rejestru, trzymiesięcznych okresów przejściowych. Rozbieżność pomiędzy terminem wejścia w życie przepisów o Rejestrze a sankcjonujących niewykonanie obowiązków z tym związanych ma zapewnić warunki do właściwego dostosowania się pod względem technicznym oraz organizacyjnym do nakładanego obowiązku i jednocześnie zwolni te podmioty z odpowiedzialności za niewykonywanie obowiązków związanych z blokowaniem dostępu do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen wpisanych do Rejestru. W konsekwencji, możliwość dokonywania wpisów do Rejestru od momentu wejścia w życie ustawy nie stoi w sprzeczności z przepisami nakładającymi obowiązek ich blokowania po upływie okresu przejściowego. Jest to uzasadnione potrzebą budowania świadomości graczy oraz ochroną użytkowników sieci Internet przed udziałem w nielegalnych grach hazardowych. Dodatkowo wprowadzenie możliwości dokonywania wpisów do rejestru przed 1 kwietnia 2017 r. umożliwi

składanie sprzeciwów od tych wpisów jeszcze przed zablokowaniem dostępu do stron, co stanowić będzie dodatkową ochronę praw określonych podmiotów.

Kolejnym sposobem realizacji istotnych celów niniejszego projektu są regulacje odnoszące się do odpowiedzialnej gry. Zgodnie z proponowanymi zmianami podmioty zarządzające gry hazardowe w sieci Internet będą zmuszone do opracowania i stosowania regulaminu odpowiedzialnej gry. Obowiązek ten nałożony został na wszystkie podmioty ubiegające się o koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych (w tym na podmiot wykonujący monopol państwa w tym zakresie). Ustawa określa podstawowe zasady odnoszące się do niniejszego obowiązku w stosunku do podmiotów zarządzających gry hazardowe za pośrednictwem sieci Internet. Podmioty nim objęte będą zobowiązane do zaimplementowania zasad odpowiedzialnej gry m.in. poprzez stworzenie regulaminu odpowiedzialnej gry, który podlegać będzie również zatwierdzeniu przez Ministra Finansów.

Nakładane obowiązki związane z regulaminem odpowiedzialnej gry polegać mają na umieszczeniu na stronie internetowej przeznaczonej do gry informacji o organizatorze gry, posiadanym przez niego zezwoleniu na urządzenie gier, regulaminie, zakazie gry osób niepełnoletnich, ryzykach związanych z uprawianiem hazardu oraz instytucjach świadczących pomoc w walce z problemami hazardowymi. Poza tym projekt przewiduje wprowadzenie konieczności stosowania odpowiedniej procedury rejestracji gracza przed przystąpieniem do gier, stosowania mechanizmów umożliwiających uczestnikom gier kontrolę swojej aktywności na stronie internetowej czy uniemożliwiających uczestniczenie w grze po wyczerpaniu środków na koncie gracza.

Należy przy tym podkreślić, że w związku z powierzeniem możliwości urządzania określonych gier za pośrednictwem sieci Internet podmiotowi wykonującemu monopol państwa w tym zakresie, to podmiot ten zostanie w głównej mierze obciążony nowymi obowiązkami. Wskazuje to jednoznacznie na spójność i systematyczność w realizowaniu celu zapewnienia najwyższego poziomu ochrony obywateli przed negatywnymi skutkami hazardu.

W opinii projektodawcy zapewnienie odpowiedniego nadzoru organów władzy publicznej nad segmentem rynku gier hazardowych obejmującym gry kasynowe zarządzane za pośrednictwem sieci Internet (należące do najbardziej uzależniających gier hazardowych) może nastąpić wyłącznie w formie nadzoru nad podmiotem realizującym

monopol państwa. Umożliwi to ustanowienie ram prawnych zapewniających realizację założonego celu za pomocą oferty współmiernej ilościowo i jakościowo do niego dostosowanej. Doprowadzi także do zwiększenia odsetka graczy korzystających z oferty legalnej, podlegającej państwowej kontroli.

Skutkiem wyżej przedstawionych rozwiązań będzie zwiększenie udziału w rynku operatorów legalnych i wynikający z tego wzrost poziomu ochrony konsumentów. Celem projektodawcy jest ograniczenie możliwości oferowania przez podmioty nieposiadające odpowiedniego zezwolenia gier hazardowych w sieci Internet. Podmioty takie nie spełniają wymogów odnoszących się do zapewnienia jak najwyższego poziomu ochrony gracza. Dotyczy to ochrony zarówno przed negatywnymi społecznymi i ekonomicznymi skutkami hazardu i uzależnień, jak również przed odmową wykonywania podjętych przez podmioty względem graczy zobowiązań finansowych.

W związku z koniecznością zapewnienia najwyższego możliwego poziomu ochrony graczy wprowadzono konieczność przeprowadzania transakcji wynikających z gier urządzanych przez sieć Internet za pośrednictwem rachunków płatniczych obsługiwanych przez dostawców usług płatniczych. Zapewni to odpowiedni nadzór nad przepływami finansowymi związanymi z urządzaniem gier hazardowych wynikający z konieczności spełniania przez te instytucje wymogów odnoszących się do przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Proponuje się również zastosowanie dodatkowego środka ochronnego w odniesieniu do gier urządzanych za pośrednictwem sieci Internet. Podmioty prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych urządzanych za pośrednictwem sieci Internet nie będą mogły umieszczać na stronach służących organizowaniu takich gier reklam usług finansowych oferujących graczom dostęp do takich usług ani samodzielnie oferować takich usług. Ma to sprawić, że gracze nie będą agresywnie zachęceni do zaciągania zobowiązań finansowych na dalsze finansowanie gry, a tym samym stanowić będzie środek ochrony przed negatywnymi skutkami hazardu.

Poza wprowadzeniem wyżej wymienionych obowiązków i ograniczeń w odniesieniu do urządzania gier hazardowych za pośrednictwem sieci Internet niniejszy projekt przewiduje także rozszerzenie katalogu kar grożących za naruszenie postanowień ustawy. Stanowi to niezbędny element kompleksowej nowelizacji, gdyż nałożenie

nowych obowiązków bez zagwarantowania ich wypełnienia zagrożeniem karą prowadziłyby do fasadowości wprowadzanych zmian.

Ze względu na nowe wyzwania w zakresie regulacji rynku gier hazardowych, jakie stawia przed regulatorem upowszechnienie się dostępu do sieci Internet, również za pośrednictwem urządzeń mobilnych, konieczne było opracowanie rozwiązań w oparciu o możliwości wynikające ze stosowania nowych technologii. Stanowi to również realizację zaleceń Komisji Europejskiej nr 2014/478/UE z dnia 14 lipca 2014 r. w sprawie zasad ochrony konsumentów i graczy korzystających z usług hazardowych online i w sprawie ochrony nieletnich przed grami hazardowymi online (Dz. Urz. UE L 214 z 19.07.2014, str. 38).

W nowelizacji przyjęto założenie, że sieć Internet stanowi wyłączone medium, za pośrednictwem którego mogą być rozgrywane gry hazardowe. W związku z tym gry rozgrywane w ten sposób nie zostały wyróżnione jako odrębne rodzaje gier.

Pamiętając o specyficznym charakterze środowiska internetowego przyjęto również, że zakresem ustawy objęte będą gry, które mogłyby nie wypełniać literalnie warunków zawartych w definicjach gier losowych oraz gier na automatach, ale ze względu na tożsamość swoich zasad z zasadami tych gier nie ma wątpliwości, że są grami o hazardowym charakterze. Biorąc pod uwagę warunek zawarty w definicjach poszczególnych gier hazardowych (gry posiadające element losowości, rozgrywane o wygrane pieniężne lub rzeczowe), proponowane ujęcie gier hazardowych urządzanych przez sieć Internet nie obejmie swym zakresem „zwykłych” gier komputerowych czy też gier rozgrywanych na portalach społecznościowych, nieposiadających hazardowego charakteru.

Jednocześnie proponowane przepisy przejściowe pozwolą uczestnikom rynku gier hazardowych dostosować się do nowych wymogów.

2. Gry na automatach do gier

W ustawie przewiduje się wprowadzenie monopolu na urządzenie gier na automatach do gier poza kasynami gry. Będzie on realizowany w salonach gier na automatach, które mają stanowić miejsca odpowiednio zabezpieczone przed ingerencją osób niepożądanych w przebieg gier oraz przed uczestniczeniem w grach osób niepełnoletnich. Propozycja ta ma na celu również skanalizowanie graczy w legalnym segmencie rynku gier hazardowych.

Gry na automatach do gier stanowią jedną z najbardziej uzależniających i społecznie niebezpiecznych form hazardu. Wprowadzenie monopolu państwa w tym zakresie proponowane jest głównie w celu ochrony osób grających. Z jednej strony ochrona ta zapewniona będzie przez stosowanie przez monopolistę regulaminu odpowiedzialnej gry, dzięki któremu zwiększona zostanie ochrona graczy przed uzależnieniem. Poza tym dzięki umożliwieniu gry na automatach w salonach gier gracze będą mieli pewność co do tego, że uczestniczą w grach urządzanych legalnie i tym samym nie narażają się na odpowiedzialność karną.

Działalność prowadzona przez podmiot wykonujący monopol państwa objęta będzie daleko idącymi ograniczeniami co do lokalizacji salonów oraz zasad urządzania gier na automatach. Działalność podmiotu wykonującego monopol państwa ma być prowadzona w wymiarze mającym stanowić realną konkurencję dla nielegalnych gier. Stanowi to drugi element ograniczania szarej strefy w tym obszarze rynku gier hazardowych.

Proponowane jest wprowadzenie ograniczeń w swobodzie lokalizacji salonów gier na automatach do gier. Ich maksymalna liczba w powiecie nie może być wyższa niż wynikająca z proporcji 1 automat na każde rozpoczęte 1000 mieszkańców, a szczegółowe zasady ich usytuowania na terenie gmin zostaną określone przez Ministra Finansów w odrębnym rozporządzeniu. Lokalizacja salonu gier na automatach będzie musiała być zatwierdzona przez właściwego miejscowo dyrektora izby celnej. Tak rozszerzona kontrola nad miejscami lokalizowania salonów do gier na automatach zapewnić ma ochronę społeczeństwa przed szkodliwymi skutkami hazardu.

Ponadto, jako jeden z elementów ograniczania szarej strefy, proponuje się wprowadzenie zakazu lokowania salonów do gier na automatach w miejscach, w których w przeciągu ostatnich pięciu lat urządzano nielegalne gry na automatach. Zastosowanie tego środka ochrony podniesie skuteczność walki służb celnych z nielegalnymi organizatorami gier hazardowych, którzy regularnie wykorzystywali te same miejsca do urządzania gier na automatach w sposób sprzeczny z ustawą.

W ramach proponowanego przez projektodawcę stosowania zatwierdzonego regulaminu odpowiedzialnej gry, na podmiot wykonujący monopol państwa w zakresie gier na automatach urządzanych w salonach gier na automatach nałożony zostanie szereg obowiązków. Będzie on m.in. zobowiązany do umieszczenia w salonach gier informacji o regulaminie gry, zakazie gry osób niepełnoletnich, ryzyku związanym

z hazardem oraz nazwach instytucji świadczących pomoc osobom z problemami hazardowymi. Dodatkowo podmiot wykonujący monopol państwa zobowiązany będzie do stosowania procedury weryfikacji wieku graczy, rejestracji graczy, zastosowania rozwiązań umożliwiających graczom kontrolowanie swojej aktywności w salonie czy uniemożliwienie graczom gry po wyczerpaniu środków finansowych.

W ramach ochrony graczy proponuje się także wprowadzenie zakazu oferowania oraz reklamowania w salonach gier na automatach usług finansowych oferujących środki finansowe, które mogłyby zostać przeznaczone na kredytowanie gier. Dzięki temu po przegraniu posiadanych środków gracze nie będą zachęceni do zaciągania zobowiązań finansowych w celu kontynuowania gry.

Wszystkie wyżej opisane obowiązki nałożone zostaną w celu ochrony graczy przed negatywnymi skutkami hazardu oraz likwidacji tzw. „szarej strefy” w środowisku gier hazardowych. Podkreślenia wymaga, że niniejsze ograniczenia, mające niewątpliwie restrykcyjny charakter, mają istotne znaczenie dla społeczeństwa i uzasadnione są nadrzędnymi względami interesu ogólnego. Objęcie gier na automatach urządzanych w salonach gier na automatach monopolem państwa pozwoli efektywnie oraz szybko zaimplementować zasady regulaminów odpowiedzialnej gry, w tym limitów środków wykorzystywanych przez graczy w ramach określonej jednostki czasu. Egzekwowanie tego rozwiązania byłoby niemożliwe w przypadku nałożenia obowiązku na różne podmioty działające w tym obszarze. W szczególności bez wprowadzenia monopolu stosowanie ograniczeń odnoszących się np. do maksymalnej wysokości środków możliwych do zainwestowania przez gracza miałoby charakter iluzoryczny.

W celu zwiększenia skuteczności walki z działalnością podmiotów nielegalnie urządzających gry na automatach do gier proponuje się ograniczenie katalogu podmiotów uprawnionych do posiadania automatów do podmiotów posiadających koncesję na prowadzenie kasyna gry, spółki wykonującej monopol państwa w zakresie gier na automatach do gier, jednostek badających posiadających odpowiednie upoważnienie, jednostek organizacyjnych administracji publicznej nadzorujących lub kontrolujących wykonywanie przepisów ustawy o grach hazardowych, przedsiębiorców dokonujących napraw zarejestrowanych automatów producentów i dystrybutorów automatów do gier posiadających siedzibę na terytorium kraju oraz przedsiębiorców dokonujących, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, przewozu automatów do gier na zlecenie spółki wykonującej monopol państwa w zakresie gier na

automatach do gier, podmiotów posiadających koncesję na prowadzenie kasyna gry lub producentów i dystrybutorów automatów do gier. Posiadanie niezarejestrowanych automatów do gier w lokalach, gdzie prowadzona jest działalność gastronomiczna, handlowa lub usługowa, zagrożone będzie karą pieniężną. Proponowane ograniczenia mają zwiększyć skuteczność walki z szarą strefą, a obowiązki z nich wynikające, nakładane na przedsiębiorców, nie wydają się być nadmierne w świetle istotności celów, z którymi się wiążą.

W opinii projektodawcy proponowane rozwiązania zapewnią, że gry na automatach będą oferowane w sposób legalny, bezpieczny i rzetelny. Dzięki powierzeniu urządzania gier na automatach w salonach gier podmiotowi wykonującemu monopol państwa zapewniona zostanie ochrona gracza analogiczna jak w przypadku gier oferowanych za pośrednictwem sieci Internet. Warto przy tym zaznaczyć, że tak wysoki poziom ochrony został zaproponowany pomimo, że przywoływane już zalecenie Komisji Europejskiej w sprawie zasad ochrony konsumentów i graczy korzystających z usług hazardowych online i w sprawie ochrony nieletnich przed grami hazardowymi online dotyczy wyłącznie rynku gier hazardowych online. Tym samym w projekcie ustawy przewidziany został poziom ochrony graczy wyższy niż zalecany przez Komisję Europejską.

3. Poker

W dotychczasowym stanie prawnym gra w pokera możliwa była wyłącznie w kasynach gry. Z drugiej strony, ze względu na stosunkowo niewielką liczbę podmiotów posiadających koncesję na prowadzenie kasyna gry, praktycznie niemożliwym było zorganizowanie turniejów na mniejszą skalę, zwłaszcza w miejscowościach nieposiadających kasyn gry. Wychodząc naprzeciw tym trudnościom, projekt wprowadza możliwość organizowania turniejów gry w pokera przez podmioty posiadające koncesję na prowadzenie kasyn gry również poza kasynem gry na podstawie zgłoszenia dokonanego właściwemu dyrektorowi izby celnej.

Zmiana przepisów w odniesieniu do gry poker polega na umożliwieniu organizacji gry poza kasynami gry, zarówno przez podmioty posiadające koncesję na prowadzenie kasyna gry, jak i inne. Możliwa stanie się także gra w pokera za pośrednictwem sieci Internet.

Możliwa będzie także organizacja turnieju gry w pokera przez podmioty nieposiadające koncesji na prowadzenie kasyna gry. Turnieje takie rozgrywane mogą być wyłącznie

o nagrody rzeczowe o maksymalnej wartości ok. 2 tys. zł, a organizator musi zapewnić, że uczestniczyć w nich będą mogli wyłącznie osoby pełnoletnie oraz dokonać zgłoszenia organizacji turnieju. Umożliwi to organizację turniejów pokera sportowego, którego idea jest sportowa rywalizacja prowadzona o symboliczne wygrane rzeczowe. Oczywiście ten rodzaj gier będzie również dostępny wyłącznie pełnoletnim graczom. Proponowane zmiany stanowią częściową realizację postulatów środowiska pokerowego.

Gra w pokera za pośrednictwem sieci Internet, podobnie jak inne gry kasynowe, będzie mogła być urządzana przez podmiot wykonujący monopol państwa.

4. Rezygnacja z obowiązku uzyskiwania świadectw zawodowych

Proponowana nowelizacja, poza środkami ochrony graczy, wprowadza także ułatwienia dla przedsiębiorców działających w branży gier hazardowych oraz ich pracowników. Spełnieniem postulatu deregulacyjnego są zmiany wprowadzone w rozdziale 3 ustawy o grach hazardowych. Już zmiana wprowadzona w tytule rozdziału – z dotychczasowej „Świadectwa zawodowe” na „Szkolenia” wskazuje na kierunek proponowanych zmian. Zgodnie z proponowanymi zmianami zmniejszone zostaną biurokratyczne obciążenia nakładane na przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie urządzania gier hazardowych oraz ich pracowników. Dotychczasowa konieczność uzyskania świadectw zawodowych i związanego z tym obowiązku zdania egzaminów przez osoby pełniące funkcję lub zajmujące stanowisko związane z obowiązkiem nadzorowania lub bezpośredniego prowadzenia gier hazardowych zastąpiona będzie obowiązkiem odbycia właściwego szkolenia.

Obowiązek, o którym mowa, będzie mógł być wykonany osobiście przez pracodawcę lub przez jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność szkoleniową. Tym samym obowiązek ten nie musi się wiązać z dodatkowymi wysokimi kosztami, które mogłyby wynikać z obowiązku przeprowadzania szkoleń przez specjalizujące się w tym podmioty.

5. Dodatkowe warunki przyznania koncesji lub zezwolenia

Realizacja postulatu walki z występowaniem zjawiska szarej strefy następować będzie także poprzez wprowadzenie dodatkowego mechanizmu kontrolnego dotyczącego przyznawania koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych. Proponuje się upoważnienie Ministra Finansów do wystąpienia do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego,

Generalnego Inspektora Informacji Finansowej i Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o informację, czy w stosunku do podmiotów ubiegających się o przyznanie koncesji lub zezwolenia istnieją uzasadnione zastrzeżenia z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego, bezpieczeństwa interesów ekonomicznych państwa, a także przestrzegania przepisów regulujących przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Taka dodatkowa forma kontroli, prowadzona przez podmioty wyspecjalizowane w zwalczaniu przestępstw, których charakterystyka odpowiada tej obecnej na rynku gier hazardowych, zmniejszy ryzyko wystąpienia sytuacji, w której podmioty oferujące gry hazardowe mogłyby być powiązane ze środowiskiem przestępczym. Ograniczone zostanie ryzyko uzyskania koncesji lub zezwolenia przez osoby zaangażowane w nielegalną działalność.

Dodatkowym skutkiem proponowanych zmian będzie zwiększenie poziomu ochrony graczy, którzy będą mogli mieć pewność, że operatorzy legitymujący się koncesją lub zezwoleniem nie mają związków z nielegalnymi strukturami, a tym samym dają rękojmię uczciwego prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie gier hazardowych.

6. Kary za naruszenia ustawy

Projekt przewiduje rozszerzenie katalogu podmiotów podlegających karze pieniężnej za naruszenie przepisów regulujących rynek gier hazardowych. Katalog ten został rozszerzony o podmioty zarządzające gry hazardowe z naruszeniem udzielonej koncesji lub zezwolenia, właściciela lokalu, podmiot posiadający tytuł prawny do lokalu lub podmiot faktycznie władający lokalem, w którym organizowane są nielegalne gry hazardowe, podmioty naruszające przepisy w zakresie obowiązku blokowania stron internetowych oraz płatności dokonywanych na rzecz podmiotów oferujących nielegalne gry hazardowe, podmioty posiadające tytuł prawny do stron internetowych, na których takie gry są organizowane, podmioty kierujące działalnością gastronomiczną, handlową lub usługową w lokalu, w którym znajdują się automaty do gier oraz zarządzających w sieci Internet gry hazardowe objęte monopolem państwa. Wprowadzono również odpowiedzialność osób pełniących funkcje kierownicze lub wchodzących w skład organów zarządzających podmiotami zarządzającymi gry hazardowe bez wymaganej koncesji, zezwolenia bądź zgłoszenia.

Stanowi to znaczące rozszerzenie katalogu podmiotowego, jednakże konieczność taka wynika z chęci realizacji postulatu zapewnienia najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli przed negatywnymi skutkami hazardu. Nałożenie proponowanych w projekcie i przedstawionych powyżej obowiązków przy jednoczesnym braku sankcji za ich naruszenie prowadziłyby do ich fasadowości. Byłoby to również niedopuszczalnym zaniedbaniem państwa, którego głównym celem w zakresie polityki gier hazardowych jest ochrona obywateli.

Warto zauważyć, że wprawdzie w przypadku odpowiedzialności administracyjnej wynikającej z art. 89 dolegliwość w postaci kary pieniężnej o określonej kwocie jest zapowiedziana w sankcji, to jednak nie jest to sankcja o charakterze odwetowym, ponieważ celem określonej w tym przepisie kary pieniężnej nie jest odpłata za naruszenie dóbr prawnie chronionych (np. zdrowie obywateli, porządek publiczny, mienie prywatne czy państwowe), lecz restytucja utraconych przez Skarb Państwa dochodów.

Należy podkreślić, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2015 r. (sygn. akt P 32/12) „kara pieniężna, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2 w związku z ust. 2 pkt 2 ustawy o grach hazardowych, rekompensuje nieopłacony podatek od gier i inne należności uiszczane przez legalnie działające podmioty. Celem kary nie jest więc odpłata za popełniony czyn, co charakteryzuje sankcje karne, ale przede wszystkim restytucja niepobraných należności i podatku od gier, a także prewencja. Kara pieniężna jest więc reakcją ustawodawcy na fakt czerpania zysków z nielegalnego urządzania gier hazardowych przez podmioty nieodprowadzające z tego tytułu podatku od gier, należności i opłat.”. Cele, których urzeczywistnieniu ma służyć projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych, to przede wszystkim wzmocnienie kontroli państwa nad rynkiem gier hazardowych, a także cele polegające na ochronie społeczeństwa przed negatywnymi skutkami hazardu, ochronie praworządności, w tym walka z szarą strefą. Osiągnięcie tych celów jest możliwe m.in. dzięki wprowadzeniu restrykcyjnych kar administracyjnych dla podmiotów naruszających przepisy ustawy o grach hazardowych.

Proponuje się również wprowadzenie zmian w ustawie – Kodeks karny skarbowy i ustawie o Służbie Celnej. Większość proponowanych zmian ma charakter redakcyjny i wynika z wyodrębnienia gier w karty jako osobnej kategorii gier hazardowych.

Proponowana wysokość kary za urządzenie gier na automatach bez wymaganej koncesji wynosząca 100 000 zł wynika z dokonywanych przez Służbę Celną szacunków średnich przychodów z automatu. Zgodnie z posiadanymi danymi średni roczny przychód z automatu znajdującego się poza kasynem gry wynosi ok. 300 000 zł, a w kasynie gry 500 000 zł. Zauważyć przy tym należy, że szacunki te odnoszą się do legalnych automatów, które mają określony prawnie poziom minimalnych wygranych w stosunku do wpłaconych stawek. Automaty działające nielegalnie nie podlegają takim ograniczeniom, w związku z czym przychód z nich może być jeszcze większy. Podobnie wpływ na rentowność nielegalnych automatów ma niestosowanie się do limitów lokalizacyjnych i ograniczeń wiekowych uczestników gier. Tym samym podniesienie wysokości kary z 12 000 zł do 100 000 zł nie zmienia jej restytucyjnego charakteru i służy jedynie dostosowaniu jej wysokości do poziomu rzeczywistych strat ponoszonych przez Skarb Państwa.

Podobnie wysokość kar za urządzenie gier hazardowych bez koncesji lub zezwolenia stanowi proporcjonalną rekompensatę niepobranych należności i podatku od gier. Modyfikacje wprowadzone w stosunku do ich wysokości lub podstawy określania wysokości wynikają z doświadczeń w stosowaniu obecnie obowiązującej ustawy. W toku prowadzonych analiz dostrzeżono, że przepisy określające kary w dotychczasowym brzmieniu budziły wątpliwości interpretacyjne w stosunku do sposobu określania ich wysokości. Przewidziane w projekcie kary nie wydają się być wygórowane, mając na względzie możliwość uzyskiwania dochodu z organizacji gier hazardowych bez koncesji, zezwolenia lub dokonania zgłoszenia. Zauważyć również należy, że w przypadku większości kar za naruszenie przepisów ustawy określono wyłącznie maksymalny limit wysokości kary, co umożliwia organowi nakładającemu ją proporcjonalne dostosowanie jej wysokości do poziomu utraconych przez Skarb Państwa dochodów.

Projekt przewiduje możliwość nałożenia kary administracyjnej na zależnych lub samoistnych posiadaczy lokali, w których znajdują się niezarejestrowane automaty do gier i w których prowadzona jest działalność gastronomiczna, handlowa lub usługowa. Liczne przypadki czerpania przez posiadacza lokalu korzyści finansowych z urządzanych w nim gier na automatach skłoniły projektodawcę do wprowadzenia powyższej zmiany. Z jednej strony przepis przewiduje karanie osób bezpośrednio zaangażowanych w nielegalne organizowanie gier na automatach, a z drugiej strony nie

przewiduje automatycznej odpowiedzialności osób posiadających tytuł prawny lokalu. Wskazać przy tym należy, że np. właściciel lokalu oddanego w posiadanie zależne będzie podlegał karze w przypadku zaangażowania w urządzenie nielegalnych gier na automatach.

7. Zmiany o charakterze redakcyjnym i doprecyzowującym

Zmian redakcyjnych dokonano m.in. w zakresie przepisów dotyczących okresu obowiązywania koncesji i zezwoleń udzielanych na prowadzenie kasyn gry, salonów bingo i urządzenie loterii fantowych, promocyjnych, audioteksowych oraz gier bingo fantowe. Zgodnie z proponowaną zmianą termin rozpoczęcia biegu okresów, na które udzielane są koncesje i zezwolenia, będzie określany w koncesji lub zezwoleniu. Stanowi to istotną poprawę sytuacji przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie urządzania gier hazardowych, gdyż dotychczas niemożliwe było elastyczne ustalanie wspomnianego terminu, co powodowało, że biegł on od momentu doręczenia decyzji o przyznaniu koncesji czy zezwolenia.

Kolejną redakcyjną zmianą jest ujednoczenie katalogu dokumentów, które muszą być dołączane do wniosków o zezwolenie na urządzenie loterii fantowej i gry bingo fantowe, loterii promocyjnej oraz loterii audioteksowej. Dzięki proponowanemu ujednoczeniu podmioty ubiegające się o wspomniane zezwolenia będą mogły ubiegać się o nie na podstawie tych samych wymaganych dokumentów.

Innym z przykładów zmian wprowadzanych w ustawie ułatwiających prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie gier hazardowych są zmiany odnoszące się do skutków przerw w wykonywaniu koncesji lub zezwoleń. Dotychczasowy sposób uregulowania przedmiotowej materii powodował przykładowo, że w przypadku przerwy w wykonywaniu zezwolenia w związku ze zmianą lokalizacji punktu przyjmowania zakładów wzajemnych dochodziło do cofnięcia zezwolenia na ten punkt przyjmowania zakładów. Zgodnie z proponowanymi zmianami skutek taki będzie miał miejsce wyłącznie w stosunku do koncesji i zezwoleń podlegających ograniczeniom ilościowym, w których to przypadkach mogłoby dochodzić do blokowania dostępnych lokalizacji przez podmioty niewykorzystujące przyznanych im koncesji lub zezwoleń.

W ramach zmian o charakterze doprecyzowującym proponuje się wprowadzenie natychmiastowej wykonalności decyzji o cofnięciu koncesji lub zezwolenia wydawanych w zakresie gier hazardowych. Decyzja cofająca uprawnienie nie może być wykonywana w trybie egzekucji administracyjnej, w związku z czym nie może jej być

nadany rygor natychmiastowej wykonalności. Jest to konsekwencją treści art. 239a ustawy – Ordynacja podatkowa. Wskazać należy, że przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji mają natomiast zastosowanie w sytuacji, gdy podmiot działa bez koncesji lub zezwolenia, w tym gdy wynika to z ich utraty.

Celem proponowanych zmian jest usunięcie wszelkich wątpliwości i jednoznaczne stwierdzenie, że decyzja taka pozbawia uprawnień do wykonywania przedmiotowej działalności w trybie natychmiastowym z chwilą doręczenia decyzji I instancji adresatowi. Konieczność doprecyzowania wynika z przypadków błędnych interpretacji przepisów, co w konsekwencji narażało podmioty dokonujące takich interpretacji na odpowiedzialność związaną z uznaniem takiej działalności za niezgodną z przepisami ustawy.

8. Umożliwienie reklamy zakładów bukmacherskich

Niniejszy projekt przewiduje liberalizację przepisów odnoszących się do ograniczeń w reklamie gier hazardowych. Proponowane rozwiązanie polega na dopuszczeniu możliwości reklamowania zakładów bukmacherskich. Zmiana przepisów dotyczy rodzaju gier hazardowych należących do najbezpieczniejszych pod kątem potencjalnych zagrożeń dla graczy. Dzięki modyfikacji brzmienia przepisów w proponowanym kształcie podmioty zarządzające zakłady bukmacherskie będą miały możliwość ich reklamy, a jednocześnie nie dojdzie do spadku poziomu ochrony graczy przed negatywnymi skutkami hazardu.

Przewidywane skutki prawne wejścia aktu w życie

Najważniejszymi przewidywanymi skutkami wejścia w życie nowelizacji ustawy o grach hazardowych będą ograniczenie skali występowania szarej strefy w środowisku gier hazardowych i podniesienie poziomu ochrony obywateli przed szkodliwymi skutkami hazardu (w szczególności najbardziej narażonych osób małoletnich).

Znowelizowane przepisy, dostosowane do dynamicznie zmieniającej się sytuacji na rynku gier, dadzą organom państwowym skuteczne narzędzia w walce z osobami i podmiotami naruszającymi postanowienia ustawy.

Dzięki zmniejszeniu szarej strefy zwiększy się także udział w rynku podmiotów legalnych. Skutkiem tego większa liczba graczy będzie korzystała z usług operatorów dostosowujących się do wymagań związanych z zarządzaniem gier w sposób

odpowiedzialny. Nastąpi również podniesienie poziomu ochrony graczy przed negatywnymi społecznymi i ekonomicznymi skutkami hazardu.

Liczne doprecyzowania oraz uzupełnienia przepisów ustawy o grach hazardowych, zawarte w niniejszej nowelizacji, skutkować będą zmniejszeniem się liczby wątpliwości interpretacyjnych występujących w toku jej stosowania. Zapewni to spełnienie postulatu pewności prawa w odniesieniu do przedmiotowej ustawy oraz zmniejszy obciążenie zarówno po stronie obywateli, podmiotów zarządzających gry, jak i administracji.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Rozwiązania zawarte w projekcie nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Materia regulowana przez projekt nie jest objęta prawem Unii Europejskiej (pozostaje w gestii państw członkowskich UE i nie podlega harmonizacji).

Projekt ustawy zostanie notyfikowany zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1) oraz zgodnie z zasadami przewidzianymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, w przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.) projekt ustawy podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W przypadku zgłoszenia zainteresowania pracami nad tym projektem w trybie przewidzianym w ustawie o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, dokonane zgłoszenie udostępniane jest w Biuletynie Informacji Publicznej jako dokument dotyczący prac nad tym projektem.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Wiesław Janczyk, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mariusz Gruszka Zastępca Dyrektora Departamentu Podatków Sektorowych, Lokalnych oraz Podatku od Gier, tel. (22) 694-5804, email: mariusz.gruszka@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 8 lipca 2016 r.</p> <p>Źródło inne Inicjatywa własna Ministra Finansów</p> <p>Nr w wykazie prac UD 76</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Poziom kontroli państwa nad rynkiem gier hazardowych jest niewystarczający, czego konsekwencją jest niemożliwy do wyeliminowania, przy narzędziach dostępnych w obecnym systemie prawnym, obszar działalności nielegalnej o znacznych rozmiarach, zwłaszcza w zakresie gry na automatach oraz przez sieć Internet.
2. Ponadto w obecnym systemie prawnym brak jest dostatecznych uregulowań dotyczących ochrony graczy uczestniczących w grach przez sieć Internet, czego konsekwencją jest brak wystarczającej ochrony odbiorców usług hazardowych online przed uzależnieniem od hazardu.
3. Z uwagi na rozmiar nielegalnej działalności w określonych obszarach rynku gier hazardowych budżet państwa traci znaczne dochody z racji pozostawiania takiej działalności poza obszarem opodatkowanym podatkiem od gier (dotyczy to zwłaszcza elementu rynku, jakim jest gra na automatach i gra poprzez sieć Internet).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Wdrożenie mechanizmów zapewniających kontrolę państwa nad rynkiem gier hazardowych, polegających m.in. na wprowadzeniu możliwości blokowania dostępu do stron internetowych, na których urządzane są nielegalne gry, oraz zakazu udostępniania usług płatniczych przez dostawców usług płatniczych na rzecz podmiotów prowadzących działalność w zakresie gier hazardowych w sieci Internet bez wymaganej koncesji lub zezwolenia, zaostrzeniu przepisów dotyczących kar pieniężnych związanych z prowadzeniem działalności w zakresie gier hazardowych bez wymaganego zezwolenia, koncesji lub zgłoszenia, w tym rozszerzeniu katalogu osób ponoszących odpowiedzialność za nielegalne urządzenie gier na automatach, wprowadzenie obowiązku połączenia automatów w jeden system, do którego dostęp przysługiwałby służbom kontrolnym. Ponadto umożliwienie prowadzenia działalności w zakresie urządzania gier w salonach gier na automatach w formie monopolu państwa stanowi kolejne narzędzie walki z szarą strefą wobec niemożności jej wyeliminowania. Projektowane rozwiązania powinny przyczynić się do ograniczenia urządzania nielegalnych gier w tym sektorze.
2. Zobowiązanie dostawców usług w dziedzinie gier hazardowych online do opracowania i wdrożenia polityki odpowiedzialnej gry, obejmującej m.in.: wprowadzenie procedur weryfikacji pełnoletności gracza oraz mechanizmów jego samokontroli, wdrożenie procedur rejestracji gracza na koncie gracza lub tymczasowym koncie gracza, objęcie polityką odpowiedzialnej gry również samej konstrukcji stron internetowych wykorzystywanych w grze (w aspekcie m.in. projektowanego sposobu prezentacji na stronie internetowej informacji handlowych czy też wymogu zamieszczenia na stronie internetowej określonych informacji). Narzędziem ochrony gracza w sektorze gier na automatach będzie natomiast wprowadzenie obowiązku połączenia automatów w jeden system.
3. Zmiana modelu regulacji rynku gier, oparta przede wszystkim na rozszerzeniu zakresu dopuszczalnej działalności w zakresie gier hazardowych (m.in. dopuszczenie urządzania gier na automatach w salonach gier na automatach, liberalizacja zasad organizacji gry w pokera, wprowadzenie możliwości oferowania gier liczbowych i loterii pieniężnych przez sieć Internet, rozszerzenie oferty gier o multijurysdykcyjne gry liczbowe i loterie pieniężne, dopuszczenie urządzania innych gier hazardowych przez sieć Internet w formie monopolu państwa. Przewidywanym efektem interwencji powinno być skanalizowanie graczy w legalnym segmencie rynku gier hazardowych (przede wszystkim odnosi się to do komponentów rynku gier, jakimi są gra na automatach oraz gra w sieci Internet), poprzez rozszerzenie legalnej oferty z zakresu hazardu przy jednoczesnej ścisłej kontroli państwa w tym obszarze. Oczekiwany efekt to wzrost dochodów budżetowych z tytułu podatku od gier wynikający m.in. ze zwiększonej aktywności graczy w legalnym segmencie rynku.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Obszar gier hazardowych nie jest objęty procesem harmonizacji z prawem Unii Europejskiej. Jednakże projekt uwzględnia kierunek prac Komisji Europejskiej dotyczących hazardu online – zalecenie Komisji z dnia 14 lipca 2014 r. w sprawie zasad ochrony konsumentów i graczy korzystających z usług hazardowych online i w sprawie ochrony nieletnich przed grami hazardowymi online (2014/478/UE), jak również postanowienia Konwencji Rady Europy w sprawie manipulowania zawodami sportowymi, sporządzonej w Magglingen dnia 18 września 2014 r. i podpisanej przez Polskę w dniu 7 lipca 2015 r.

Brak harmonizacji obszaru gier hazardowych skutkuje różnorodnością modeli przyjmowanych regulacji, tym samym różnym poziomem i kształtem ochrony wchodzących w grę aspektów funkcjonowania poszczególnych rynków gier.

Niemniej jednak wskazać można, że proponowane w nowelizacji rozwiązania wykorzystywane są również w innych krajach:

- blokowanie dostępu do stron internetowych oferujących gry hazardowe bez wymaganego zezwolenia – Francja, Hiszpania, Włochy, Holandia, Estonia, Rumunia, Łotwa, Austria, Belgia,
- zakaz udostępniania usług płatniczych przez dostawców usług płatniczych na rzecz podmiotów oferujących gry hazardowe w sieci Internet bez wymaganego zezwolenia – Litwa, Łotwa, Estonia,
- świadczenie usług hazardowych online przez operatora monopolistę – Portugalia, Słowacja, Szwajcaria,
- prowadzenie działalności w zakresie gier na automatach przez operatora monopolistę – Norwegia, Szwecja, Finlandia.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty prowadzące kasyna gry (urządzące gry cylindryczne, gry w karty, w kości i gry na automatach)	7	dane własne Ministerstwa Finansów	Podmioty te nie będą już jedynymi uczestnikami rynku oferującymi gry na automatach, bowiem projekt dopuszcza urządzenie gier na automatach również w salonach gier na automatach. Ponadto projekt zakłada liberalizację zasad gry w pokera oraz dopuszczenie urządzania gier kasynowych poprzez sieć Internet przez spółkę wykonującą monopol państwa. Rynek może zatem ulec zmianie w wymiarze jakościowym (zmiana udziałów rynkowych), jak również w sposobie konkurowania.
Podmioty zarządzające zakłady wzajemne, w tym przez sieć Internet	7	dane własne Ministerstwa Finansów	Podmioty te zobowiązane zostają do wdrożenia polityki odpowiedzialnej gry, w przypadku urządzania zakładów wzajemnych przez sieć Internet. Wprowadzenie możliwości blokowania dostępu do stron internetowych oferujących nielegalne gry hazardowe oraz zakazu świadczenia usług na rzecz nielegalnych podmiotów powinno w sposób zdecydowany poprawić sytuację polskich podmiotów sektora online, których interesy do tej pory naruszane były przez nieuczciwą konkurencję ze strony podmiotów funkcjonujących nielegalnie. Przewiduje się skanalizowanie graczy w legalnym segmencie zakładów wzajemnych online.
Jednoosobowa spółka Skarbu Państwa, wykonująca monopol państwa na prowadzenie działalności w zakresie niektórych gier hazardowych	1	dane własne Ministerstwa Finansów	Projekt nowelizacji zakłada: (1) wprowadzenie gier liczbowych i loterii pieniężnych do sieci Internet i rozszerzenie oferty gier liczbowych i loterii pieniężnych o gry multijurysdykcyjne; (2) objęcie monopolem państwa również urządzania gier na automatach w salonach gier na automatach oraz oferowania innych gier hazardowych online. Powyższe powoduje, że: (1) rozszerzeniu ulega oferta gier, ograniczona dotychczas do gier i loterii o zasięgu krajowym, a monopolista uzyskuje dodatkowy kanał ich dystrybucji (Internet); (2) rozszerzeniu ulega także zakres działalności jednoosobowej spółki Skarbu Państwa o urządzenie

			gier na automatach w salonach gry na automatach i gier hazardowych online. Spółka zobowiązana również będzie do wdrożenia polityki odpowiedzialnej gry w przypadku urządzania gier przez sieć Internet oraz w salonach gier na automatach.
Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej, Fundusz Promocji Kultury, Fundusz Rozwiązywania Problemów Hazardowych	3	Fundusze celowe utworzone ustawą o grach hazardowych	W związku z rozszerzeniem oferty gier liczbowych i loterii pieniężnych oraz kanałów ich dystrybucji należy oczekiwać zwiększenia ich sprzedaży, a przez to wysokości dopłat, które stanowią przychody ww. Funduszy (art. 86, art. 87 i art. 88 ustawy o grach hazardowych).
Gracze sektora gier hazardowych online	dane trudne do oszacowania		Przewiduje się, że zobowiązanie podmiotów sektora gier online do wdrożenia polityki odpowiedzialnej gry zwiększy ochronę odbiorców tego rodzaju usług przed negatywnymi skutkami hazardu. W związku z projektowaną możliwością blokowania dostępu do stron internetowych, na których oferowane byłyby nielegalne gry hazardowe, oraz zakazem udostępniania usług płatniczych przez dostawców usług płatniczych na rzecz nielegalnych podmiotów, przewidywane jest skanalizowanie grających w legalnym segmencie rynku gier hazardowych online
Podmioty prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych zatrudniające osoby na stanowiskach wymagających posiadania świadectwa zawodowego	224 podmioty działające na rynku gier hazardowych w 2014 r. Ok. 1200 osób podeszło do egzaminu zawodowego w 2014 r.	dane własne Ministerstwa Finansów	Projekt zakłada zniesienie obowiązku posiadania świadectwa zawodowego dla osób nadzorujących bądź prowadzących gry hazardowe, ale równocześnie nakłada na pracodawców obowiązek szkolenia pracowników. Zmiana wprowadza pełną deregulację zawodów związanych z prowadzeniem gier hazardowych. Z uwagi na fakt, że za przeprowadzenie egzaminów i wydanie świadectw były przewidziane opłaty, ich likwidacja spowoduje zmniejszenie wydatków przedsiębiorstw, a w konsekwencji zmniejszenie wpływów budżetowych o 2,6 mln zł rocznie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu.

Projekt został zamieszczony na stronie internetowej BIP Rządowego Centrum Legislacji (www.rcl.gov.pl). Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy zgłosiło w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa 20 podmiotów. Szczególnie zainteresowanie projektem ustawy mogą wykazać m.in. następujące podmioty:

- 1) Bingo Centrum Sp. z o.o.;
- 2) Casino Games Sp. z o.o.;
- 3) Casino Polonia Wrocław Sp. z o.o.;
- 4) Casino Sp. z o.o.;
- 5) Casinos Poland Sp. z o.o.;
- 6) Ekstraklasa S.A.;
- 7) Estrada Polska Sp. z o.o.;
- 8) E-TOTO Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.;
- 9) Europejskie Stowarzyszenie Gier i Zakładów Wzajemnych (EGBA);
- 10) Finkorp Sp. z o.o.;
- 11) Forbet Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.;
- 12) Fortuna online Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.;
- 13) Fortuna Sp. z o.o.;
- 14) Fundacja Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego;
- 15) Golden Play Sp. z o.o.;
- 16) Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych;

- 17) Joy Pol Sp. z o.o.;
- 18) Konfederacja Pracodawców Polskich;
- 19) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 20) Krajowa Izba Rozliczeniowa S.A.;
- 21) Krajowy Związek Banków Spółdzielczych;
- 22) LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.;
- 23) Milenium Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.
- 24) Ogólnopolski Związek Pracodawców Branży Rozrywkowej;
- 25) Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności;
- 26) Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Promocji Odpowiedzialnej Gry;
- 27) PRU Filmotechnika Sp. z o.o.;
- 28) Rada Wydawców Kart Bankowych;
- 29) SKOK Kasa Krajowa;
- 30) Star-Typ Sport Zakłady Wzajemne Sp. z o.o.;
- 31) Stowarzyszenie Ekspertów i Doradców Rynku Gier Hazardowych;
- 32) Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Rozrywki, Komunikacji i Kultury;
- 33) Stowarzyszenie Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich;
- 34) Totalizator Sportowy Sp. z o.o.;
- 35) Totolotek S.A.;
- 36) Traf Zakłady Wzajemne Sp. z o.o.;
- 37) Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych; Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej;
- 38) Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe S.A.;
- 39) Związek Banków Polskich;
- 40) Związek Pracodawców Prowadzących Gry Losowe i Zakłady Wzajemne.

Planowany, wstępny termin przekazania projektu do konsultacji społecznych to czerwiec 2016 r.

Obowiązek zasięgnięcia opinii nałożony został następującymi przepisami:

- § 35 w związku z § 38 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.);
- art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 167, z późn. zm.);
- art. 7 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem	729	1 476	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	16 416
budżet państwa	626	1 373	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	15 283
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)	103	103	103	103	103	103	103	103	103	103	103	103	1 134
Wydatki ogółem													
budżet państwa	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,8
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem	729	1 476	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	1 579	16 417
budżet państwa	626	1 373	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	1 476	15 283
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)	103	103	103	103	103	103	103	103	103	103	103	103	1 134
Źródła finansowania													

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Przy wyliczaniu dodatkowego podatku od gier przy urządzaniu gier na automatach w salonach gier na automatach do gier uwzględniono ustawowy limit maksymalnej liczby automatów do gier, na których gra urządzana jest poza kasynami gry. Został on określony dla każdego powiatu na poziomie 1 automat na każde rozpoczęte 1000 mieszkańców. Ponadto założono, że 40% automatów rozpoczęłoby funkcjonowanie w roku wprowadzenia ustawy, a wypełnienie wyżej wskazanego limitu 1 automatu na każde rozpoczęte 1000 mieszkańców powiatu nastąpiłoby w drugim roku funkcjonowania zmiany przy liczbie 35 tysięcy automatów.</p> <p>Wyliczenia dotyczące dodatkowego podatku od gier oraz dopłat w zakresie objętym monopolem państwa w odniesieniu do wprowadzenia gier liczbowych i loterii pieniężnych do sieci Internet oraz rozszerzenia o gry organizowane w skali ogólnoeuropejskiej wyliczone zostały przez spółkę wykonującą monopol państwa.</p> <p>Kalkulacja dodatkowych dochodów budżetu państwa z tytułu rozszerzenia katalogu gier możliwych do oferowania online została przeprowadzona na podstawie danych z raportu Rynek gier i zakładów online w Polsce: korzyści dla budżetu i sportu opracowanego przez Roland Berger Strategy Consultants. Założono, że w pierwszym roku funkcjonowania zmian dojdzie do przejścia 20% wartości rynku nielegalnego, w roku kolejnym 40%, a docelowo 65% (pozostała część wartości rynku to szara strefa, która nie zostanie wyeliminowana).</p> <p>Wyliczenia dotyczące dodatkowego podatku od gier z tytułu zwiększenia legalnego rynku zakładów wzajemnych w wyniku blokowania dostępu do stron oraz wprowadzenia zakazu udostępniania usług płatniczych przez dostawców usług płatniczych zostały przeprowadzone na podstawie danych z raportu Rynek gier i zakładów online w Polsce: korzyści dla budżetu i sportu opracowanego przez Roland Berger Strategy Consultants. Założono, że w pierwszym roku funkcjonowania zmian dojdzie do przejścia 20% wartości rynku nielegalnego, w roku kolejnym 40%, a docelowo 65% (pozostała część wartości rynku to szara strefa, która nie zostanie wyeliminowana).</p> <p>Wyliczenia uwzględniają zniesienie obowiązku posiadania świadectwa zawodowego dla osób nadzorujących bądź prowadzących gry hazardowe, co spowoduje zmniejszenie wpływów budżetu państwa o ok. 2,6 mln zł w skali roku oraz równocześnie zmniejszy wydatki związane z organizacją egzaminów o ok. 70 tys. zł.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2015 r.)	duże przedsiębiorstwa	2,6	2,6	2,6	2,6	2,6	2,6	28,5
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Podmioty zarządzające zakłady wzajemne przez sieć Internet poniosą koszty związane z wdrożeniem polityki odpowiedzialnej gry. Ponadto poprawi się konkurencyjność podmiotów zarządzających zakłady wzajemne z uwagi na wprowadzane instrumenty walki z szara strefą. Spółka wykonująca monopol państwa poniesie dodatkowe koszty związane z rozszerzeniem zakresu jej działalności o gry na automatach w salonach gier na automatach oraz gry online. Dodatkowo w odniesieniu do gier oferowanych za pomocą sieci Internet pojawią się dalsze koszty związane z wdrożeniem polityki odpowiedzialnej gry. Równocześnie należy oczekiwać zwiększenia jej zysków, co powinno przełożyć się na wysokość płaconego podatku dochodowego oraz wysokość dywidendy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zniesienie obowiązku posiadania świadectwa zawodowego dla osób nadzorujących bądź prowadzących gry hazardowe ułatwi dostęp do rynku pracy w tym sektorze.						
	(dodaj/usuń)							

Niemierzalne	obszar nielegalnych gier hazardowych	Projektowane rozwiązania powinny przyczynić się do ograniczenia obszaru działalności nielegalnej na rynku gier hazardowych, w szczególności w zakresie urządzanych nielegalnie gier na automatach oraz nielegalnych gier hazardowych online.
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
--	---

☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☒ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
---	--

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
--	---

Komentarz: Zmniejszenie liczby dokumentów i procedur związane jest z likwidacją obowiązku posiadania świadectw zawodowych oraz z odformalizowaniem gry w karty poker, urządzanej przez podmioty posiadające koncesję na prowadzenie kasyna gry. Projekt dopuszcza bowiem możliwość gry w pokera po dokonaniu zgłoszenia. Zwiększenie liczby dokumentów związane jest natomiast z nałożeniem na podmioty urządzające gry hazardowe online obowiązku wdrożenia polityki odpowiedzialnej gry, ujmowanej w zatwierdzanym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych regulaminie odpowiedzialnej gry. W związku z powyższym, zwiększeniu ulegnie liczba procedur. Regulamin odpowiedzialnej gry przedstawiany będzie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, do zatwierdzenia. W związku z wdrożeniem dalszych mechanizmów zapewniających kontrolę państwa nad rynkiem gier hazardowych – możliwości blokowania dostępu do stron internetowych oferujących nielegalne gry hazardowe oraz zakazu udostępniania usług płatniczych przez dostawców usług płatniczych na rzecz podmiotów działających bez koncesji lub zezwolenia – będą musiały być wdrożone dodatkowe procedury, w ramach których realizowane będą te mechanizmy.

9. Wpływ na rynek pracy

Należy oczekiwać zwiększenia miejsc pracy poprzez dopuszczenie urządzania gier na automatach w salonach gier na automatach. Również rozszerzenie zakresu dotychczasowej działalności spółki wykonującej monopol państwa wpłynie na zwiększenie przez nią zatrudnienia.

Dodatkowo zniesienie obowiązku posiadania świadectwa zawodowego dla osób nadzorujących bądź prowadzących gry hazardowe ułatwi dostęp do rynku pracy w tym sektorze.

Ponadto wprowadzane zmiany powinny przyczynić się do ograniczenia obszaru działalności nielegalnej na rynku gier hazardowych, w szczególności w zakresie urządzanych nielegalnie gier na automatach oraz nielegalnych gier hazardowych online.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☒ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
--	---	--

Omówienie wpływu	<p>Projektowane zmiany zakładają rozszerzenie zakresu działalności spółki wykonującej monopol państwa, zatem należy się spodziewać zwiększenia jej wartości.</p> <p>Przewiduje się, że zobowiązanie podmiotów sektora gier online do wdrożenia polityki odpowiedzialnej gry zwiększy ochronę odbiorców tego rodzaju usług przed negatywnymi skutkami hazardu.</p>
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów projektowanej ustawy nastąpi w dniu wejścia w życie ustawy oraz jej aktów wykonawczych. Spodziewać się należy systematycznego oddziaływania na rynek gier hazardowych poprzez stopniowe zmniejszanie szarej strefy oraz stopniowy wzrost dochodów z tytułu podatku od gier.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Planuje się ewaluację *ex post* po dwóch latach od wejścia w życie ustawy.

Mierniki dla oceny skutków projektowanych rozwiązań dla sektora hazardu, jak i ich skutków budżetowych, stanowić będą: dynamika dochodów podatkowych oraz liczba zablokowanych stron internetowych, na których oferowane będą nielegalne gry hazardowe (co identyfikowane być może z realnym ograniczeniem nielegalnej działalności w tym zakresie).

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Poniższe załączniki dostępne są do pobrania pod podanymi adresami internetowymi:

- Zalecenie Komisji z dnia 14 lipca 2014 r. w sprawie zasad ochrony konsumentów i graczy korzystających z usług hazardowych *online* i w sprawie ochrony nieletnich przed grami hazardowymi *online* (2014/478/UE).
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014H0478&from=PL>
- Konwencja Rady Europy w sprawie manipulowania zawodami sportowymi, sporządzona w Magglingen dnia 18 września 2014 r.
<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/PL/1-2015-84-PL-F1-1-ANNEX-1.PDF>

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

*** uwagi zagregowano ze względu na dużą ilość podmiotów zarówno przedsiębiorców jak i stowarzyszeń oraz organizacji przedsiębiorców i pracodawców, wielokrotne występowanie tych samych podmiotów w tych samych kwestiach, jak również powielanie tych samych kwestii przez różne podmioty**

L.p.	Przepis	Podmiot zgłaszający	Uwagi/stanowiska	Stanowisko MF
1.	Uwagi o charakterze ogólnym	Stowarzyszenie na Rzecz Likwidacji Szarej Strefy Zakładów Wzajemnych w Polsce - „Graj legalnie”	Postulat przyjęcia wszelkich rozwiązań prawnych gwarantujących likwidację szarej strefy zakładów wzajemnych w Polsce i ochronę legalnych podmiotów z tej branży, a także ochrony społeczeństwa, w tym osób nieletnich. Propozycja blokowania stron z nielegalnymi grami hazardowymi i niedozwolonymi reklamami oraz blokowania płatności na rzecz beneficjentów nielegalnych gier.	Uwaga zbieżna z projektem.
2.	Art. 1 pkt 15	Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Rozrywki, Komunikacji i Kultury	Postulat usunięcia wprowadzanego art. 15bb z uwagi na fakt, że istnieją inne skuteczne przepisy dotyczące kontroli legalności środków pieniężnych w kasynach gry. Wskazany zapis sparaliżuje działalność operacyjną kasyn gry.	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.
3.	Art. 2	Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Rozrywki, Komunikacji i Kultury	Postulat zaniechania zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (opodatkowanie wygranych w gry bingo fantowe i pieniężne oraz gier w kasynach gry). Uzasadnienie: zniechęcenie graczy, powstanie szarej strefy, spadek obrotów kasyn gry.	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.
4.	Art. 5	Ogólnopolski Związek Pracodawców	Propozycja odejścia od monopolu państwa w zakresie gier na automatach poza kasynami gry. Możliwość prowadzenia tego rodzaju działalności przez podmioty prywatne przy jednoczesnym nadzorze	Uwaga nie została uwzględniona. Zmiana została wprowadzona z uwagi na konieczność objęcia szczególną

		Branży Rozrywkowej	państwa, tak jak przy reglamentacji sprzedaży alkoholu oraz wprowadzenie rejestracji automatów do gier przez wyspecjalizowane jednostki badające.	kontrolą warunków i sposobu organizacji gier na automatach i wynikającą z tego potrzebę ochrony graczy. Przekazanie pieczy nad rynkiem automatów do gier organizowanych poza kasynami gry jednoosobowej spółce Skarbu Państwa stanowi najskuteczniejszy środek realizacji tego celu.
5.	Uwagi o charakterze ogólnym	Fortuna Sp. z o.o. Pełnomocnik: Kancelaria Prawna Budnik, Posnow i Partnerzy	Propozycje rozwiązań prawnych w zakresie: ochrony obywateli, w tym nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu, zmniejszenie skali występowania „szarej strefy” i zapewnienie przejrzystości przepisów.	Uwaga zbieżna z projektem.
6.	Uwagi o charakterze ogólnym	Forta Sp. z o.o. Pełnomocnik: Kancelaria Adwokacka Katarzyna Antkowiak	Propozycje rozwiązań prawnych w zakresie: ochrony obywateli, w tym nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu, zmniejszenie skali występowania „szarej strefy” i zapewnienie przejrzystości przepisów.	Uwaga zbieżna z projektem.
7.	Uwagi o charakterze ogólnym	Forgame Sp. z o.o. Pełnomocnik: Kancelaria Adwokacka Katarzyna Antkowiak	Propozycje rozwiązań prawnych w zakresie: ochrony obywateli, w tym nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu, zmniejszenie skali występowania „szarej strefy” i zapewnienie przejrzystości przepisów.	Uwaga zbieżna z projektem.
8.	Uwagi o charakterze ogólnym	Krzysztof Mitoraj	Propozycje rozwiązań prawnych w zakresie: ochrony obywateli, w tym nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu, zmniejszenie skali występowania „szarej strefy” i zapewnienie przejrzystości przepisów.	Uwaga zbieżna z projektem.
9.	Uwagi o charakterze ogólnym	Krzysztof Budnik	Propozycje rozwiązań prawnych w zakresie: ochrony obywateli, w tym nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu, zmniejszenie skali występowania „szarej strefy” i zapewnienie przejrzystości przepisów.	Uwaga zbieżna z projektem.
10.	Uwagi o charakterze	Kancelaria Prawna Budnik, Posnow i	Propozycje rozwiązań prawnych w zakresie: ochrony obywateli, w tym nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu, zmniejszenie	Uwaga zbieżna z projektem.

	ogólnym	Partnerzy	skali występowania „szarej strefy” i zapewnienie przejrzystości przepisów.	
11.	Art. 15 f i art. 15 g	Fundacja Panoptikon	Zastrzeżenia w zakresie prowadzenia przez MF Rejestru Niedozwolonych Stron oraz nałożenia na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku blokowania dostępu do stron wpisanych do Rejestru. Naruszenie praw i wolności obywateli, w tym wolności słowa, określonych w Konstytucji RP. Uwaga w zakresie braku określenia trybu dokonania wpisu do Rejestru przez MF (brak możliwości złożenia odwołania) oraz brak realnej procedury kontrolnej.	Uwaga została częściowo uwzględniona. Kierując się uwagami zgłoszonymi przez RCL i inne resorty proponuje się aby przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu blokował dostęp do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen znajdujących się w Rejestrze Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą. Oznaczałoby to, że w przypadku stwierdzenia, że istnieje możliwość uczestniczenia w grach hazardowych urządzanych przez podmiot nieposiadający zezwolenia, po wpisaniu adresu internetowego domeny tej strony nie dochodziłoby do przekierowania na stronę oferującą takie gry. W związku z tym, że wpisowi do Rejestru podlegałyby same nazwy domen nie zachodzi ryzyko zablokowania stron innych, niż te oferujące nielegalnie gry hazardowe. Poprawność dokonywanych w Rejestrze wpisów zapewniona zostanie poprzez wprowadzenie kontroli sądowno-administracyjnej. Podmiot zarządzający gry hazardowe na stronie internetowej, której nazwa domeny jest wpisana do Rejestru lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, lub posiadający tytuł prawny do domeny wpisanej do

				<p>rejestr, lub podmiot będący dostawcą usług płatniczych może wnieść sprzeciw do ministra właściwego do spraw publicznych od wpisu do Rejestru, w terminie 2 miesięcy od dnia umieszczenia tej nazwy domeny w Rejestrze.</p> <p>O ile sam wpis stanowi czynność materialno-prawną, to już odpowiedź organu na sprzeciw przybiera formę decyzji administracyjnej. W związku z tym służy od niej skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, do którego kompetencji należeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie kwestii wpisu do Rejestru.</p>
12.	art. 15 f ust. 3	Polska Izba Komunikacji Elektronicznej (PIKE)	<p>W Ocenie Skutków Regulacji (OSR) nie uwzględniono wpływu regulacji na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, podczas gdy art. 15 f ust. 3 wymaga poniesienia wysokich nakładów finansowych na realizację nakładanych na nich zadań. W OSR wymieniono kraje, w których wprowadzono rozwiązania w zakresie blokowania stron - brak zgodności ze stanem rzeczywistym według wiedzy PIKE.</p> <p>Wątpliwości budzi brak kontroli sądowej nad Rejestrem Stron Niedozwolonych i umieszczaniem w nim „adresów elektronicznych” – brak definicji „adresu elektronicznego” oraz ograniczenia czasowego w zakresie umieszczenia takiego adresu w Rejestrze.</p> <p>Brak zgodności takiego rozwiązania z motywem 13 preambuły i art. 3 ust. 3 rozporządzenia w sprawie otwartego Internetu.</p> <p>Ryzyko łatwego obejścia blokad, co stanowi naruszenie zasady proporcjonalności w odniesieniu do zamierzonego efektu.</p>	<p>Uwaga została częściowo uwzględniona.</p> <p>Kierując się uwagami zgłoszonymi przez RCL i inne resorty proponuje się aby przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu blokował dostęp do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen znajdujących się w Rejestrze Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą. Oznaczałoby to, że w przypadku stwierdzenia, że istnieje możliwość uczestniczenia w grach hazardowych urządzanych przez podmiot nieposiadający zezwolenia, po wpisaniu adresu internetowego domeny tej strony nie dochodziłoby do przekierowania na stronę oferującą</p>

				<p>takie gry. Przewiduje się możliwość wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, do którego kompetencji należeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie kwestii wpisu do Rejestru.</p>
13.	Art. 2 ust. 3	Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urzędzeń Rozrywkowych	<p>Opracowana definicja narusza zasadę prawidłowej legislacji. Zakłada ona bowiem bardzo szerokie ujęcie definicyjne, wskutek czego w zakresie przedmiotowym definicji sytuują się automaty zręcznościowe a także gry użytkowane na komputerach osobistych. Tak skonstruowana definicja odbiega od wyrażonej w uzasadnieniu intencji projektodawcy.</p>	<p>Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.</p>
14.	Art. 2 ust. 7a	Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urzędzeń Rozrywkowych	<p>Brak umocowania w „odrębnych przepisach” do nadania Służbie Celnej dodatkowych uprawnień co do oceny charakteru gier. Narusza to wprost zasadę prawidłowej legislacji wynikającą z art. 2 Konstytucji RP.</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona. W przypadku ustalenia przez funkcjonariuszy Służby Celnej, w wyniku przeprowadzonej kontroli, charakteru gry na urządzeniu bezprzedmiotowe byłoby potwierdzanie tego stanu przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p>
15.	Art. 3	Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urzędzeń Rozrywkowych	<p>Projektowany art. 3 stanowi przepis techniczny.</p>	<p>Projekt zostanie poddany procedurze notyfikacyjnej Komisji Europejskiej.</p>
16.	Art. 5	Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urzędzeń Rozrywkowych	<p>Poddanie w projekcie sektora gier monopolowi państwa narusza zasadę wolności gospodarczej, jak również konstytucyjną zasadę proporcjonalności, Kartę Praw Podstawowych UE oraz orzecznictwo TSUE.</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona. Zmiana została wprowadzona z uwagi na konieczność objęcia szczególną kontrolą warunków i sposobu organizacji gier na automatach i wynikającą z tego potrzebę ochrony graczy. Przekazanie pieczy nad rynkiem automatów do gier organizowanych poza kasynami gry</p>

				jednoosobowej spółce Skarbu Państwa stanowi najskuteczniejszy środek realizacji tego celu.
17.	Art. 6 ust. 1	Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych	Projektowany art. 6 ust. 1 stanowi przepis techniczny.	Projekt zostanie poddany procedurze notyfikacyjnej Komisji Europejskiej.
18.	Art. 11	Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych	<p>Projektowany przepis narusza zasadę prawidłowej legislacji oraz stanowi formę naruszenia zasady <i>ne bis in idem</i> (art. 2 Konstytucji RP).</p> <p>Regulacja zakłada stosowanie represji wobec udziałowca jako podmiotu, który nie ma przewidywanego prawem wpływu na decyzje zarządu spółki (uwaga ta dotyczy również członków rady nadzorczej i komisji rewizyjnej). Prowadzi ona do sytuacji, w której udziałowiec (akcjonariusz lub wspólnik) spółki, wobec której zastosowano sankcję w postaci cofnięcia zezwolenia (które wobec niego stanowiło formę represji ze skutkami z sferze majątkowej), miałby być ponownie adresatem represji państwa, nie mogąc korzystać ze swobody działalności gospodarczej. Ponadto, wbrew zasadzie nieretroakcji, adresatem środka sankcyjnego byłby podmiot, którego zachowanie nie podlegałoby regulacji represyjnej <i>tempore actio</i>, lecz stałoby się zachowaniem powodującym określoną w projektowanym przepisie sankcję dopiero wskutek regulacji ustanowionej <i>post hoc</i>.</p>	Uwaga nie została uwzględniona. Wskazany przepis już funkcjonuje, jedynie doprecyzowano jego zapisy i uwzględniono materialną podstawę dla MF o zwrócenie się do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego lub Komendanta Głównego Policji o weryfikację informacji czy akcjonariuszami (wspólnikami) posiadającymi akcje (udziały), których wartość przekracza 10% kapitału zakładowego spółki, lub członkami zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej lub prokurentami spółki są osoby fizyczne, osoby prawne lub spółki niemające osobowości prawnej, co do których nie istnieją uzasadnione zastrzeżenia z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego, bezpieczeństwa interesów ekonomicznych państwa, a także przepisów regulujących przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

19.	Art. 15 j ust. 1	Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych	Zdefiniowany w niniejszym przepisie zakaz posiadania automatów do gier narusza podstawowe prawa obywatela (zwłaszcza prawo własności), jak również ogranicza w pełni swobodę przepływu towarów w zakresie automatów do gier. Wyklucza on również, a co najmniej w istotnym stopniu ogranicza, możliwość sprzedaży czy utylizacji urządzeń posiadanych przez polskie podmioty.	Uwaga nie została uwzględniona. Przedmiotowe rozwiązanie ma na celu zmniejszenie szarej strefy w środowisku gier na automatach poprzez wprowadzenie nadzoru w zakresie obrotu automatami na terenie kraju. Zastosowany w ustawie długi okres vacatio legis pozwoli podmiotom będącym w posiadaniu automatów na dostosowanie się do nowych przepisów, w tym poprzez sprzedaż posiadanych automatów do gier.
20.	Uwagi o charakterze ogólnym	Liberia Sp. z o.o.	Propozycja rozważenia zastosowania odpowiednich rozwiązań prawnych, które w sposób dostateczny realizują cele ochronne (uskutecznienie działalności funduszy zajmujących się problemem uzależnienia od hazardu, zaangażowanie jednostek samorządów terytorialnych w zakresie ustalania liczby i lokalizacji punktów gier, wprowadzenie dla osób zarządzających gry w punktach gier na automatach do gier kryteriów podmiotowych i przedmiotowych charakterystycznych dla kasyn), a jednocześnie nie eliminują powszechnych na rynku podmiotów prywatnych zainteresowanych kontynuowaniem lub podjęciem działalności gospodarczych w tym przedmiocie. Dodatkowo, propozycja zmniejszenia skali występowania tzw. „szarej strefy” w środowisku gier hazardowych (w związku z tym, przy zachowaniu odpowiedniej kontroli państwa – wskazana jest liberalizacja uregulowań rynku gier hazardowych, w tym dopuszczenie urządzania gier na automatach także poza kasynami gry, zmiana zasad organizacji gry w pokera, rozszerzenie katalogu gier oferowanych za pośrednictwem sieci Internet. Sugestia doprecyzowania przepisów (celem nowelizacji powinno być stworzenie rozwiązań prawnych o jak najwyższym charakterze przejrzystości.	Uwaga została częściowo uwzględniona. Uwagi częściowo zbieżne z projektem. Przekazanie pieczy nad rynkiem automatów do gier organizowanych poza kasynami gry jednoosobowej spółce Skarbu Państwa stanowi najskuteczniejszy środek realizacji celu jakim jest konieczność objęcia szczególną kontrolą warunków i sposobu organizacji gier na automatach i wynikającą z tego potrzebę ochrony graczy.
21.	Art. 2	Casino Sp. z o.o.	Wprowadzenie podatku od wygranej ponad czterokrotnie zwiększy ryzyko przegranej. W konsekwencji, opodatkowanie wygranych w kasynie gry (czyli efektywne zwiększenie ryzyka przegranej) nie	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.

		<p>zostanie zaakceptowane przez część graczy (prawdopodobnie dla kasyn to najbardziej znacząca ekonomicznie grupa. Dlatego nieuwzględnienie w Ocenie Skutków Regulacji możliwych skutków oddziaływania tego rozwiązania, szczególności prawdopodobnego zachwiania ekonomicznej stabilności podmiotów prowadzących kasyna gry, uniemożliwia rzetelną ocenę wpływu projektowanych regulacji na takie podmioty, co stoi w sprzeczności z <i>Wytocznymi do przeprowadzania oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych zgodnie z § 24 ust 3 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów</i>. Nałożenie na podmioty prowadzące kasyna gry obowiązku płatnika podatku od wygranej (tj. obowiązku poboru i odprowadzenia podatku do urzędu skarbowego) dotyczy sytuacji zupełnie niewłaściwej dla tego typu rozwiązań. Co do zasady bowiem, ustawodawca obarcza obowiązkami płatnika te podmioty, które mają odpowiednie warunki do ich wykonania: są one albo sporadycznie (np. pobór podatku przez notariusza), albo występują w stosunku do podporządkowanej i określonej grupy podatników (zakłady pracy w odniesieniu do swoich pracowników). Nałożenie obowiązku płatnika na podmiot prowadzący kasyno gry, dokonujący <i>ad hoc</i> od kilkuset do kilku tysięcy wypłat dziennie, w trakcie prowadzenia skomplikowanych operacji - doprowadzi do paraliżu przebiegu gry. Będzie tak dlatego, że podmiot prowadzący kasyno gry, jako płatnik zryczałtowanego podatku od gier ponosić będzie odpowiedzialność całym swoim majątkiem za nieprawidłowo wykonany obowiązek poboru podatku (por. art. 30 § 1 Ordynacji podatkowej). Z kolei zapewnienie odpowiednich warunków dla poboru podatku będzie musiało mieć wpływ na sposób urządzania gier, np. będzie wymagało wprowadzenia ograniczeń w sposobie gry. Mając na uwadze, że kasyna gry opodatkowane są najwyższą stawką podatku od gier (50%), nawet niewielki odpływ graczy (do szarej strefy), wynikający z efektywnego obniżenia opłacalności gry w kasynach oraz obowiązków związanych z poborem podatku od wygranych, spowoduje zachwianie podstaw finansowych firm prowadzących już teraz kasyna gry na minimalnej marży. Spółka wnosi o zaniechanie wprowadzenia tego rozwiązania, albo przynajmniej zawieszenia jego</p>	
--	--	--	--

			wejście w życie do końca udzielonych podmiotom działającym na rynku koncesji na prowadzenie kasyn gry, tak by możliwe było zamortyzowanie przynajmniej części poniesionych nakładów związanych z działalnością obliczoną na co najmniej okres udzielonej koncesji.	
22.	Art. 1 pkt 15	Casino Sp. z o.o.	<p>Postulat usunięcia zapisu wprowadzającego do ustawy art. 15bb. Projektowane rozwiązanie wprowadzane jest bez oceny jego wykonalności i skutków dla podmiotów, których dotyczy. Zapis ten utrudni albo wręcz uniemożliwi operacyjną działalność kasyn gry (spółka za budzącą wątpliwość uznaje również okoliczność, że rozwiązanie to nie obejmuje państwowych salonów gier), a także, że - wedle wiedzy spółki - nie jest stosowane w żadnym stacjonarnym kasynie na świecie. Konieczność zmuszenia klientów oraz kasyna do przeprowadzania „wszystkich transakcji” przelewem bankowym czy kartą kredytową nie zostało poddane analizie wykonalności, np. w zakresie ewentualnej współodpowiedzialności banku za konsekwencje błędów czy braku dostępności usługi).</p> <p>Projektowany art. 15bb ustawy hazardowej narusza – wynikającą z zasady państwa prawnego określonej w art. 2 Konstytucji RP - zasadę proporcjonalności rozumianą jako nakaz użycia przez organy państwowe jedynie takich środków, które są niezbędne dla osiągnięcia konkretnego celu. Projektowana regulacja narusza prawo operatorów kasyn do prowadzenia działalności w przewidywalnych i możliwych do spełnienia warunkach, stąd Spółka wnioskuje o zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy w ten sposób, by usunąć z niego zapis wprowadzający do ustawy hazardowej art. 15bb.</p>	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis usunięty z projektu.
23.	Uwagi o charakterze ogólnym	The Remote Gambling Association (RGA)	<p>Postulat wprowadzenia zmian w zakresie podstawy opodatkowania i stawek podatkowych dla zakładów wzajemnych: odejście od podatku obrotowego na rzecz podatku od przychodów z gier brutto (GGR). W ocenie RGA projekt nie modyfikuje w znaczący sposób gry produktów hazardowych oferowanych <i>online</i>. RGA rekomenduje legalizację oraz objęcie podatkiem GGR wszystkich standardowych produktów (w tym pokera oraz innych gier). W ocenie RGA projektowane blokowanie stron internetowych może być skuteczne wyłącznie w charakterze środka pomocniczego, który uzupełnia odpowiednie uregulowania prawne, skłaniające użytkowników do</p>	Uwaga nie została uwzględniona. Projekt nie przewiduje zmian w zakresie opodatkowania działalności w obszarze gier hazardowych.

			wyboru krajowej oferty (kwestia opodatkowania i szerokiej gamy dostępnych produktów)	
24.	Art. 15 f	EKSTRAKLASA SA	Propozycja uregulowania rynku zakładów bukmacherskich i zakładów wzajemnych (nielegalnie działające firmy) poprzez m.in. blokowanie stron Internetowych.	Uwaga zbieżna z projektem.
25.	Uwagi o charakterze ogólnym	EKSTRAKLASA SA	Postulat wprowadzenia rozwiązań prawnych w zakresie ochrony obywateli, w tym nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu.	Uwaga zbieżna z projektem.
26.	Uwagi o charakterze ogólnym	EKSTRAKLASA SA	Wprowadzenie regulacji prawnych i uszczelnienie rynku w zakresie sponsoringu drużyn sportowych przez bukmacherów z przeznaczeniem uzyskanych środków finansowych na potrzeby szkolenia młodzieży czy rozwój infrastruktury sportowo-społecznej.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
27.	Uwagi o charakterze ogólnym	Jerzy Bujalski	Uwaga co do braku opłacalności dla graczy w zakładach bukmacherskich na obecnym i proponowanym poziomie opodatkowania i dodatkowo prowadząca do uzależnienia i frustracji. Obniżenie stawki podatku wpłynie na legalność gier hazardowych i wzrost wpływów do budżetu.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
28.	Uwagi o charakterze ogólnym	Olo Rewort	Propozycja zmiany podstawy opodatkowania z podatku obrotowego wcześniej płaconego przez graczy na tzw. GGR (<i>Gross Gambling Revenue</i>). Rozwiązanie upraszczające granie i możliwość wygranej zarówno graczom jak i firmom bukmacherskim, które korzystają z tego rozwiązania dlatego, że w grach hazardowych tego typu firmy osiągają dochód z marż różnego rodzaju. Jeżeli funkcjonuje podatek obrotowy to taki podmiot automatycznie musi tę marżę podnieść. W specyficznym podatku od dochodu (przychodu z danej gry hazardowej) taki problem nie występuje.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
29.	Uwagi o charakterze ogólnym	Olo Rewort	Propozycja wprowadzenia możliwości reklamy zagranicznych firm hazardowych na równi z zasadami dotyczącymi reklamy alkoholu (wyjątki: ewentualny sponsoring imprezy sportowej), z uwagi na charakter uzależniający.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
30.	Uwagi o charakterze ogólnym	Olo Rewort	Propozycja legalizacji gry w pokera przez sieć Internet. Dzisiejszy poker to profesjonalne turnieje w świecie realnym oraz wirtualnym.	Uwaga częściowo zbieżna z projektem. Urządzanie gier hazardowych w sieci Internet, w tym również pokera, z

				wyjątkiem zakładów wzajemnych i loterii promocyjnej, powierzone zostało jednoosobowej spółce Skarbu Państwa.
31.	Uwagi do rozporządzenia Ministra Finansów z 27 sierpnia 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków przeprowadzania przetargu dla podmiotów ubiegających się o udzielenie koncesji na prowadzenia kasyna gry lub zezwolenia na prowadzenie salonu gry bingo pieniężne	Casinos Poland Sp. z o.o.	Postulat analizy i wprowadzenia zmian dotyczących kryterium atrakcyjności proponowanej lokalizacji, deklarowanej podstawy opodatkowania podatkiem od gier, powierzchni kasyna. Postulat wprowadzenia nowego kryterium i punktów za kontynuację działalności dla podmiotu składającego ofertę, jak i w zależności od wielkości miasta, w którym oferent zamierza prowadzić kasyno. Postulat wprowadzenia nowego kryterium mającego na celu zachowanie konkurencji na rynku (więcej punktów dla podmiotów, które nie posiadają kasyn lub startują w przetargu z lokalizacją, której koncesja wygasa od podmiotów, które posiadają więcej kasyn na danym rynku. Wydłużenie okresu za który dokonywana byłaby ocena terminowości rozpoczynania dotychczasowej działalności, rozważenie wyposażenia komisji przetargowej w możliwość przyznawania dodatkowych punktów z tytułu oceny ogólnej podmiotu oraz o rozważenie sytuacji, gdy dwa lub więcej podmioty uzyskują tę samą największą liczbę punktów w przetargu.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
32.	Uwagi o charakterze ogólnym	Casinos Poland Sp. z o.o.	Propozycja zmiany w zakresie terminu wygaśnięcia koncesji- w sytuacji kiedy zgodnie z decyzją nie ma możliwości jej wykonywania (nie wygasła poprzednia koncesja) 6-letni okres koncesji powinien być liczony od dnia kiedy była możliwość wykonywania tej decyzji. Wskazano również na zbyt wysokie opłaty koncesyjne.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
33.	Uwagi o charakterze ogólnym	Casinos Poland Sp. z o.o.	Postulat przedłużenia okresu koncesji lub wprowadzenie możliwości jej odnowienia na okres kolejnych 6 lat.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
34.	Uwagi o charakterze ogólnym	Casinos Poland Sp. z o.o.	Postulat likwidacji nielegalnych punktów hazardu.	Uwaga zbieżna z projektem.
35.	Uwagi o charakterze ogólnym	Tomasz Dąbrowski	Postulat odnośnie tworzenia przepisów dotyczących legalizacji reklamy gier hazardowych oraz kasyna internetowego, tzn. uwzględnienie możliwości prowadzenia reklamy firm bez polskiej licencji ale adresowanej na rynki zagraniczne.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.

36.	Uwagi o charakterze ogólnym	Andrzej Kowalczyk	Postulat zakreślenia celu ustawy, jako „legalizacji zakładów bukmacherskich i pokera wraz z pozostawieniem kasyn <i>online</i> jako niedozwolonych”. Postulat wprowadzenia zapisu umożliwiającego reklamę firm hazardowych w Internecie, bez ograniczeń. Jednoznaczne wyrażenie, że dozwolona jest również reklama firm hazardowych nie posiadających polskiej „licencji” lub posiadających w swej ofercie kasyno, jednak reklama ta nie może być kierowana do polskich obywateli.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
37.	Art. 56, 57 i 58	Stowarzyszenie „Poker to nie hazard”	Uwaga do projektowanego w ustawie zapisu dotyczącego opodatkowania. Choć obniża się podatek z 25 % do 12 %, to jednak nadal podatkiem tym obciąża się gracza, a nie operatora (proponycja zmian zapisów odnośnie podatku). Uwaga o sprzeczności zapisu o możliwości gry w pokera poza kasynami gry, po uzyskaniu koncesji na kasyno. Wyklucza to powstanie klubów pokerowych, podobnie jak zależność koncesji na prowadzenie kasyna gry od liczby osób zamieszkujących dany obszar. Uniemożliwi to grę w pokera poza kasynami. Uwaga o niezasadności objęcia gry w karty poker monopolem państwa. Uwaga o zasadności duńskiego modelu opodatkowania.	Uwaga nieaktualna. Odstąpiono od dokonania zmian w zakresie podatków związanych z grami hazardowymi.
38.	Art. 2 ust. 5b	Stowarzyszenie „Poker to nie hazard”	Brak możliwości ubiegania się o licencję w Polsce przez tzw. poker-roomy oferujące pokera <i>online</i> .	Uwaga nie została uwzględniona. Projekt ustawy przewiduje oddanie tego uprawnienia w ręce jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, co zapewnić ma odpowiednio wysoki poziom ochrony graczy biorących udział w tych grach.
39.	Art. 6a	Stowarzyszenie „Poker to nie hazard”	Brak jest odniesienia do tzw. gier „Cash” czy gier Sit&Go, gdzie liczba graczy zaczyna się już od 2 osób ale może mieć również 5-8 graczy. Brak możliwości gry w pokera bez uzyskania wcześniejszej zgody oznacza możliwość organizacji spotkań, podczas których będą odbywały się gry w pokera w sposób nielegalny.	Uwaga nie została uwzględniona. Projekt ustawy przewiduje oddanie tego uprawnienia w ręce jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, co zapewnić ma odpowiednio wysoki poziom ochrony graczy biorących udział w tych grach.
40.	Art. 44	Stowarzyszenie „Poker to nie hazard”	Propozycja zachowania art. 44, który zgodnie z nowelizacją ustawy ma zostać wykreślony. Proponowana treść przepisu: "Art. 44. Zezwolenie na organizowanie gry pokera obejmuje:	Uwaga nie została uwzględniona. Projekt ustawy przewiduje oddanie tego uprawnienia w ręce

			<ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę spółki; 2) zatwierdzoną strukturę udziałów lub akcji imiennych, a także nazwiska członków zarządu i rady nadzorczej spółki; 3) miejsce lub miejsca urządzania gry w pokera wraz z określeniem, czy gra w pokera jest organizowana przez sieć Internet , a w takim przypadku dodatkowo: 4) adres strony internetowej wykorzystywanej do urządzania zakładów, 5) zasady weryfikacji ukończenia 18 roku życia przez uczestników zakładów; 6) zatwierdzone warunki techniczne prowadzenia rejestracji gości w salonie gry bingo pieniężne; 7) nieprzekraczalny termin rozpoczęcia działalności." 	<p>jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, co zapewnić ma odpowiednio wysoki poziom ochrony graczy biorących udział w tych grach.</p>
41.	Uwagi o charakterze ogólnym	Stowarzyszenie „Poker to nie hazard”	<p>Zmonopolizowanie rynku hazardu doprowadzi do odwrotnego od zamierzonego efektu, a więc powstania szarej strefy i spadku wpływów budżetowych, natomiast „nakaz” wyzbycia się automatów przez ich obecnych właścicieli nosi znamiona ograniczenia wolności gospodarczej.</p> <p>Wprowadzenie surowych kar za wynajem lokalu pod niekoncesjonowaną działalność hazardową należy uznać za zbyt restrykcyjne i ograniczające prawa obywatelskie.</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona. Wprowadzenie nadzoru w zakresie obrotu automatami na terenie kraju ma na celu zmniejszenie szarej strefy w środowisku gier na automatach poprzez. Zastosowany w ustawie długi okres vacatio legis pozwoli podmiotom będącym w posiadaniu automatów na dostosowanie się do nowych przepisów, w tym poprzez sprzedaż posiadanych automatów do gier.</p>
42.	Uwagi o charakterze ogólnym	Stowarzyszenie „Poker to nie hazard”	<p>Zapis o Rejestrze Stron Niedozwolonych i blokowaniu stron należy uznać za kontrowersyjny i restrykcyjny.</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona. Blokowanie dostępu do stron nielegalnych operatorów hazardowych zaproponowane w projekcie ustawy zwiększy udział w rynku operatorów legalnych, skutkując wzrostem poziomu ochrony konsumentów, wpływów legalnych operatorów, a także wpływów podatkowych. Wprowadzenie możliwości blokowania dostępu do nielegalnych</p>

				domen spowoduje również, że gracze nie będą mieli wątpliwości co do tego, czy korzystają z usług legalnego operatora gier hazardowych. Projektodawca ma nadzieję na upowszechnienie społecznej świadomości w tym zakresie.
43.	Uwagi o charakterze ogólnym	Stowarzyszenie „Poker to nie hazard”	Uwaga dotycząca regulacji w zakresie możliwości reklamy. Zezwolenie na reklamę mogłoby mieć wpływ na budżet państwa, sponsoring klubów i związków sportowych.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
44.	Uwagi o charakterze ogólnym	Stowarzyszenie Wolny Poker	Uwaga dotycząca legalizacji pokera <i>online</i> - w praktyce ustawa nie pozwala na grę w pokera w Internecie. Propozycja stworzenia środowiska licencyjnego dla istniejących najlepszych na świecie operatorów pokerowych, oferujących swoje usługi w wielu krajach na świecie. Uwaga dotycząca legalizacji pokera poza kasynem - w praktyce ustawa nie legalizuje pokera poza kasynem. Propozycja legalizacji stolika pokerowego/cashowego. Propozycja wprowadzenia definicji pokera i rozróżnienie na pokera kasynowego i pokera między graczami.	Uwaga nie została uwzględniona. Projekt przewiduje powierzenie urzędzenia gier hazardowych w sieci Internet, w tym również pokera, z wyjątkiem zakładów wzajemnych i loterii promocyjnej, jednoosobowej spółce Skarbu Państwa, co zapewnić ma odpowiednio wysoki poziom ochrony graczy biorących udział w tych grach.
45.	Uwagi o charakterze ogólnym	Stowarzyszenie Wolny Poker	Uwaga dotycząca opodatkowania pokera - niesprawiedliwie wysoki podatek nałożony na graczy. Propozycja zmiany systemu podatkowego z podatku obrotowego na podatek od przychodu operatora brutto oraz przeniesienie obowiązku podatkowego z gracza na organizatora.	Uwaga nie została uwzględniona. Odstąpiono od dokonania zmian w zakresie podatków związanych z grami hazardowymi.
46.	Uwagi o charakterze ogólnym	Stowarzyszenie Wolny Poker	Uwaga dotycząca monopolu państwa na pokera w Internecie. Brak liberalizacji zgodnej z trendami unijnymi i postulatami zgłaszanymi przez środowisko pokerowe.	Uwaga nie została uwzględniona. Projekt przewiduje powierzenie urzędzenia gier hazardowych w sieci Internet, w tym również pokera, z wyjątkiem zakładów wzajemnych i loterii promocyjnej, jednoosobowej spółce Skarbu Państwa, co zapewnić ma odpowiednio wysoki poziom ochrony graczy biorących udział w tych grach.

47.	Uwagi o charakterze ogólnym	Stowarzyszenie Wolny Poker	Uwaga dotycząca przeregulowania turniejów pokera poza kasynami. Przepisy powinny zostać zawarte w ustawie, bez konieczności dodatkowych uregulowań w rozporządzeniu.	Uwaga została uwzględniona.
48.	Uwagi o charakterze ogólnym	Stowarzyszenie Wolny Poker	Blokowanie adresów stron internetowych wpisanych do rejestru, należy ocenić jako rozwiązanie o potencjalnie niskiej skuteczności, które nie przyczyni się do zwiększenia poziomu ochrony konsumentów. Proponowane rozwiązania będą skutkować przede wszystkim zwiększeniem obciążeń po stronie przedsiębiorców telekomunikacyjnych i koniecznością ponoszenia przez nich kosztów nieustannego uaktualniania listy blokowanych strony.	Uwaga nie została uwzględniona. Blokowanie dostępu do stron nielegalnych operatorów hazardowych zaproponowane w projekcie ustawy zwiększy udział w rynku operatorów legalnych, skutkując wzrostem poziomu ochrony konsumentów, wpływów legalnych operatorów, a także wpływów podatkowych. Wprowadzenie możliwości blokowania dostępu do nielegalnych domen spowoduje również, że gracze nie będą mieli wątpliwości co do tego, czy korzystają z usług legalnego operatora gier hazardowych. Projektodawca ma nadzieję na upowszechnienie społecznej świadomości w tym zakresie.
49.	Art. 5 ust. 1 a	Stowarzyszenie Wolny Poker	Proponowany przepis z jednej strony dopuszcza udział w tzw. grach multijurysdykcyjnych, z drugiej strony uznaje taki udział za formę działalności w zakresie gier. Przepis jest wewnątrznie sprzeczny, a jego niejasna treść nie pozwala sprecyzować normy prawnej, jaka miałyby z niego wynikać.	Uwaga nie została uwzględniona. Przepis nie budzi wątpliwości interpretacyjnych.
50.	Art. 7 a ust. 2 pkt 1a	Stowarzyszenie Wolny Poker	Proponuje się, aby przedstawiciel spółki zagranicznej obowiązkowo posiadał pełnomocnictwo do zawierania umów cywilno-prawnych. Trudno jest znaleźć racjonalne uzasadnienie takiego wymogu, zważywszy na to, że rolą przedstawiciela jest reprezentowanie spółki wobec polskich organów nadzoru i zapewnienie im dostępu do dokumentacji spółki związanej z prowadzoną działalnością w zakresie gier. Udzielenie przedstawicielowi pełnomocnictwa nie wpłynie w żadnym stopniu na wypełnianie obowiązków ustawowych, ani też nie wyłączy jej prawa do zawierania umów samodzielnie (takie rozwiązanie byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami	Uwaga nie została uwzględniona. Dodany punkt 1a wynika z konieczności doprecyzowania wymogów dotyczących przedstawicieli spółek poprzez nałożenie na nich obowiązku posiadania pełnomocnictwa do zawierania umów cywilno-prawnych w imieniu i na rzecz spółki.

			swobody prowadzenia działalności i ogólnymi regułami reprezentowania osób prawnych przez ich zarząd).	
51.	Art. 15 e	Stowarzyszenie Wolny Poker	Poważne wątpliwości budzi zobowiązanie unijnych instytucji płatniczych do respektowania Rejestru i uniemożliwienia klientom tych instytucji wykonywania transakcji z podmiotami wskazanymi w Rejestrze. Potencjalnie niska skuteczność proponowanego rozwiązania.	Uwaga nie została uwzględniona. Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie zakazu oferowania i udostępniania przez dostawców usług płatniczych swoich usług na stronach wymienionych w wyżej opisywanym Rejestrze. Zakaz dotyczy współpracy dostawców usług płatniczych z nielegalnymi podmiotami poprzez nieumieszczanie na stronach tych podmiotów odnośników do usług płatniczych oferowanych przez dostawców. Wraz z dostosowaniem się dostawców usług płatniczych do postanowień nowelizacji ze stron internetowych oferujących gry hazardowe bez wymaganego zezwolenia znikną odnośniki umożliwiające dokonanie szybkiej wpłaty przy udziale dostawcy usług płatniczych. Zmiana ta prowadzi do utrudnienia funkcjonowania na rynku krajowym podmiotów nieposiadających wymaganego zezwolenia.
52.	Art. 15 i	Stowarzyszenie Wolny Poker	Ustawowy zakres regulaminu odpowiedzialnej gry, pokrywa się z treścią regulaminów samych gier, np. w zakresie procedury weryfikacji wieku gracza, czy też procedury rejestracji, które są zawierane w regulaminach, o których mowa w art. 61 Ustawy.	Uwaga nie została uwzględniona. Projekt wprowadza regulacje odnoszące się do odpowiedzialnej gry. Zgodnie z proponowanymi zmianami podmioty zarządzające gry hazardowe w sieci Internet będą zmuszone do opracowania i stosowania regulaminu odpowiedzialnej gry. Obowiązek ten

				<p>nałożony został na wszystkie podmioty ubiegające się o koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych (w tym na podmiot wykonujący monopol państwa w tym zakresie). Ustawa określa podstawowe zasady odnoszące się do niniejszego obowiązku w stosunku do podmiotów zarządzających gry hazardowe za pośrednictwem sieci Internet. Podmioty nim objęte będą zobowiązane do zaimplementowania zasad odpowiedzialnej gry m. in. poprzez stworzenie regulaminu odpowiedzialnej gry, który podlegać będzie również zatwierdzeniu przez Ministra Finansów.</p>
53.	Art. 18 ust. 4	Stowarzyszenie Wolny Poker	<p>Proponowany przepis jest sprzeczny z ustawową formułą zakładu wzajemnego wynikającą z art. 2 ust. 2 pkt 2 Ustawy, zgodnie z którą wysokość wygranych zależy wyłącznie od umówionego stosunku wpłaty do wygranej. Sformułowanie pozostałej części przepisu należy ocenić jako naruszające podstawowe zasady techniki legislacyjnej - wartość wygranej miałyby wynosić nie mniej niż 5 % średniej wygralności we wskazanym okresie - nie sposób określić, co projektodawca miał na myśli, używając słowa „wygralność”. Nie wiadomo też, w odniesieniu do jakich okresów i do jakich wartości miałyby się odnosić podmiot zarządzający wyłącznie zakłady na zdarzenia wirtualne.</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona. Doprecyzowano brzmienie przepisu.</p>
54.	Art. 35 pkt 21 a	Stowarzyszenie Wolny Poker	<p>Należy spodziewać się, że banki, na których nie spoczywa żaden obowiązek sporządzania opinii, o których mowa w tym przepisie, będą odmawiać udzielania takich opinii lub wiązać je z koniecznością poniesienia przez wnioskodawcę potencjalnie dużych opłat za ich wydanie. Dodatkowo, wobec faktu, że podmioty prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych są zobowiązane</p>	<p>Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.</p>

			do złożenia zabezpieczenia, wymóg przewidziany w tym przepisie projektu jest zbędny.	
55.	Art. 59 ust. 1 pkt 4 a) – 4 c)	Stowarzyszenie Wolny Poker	Zakres nowododanych punktów pokrywa się. W szczególności, zwraca uwagę identyczność znaczeniowa punktów 4b) i 4c), które odróżnia jedynie odmienne ujęcie w sferze werbalnej i wskazanie innych terminów.	Uwaga została częściowo uwzględniona. Doprecyzowano brzmienie przepisu.
56.	Art. 89	Stowarzyszenie Wolny Poker	Przewidziane obecnie kary administracyjne budzą liczne wątpliwości praktyków prawa, z racji na ich faktycznie karny charakter i obiektywne trudności z umiejscowieniem ich w systemie prawa.	Uwaga została częściowo uwzględniona. Doprecyzowano przepisy odnoszące się do kar pieniężnych.
57.	Uwagi o charakterze ogólnym	Stowarzyszenie Wolny Poker	Większość proponowanych zmian odnosi się do funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego. Zakres tych zmian i ich treść wpłyną znacząco na funkcjonowanie podmiotów działających w strefie usług świadczonych drogą elektroniczną. Utrudnią one działalność nie tylko podmiotom świadczącym takie usługi w zakresie gier hazardowych, ale również przedsiębiorcom, których działalność nie jest związana z hazardem.	Uwaga nie została uwzględniona. Celem ustawy jest zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu związanymi z grą na automatach do gier i grą w sieci Internet. Projektodawca w swych działaniach dąży do stworzenia środowiska prawnego, które, umożliwiając obywatelom uczestniczenie w grach hazardowych, jednocześnie zawierać będzie elementy wpływające na ich ochronę przed uzależnieniem i zapewniające prawidłowy przebieg gier. W szczególności osoby poniżej 18 roku życia narażone są na uzależnienie od hazardu.
58.	Art. 15 e ust. 2	Stowarzyszenie Wolny Poker	Zgodnie z proponowanym art. 15e ust. 2, Minister będzie prowadzić rejestr podmiotów oferujących w sieci Internet osobom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej gry hazardowe niezgodnie z przepisami ustawy. Jednocześnie, proponuje się nałożenie na krajowe i unijne instytucje płatnicze obowiązku monitorowania rejestru (w tym miejscu pojawia	Uwaga nie została uwzględniona. Doprecyzowano brzmienie przepisu.

			<p>się kolejne legislacyjne niedociągnięcie; przepis nakładający ten obowiązek odwołuje się do monitorowania “listy”). Instytucje te mają obowiązek “dołożyć należytej staranności w celu uniemożliwienia swoim klientom wykonywanie transakcji płatniczych na rzecz podmiotów objętych rejestrem.” Dodatkowo, zgodnie ze zmienionym art. 89, w przypadku niedochowania staranności, instytucja płatnicza podlegałaby karze administracyjnej wynoszącej do 500.000 złotych. Powyższe przepisy, odczytane zgodnie ze stanowiącą podstawę wykładni interpretacją językową, wzbudzają szereg wątpliwości.</p>	
59.	Art. 15 g	Stowarzyszenie Wolny Poker	<p>W projektowanym art. 15g Ustawy projektodawca przewiduje możliwość zwolnienia z obowiązku blokowania dostępu do stron objętych rejestrem niektórych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy świadczą usługi w mniejszym rozmiarze (tak należy odczytać przesłankę “rozmiaru działalności telekomunikacyjnej i wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych”, ponownie sformułowaną w niejasny sposób). Oznacza to, że zaproponowane rozwiązanie z definicji przewiduje utworzenie luki w systemie blokady stron. W przypadku tych przepisów, jakość zastosowanej techniki legislacyjnej jest wątpliwa, np. obowiązek przedsiębiorców telekomunikacyjnych sformułowano jako “utrudnianie dostępu do niedozwolonych stron i usług poprzez blokadę dostępu”. Dodatkowo, zaproponowana przez projektodawcę kontrola nad rejestrem, którą prowadziłby Sąd Okręgowy w Warszawie jest, z przyczyn, które nie wymagają głębszego uzasadnienia, czysto iluzoryczna.</p>	Uwaga nieaktualna. Przepis został usunięty z projektu ustawy.
60.	Uwagi o charakterze ogólnym	EGBA	<p>Brak poparcia dla wprowadzenia blokowania stron internetowych i transakcji jako narzędzia mającego wyeliminować tzw. szarą strefę. Rozwiązanie, polegające na blokowaniu dostępu do stron internetowych firm oferujących produkty hazardowe <i>on line</i>, które nie posiadają polskiej licencji, może być skuteczny wyłącznie w roli środka pomocniczego, który uzupełnia odpowiednie uregulowania prawne.</p> <p>Propozycja zastosowania modelu Danii, tzn. stworzenia dostępności do wszystkich typowych produktów hazardowych online przy zastosowaniu rozsądnego opodatkowania. Należy zapewnić graczom</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona. Blokowanie dostępu do stron nielegalnych operatorów hazardowych zaproponowane w projekcie ustawy zwiększy udział w rynku operatorów legalnych, skutkując wzrostem poziomu ochrony konsumentów, wpływów legalnych operatorów, a także wpływów podatkowych.</p> <p>Wprowadzenie możliwości</p>

			<p>dostęp do wszystkich metod płatności dozwolonych na mocy prawodawstwa UE, w tym kart kredytowych/debetowych.</p>	<p>blokowania dostępu do nielegalnych domen spowoduje również, że gracze nie będą mieli wątpliwości co do tego, czy korzystają z usług legalnego operatora gier hazardowych. Projektodawca ma nadzieję na upowszechnienie społecznej świadomości w tym zakresie.</p> <p>Projekt ustawy przewiduje również wprowadzenie zakazu oferowania i udostępniania przez dostawców usług płatniczych swoich usług na stronach wymienionych w wyżej opisywanym Rejestrze. Zakaz dotyczy współpracy dostawców usług płatniczych z nielegalnymi podmiotami poprzez nieumieszczanie na stronach tych podmiotów odnośników do usług płatniczych oferowanych przez dostawców. Wraz z dostosowaniem się dostawców usług płatniczych do postanowień nowelizacji ze stron internetowych oferujących gry hazardowe bez wymaganego zezwolenia znikną odnośniki umożliwiające dokonanie szybkiej wpłaty przy udziale dostawcy usług płatniczych. Zmiana ta prowadzi do utrudnienia funkcjonowania na rynku krajowym podmiotów nieposiadających wymaganego zezwolenia.</p>
61.	Uwagi o charakterze ogólnym	EGBA	<p>Projekt ustawy nie przewiduje zmian w zakresie obowiązującego obecnie podatku obrotowego od zakładów bukmacherskich. Ponadto identyczny podatek miałby zostać nałożony na pokera. Obecnie obowiązująca stawka podatku obrotowego na poziomie 12% należy</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona. Odstąpiono od dokonania zmian w zakresie podatków związanych z grami hazardowymi.</p>

			do najwyższych w Europie, a dodatkowo jej ciężar ponoszony jest przez użytkowników, a nie operatorów. Fakt, że przedstawiony projekt nie zawiera zmian w kwestii opodatkowania zakładów sportowych, jest jednym z głównych powodów, dla których projekt ten nie będzie w stanie osiągnąć zamierzonych celów, w tym zmniejszenia udziału szarej strefy w rynku, przekierowania klientów do uregulowanej oferty oraz zwiększenia wpływów do budżetu państwa.	
62.	Uwagi o charakterze ogólnym	EGBA	Przedstawiony projekt nie uwzględnia regulacji kompletnej gamy produktów. Przykłady innych państw UE dowodzą, że jedynie regulacja szerokiego wachlarza produktów i objęcie ich atrakcyjną dla użytkowników stawką podatkową, stanowią kluczowe czynniki pozwalające skutecznie osiągnąć cele opublikowanego projektu. EGBA popiera regulację hazardu <i>online</i> opartą o szeroki katalog dozwolonych produktów. Jest to jedyne rozwiązanie, które stanowi skuteczną metodę przekierowywania konsumentów do uregulowanej oferty, a tym samym walki z szarą strefą.	Uwaga nie została uwzględniona. Odstąpiono od dokonania zmian w zakresie podatków związanych z grami hazardowymi.
63.	Uwagi o charakterze ogólnym	EGBA	Przedstawiony projekt nie zawiera propozycji zmian w odniesieniu do możliwości legalnego reklamowania się przez bukmacherów. Brak zmian w tym kontekście wiązałby się, przede wszystkim, z negatywnymi skutkami dla polskich konsumentów oraz polskiego sportu.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.
64.	Uwagi o charakterze ogólnym	EGBA	Proponowane zmiany nie przewidują okresu przejściowego, którego wprowadzenie skuteczniej wpłynęłoby na osiągnięcie celów wyznaczonych w przedstawionym projekcie. Propozycja ustanowienia systemu przejściowego dotyczącego hazardu internetowego i umożliwienie wydawania licencji przejściowych operatorom licencjonowanym w innych krajach UE. Na ich podstawie, już z dniem wydania takiej licencji, operator byłby zobowiązany do odprowadzania podatku GGR od wszystkich oferowanych produktów.	Uwaga nie została uwzględniona. Obecnie istnieje możliwość uzyskania zezwolenia na prowadzenie zakładów wzajemnych w Internecie dla spółek akcyjnych lub spółek z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółek działających na zasadach właściwych dla tych spółek, mających siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze

				Gospodarczym prowadzących działalność w zakresie gier hazardowych.
65.	Art. 1 ust. 2 pkt 2	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Brak definicji pojęcia tzw. „zdarzeń wirtualnych”.	Uwaga nie została uwzględniona. Pojęcie „zdarzenie wirtualne” nie wymaga zdefiniowania.
66.	Art. 1 ust. 3	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Wprowadzona definicja gier na automatach jest zbyt szeroka, gdyż: - połowa zaawansowanych gier komputerowych może zawierać "element losowości", bo to nie od użytkownika zależy dalszy scenariusz. Podmiot wydający taką grę bez wątpienia działa w celach zarobkowych. Objęcie takich gier przepisami jest ewidentnie niezgodne z zasadą proporcjonalności, wynikającą zarówno z Konstytucji, jak i z Karty Praw Podstawowych. - wyłączenia z dyrektyw unijnych dotyczących hazardu dotyczą wyłącznie gier losowych i zakładów wzajemnych, a nie gier "na automatach" w rozumieniu polskiego prawa. Utrzymywanie krajowej regulacji niezgodnej z prawem unijnym grozi Polsce odpowiedzialnością za niewłaściwe wdrożenie przepisów UE i ew. odszkodowaniami wobec przedsiębiorców.	Uwaga nieaktualna. Projektowany przepis został zmieniony.
67.	Art. 2 ust. 5 a	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Brak jednoznacznego określenia zawartej w nowelizacji definicji „gry w karty”. Wynika to z użytego w projektowanym art. 2 ust. 5a wyrażenia „odpowiadają zasadom”, co prowadzi do: - braku możliwości ustalenia, czy odpowiedniość zasad gry w karty obejmuje również element rozgrywki o wygrane pieniężne i rzeczowe, czy jedynie zasady samej rozgrywki; - w tym drugim przypadku za gry hazardowe uznane zostaną również gry pozbawione możliwości wygranej rzeczowej lub pieniężnej.	Uwaga nieaktualna. W związku z uwagami RCL projektowany przepis został usunięty.
68.	Art. 2 ust. 5 b	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Definicja „gier zarządzanych przez sieć Internet” jest wadliwie napisana. Nie wskazuje, w jakim stopniu dana gra ma mieć związek z Internetem, żeby być grą zarządzaną przez sieć Internet.	Uwaga nieaktualna. Projektowany przepis został usunięty.
69.	Art. 2 ust. 5 b w zw. z art. 2 ust. 2a	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Przyjęta definicja gier zarządzanych przez sieć Internet zastosowana łącznie z przepisem definiującym gry na automatach prowadzi do zbyt głębokiej reglamentacji szerokiej kategorii gier komputerowych <i>online</i> . Wiele z nich zawiera przynajmniej „element losowości”.	Uwaga nieaktualna. Projektowany przepis został wykreślony.

			Ponieważ szczególnie te najpopularniejsze organizowane są w celach niewątpliwie komercyjnych, można sądzić, że mogłyby one zostać objęte monopolem państwa. W świetle powyższych dwóch definicji można by dojść do wniosku, że udział graczy w niektórych ze wskazanych przedsięwzięć zacznie po nowelizacji spełniać znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 107 § 2 Kodeksu karnego skarbowego, to jest udziału w zagranicznej grze losowej (tak będzie np. w przypadku wielu popularnych gier typu massively multiplayer).	
70.	Art. 5 ust. 5 b	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Wątpliwość budzi tworzenie daleko idących wymogów dotyczących hazardu w Internecie, przy jednoczesnym dopuszczeniu każdego hazardu w Internecie, jeśli tylko prowadzi go państwo. Podważa to wiarygodność celu głównego regulacji, jakim jest ochrona przed hazardem, a także proporcjonalności regulacji. Wydaje się, że dopuszczenie innych niż państwo podmiotów do organizowania hazardu w Internecie (oprócz loterii promocyjnych i zakładów wzajemnych), przy zachowaniu wysokich standardów, umożliwiłoby rozwój polskich usług hazardowych, ich konkurencyjność wobec nielegalnych usług spoza Polski, a jednocześnie nie pozbawiłoby uczestników należytej ochrony.	Uwaga została częściowo uwzględniona. Celem ustawy jest zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu związanymi z grą na automatach do gier i grą w sieci Internet. Projektodawca w swych działaniach dąży do stworzenia środowiska prawnego, które, umożliwiając obywatelom uczestniczenie w grach hazardowych, jednocześnie zawierać będzie elementy wpływające na ich ochronę przed uzależnieniem i zapewniające prawidłowy przebieg gier. W szczególności osoby poniżej 18 roku życia narażone są na uzależnienie od hazardu, zwłaszcza w świetle dynamicznego rozwoju usług hazardowych oferowanych za pośrednictwem sieci Internet oraz popularności nielegalnie oferowanych gier na automatach do gier.
71.	Art. 15 e ust. 1	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Dookreślenia wymaga określenie „transakcje wynikające” z gier hazardowych przez Internet. Powinien zostać rozszerzony katalog podmiotów, za pośrednictwem, których organizator gry hazardowej może przyjmować zapłatę.	Uwaga jest częściowo nieaktualna. Przepis został zmodyfikowany i doprecyzowany odnośnie dostawców usług płatniczych.

72.	Art. 15 f ust. 1	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	<p>Wprowadzenie Rejestru Stron Niedozwolonych budzi wiele wątpliwości:</p> <ul style="list-style-type: none"> - należy wyraźnie podkreślić, że wpis do rejestru podmiotu, który prowadzi działalność niezgodnie z ustawą (na mocy uznania Ministra w ramach czynności technicznej), powinien nastąpić w trybie decyzji administracyjnej, od której podmiot mógłby się odwołać do sądu. - zablokowanie strony przedsiębiorcy ze względu na niepodlegającą kontroli czynność techniczną Ministra może być niezgodne z Konstytucją i EKPCz; - wpisowi do Rejestru podlegają adresy elektroniczne pozwalające na identyfikację stron internetowych lub innych usług, jednak nie jest jasne, jakie to są adresy: adresy domen, URL czy IP; - użycie „doprecyzowania”, iż „wpisowi podlegają adresy zawierające treści umożliwiające urządzenie gier hazardowych bez zezwolenia udzielonego zgodnie z przepisami ustawy lub uczestniczenie w tych grach”, jest bardzo szerokie. - nazwa nie jest adekwatna, bo wcale nie sugeruje, że Rejestr dotyczy tylko nielegalnego hazardu. Wskazana byłaby nazwa precyzyjnie określająca rodzaj stron np.: "Rejestr Nielegalnych Stron Hazardowych". 	<p>Uwaga została częściowo uwzględniona.</p> <p>Kierując się uwagami zgłoszonymi przez RCL i inne resorty proponuje się aby przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu blokował dostęp do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen znajdujących się w Rejestrze Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą. Oznaczałoby to, że w przypadku stwierdzenia, że istnieje możliwość uczestniczenia w grach hazardowych urządzanych przez podmiot nieposiadający zezwolenia, po wpisaniu adresu internetowego domeny tej strony nie dochodziłoby do przekierowania na stronę oferującą takie gry. W związku z tym, że wpisowi do Rejestru podlegałyby same nazwy domen nie zachodzi ryzyko zablokowania stron innych, niż te oferujące nielegalnie gry hazardowe. Poprawność dokonywanych w Rejestrze wpisów zapewniona zostanie poprzez wprowadzenie kontroli sądowo-administracyjnej.</p> <p>Podmiot zarządzający gry hazardowe na stronie internetowej, której nazwa domeny jest wpisana do Rejestru lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, lub posiadający tytuł prawny do domeny wpisanej do rejestru, lub podmiot będący dostawcą usług płatniczych może wnieść</p>
-----	------------------	--	--	---

				<p>sprzeciw do ministra właściwego do spraw publicznych od wpisu do Rejestru, w terminie 2 miesięcy od dnia umieszczenia tej nazwy domeny w Rejestrze.</p> <p>O ile sam wpis stanowi czynność materialno-prawną, to już odpowiedź organu na sprzeciw przybiera formę decyzji administracyjnej. W związku z tym służy od niej skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, do którego kompetencji należeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie kwestii wpisu do Rejestru.</p>
73.	Art. 15 f ust. 3	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	<p>Przepis nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek nieodpłatnego utrudniania dostępu do niedozwolonych stron i usług przez blokowanie dostępu do adresów elektronicznych wpisanych do Rejestru oraz nieodpłatnego odblokowania. Dlaczego dostawca usług internetowych ma ponosić te koszty (zresztą nawet nieoszacowane), które są związane z typową działalnością ochrony celnej własnego rynku i w innych przypadkach są ponoszone przez Skarb Państwa.</p> <p>Propozycja wydłużenia operatorom telekomunikacyjnym terminów na przeprowadzenie działań i wykonanie nakładanych na nich obowiązków tj. wydłużenie terminu zapisanego w art. 15f ust. 3 na blokowanie i odblokowywanie, ponieważ za niewykonanie jest nakładana kara pieniężna do 500 tys. zł, a jednocześnie samodzielnie trzeba monitorować publikacje w BIP MF.</p>	<p>Uwaga została częściowo uwzględniona.</p> <p>Kierując się uwagami zgłoszonymi przez Ministerstwo Cyfryzacji zaproponowano karę pieniężną za niewykonanie obowiązków do 250 tys. zł i wprowadzono okres przejściowy. Doprecyzowano również zapisy odnośnie przedmiotu blokowania przez operatorów telekomunikacyjnych.</p>
74.	Art. 15 f-15 h	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	<p>Przepisy regulujące zasady utrudniania dostępu do stron zawierających treści umożliwiające urządzenie gier hazardowych bez zezwolenia udzielonego zgodnie z przepisami ustawy lub uczestniczenie w tych grach nie zawierają żadnego trybu, w jakim następować miałyby umieszczanie wybranych stron w rejestrze.</p>	<p>Uwaga została uwzględniona. Kierując się uwagami zgłoszonymi przez RCL wprowadzono możliwość wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, do którego kompetencji należeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie kwestii wpisu do Rejestru.</p>

75.	Art. 23 a, art. 23 b	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Definicja urządzenia do gier w obecnej formie jest zbyt szeroka – obejmując „wszelkie urządzenia, z wykorzystaniem, których możliwe jest prowadzenie gry, obsługiwane przez zarządzającego oraz urządzenia, których działanie wpływa na prowadzenie gier”, znajdzie zastosowanie między innymi do serwerów, na których gromadzone są dane uczestników gier losowych, a w przypadku loterii audioteksowych – telefonów komórkowych poszczególnych uczestników.	Uwaga nieaktualna. Przepis został zmodyfikowany.
76.	Art. 24 ust. 6	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Brak jest racjonalnego uzasadnienia dla nałożenia obowiązku wyznaczenia 5 osób odpowiedzialnych za nadzorowanie gier hazardowych przez sieć Internet.	Uwaga nieaktualna. Przepis został usunięty po uwzględnieniu uwag RCL.
77.	Art. 89 ust. 2 pkt. 8 w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 8.	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Projektowana nowelizacja w praktyce rozszerza zakres, już dziś bardzo dotkliwych, sankcji pieniężnych przewidzianych dla operatorów telekomunikacyjnych. Wysokość ta jest wyższa niż wobec podmiotów, które są głównymi adresatami tej ustawy i nie stosują przepisów ww. ustawy. Ta drastyczna wysokość kary w połączeniu z brakiem skutecznej możliwości realizacji tego obowiązku wprowadza ewidentną nierówność podmiotów regulowanych.	Uwaga nieaktualna. Przepis został usunięty po częściowym uwzględnieniu uwag Ministerstwa Cyfryzacji. W projekcie zaproponowano karę pieniężną za niewykonanie obowiązków do 250 tys. zł i wprowadzono okres przejściowy.
78.	Art. 89 ust. 1 pkt 9	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Wątpliwości budzi nałożenie odpowiedzialności na podmioty posiadające tytuł prawny do strony za zamieszczenie reklamy podmiotu wpisanego do Rejestru.	Uwaga nieaktualna. Przepis został usunięty po uwzględnieniu uwag RCL.
79.	Art. 90 ust. 1	Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)	Zastosowane kryterium właściwości miejscowej dla nakładania kar administracyjnych zawarte w projektowanym brzmieniu art. 90 ust. 1 może być trudne do zastosowania w przypadku gier zarządzanych przez sieć Internet.	Uwaga nie została uwzględniona. Obecne brzmienie przepisów nie budzi wątpliwości.
80.	Art. 34 a ust. 3	Totolotek SA	Propozycja niewprowadzania przedmiotowego przepisu. Zmiana ta w sposób oczywisty faworyzuje podmioty, które nie działały legalnie na rynku zakładów bukmacherskich (firmy typu off-shore) kosztem legalnie działających do tej pory podmiotów. Podmioty, które działały na polskim rynku bez wymaganego zezwolenia nie będą zatem objęte w/w regulacją, gdyż wcześniej z oczywistych względów „nie cofnięto im tego zezwolenia” gdyż go nie posiadały.	Uwaga nie została uwzględniona. Przepis ma na celu wyeliminowanie sytuacji gdy podmioty, którym cofnięto koncesję lub zezwolenie z powodu rażącego naruszenia warunków w nich określonych, prowadziły w dalszym ciągu

			Uzasadnienie ustawy posługuje się terminem „rażącego naruszenia warunków koncesji”, gdy tymczasem w treści nowego przepisu brak odniesienia do stopnia naruszenia warunków udzielonej koncesji lub zezwolenia.	działalność dzięki otrzymaniu kolejnej koncesji lub zezwolenia.
81.	Art.59 pkt 1	Totolotek SA	Projekt ustawy przyjmuje mało konkretną przesłankę „rażącego naruszenia warunków koncesji, zezwolenia lub regulaminu a także innych przepisów” nie tylko nie definiując pojęcia „rażącego naruszenia” ale również nie precyzując kiedy mamy do czynienia z rażącym naruszeniem, a kiedy jedynie z niezgodnością z przepisami regulującymi działalność objętą koncesją lub zezwoleniem.	Uwaga nie została uwzględniona. Przepis nie budzi wątpliwości, regulacje w tym zakresie już funkcjonują. Zapis, dotyczący, „rażącego naruszenia warunków określonych w koncesji, zezwoleniu lub regulaminie (...)” jest zawarty w obecnym przepisie art. 59 ustawy o grach hazardowych.
82.	Art. 11 pkt 4	Totolotek SA	Większość zastrzeżeń, związanych ze zmianą dotyczącą art. 34a ust 3, budzi projekt zmiany nr 10 w zakresie art. 11 (wprowadzenie pkt. 4). Stworzenie dodatkowej przesłanki negatywnej na dzień składania wniosku, dotyczącej udziałowców, akcjonariuszy, członków organów oraz rejestrowych pełnomocników (prokurentów) jest nieuzasadnionym rozszerzeniem odpowiedzialności na podmioty trzecie, znajdujące się w strukturze właścicielskiej podmiotu, prowadzącego działalność hazardową. Cały czas poza zasięgiem regulacji pozostają właściciele i członkowie władz tych podmiotów, których spółki prowadzą lub prowadziły działalność bez żadnej koncesji bądź zezwolenia.	Uwaga nie została uwzględniona. Wprowadzenie przepisu ma na celu wyeliminowanie sytuacji gdy podmioty, którym cofnięto koncesję lub zezwolenie z powodu rażącego naruszenia warunków w nich określonych, prowadziły w dalszym ciągu działalność dzięki otrzymaniu kolejnej koncesji lub zezwolenia. Wprowadzona regulacja ma przełożyć się na zapewnienie realnego wpływu sankcji na te podmioty.
83.	Art. 59 a	Totolotek SA	Przepis wprowadza zasadę natychmiastowej wykonalności decyzji o cofnięciu koncesji lub zezwolenia, co pozostaje w sprzeczności z zasadą wynikającą m.in. z art. 239e, stanowiącego, że decyzja ostateczna podlega wykonaniu, chyba, że wstrzymano jej wykonalność. Przyjęcie w projekcie zapisu, że od momentu doręczenia nieostatecznej decyzji cofającej zezwolenie, podmiot traci prawo do wykonywania działalności w oparciu o zezwolenie, godzi w podstawowe prawa i gwarancje procesowe jakie wynikają z konstytucyjnej zasady dwuinstancyjności postępowania, wyrażonej w art. 78 Konstytucji RP. Wyjaśnienia wymaga, czy zasada ta odnosić się również będzie do decyzji zmieniających ostatecznie	Uwaga nie została uwzględniona. W ramach zmian o charakterze doprecyzującym zaproponowano wprowadzenie natychmiastowej wykonalności decyzji o cofnięciu koncesji lub zezwolenia wydawanych w zakresie gier hazardowych. Decyzja cofająca uprawnienie nie może być wykonywana w trybie egzekucji administracyjnej, w związku z czym nie może jej być nadany rygor

			decyzje koncesyjne lub zezwalające czy tak jak to jest obecnie decyzja wzruszająca ostateczną decyzję koncesyjną (zezwalającą), jest wykonalna dopiero po otrzymaniu przymiotu jej ostateczności a zatem do czasu gdy nie jest ona ostateczna lub wykonalna mocą nadania jej rygoru natychmiastowej wykonalności, podmiot uprawniony może prowadzić legalną działalność na jej podstawie.	natychmiastowej wykonalności. Jest to konsekwencją treści art. 239a ustawy Ordynacja podatkowa. Wskazać należy, że przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji mają natomiast zastosowanie w sytuacji, gdy podmiot działa bez koncesji lub zezwolenia, w tym gdy wynika to z ich utraty.
84.	Art. 31 ust. 2	Totolotek SA	Propozycja usunięcia zapisu art. 31 ust. 2 ustawy, który nakłada na podmiot posiadający lub ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie zakładów wzajemnych obowiązek uzyskania zgody krajowych organizatorów takiego współzawodnictwa na wykorzystanie jego wyników. Przepis ten rodzi kontrowersje w zakresie prawa organizatora współzawodnictwa do pobierania opłat za wyniki sportowego współzawodnictwa które nie stanowią własności danego organizatora i są ogólnodostępne dla wszystkich.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.
85.	Art. 29 ust. 11	Totolotek SA	Propozycja wykreślenia art. 29 ust. 11, z którego wynika, że informowanie o sponsorowaniu musi następować „w związku ze sponsorowaniem”. Z uwagi na nieprecyzyjny zapis wskazanego artykułu i jego sprzeczne (w stosunku do całego brzmienia art. 29) sformułowanie, przepis ten wymaga przerehabrowania w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych z jego stosowaniem.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.
86.	Art. 40 ust. 1 i art. 60 ust. 4	Totolotek SA	Propozycja skrócenia przewidzianych w art. 40 ust. 1 oraz w art. 60 ust. 4 sześciomiesięcznego terminu na rozpatrzenie wniosków o udzielenie (lub zmianę) koncesji lub zezwolenia jak też terminu na rozpatrzenie wniosku w sprawie zatwierdzenia regulaminu lub jego zmiany - i ustalenie tego terminu, jako terminu 30- dniowego.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.
87.	Art. 68 ust. 1 pkt 4	Totolotek SA	Propozycja dodania w art. 68 ustępu 1 pkt 4 i wprowadzenie opłat za zmianę opłat za zmianę koncesji lub zezwolenia nie odpowiada warunkom rynkowym, w których podmioty mają bardzo ograniczony wpływ na przykład na trwałość swojej substancji lokalowej i miejsc prowadzenia działalności, które w większości przypadków są w posiadaniu zależnym i każde wypowiedzenie stosunku	Uwaga nie została uwzględniona. Wydanie nowej koncesji lub zezwolenia a także ich zmiana wiąże się z powstaniem kosztów administracyjnych.

			zobowiązaniowego, rodzi konieczność występowania z wnioskiem o zmianę tego elementu decyzji koncesyjnej lub zezwoleniowej, jaką jest adres miejsca prowadzenia działalności.	
88.	Uwagi o charakterze ogólnym	Adam Kraszewski	W projekcie ustawy brak jest regulacji dotyczących organizacji gier hazardowych online, a w szczególności zakładów bukmacherskich – kwestie opodatkowania.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
89.	Art. 2	Bingo Centrum Sp. z o.o.	Postulat zaniechania zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadzającego zryczałtowane opodatkowanie wygranych w kasynach gry. Zapis wpłynie zmniejszenie opłacalności gry w kasynie i obniżenie wpływów z tytułu podatków od gier płaconego przez kasyna.	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.
90.	Art. 15bb	Bingo Centrum Sp. z o.o.	Postulat zmiany art. 1 pkt 15 projektu ustawy poprzez usunięcie zapisu wprowadzającego do ustawy hazardowej art. 15bb. Zapis uniemożliwi operacyjną działalność kasyn gry.	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.
91.	Art. 15 f i art. 15 g	Centrum Cyfrowe	Postulat zaniechania wprowadzenia Rejestru Stron Niedozwolonych co narusza gwarantowaną przez Konstytucję RP wolność wyrażania poglądów i pozyskiwania informacji, a także prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy. Wątpliwości budzi rodzaj stron, które będą blokowane, a także brak możliwości zaskarżenia decyzji o zablokowaniu strony. Dodatkowo, kontrola sądowa przewidziana w projekcie będzie miała iluzoryczny charakter- zagrożenie nadużyć i arbitralnych decyzji.	Uwaga nieaktualna. Kierując się uwagami zgłoszonymi przez RCL i inne resorty proponuje się aby przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu blokował dostęp do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen znajdujących się w Rejestrze Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą. Oznaczałoby to, że w przypadku stwierdzenia, że istnieje możliwość uczestniczenia w grach hazardowych urządzanych przez podmiot nieposiadających zezwolenia, po wpisaniu adresu internetowego domeny tej strony nie dochodziłoby do przekierowania na stronę oferującą takie gry. W związku z tym, że wpisowi do Rejestru podlegałyby

				<p>same nazwy domen nie zachodzi ryzyko zablokowania stron innych, niż te oferujące nielegalnie gry hazardowe. Poprawność dokonywanych w Rejestrze wpisów zapewniona zostanie poprzez wprowadzenie kontroli sądowo-administracyjnej.</p> <p>Podmiot zarządzający gry hazardowe na stronie internetowej, której nazwa domeny jest wpisana do Rejestru lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, lub posiadający tytuł prawny do domeny wpisanej do rejestru, lub podmiot będący dostawcą usług płatniczych może wnieść sprzeciw do ministra właściwego do spraw publicznych od wpisu do Rejestru, w terminie 2 miesięcy od dnia umieszczenia tej nazwy domeny w Rejestrze.</p> <p>O ile sam wpis stanowi czynność materialno-prawną, to już odpowiedź organu na sprzeciw przybiera formę decyzji administracyjnej. W związku z tym służy od niej skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, do którego kompetencji należeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie kwestii wpisu do Rejestru.</p>
92.	Art. 2	Finkorp Sp. z o.o.	Postulat zaniechania zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadzającego zryczałtowane opodatkowanie wygranych w kasynach gry. Zapis wpłynie zmniejszenie opłacalności gry w kasynie i obniżenie wpływów z tytułu podatków od gier płatconego przez kasyna.	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.

93.	Art. 15bb	Finkorp Sp. z o.o.	Postulat zmiany art. 1 pkt 15 projektu ustawy poprzez usunięcie zapisu wprowadzającego do ustawy hazardowej art. 15bb. Zapis uniemożliwi operacyjną działalność kasyn gry.	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.
94.	Art. 2	Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe S.A.	Postulat zaniechania zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadzającego zryczałtowane opodatkowanie wygranych w kasynach gry. Zapis wpłynie zmniejszenie opłacalności gry w kasynie i obniżenie wpływów z tytułu podatków od gier płaconego przez kasyna.	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.
95.	Art. 15bb	Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe S.A.	Postulat zmiany art. 1 pkt 15 projektu ustawy poprzez usunięcie zapisu wprowadzającego do ustawy hazardowej art. 15bb. Zapis uniemożliwi operacyjną działalność kasyn gry i godzi w stabilność ekonomiczną kasyn gry.	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.
96.	Art. 1 pkt 5 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 1c)	Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe S.A.	Postulat uchylecia przepisów wprowadzających monopol państwa w zakresie prowadzenia salonów gier na automatach. Propozycja zwiększenia liczby nadzorowanych przez uprawnione organy ośrodków gier prowadzonych przez zweryfikowane prywatne podmioty. Propozycja wyboru jako monopolisty do prowadzenia salonów gier-firmy Bingo Centrum Sp. z o.o. w Katowicach, w której udziałowcem jest Skarb Państwa.	Uwaga nie została uwzględniona. Zmiana została wprowadzona z uwagi na konieczność objęcia szczególną kontrolą warunków i sposobu organizacji gier na automatach i wynikającą z tego potrzebę ochrony graczy. Przekazanie pieczy nad rynkiem automatów do gier organizowanych poza kasynami gry jednoosobowej spółce Skarbu Państwa stanowi najskuteczniejszy środek realizacji tego celu.
97.	Art. 15 f	Fundacja ePaństwo	Wprowadzenie Rejestru Stron Niedozwolonych stanowi niebezpieczeństwo dla wolności wymiany opinii w Internecie i wolności w ogóle. Dodatkowo, brak kontroli sądowej wprowadzania stron do Rejestru – kontrola Sądu Okręgowego w Warszawie pozbawiona jest cech racjonalności. Zastrzeżenia co do nałożenia na operatorów telekomunikacyjnych obowiązku blokowania stron internetowych, a w przypadku braku podjęcia stosownych czynności nałożenie kary pieniężnej do 500 tys. zł.	Uwaga nieaktualna. Kierując się uwagami zgłoszonymi przez RCL i inne resorty proponuje się aby przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu blokował dostęp do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen znajdujących się w Rejestrze Domen Służących do

				<p>Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą. Oznaczałoby to, że w przypadku stwierdzenia, że istnieje możliwość uczestniczenia w grach hazardowych urządzanych przez podmiot nieposiadających zezwolenia, po wpisaniu adresu internetowego domeny tej strony nie dochodziłoby do przekierowania na stronę oferującą takie gry. W związku z tym, że wpisowi do Rejestru podlegałyby same nazwy domen nie zachodzi ryzyko zablokowania stron innych, niż te oferujące nielegalnie gry hazardowe. Poprawność dokonywanych w Rejestrze wpisów zapewniona zostanie poprzez wprowadzenie kontroli sądowno-administracyjnej. Podmiot posiadający tytuł prawny do strony internetowej, której domena wpisana została do Rejestru, będzie mógł wnieść sprzeciw od dokonania wpisu. O ile sam wpis stanowi czynność materialno-prawną, to już odpowiedź organu na sprzeciw przybiera formę decyzji administracyjnej. W związku z tym służy od niej skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, do którego kompetencji należeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie kwestii wpisu do Rejestru.</p> <p>W projekcie zaproponowano karę pieniężną za niewykonanie obowiązków do 250 tys. zł i wprowadzono okres przejściowy.</p>
--	--	--	--	--

98.	Uwagi o charakterze ogólnym	Polski Klub Biznesu	Postulat objęcia monopolem państwa działalności polegającej na prowadzeniu gier losowych, gier w karty i gier na automatach w kasynach gry, co przełoży się na wzrost dochodu budżetu państwa oraz lepszą ochronę graczy.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.
99.	Uwagi o charakterze ogólnym	Polski Klub Biznesu	Postulat zmiany zasad opodatkowania zakładów bukmacherskich w celu zapewnienia skutecznej ochrony grających przed ofertami nielegalnych zakładów w Internecie. Zbyt wysoki podatek skutkuje rozwojem „szarej strefy”. Blokowanie stron oraz płatności nie jest wystarczającym rozwiązaniem tego problemu. Propozycja zmiany podstawy opodatkowania zakładów z sumy wpłaconych stawek na kwotę stanowiącą różnicę między wpłaconymi stawkami a wpłaconymi wygranymi i jednoczesna zmiana stawki podatku od gier z obecnych 12% na 20% .	Uwaga nie została uwzględniona. Odstąpiono od dokonania zmian w zakresie podatków związanych z grami hazardowymi.
100	Uwagi o charakterze ogólnym	Polski Klub Biznesu	Postulat wprowadzenia mechanizmu zachęcającego do legalizacji zakładów w Polsce - dopuszczenie korzystania z pewnych form reklamy zakładów związanej ze sportem, a także model, wzorem Hiszpanii i Rumunii, wstecznego opodatkowania nielegalnej działalności (do 5 lat) na podstawie audytu, pod rygorem nieudzielenia zezwolenia i zablokowania działalności w przyszłości.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.
101	Uwagi o charakterze ogólnym	Lewiatan	Wprowadzenie Rejestru Stron Niedozwolonych budzi wiele wątpliwości. Wpis powinien nastąpić w trybie decyzji administracyjnej, od której podmiot powinien móc odwołać się do sądu. Użycie „doprecyzowania”, iż „wpisowi podlegają adresy zawierające treści umożliwiające urządzenie gier hazardowych bez zezwolenia udzielonego zgodnie z przepisami ustawy lub uczestniczenie w tych grach”, jest bardzo szerokie.	Uwaga nieaktualna. Kierując się uwagami zgłoszonymi przez RCL i inne resorty proponuje się aby przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu blokował dostęp do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen znajdujących się w Rejestrze Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą. Oznaczałoby to, że w przypadku stwierdzenia, że istnieje możliwość uczestniczenia w grach hazardowych urządzanych przez podmiot nieposiadający zezwolenia, po wpisaniu adresu internetowego domeny tej strony nie dochodziłoby do

				<p>przekierowania na stronę oferującą takie gry. W związku z tym, że wpisowi do Rejestru podlegałyby same nazwy domen nie zachodzi ryzyko zablokowania stron innych, niż te oferujące nielegalnie gry hazardowe. Poprawność dokonywanych w Rejestrze wpisów zapewniona zostanie poprzez wprowadzenie kontroli sądowno-administracyjnej.</p> <p>Podmiot zarządzający gry hazardowe na stronie internetowej, której nazwa domeny jest wpisana do Rejestru lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, lub posiadający tytuł prawny do domeny wpisanej do rejestru, lub podmiot będący dostawcą usług płatniczych może wnieść sprzeciw do ministra właściwego do spraw publicznych od wpisu do Rejestru, w terminie 2 miesięcy od dnia umieszczenia tej nazwy domeny w Rejestrze.</p> <p>O ile sam wpis stanowi czynność materialno-prawną, to już odpowiedź organu na sprzeciw przybiera formę decyzji administracyjnej. W związku z tym służy od niej skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, do którego kompetencji należeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie kwestii wpisu do Rejestru.</p>
102	Uwagi o charakterze ogólnym	Lewiatan	Wprowadzone definicje gier na automatach i urządzenia losującego są zbyt ogólne, przez co obejmują każdy rodzaj gry losowej oraz każdy rodzaj sprzętu wykorzystywany w ramach gry do przeprowadzania	Uwaga nieaktualna. Projektowany przepis został zmieniony.

			procedury losowania	
103	Uwagi o charakterze ogólnym	Lewiatan	Definicja „gier urządzanych przez sieć Internet” jest dotknięta błędami legislacyjnymi. Jest definicją zbyt szeroką i nie precyzuje pojęcia „sieć Internet”.	Uwaga nieaktualna. Projektowany przepis został usunięty.
104	Uwagi o charakterze ogólnym	Lewiatan	Definicja urządzenia do gier nie rozwiązuje istniejących problemów z dokonywaniem kwalifikacji sprzętu wykorzystywanego w ramach urządzanych gier, na różnych etapach. Definicja w obecnej formie jest zbyt szeroka – obejmując „wszelkie urządzenia, z wykorzystaniem, których możliwe jest prowadzenie gry, obsługiwane przez urządzającego oraz urządzenia, których działanie wpływa na prowadzenie gier”.	Uwaga nieaktualna. Projektowany przepis został usunięty.
105	Art. 89 ust. 1 pkt 9	Lewiatan	Wątpliwości budzi nałożenie odpowiedzialności na podmioty posiadające tytuł prawny do strony za zamieszczenie reklamy podmiotu wpisanego do Rejestru.	Uwaga nieaktualna. Przepis został usunięty po uwzględnieniu uwag RCL.
106	Art. 89 ust. 1 pkt 3	Lewiatan	Definicja podmiotu reklamującego lub promującego gry hazardowe jest nieprecyzyjna, w szczególności brak jest jednoznacznego zawężenia regulacji do podmiotu zlecającego publikację reklamy.	Uwaga nieaktualna. Projektowany przepis został usunięty.
107	Art. 89 ust. 2 pkt. 8 w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 8.	Lewiatan	Projektowana nowelizacja w praktyce rozszerza zakres, już dziś bardzo dotkliwych, sankcji pieniężnych przewidzianych dla operatorów telekomunikacyjnych. Wysokość ta jest wyższa niż wobec podmiotów, które są głównymi adresatami tej ustawy i nie stosują przepisów ww. ustawy. Ta drastyczna wysokość kary w połączeniu z brakiem skutecznej możliwości realizacji tego obowiązku wprowadza ewidentną nierówność podmiotów regulowanych.	Uwaga częściowo nieaktualna. Przepis został usunięty po częściowym uwzględnieniu uwag Ministerstwa Cyfryzacji. W projekcie zaproponowano karę pieniężną za niewykonanie obowiązków do 250 tys. zł i wprowadzono okres przejściowy. Jednocześnie dookreślono obowiązki operatorów telekomunikacyjnych- art. 15f ust. 5.
108	art. 15 f ust. 3	Lewiatan	Przepis nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek nieodpłatnego utrudniania dostępu do niedozwolonych stron i usług przez blokowanie dostępu do adresów elektronicznych wpisanych do Rejestru. Brak zgodności takiego rozwiązania z motywem 13 preambuły i art. 3 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia w sprawie otwartego Internetu.	Uwaga nieaktualna. Kierując się uwagami zgłoszonymi przez RCL i inne resorty proponuje się aby przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu blokował dostęp do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen znajdujących się w

				<p>Rejestrze Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą. Oznaczałoby to, że w przypadku stwierdzenia, że istnieje możliwość uczestniczenia w grach hazardowych urządzanych przez podmiot nieposiadający zezwolenia, po wpisaniu adresu internetowego domeny tej strony nie dochodziłoby do przekierowania na stronę oferującą takie gry. W związku z tym, że wpisowi do Rejestru podlegałyby same nazwy domen nie zachodzi ryzyko zablokowania stron innych, niż te oferujące nielegalnie gry hazardowe. Poprawność dokonywanych w Rejestrze wpisów zapewniona zostanie poprzez wprowadzenie kontroli sądowno-administracyjnej. Podmiot urządzający gry hazardowe na stronie internetowej, której nazwa domeny jest wpisana do Rejestru lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, lub posiadający tytuł prawny do domeny wpisanej do rejestru, lub podmiot będący dostawcą usług płatniczych może wnieść sprzeciw do ministra właściwego do spraw publicznych od wpisu do Rejestru, w terminie 2 miesięcy od dnia umieszczenia tej nazwy domeny w Rejestrze.</p>
109	Uwagi o charakterze ogólnym	Lewiatan	Należy dopuścić możliwość wykorzystywania różnych kanałów płatności w odniesieniu do gier hazardowych w Internecie. Szczególnie środki otrzymywane przez organizatora gry powinny trafiać na rachunek płatniczy prowadzony przez jakikolwiek podmiot	Uwaga jest częściowo nieaktualna. Przepis został zmodyfikowany i doprecyzowany odnośnie dostawców usług płatniczych.

			uprawniony na gruncie przepisów o usługach płatniczych (w tym bank krajowy), a nie tylko do instytucji płatniczej.	
110	Art. 68	Lewiatan	Propozycja wprowadzenia opłaty za zmianę zezwolenia jest zbyt szeroką regulacją. Zmiana może polegać np. wyłącznie na usunięciu omyłki.	Uwaga nie została uwzględniona. Wydanie nowej koncesji lub zezwolenia a także ich zmiana wiąże się z powstaniem kosztów administracyjnych.
111	Art. 60 ust. 1	Lewiatan	Zastosowanie w tym przepisie spójnika „oraz” powoduje, że do każdej gry hazardowej należy dołączyć projekt regulaminu odpowiedzialnej gry, a nie tylko do takiej która urządzana jest w sieci Internet.	Uwaga nieaktualna. Projektowany przepis został zmieniony.
112	Art. 2 ust. 6	Lewiatan	Przy zmianie brzmienia przepisu, koniecznym wydaje się wprowadzenie dodatkowego elementu decyzji, jakim jest ustalenie procedury uzyskiwania zezwolenia na urządzenie gry losowej, która nie zawiera cech gry losowej wymienionej w ust. 1 albo posiada cechę więcej niż jednej gry losowej wymienionej w ust. 1. Aktualnie Ministerstwo Finansów stoi na stanowisku, że w wypadku, gdy gra losowa nie spełnia cech gier wymienionych w ust 1, urządzenie takiej gry jest zabronione. Takie podejście Ministerstwa Finansów powoduje, że nie może być prowadzonych wiele projektów potencjalnie atrakcyjnych dla uczestników.	Uwaga nie została uwzględniona.
113	Art. 24 i 24b	Lewiatan	Brak jest jednoznacznego wskazania charakteru szkoleń ze znajomości przepisów ustawy o grach hazardowych i zakresu przepisów dotyczących gier hazardowych, których znajomością ma się wykazać osoba szkolona.	Uwaga nie została uwzględniona. Szkolenia mają charakter obligatoryjny i dotyczą przepisów w zakresie niezbędnym do dokonywania czynności związanych z nadzorowaniem i prowadzeniem gier.
114	Art. 24b ust. 1 w zw. z ust. 3	Lewiatan	Powstaje wątpliwość, czy osoba nadzorująca ma być pracownikiem etatowym w podmiocie zarządzającym grę hazardową. Ustanowienie takiego obostrzenia wydaje się być niezasadne ponieważ wprowadza podległość w stosunku do osoby fizycznej będącej właścicielem firmy bądź członkiem zarządu firmy zarządzającej grę. Brak zależności służbowej stanowi nie tylko większą gwarancję prawidłowego nadzoru nad organizowaną grą, ale i możliwość zawarcia umowy z podmiotem wyspecjalizowanym i doświadczonym w tej dziedzinie.	Podczas projektowania ustawy zamiarem ustawodawcy nie było określanie zasad i warunków dokonywania zatrudnienia przez podmiot zarządzający gry hazardowe.

115	Art. 34b ust. 1	Lewiatan	Przepis ten nie precyzuje na jakim etapie postępowania ma być uzyskana określona nim opinia ponieważ art. 39 i 39a nie wymagają dołączenia takich opinii do wniosku.	Uwaga nieaktualna. Projektowany przepis został usunięty.
116	Uwagi o charakterze ogólnym	„Fortuna online zakłady bukmacherskie” Sp. z o.o.	Zawarte w projekcie blokowanie stron internetowych oraz płatności może być skuteczne wyłącznie w charakterze środka pomocniczego, który bez zmiany innych regulacji, szczególnie zmiany zasad opodatkowania podatkiem od gier oraz legalizacji internetowych gier kasynowych nie przyczyni się do ograniczenia „szarej strefy”.	Uwaga nie została uwzględniona. Projekt nie przewiduje zmian w zakresie opodatkowania działalności w obszarze gier hazardowych. Dodatkowo, blokowanie dostępu do stron nielegalnych operatorów hazardowych zaproponowane w projekcie ustawy zwiększy udział w rynku operatorów legalnych, skutkując wzrostem poziomu ochrony konsumentów, wpływów legalnych operatorów, a także wpływów podatkowych. Wprowadzenie możliwości blokowania dostępu do nielegalnych domen spowoduje również, że gracze nie będą mieli wątpliwości co do tego, czy korzystają z usług legalnego operatora gier hazardowych. Projektodawca ma nadzieję na upowszechnienie społecznej świadomości w tym zakresie. Projekt ustawy przewiduje również wprowadzenie zakazu oferowania i udostępniania przez dostawców usług płatniczych swoich usług na stronach wymienionych w wyżej opisywanym Rejestrze. Zakaz dotyczy współpracy dostawców usług płatniczych z nielegalnymi podmiotami poprzez nieumieszczanie na stronach tych podmiotów odnośników do usług płatniczych oferowanych przez

				dostawców. Wraz z dostosowaniem się dostawców usług płatniczych do postanowień nowelizacji ze stron internetowych oferujących gry hazardowe bez wymaganego zezwolenia znikną odnośniki umożliwiające dokonanie szybkiej wpłaty przy udziale dostawcy usług płatniczych. Zmiana ta prowadzić ma do utrudnienia funkcjonowania na rynku krajowym podmiotów nieposiadających wymaganego zezwolenia.
117	Uwagi o charakterze ogólnym	„Fortuna online zakłady bukmacherskie” Sp. z o.o.	Postulat zmiany zasad opodatkowania zakładów bukmacherskich w celu zapewnienia skutecznej ochrony grających przed ofertami nielegalnych zakładów w Internecie. Propozycja przyjęcia podstawy opodatkowania zakładów jako przychód bukmachera ze stawek pomniejszony o wszystkie wpłacone wygrane (np. na poziomie 20%).	Uwaga nie została uwzględniona. Odstąpiono od dokonania zmian w zakresie podatków związanych z grami hazardowymi.
118	Art. 36 pkt 21	Związek Banków Polskich	Negatywna ocena wprowadzenia zapisu dotyczącego wystawienia opinii przez bank o sytuacji ekonomiczno-finansowej spółki i braku wiedzy o nieprawidłowościach związanych z działalnością spółki.	Uwaga nieaktualna, przedmiotowy przepis został usunięty z projektu.
119	Uwagi o charakterze ogólnym	Pracodawcy RP	Postulat wprowadzenia zmian w zakresie podstawy opodatkowania i stawek podatkowych dla zakładów wzajemnych oraz legalizacja i opodatkowanie gier hazardowych organizowanych za pośrednictwem Internetu: odejście od podatku obrotowego na rzecz podatku od przychodów z gier brutto (GGR).	Uwaga nie została uwzględniona. Odstąpiono od dokonania zmian w zakresie podatków związanych z grami hazardowymi.
120	Uwagi o charakterze ogólnym	LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.	Postulat zmiany zasad opodatkowania zakładów bukmacherskich w celu zapewnienia skutecznej ochrony grających przed ofertami nielegalnych zakładów w Internecie. Zbyt wysoki podatek tzn. 12% od przychodów uzyskanych przez organizatorów zakładów bukmacherskich skutkuje rozwojem „szarej strefy”. Blokowanie stron oraz płatności nie jest wystarczającym rozwiązaniem tego problemu. Postulat wprowadzenia, wzorem Danii, opodatkowania dochodów z zakładów bukmacherskich w wysokości 20% podatku od gier od dochodu z tytułu przyjmowania zakładów bukmacherskich.	Uwaga nie została uwzględniona. Odstąpiono od dokonania zmian w zakresie podatków związanych z grami hazardowymi.

121	Art. 15 f	LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.	<p>Uwaga odnośnie wprowadzenia Rejestru Stron Niedozwolonych co stanowi zagrożenie dla wolności słowa.</p> <p>Wątpliwości budzi rodzaj stron, które będą blokowane. Dodatkowo, kontrola sądowa przewidziana w projekcie będzie miała charakter następczo-sprawozdawczy, a więc w praktyce brak będzie realnej kontroli.</p>	<p>Uwaga nieaktualna. Kierując się uwagami zgłoszonymi przez RCL i inne resorty proponuje się aby przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do Internetu blokował dostęp do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen znajdujących się w Rejestrze Domen Służących do Oferowania Gier Hazardowych Niezgodnie z Ustawą. Oznaczałoby to, że w przypadku stwierdzenia, że istnieje możliwość uczestniczenia w grach hazardowych urządzanych przez podmiot nieposiadających zezwolenia, po wpisaniu adresu internetowego domeny tej strony nie dochodziłoby do przekierowania na stronę oferującą takie gry. W związku z tym, że wpisowi do Rejestru podlegałyby same nazwy domen nie zachodzi ryzyko zablokowania stron innych, niż te oferujące nielegalnie gry hazardowe. Poprawność dokonywanych w Rejestrze wpisów zapewniona zostanie poprzez wprowadzenie kontroli sądowno-administracyjnej.</p> <p>Podmiot zarządzający gry hazardowe na stronie internetowej, której nazwa domeny jest wpisana do Rejestru lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, lub posiadający tytuł prawny do domeny wpisanej do rejestru, lub podmiot będący dostawcą usług płatniczych może wnieść sprzeciw do ministra właściwego do</p>
-----	-----------	---	---	---

				<p>spraw publicznych od wpisu do Rejestru, w terminie 2 miesięcy od dnia umieszczenia tej nazwy domeny w Rejestrze.</p> <p>O ile sam wpis stanowi czynność materialno-prawną, to już odpowiedź organu na sprzeciw przybiera formę decyzji administracyjnej. W związku z tym służy od niej skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, do którego kompetencji należeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie kwestii wpisu do Rejestru.</p>
122	Art.89 ust. 4 pkt 4 w zw. z art. 15f	LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.	Zastrzeżenia co do nałożenia na operatorów telekomunikacyjnych obowiązku blokowania stron internetowych, a w przypadku braku podjęcia stosownych czynności nałożenie kary pieniężnej do 500 tys. zł.	Uwaga jest nieaktualna. W projekcie zaproponowano karę pieniężną za niewykonanie obowiązków do 250 tys. zł i wprowadzono okres przejściowy.
123	Art. 89 ust. 1	LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.	Wątpliwości budzi nałożenie odpowiedzialności na podmioty posiadające tytuł prawny do strony za zamieszczenie reklamy podmiotu wpisanego do Rejestru.	Uwaga jest nieaktualna. Przepis został usunięty po uwzględnieniu uwag RCL.
124	Uwagi o charakterze ogólnym	LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.	Propozycja wprowadzenia monopolu państwowego na urządzenie gier przez sieć Internet i opodatkowanie tych gier stawką w wysokości 15% od zysku z urządzania tych gier (progresywna skala podatku). Dodatkowo, wprowadzenie obowiązku wpłaty zabezpieczeń na rzecz skarbu państwa w wysokości 2 mln zł od każdej strony internetowej używanej do urządzania takich gier.	<p>Uwaga częściowo nieaktualna.</p> <p>Projekt przewiduje powierzenie urządzania gier hazardowych w sieci Internet, w tym również pokera, z wyjątkiem zakładów wzajemnych i loterii promocyjnej, jednoosobowej spółce Skarbu Państwa, co zapewnić ma odpowiednio wysoki poziom ochrony graczy biorących udział w tych grach.</p> <p>Projekt nie przewiduje zmian w zakresie opodatkowania działalności w obszarze gier hazardowych.</p>
125	Uwagi o charakterze	LV BET Zakłady	Postulat w zakresie działalności bukmacherskiej odstąpienia od wymogu posiadania zgody polskich organizatorów zawodów i	<p>Uwaga nie została uwzględniona.</p> <p>Uwaga wykracza poza zakres zmian.</p>

	ogólnym	Bukmacherskie Sp. z o.o.	konkursów sportowych na korzystanie z wyników tychże zdarzeń.	
126	Uwagi o charakterze ogólnym	LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.	Propozycja ustanowienia dopłat do sportu w wysokości 5% od zysków z zakładów bukmacherskich, które byłyby przeznaczane przez bukmacherów na wsparcie wybranej przez nich organizacji sportowej bądź klubu sportowego.	Uwaga nie została uwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres zmian.
127	Art. 89 ust. 4	LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.	Zastrzeżenia co do wprowadzenia odpowiedzialności osób trzecich.	Uwaga jest nieaktualna. W związku z uwagami RCL przepis został usunięty z projektu.
128	Uwagi o charakterze ogólnym	LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.	Postulat doprecyzowania przepisów dotyczących zgłoszeń i rejestracji automatów do gier. Ustawa nie określa definicji automatu do gier.	Doprecyzowanie w tym zakresie znajdzie się w aktach wykonawczych.
129	Uwagi o charakterze ogólnym	LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o.	Propozycja wprowadzenia instytucji gier na automatach urządzanych w salonach gier, nieobjętych monopolem państwowym, jako bezpiecznych z punktu widzenia ochrony dzieci i młodzieży przed hazardem oraz przynoszących Skarbowi Państwa wysokie dochody budżetowe.	Uwaga nie została uwzględniona. Projekt ustawy przewiduje przekazanie pieczy nad rynkiem automatów do gier organizowanych poza kasynami gry jednoosobowej spółce Skarbu Państwa, jako najskuteczniejszy środek realizacji tego celu. Zmiana została wprowadzona z uwagi na konieczność objęcia szczególną kontrolą warunków i sposobu organizacji gier na automatach i wynikającą z tego potrzebę ochrony graczy.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

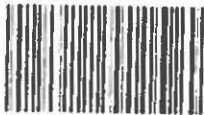
Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

1. Krzysztof Budnik (01.06.2016 r.)
2. Kancelaria Prawna Budnik, Posnow i Partnerzy (01.06.2016 r.)
3. Krzysztof Mitoraj (01.06.2016 r.)
4. Forta Sp. z o.o. (02.06.2016 r.)
5. Forgame Sp. z o.o. (03.06.2016 r.)
6. Fortuna Sp. z o.o. (03.06. 2016 r.)
7. Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Rozrywki, Komunikacji i Kultury (09.06.2016 r.)
8. Stowarzyszenie na Rzecz Likwidacji Szarej Strefy Zakładów Wzajemnych w Polsce – „Graj Legalnie” (16.06.2016 r.)
9. Liberia Sp. z o.o. (17.06.2016 r.)
10. Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (20.06.2016 r.)
11. Casino Sp. z o.o. (24.06.2016 r.)
12. Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe SA (30.06.2016 r.)
13. Ogólnopolski Związek Pracodawców Branży Rozrywkowej (30.06.2016 r.)
14. Bingo Centrum Sp. z o.o. (30.06. 2016 r.)
15. European Gaming and Betting Association (EGBA) (01.07.2016 r.)
16. The Remote Gambling Association Limited (RGA) (01.07.2016 r.)
17. Stowarzyszenie „Poker to nie hazard” (01.07.2016 r.)
18. Finkorp Sp. z o.o. (05.07.2016 r.)
19. Totolotek SA (05.07.2016 r.)
20. Stowarzyszenie Wolny Poker (05.07.2016 r.)
21. Polski Klub Biznesu Stowarzyszenie (11.07.2016 r.)
22. Fundacja Panoptykon (11.07.2016 r.)
23. Casinos Poland Sp. z o.o. (12.07.2016 r.)
24. „Fortuna online zakłady bukmacherskie” Sp. z o.o. (13.07.2016 r.)

1. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

1. Krzysztof Budnik (01.06.2016 r.)
2. Kancelaria Prawna Budnik, Posnow i Partnerzy (01.06.2016 r.)
3. Krzysztof Mitoraj (01.06.2016 r.)
4. Forta Sp. z o.o. (02.06.2016 r.)
5. Forgame Sp. z o.o. (03.06.2016 r.)
6. Fortuna Sp. z o.o. (03.06. 2016 r.)
7. Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Rozrywki, Komunikacji i Kultury (09.06.2016 r.)
8. Stowarzyszenie na Rzecz Likwidacji Szarej Strefy Zakładów Wzajemnych w Polsce – „Graj Legalnie” (16.06.2016 r.)
9. Liberia Sp. z o.o. (17.06.2016 r.)
10. Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (20.06.2016 r.)
11. Casino Sp. z o.o. (24.06.2016 r.)
12. Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe SA (30.06.2016 r.)
13. Ogólnopolski Związek Pracodawców Branży Rozrywkowej (30.06.2016 r.)
14. Bingo Centrum Sp. z o.o. (30.06. 2016 r.)
15. European Gaming and Betting Association (EGBA) (01.07.2016 r.)
16. The Remote Gambling Association Limited (RGA) (01.07.2016 r.)
17. Stowarzyszenie „Poker to nie hazard” (01.07.2016 r.)
18. Finkorp Sp. z o.o. (05.07.2016 r.)
19. Totolotek SA (05.07.2016 r.)
20. Stowarzyszenie Wolny Poker (05.07.2016 r.)
21. Polski Klub Biznesu Stowarzyszenie (11.07.2016 r.)
22. Fundacja Panoptykon (11.07.2016 r.)
23. Casinos Poland Sp. z o.o. (12.07.2016 r.)
24. „Fortuna online zakłady bukmacherskie” Sp. z o.o. (13.07.2016 r.)
25. Stowarzyszenie Ekspertów i Doradców Rynku Gier Hazardowych (15.07.2016)
26. Stowarzyszenie Menedżerów firm działających w zakresie rozrywki, komunikacji i kultury (18.07.2016)
27. LV BET Zakłady Bukmacherskie Sp. z o.o. (25.07.2016 r.)

RPU/69868/2016 N
Data: 2016-06-01

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE-ZMIANY-DANYCH*

USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

KRZYSZTOF BUDNIK

2. Adres-siedziby/adres miejsca zamieszkania**

UL. KRYNICKA 50/1, 50-555 WROCLAW

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ADRES DO KORESPONDENCJI: UL. KRYNICKA 50/1, 50-555 WROCLAW
ADRES E-MAIL: KRZYSZTOF.BUDNIK@KBPP.PL

B. WSKAZANIE OSOB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM

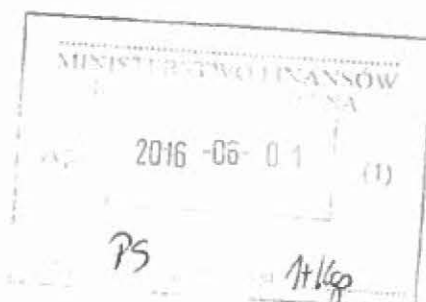
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	KRZYSZTOF BUDNIK	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY

Wykonując zawodowo rolę profesjonalnego pełnomocnika, w zakresie swojej działalności zajmuje się obsługą prawną podmiotów działających w szeroko rozumianej branży rozrywkowej. Materia regulowana w projektowanej nowelizacji ustawy o grach hazardowych bezpośrednio odnosi się do obszaru prawnego kluczowego z perspektywy tej branży.

W świetle art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz.U.2005 nr 169, poz. 1414) podmiot dokonujący zgłoszenia podaje w zgłoszeniu interes, który w odniesieniu do danej regulacji zamierza chronić oraz rozwiązanie prawne, o którego uwzględnienie będzie zabiegać. Mając na uwadze powyższe zamierzam chronić następujące interesy według przyjętego poniżej rozwiązania prawnego:

- 1) Zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu.

Oczywistym pozostaje, iż regulacja prawna w każdym zakresie, a zatem również w zakresie gier hazardowych, powinna chronić obywateli przed społecznie i ekonomicznie negatywnymi skutkami określonej działalności. Co do zasady podzielam zatem stanowisko wyrażone w uzasadnieniu projektowanej ustawy nowelizującej. W mojej ocenie nie można jednak osiągnąć tego celu w sposób ograniczający bezkrytycznie swobodę działalności gospodarczej. Konieczne pozostaje rozważenie zastosowania odpowiednich rozwiązań prawnych, które w sposób dostateczny realizują cele ochronne (uskutecznienie działalności funduszy zajmujących się problemem uzależnienia od hazardu, zaangażowanie jednostek samorządów terytorialnych w zakresie ustalania liczby i lokalizacji punktów gier, wprowadzenie dla osób urządzających gry w punktach gier na automatach do gier kryteriów podmiotowych i przedmiotowych charakterystycznych dla kasyn), a jednocześnie nie eliminują powszechnych na rynku podmiotów prywatnych zainteresowanych kontynuowaniem lub podjęciem działalności gospodarczych w tym przedmiocie.

2) Zmniejszenie skali występowania tzw. „szarej strefy” w środowisku gier hazardowych.

Podstawowym skutkiem projektowanej zmiany powinno być kompleksowe uregulowanie zasad prowadzenia działalności w zakresie gier hazardowych z jednoczesnym poszanowaniem zapoczątkowanej ustawą o grach i zakładach wzajemnych zasadą ścisłej kontroli państwowej tego sektora. Ponownie, nie powinno to oznaczać eliminacji z rynku podmiotów prywatnych. Przeciwnie, racjonalny prawodawca powinien dążyć do zaproponowania podmiotom branży rozrywkowej akceptowalnego sposobu uregulowania ich faktycznej działalności. Obiektywnym przykładem skuteczności powołanego modelu była naturalna stopniowa eliminacja tzw. „szarej strefy” w wyniku wprowadzenia w życie ustawy o grach i zakładach wzajemnych. Przyjęcie modelu dążącego do wykluczenia podmiotów prywatnych wyłącznie spotęguje problem tzw. „szarej strefy”, co w konsekwencji uniemożliwi realizację innych projektowanych celów nowelizacji, jak przeciwdziałanie negatywnym konsekwencjom społecznym i ekonomicznym. Zmniejszenie tzw. „szarej strefy” na korzyść operatorów legalnych rodzi naturalną konsekwencję również w

wysokości wpływów podatkowych. W związku z tym – przy zachowaniu odpowiedniej kontroli państwa – wskazana jest liberalizacja uregulowań rynku gier hazardowych, w tym dopuszczenie urządzania gier na automatach także poza kasynami gry, zmiana zasad organizacji gry w pokera, rozszerzenie katalogu gier oferowanych za pośrednictwem sieci Internet.

3) Doprecyzowanie przepisów.

Celem nowelizacji powinno być stworzenie rozwiązań prawnych o jak najwyższym charakterze przejrzystości.

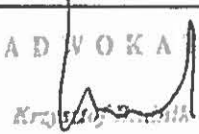
Wobec powyższego, tak szeroko zakreślone zmiany dotychczasowej ustawy o grach hazardowych oraz wszelkich innych ustaw z nią związanych, będą odnosić się znamienne do sytuacji prawnej i gospodarczej podmiotów branży rozrywkowej, którą obsługuję. Moje zainteresowanie w procesie prac nad projektem nowelizacji jest w pełni uzasadnione.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1 OŚWIADCZENIE O WPISIE DO REJESTRU PODMIOTÓW WYKONUJĄCYCH ZAWODOWĄ DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWĄ

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych
zgłoszenia dokonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)**

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
KRYSZTOF BUDNIK	25 MAJA 2016 R.	ADVOKA Krzysztof Budnik

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN

Jestam świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

(podpis)

RPW/69874/2016 N
Data: 2016-06-01

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię-i-nazwisko**

KANCELARIA PRAWNA BUDNIK, POSNOW I PARTNERZY

2. Adres siedziby/adres-miejsca-zamieszkania**

UL. KOŚCIUSZKI 14, 50-038 WROCLAW

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ADRES DO KORESPONDENCJI: UL. KOŚCIUSZKI 14, 50-038 WROCLAW
ADRES E-MAIL: SEKRETARIAT@KBPP.PL

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM

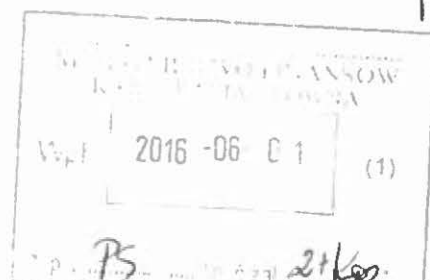
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	KRZYSZTOF BUDNIK	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY

Kancelaria Prawna Budnik, Posnow i Partnerzy (dalej również jako: „Podmiot dokonujący zgłoszenia”) w zakresie swojej działalności zajmuje się obsługą prawną podmiotów działających w szeroko rozumianej branży rozrywkowej. Materia regulowana w projektowanej nowelizacji ustawy o grach hazardowych bezpośrednio odnosi się do obszaru prawnego kluczowego z perspektywy tej branży.

W świetle art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz.U.2005 nr 169, poz. 1414) podmiot dokonujący zgłoszenia podaje w zgłoszeniu interes, który w odniesieniu do danej regulacji zamierza chronić oraz rozwiązanie prawne, o którego uwzględnienie będzie zabiegać. Mając na uwadze powyższe Podmiot dokonujący zgłoszenia zamierza chronić następujące interesy według przyjętego poniżej rozwiązania prawnego:

- 1) Zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu.

Oczywistym pozostaje, iż regulacja prawna w każdym zakresie, a zatem również w zakresie gier hazardowych, powinna chronić obywateli przed społecznie i ekonomicznie negatywnymi skutkami określonej działalności. Podmiot dokonujący zgłoszenia co do zasady podziela zatem stanowisko wyrażone w uzasadnieniu projektowanej ustawy nowelizującej. W ocenie Podmiotu dokonującego zgłoszenia nie można jednak osiągnąć tego celu w sposób ograniczający bezkrytycznie swobodę działalności gospodarczej. Konieczne pozostaje rozważenie zastosowania odpowiednich rozwiązań prawnych, które w sposób dostateczny realizują cele ochronne (uskutecznienie działalności funduszy zajmujących się problemem uzależnienia od hazardu, zaangażowanie jednostek samorządów terytorialnych w zakresie ustalania liczby i lokalizacji punktów gier, wprowadzenie dla osób zarządzających gry w punktach gier na automatach do gier kryteriów podmiotowych i przedmiotowych charakterystycznych dla kasyn), a jednocześnie nie eliminują powszechnych na rynku podmiotów prywatnych zainteresowanych kontynuowaniem lub podjęciem działalności gospodarczych w tym przedmiocie.

- 2) Zmniejszenie skali występowania tzw. „szarej strefy” w środowisku gier hazardowych.

Podstawowym skutkiem projektowanej zmiany powinno być kompleksowe uregulowanie zasad prowadzenia działalności w zakresie gier hazardowych z jednoczesnym poszanowaniem zapoczątkowanej ustawą o grach i zakładach wzajemnych zasadą ścisłej kontroli państwowej tego sektora. Ponownie, nie powinno to oznaczać eliminacji z rynku podmiotów prywatnych. Przeciwnie, racjonalny prawodawca powinien dążyć do zaproponowania podmiotom branży rozrywkowej akceptowalnego sposobu uregulowania ich faktycznej działalności. Obiektywnym przykładem skuteczności powołanego modelu była naturalna stopniowa eliminacja tzw. „szarej strefy” w wyniku wprowadzenia w życie ustawy o grach i zakładach wzajemnych. Przyjęcie modelu dążącego do wykluczenia podmiotów prywatnych wyłącznie spotęguje problem tzw. „szarej strefy”, co w konsekwencji uniemożliwi realizację innych projektowanych celów nowelizacji, jak przeciwdziałanie negatywnym konsekwencjom społecznym i ekonomicznym. Zmniejszenie tzw. „szarej strefy” na korzyść operatorów legalnych rodzi naturalną konsekwencję również w

wysokości wpływów podatkowych. W związku z tym – przy zachowaniu odpowiedniej kontroli państwa – wskazana jest liberalizacja uregulowań rynku gier hazardowych, w tym dopuszczenie urządzania gier na automatach także poza kasynami gry, zmiana zasad organizacji gry w pokera, rozszerzenie katalogu gier oferowanych za pośrednictwem sieci Internet.

3) *Doprecyzowanie przepisów.*

Celem nowelizacji powinno być stworzenie rozwiązań prawnych o jak najwyższym charakterze przejrzystości.

Wobec powyższego, tak szeroko zakreślone zmiany dotychczasowej ustawy o grach hazardowych oraz wszelkich innych ustaw z nią związanych, będą odnosić się znamienne do sytuacji prawnej i gospodarczej podmiotów branży rozrywkowej, obsługiwanej przez Podmiot dokonujący zgłoszenia. Zainteresowanie Podmiotu dokonującego zgłoszenia w procesie prac nad projektem nowelizacji jest w pełni uzasadnione.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	OŚWIADCZENIE O WPISIE DO REJESTRU PODMIOTÓW WYKONUJĄCYCH ZAWODOWĄ DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWĄ
2	INFORMACJA ODPOWIADAJĄCA ODPISOWI AKTUALNEMU Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW KRS

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
 zgłoszenia dokonanego dnia
 (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	50-035 Wrocław, ul. Kościuszki 14 tel/fax (+4871) 3347, tel (+4871) 799453 NIP 89717-3347, Regon 12058724
KRZYSZTOF BUDNIK - partner spółki	25 MAJA 2016 R.	ADWOKAT Krzysztof Budnik

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN
 Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia
 (podpis)

RPL/69873/2016 N
Data: 2016-06-01

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE-EMIANY-DANYCH***

USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. **Nazwa/imię i nazwisko****

KRZYSZTOF MITORAJ

2. **Adres-siedziby/adres miejsca zamieszkania****

UL. SKWIERZYŃSKA 21/12, 53-521 WROCLAW

3. **Adres do korespondencji i adres e-mail**

ADRES DO KORESPONDENCJI: UL. SKWIERZYŃSKA 21/12, 53-521 WROCLAW
ADRES E-MAIL: KRZYSZTOF.MITORAJ@KBPP.PL

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

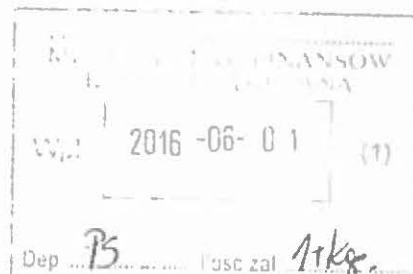
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	KRZYSZTOF MITORAJ	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Wykonując zawcdoowo rolę profesjonalnego pełnomocnika, w zakresie swojej działalności zajmuje się obsługą prawną podmiotów działających w szeroko rozumianej branży rozrywkowej. Materia regulowana w projektowanej nowelizacji ustawy o grach hazardowych bezpośrednio odnosi się do obszaru prawnego kluczowego z perspektywy tej branży.

W świetle art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz.U.2005 nr 169, poz. 1414) podmiot dokonujący zgłoszenia podaje w zgłoszeniu interes, który w odniesieniu do danej regulacji zamierza chronić oraz rozwiązanie prawne, o którego uwzględnienie będzie zabiegać. Mając na uwadze powyższe zamierzam chronić następujące interesy według przyjętego poniżej rozwiązania prawnego:

- 1) *Zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu.*

Oczywistym pozostaje, iż regulacja prawna w każdym zakresie, a zatem również w zakresie gier hazardowych, powinna chronić obywateli przed społecznie i ekonomicznie negatywnymi skutkami określonej działalności. Co do zasady podzielałam zatem stanowisko wyrażone w uzasadnieniu projektowanej ustawy nowelizującej. W mojej ocenie nie można jednak osiągnąć tego celu w sposób ograniczający bezkrytycznie swobodę działalności gospodarczej. Konieczne pozostaje rozważenie zastosowania odpowiednich rozwiązań prawnych, które w sposób dostateczny realizują cele ochronne (uskutecznienie działalności funduszy zajmujących się problemem uzależnienia od hazardu, zaangażowanie jednostek samorządów terytorialnych w zakresie ustalania liczby i lokalizacji punktów gier, wprowadzenie dla osób zarządzających gry w punktach gier na automatach do gier kryteriów podmiotowych i przedmiotowych charakterystycznych dla kasyn), a jednocześnie nie eliminują powszechnych na rynku podmiotów prywatnych zainteresowanych kontynuowaniem lub podjęciem działalności gospodarczych w tym przedmiocie.

2) Zmniejszenie skali występowania tzw. „szarej strefy” w środowisku gier hazardowych.

Podstawowym skutkiem projektowanej zmiany powinno być kompleksowe uregulowanie zasad prowadzenia działalności w zakresie gier hazardowych z jednoczesnym poszanowaniem zapoczątkowanej ustawą o grach i zakładach wzajemnych zasadą ścisłej kontroli państwowej tego sektora. Ponownie, nie powinno to oznaczać eliminacji z rynku podmiotów prywatnych. Przeciwnie, racjonalny prawodawca powinien dążyć do zaproponowania podmiotom branży rozrywkowej akceptowalnego sposobu uregulowania ich faktycznej działalności. Obiektywnym przykładem skuteczności powołanego modelu była naturalna stopniowa eliminacja tzw. „szarej strefy” w wyniku wprowadzenia w życie ustawy o grach i zakładach wzajemnych. Przyjęcie modelu dążącego do wykluczenia podmiotów prywatnych wyłącznie spotęguje problem tzw. „szarej strefy”, co w konsekwencji uniemożliwi realizację innych projektowanych celów nowelizacji, jak przeciwdziałanie negatywnym konsekwencjom społecznym i ekonomicznym. Zmniejszenie tzw. „szarej strefy” na korzyść operatorów legalnych rodzi naturalną konsekwencję również w

wysokości wpływów podatkowych. W związku z tym – przy zachowaniu odpowiedniej kontroli państwa – wskazana jest liberalizacja uregulowań rynku gier hazardowych, w tym dopuszczenie urządzania gier na automatach także poza kasynami gry, zmiana zasad organizacji gry w pokera, rozszerzenie katalogu gier oferowanych za pośrednictwem sieci Internet.

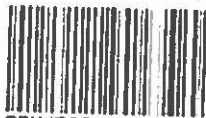
3) *Doprecyzowanie przepisów.*

Celem nowelizacji powinno być stworzenie rozwiązań prawnych o jak najwyższym charakterze przejrzystości.

Wobec powyższego, tak szeroko zakreślone zmiany dotychczasowej ustawy o grach hazardowych oraz wszelkich innych ustaw z nią związanych, będą odnosić się znamienne do sytuacji prawnej i gospodarczej podmiotów branży rozrywkowej, którą obsługuję. Moje zainteresowanie w procesie prac nad projektem nowelizacji jest w pełni uzasadnione.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	OŚWIADCZENIE O WPISIE DO REJESTRU PODMIOTÓW WYKONUJĄCYCH ZAWODOWĄ DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWĄ	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
KRZYSZTOF MITORAJ	25 MAJA 2016 R.	Radca Prawny Krzysztof Mitoraj
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia (podpis)		

RPU/70623/2016 N
Data: 2016-06-02

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE-EMIANY-DANYCH*

USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

FORTA SP. Z O.O.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

UL. SADOWA 8, JASIN, 62-020 SWARZĘDZ

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ADRES DO KORESPONDENCJI:

KANCELARIA ADWOKACKA KATARZYNA ANTKOWIAK
UL. SAPERÓW 18 A2B, 53-151 WROCLAW

ADRES E-MAIL: ADW.ANTKOWIAK@GMAIL.COM

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

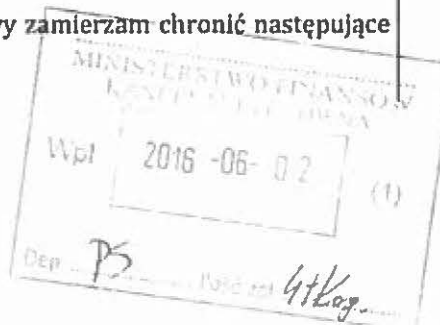
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	KATARZYNA ANTKOWIAK	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i wskazane w niej założenia będą miały strategiczne znaczenia dla szeroko rozumianej branży rozrywkowej, tj. podmiotów, które prowadziły lub zamierzają prowadzić działalność w zakresie gier hazardowych, regulowaną przepisami ustawy o grach hazardowych. Projekt będzie miał strategiczne znaczenie dla możliwości funkcjonowania na rynku podmiotów prywatnych, także możliwości i opłacalności działalności kasynowej.

Zgodnie z art. 7 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz.U.2005 nr 169, poz. 1414) podmiot dokonujący zgłoszenia podaje w zgłoszeniu interes, który w odniesieniu do danej regulacji zamierza chronić oraz rozwiązanie prawne, o którego uwzględnienie będzie zabiegać. Czyniąc zadość powyższemu obowiązkowi, wskazuję, że jako reprezentant spółki FORTA sp. z o.o., działalność lobbingsową zamierzam prowadzić na rzecz tej spółki jak i innych podmiotów bezpośrednio zainteresowanych prowadzeniem i organizowaniem gier hazardowych.

Uczestnicząc w konsultacjach i pracach nad projektem ustawy zamierzam chronić następujące interesy według przyjętego poniżej rozwiązania prawnego:

A) Zagwarantowanie najwyższej możliwej ochrony obywatelom, w tym osobom nieletnim, przed negatywnymi skutkami hazardu.

Co do zasady zgadzam się z Projektodawcą, że wobec nieskuteczności rozwiązań zakazujących organizowania gier hazardowych i uczestniczenia w nich, nadrzędnym celem projektu ustawy nowelizującej winno być wprowadzenie regulacji, które zagwarantują najwyższą ochronę obywateli przed negatywnymi skutkami hazardu.

Nie można jednak, w mojej ocenie, osiągnąć tego celu w sposób ograniczający, czy wręcz wykluczający, swobodę działalności gospodarczej, co zakłada projekt wprowadzając w zakresie działalności polegającej na organizowaniu gier na automatach monopol Państwa.

Przyjęcie proponowanych rozwiązań prawnych, zakładających zorganizowanie tzw. „hazardu ulicznego” w salonikach gier z automatami wysokohazardowymi, prowadzonych przez spółkę Skarbu Państwa, nie wzmocni ochrony społeczeństwa przed negatywnymi skutkami hazardu, a jedynie wyeliminuje w bliskiej perspektywie podmioty prywatne prowadzące działalność w kasynach gry, zgodnie z przepisami ustawy o grach hazardowych.

W mojej ocenie w pełni możliwym jest osiągnięcie celu ochronnego, przy współistnieniu na rynku gier hazardowych (gier na automatach) monopolu Państwa oraz sektora prywatnego, oczywiście podlegającego ścisłemu nadzorowi i kontroli organów państwowych. Bezspornie bowiem dzięki środkom pozyskanym z należności podatkowych, do uiszczenia których zobowiązane byłyby podmioty prywatne organizujące gry hazardowe, można byłoby sfinansować działalność funduszy i organizacji zajmujących się problemem uzależnienia od hazardu, ewentualnie sfinansować również inne programy społeczne, zmierzające do ochrony i poprawy życia obywateli.

Osiągnięcie celu ochronnego możliwe będzie również dzięki większemu zaangażowaniu władz lokalnych (samorządowych) w proces regulowania rynku gier hazardowych, np. w zakresie ustalania liczby i lokalizacji ośrodków gier. Dotychczas rola ta ograniczała się wyłącznie do opiniowania lokalizacji pod przyszłe kasyna gry.

B) Zmniejszenie zjawiska tzw. „szarej strefy” w środowisku gier hazardowych.

Celem i jednocześnie skutkiem ustawy nowelizującej prawo hazardowe w Polsce powinno być całościowe uregulowanie rynku gier hazardowych, także w zakresie gier na automatach zlokalizowanych czy to w kasynach gier, czy też poza nimi, z zachowaniem zasady ścisłej kontroli i nadzoru organów państwowych nad podmiotami oferującymi takie gry. Wraz ze zmianą ustawy o grach i zakładach wzajemnych, jaka miała miejsce w 2003 r., wskutek zaproponowanych przez ustawodawcę racjonalnych rozwiązań prawnych i tym samym

umożliwieniu podmiotom prywatnym uregulowania faktycznie prowadzonej przez nich działalności, tzw. szara strefa w sposób naturalny została wyeliminowana z rynku. Powyższa zmiana nie tylko poddała kontroli i nadzorowi Państwa działalność podmiotów branży rozrywkowej, ale również istotnie zasilła budżet Państwa podatkami od organizowanych przez nich gier.

Wykluczenie podmiotów prywatnych, jak zakłada aktualny projekt ustawy nowelizującej ustawę o grach hazardowych, może wywołać skutek przeciwny do oczekiwanego przez Projektodawcę, tj. może spotęgować problem tzw. „szarej strefy”, co bezpośrednio przełoży się na nieskuteczność ustawy nowelizującej także pod kątem celów ochronnych społeczeństwa.

Zmniejszenie, czy w końcu wyparcie zjawiska „szarej strefy” na korzyść podmiotów prywatnych, legalnie oferujących gry hazardowe będzie miało również bezpośrednie przełożenie na stałe i przewidywalne wpływy podatkowe do budżetu państwa, których niewątpliwie Skarb Państwa będzie pozbawiony w razie uniemożliwienia podmiotom prywatnym prowadzenia legalnej działalności hazardowej i objęcia tej działalności monopolem Państwa.

Wobec powyższego, w mojej ocenie, pożądanym jest zliberalizowanie zasad rynku gier hazardowych, w tym dopuszczenie urządzania gier na automatach także poza kasynami gry również przez podmioty prywatne, rozszerzenie katalogu gier hazardowych oferowanych za pośrednictwem sieci Internet.

C) Przejrzystość i precyzyjność przepisów ustawy o grach hazardowych, w szczególności zasad organizowania gier hazardowych.

Nowelizacja ustawy o grach hazardowych powinna zawierać zapisy możliwie jak najbardziej precyzyjne i przejrzyste, niepowodujące jakichkolwiek problemów interpretacyjnych. Dotyczy to nie tylko przepisów dotyczących zasad organizowania gier hazardowych, ale również przepisów zawierających definicje ustawowe, czy też dotyczących sankcji administracyjnych za ewentualne naruszenia ww. zasad.

Uwzględniając powyższe, mając na względzie zakres zmian powodowanych ww. projektem ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych, zarówno tych przewidywanych i planowanych, jak i tych nieplanowanych przez Projektodawcę, w szczególności wpływ tych zmian na aktualny rynek gier hazardowych i funkcjonowanie na nim podmiotów prywatnych, dotychczas prowadzących działalność w branży rozrywkowej, zainteresowanie spółki FORTA sp. z o.o. pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych jest uzasadnione.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1.	OSWIADCZENIE O WPISIE DO REJESTRU PODMIOTOW WYKONUJĄCYCH ZAWODOWĄ DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWĄ	
2.	ODPIS PEŁNOMOCNICTWA DLA ADW. KATARZYNY ANTKOWIAK WRAZ Z DOWODEM UISZCZENIA OPŁATY SKARBOWEJ	
3.	WYDRUK KRS DLA FORTA SP. Z O.O.	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
	Imię i nazwisko	Data
	KATARZYNA ANTKOWIAK	27.05.2016 R.
		Podpis <i>Katarzyna Antkowiak</i>
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		<i>Antkowiak</i> (podpis)

RPL/71094/2016 N
Data: 2016-06-03

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - OGŁOSZENIE-ZMIANY-DANYCH***

USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

FORGAME SP. Z O.O.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

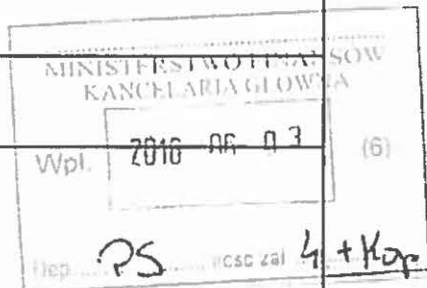
UL. DRUŻYNOWA 12, 61-483

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ADRES DO KORESPONDENCJI:

KANCELARIA ADWOKACKA KATARZYNA ANTKOWIAK
UL. SAPERÓW 18 A2B, 53-151 WROCLAW

ADRES E-MAIL: ADW.ANTKOWIAK@GMAIL.COM

B. WSKAZANIE OSOB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	KATARZYNA ANTKOWIAK	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i wskazane w niej założenia będą miały strategiczne znaczenia dla szeroko rozumianej branży rozrywkowej, tj. podmiotów, które prowadziły lub zamierzają prowadzić działalność w zakresie gier hazardowych, regulowaną przepisami ustawy o grach hazardowych. Projekt będzie miał strategiczne znaczenie dla możliwości funkcjonowania na rynku podmiotów prywatnych, także możliwości i opłacalności działalności kasynowej.

Zgodnie z art. 7 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz.U.2005 nr 169, poz. 1414) podmiot dokonujący zgłoszenia podaje w zgłoszeniu interes, który w odniesieniu do danej regulacji zamierza chronić oraz rozwiązanie prawne, o którego uwzględnienie będzie zabiegać. Czyniąc zadość powyższemu obowiązkowi, wskazuję, że jako reprezentant spółki FORGAME sp. z o.o., działalność lobbingsową zamierzam prowadzić na rzecz tej spółki jak i innych podmiotów bezpośrednio zainteresowanych prowadzeniem i organizowaniem gier hazardowych.

Uczestnicząc w konsultacjach i pracach nad projektem ustawy zamierzam chronić następujące interesy według przyjętego poniżej rozwiązania prawnego:

A) Zagwarantowanie najwyższej możliwej ochrony obywatelom, w tym osobom nieletnim, przed negatywnymi skutkami hazardu.

Co do zasady zgadzam się z Projektodawcą, że wobec nieskuteczności rozwiązań zakazujących organizowania gier hazardowych i uczestniczenia w nich, nadrzędnym celem projektu ustawy nowelizującej winno być wprowadzenie regulacji, które zagwarantują najwyższą ochronę obywateli przed negatywnymi skutkami hazardu.

Nie można jednak, w mojej ocenie, osiągnąć tego celu w sposób ograniczający, czy wręcz wykluczający, swobodę działalności gospodarczej, co zakłada projekt wprowadzając w zakresie działalności polegającej na organizowaniu gier na automatach monopol Państwa.

Przyjęcie proponowanych rozwiązań prawnych, zakładających zorganizowanie tzw. „hazardu ulicznego” w salonikach gier z automatami wysokohazardowymi, prowadzonych przez spółkę Skarbu Państwa, nie wzmocni ochrony społeczeństwa przed negatywnymi skutkami hazardu, a jedynie wyeliminuje w bliskiej perspektywie podmioty prywatne prowadzące działalność w kasynach gry, zgodnie z przepisami ustawy o grach hazardowych.

W mojej ocenie w pełni możliwym jest osiągnięcie celu ochronnego, przy współistnieniu na rynku gier hazardowych (gier na automatach) monopolu Państwa oraz sektora prywatnego, oczywiście podlegającego ścisłemu nadzorowi i kontroli organów państwowych. Bezspornie bowiem dzięki środkom pozyskanym z należności podatkowych, do uiszczenia których zobowiązane byłyby podmioty prywatne organizujące gry hazardowe, można byłoby sfinansować działalność funduszy i organizacji zajmujących się problemem uzależnienia od hazardu, ewentualnie sfinansować również inne programy społeczne, zmierzające do ochrony i poprawy życia obywateli.

Osiągnięcie celu ochronnego możliwe będzie również dzięki większemu zaangażowaniu władz lokalnych (samorządowych) w proces regulowania rynku gier hazardowych, np. w zakresie ustalania liczby i lokalizacji ośrodków gier. Dotychczas rola ta ograniczała się wyłącznie do opiniowania lokalizacji pod przyszłe kasyna gry.

B) Zmniejszenie zjawiska tzw. „szarej strefy” w środowisku gier hazardowych.

Celem i jednocześnie skutkiem ustawy nowelizującej prawo hazardowe w Polsce powinno być całościowe uregulowanie rynku gier hazardowych, także w zakresie gier na automatach zlokalizowanych czy to w kasynach gier, czy też poza nimi, z zachowaniem zasady ścisłej kontroli i nadzoru organów państwowych nad podmiotami oferującymi takie gry. Wraz ze zmianą ustawy o grach i zakładach wzajemnych, jaka miała miejsce w 2003 r., wskutek zaproponowanych przez ustawodawcę racjonalnych rozwiązań prawnych i tym samym

umożliwieniu podmiotom prywatnym uregulowania faktycznie prowadzonej przez nich działalności, tzw. szara strefa w sposób naturalny została wyeliminowana z rynku. Powyższa zmiana nie tylko poddała kontroli i nadzorowi Państwa działalność podmiotów branży rozrywkowej, ale również istotnie zasilła budżet Państwa podatkami od organizowanych przez nich gier.

Wykluczenie podmiotów prywatnych, jak zakłada aktualny projekt ustawy nowelizującej ustawę o grach hazardowych, może wywołać skutek przeciwny do oczekiwanego przez Projektodawcę, tj. może spotęgować problem tzw. „szarej strefy”, co bezpośrednio przełoży się na nieskuteczność ustawy nowelizującej także pod kątem celów ochronnych społeczeństwa.

Zmniejszenie, czy w końcu wyparcie zjawiska „szarej strefy” na korzyść podmiotów prywatnych, legalnie oferujących gry hazardowe będzie miało również bezpośrednie przełożenie na stałe i przewidywalne wpływy podatkowe do budżetu państwa, których niewątpliwie Skarb Państwa będzie pozbawiony w razie uniemożliwienia podmiotom prywatnym prowadzenia legalnej działalności hazardowej i objęcia tej działalności monopolem Państwa.

Wobec powyższego, w mojej ocenie, pożądanym jest zliberalizowanie zasad rynku gier hazardowych, w tym dopuszczenie urządzania gier na automatach także poza kasynami gry również przez podmioty prywatne, rozszerzenie katalogu gier hazardowych oferowanych za pośrednictwem sieci Internet.

C) Przejrzystość i precyzyjność przepisów ustawy o grach hazardowych, w szczególności zasad organizowania gier hazardowych.

Nowelizacja ustawy o grach hazardowych powinna zawierać zapisy możliwie jak najbardziej precyzyjne i przejrzyste, niepowodujące jakichkolwiek problemów interpretacyjnych. Dotyczy to nie tylko przepisów dotyczących zasad organizowania gier hazardowych, ale również przepisów zawierających definicje ustawowe, czy też dotyczących sankcji administracyjnych za ewentualne naruszenia ww. zasad.

Uwzględniając powyższe, mając na względzie zakres zmian powodowanych ww. projektem ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych, zarówno tych przewidywanych i planowanych, jak i tych nieplanowanych przez Projektodawcę, w szczególności wpływ tych zmian na aktualny rynek gier hazardowych i funkcjonowanie na nim podmiotów prywatnych, dotychczas prowadzących działalność w branży rozrywkowej, zainteresowanie spółki FORGAME sp. z o.o. pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych jest uzasadnione.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1.	OŚWIADCZENIE O WPISIE DO REJESTRU PODMIOTÓW WYKONUJĄCYCH ZAWODOWĄ DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWĄ	
2.	ODPIS PEŁNOMOCNICTWA DLA ADW. KATARZYNY ANTKOWIAK WRAZ Z DOWODEM UISZCZENIA OPŁATY SKARBOWEJ	
3.	WYDRUK KRS DLA FORGAME SP. Z O.O.	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
	Imię i nazwisko	Data
	KATARZYNA ANTKOWIAK	27.05.2016 R.
		Podpis
		Katarzyna Antkowiak
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		<i>K. Antkowiak</i> (podpis)

RPU/70956/2016 N
Data: 2016-06-03

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Fortuna Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

ul. Bolesława Prusa 2, 00-493 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ADRES DO KORESPONDENCJI: Kancelaria Prawna Budnik, Posnow i Partnerzy, ul. Kościuszkł 14,50-038 Wrocław
ADRES E-MAIL: krzysztof.budnik@kbpp.pl; krzysztof.mitoraj@kbpp.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Krzysztof Budnik	
2	Krzysztof Mitoraj	
3	Kancelaria Prawna Budnik, Posnow i Partnerzy	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY

Fortuna Sp. z o.o. prowadzi działalność gospodarczą w szeroko rozumianej branży rozrywkowej. Materia regulowana w projektowanej nowelizacji ustawy o grach hazardowych bezpośrednio odnosi się do obszaru prawnego kluczowego z perspektywy tej branży.

W świetle art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz.U.2005 nr 169, poz. 1414) podmiot dokonujący zgłoszenia podaje w zgłoszeniu interes, który w odniesieniu do danej regulacji zamierza chronić oraz rozwiązanie prawne, o którego uwzględnienie będzie zabiegać. Mając na uwadze powyższe spółka Fortuna Sp. z o.o. zamierza chronić następujące interesy według przyjętego poniżej rozwiązania prawnego:

- 1) *Zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu.*

Oczywistym pozostaje, iż regulacja prawna w każdym zakresie, a zatem również w zakresie gier hazardowych, powinna chronić obywateli przed społecznie i ekonomicznie negatywnymi skutkami określonej działalności. Co do zasady spółka Fortuna Sp. z o.o. podziela zatem stanowisko wyrażone w uzasadnieniu projektowanej ustawy nowelizującej. W ocenie spółki nie można jednak osiągnąć tego celu w sposób ograniczający bezkrytycznie swobodę działalności gospodarczej. Konieczne pozostaje rozważenie zastosowania odpowiednich rozwiązań prawnych, które w sposób dostateczny realizują cele ochronne (uskutecznienie działalności funduszy zajmujących się problemem uzależnienia od hazardu, zaangażowanie jednostek samorządów terytorialnych w zakresie ustalania liczby i lokalizacji punktów gier, wprowadzenie dla osób urządzających gry w punktach gier na automatach do gier kryteriów podmiotowych i przedmiotowych charakterystycznych dla kasyn), a jednocześnie nie eliminują powszechnych na rynku podmiotów prywatnych zainteresowanych kontynuowaniem lub podjęciem działalności gospodarczych w tym przedmiocie.

2) Zmniejszenie skali występowania tzw. „szarej strefy” w środowisku gier hazardowych.

Podstawowym skutkiem projektowanej zmiany powinno być kompleksowe uregulowanie zasad prowadzenia działalności w zakresie gier hazardowych z jednoczesnym poszanowaniem zapoczątkowanej ustawą o grach i zakładach wzajemnych zasadą ścisłej kontroli państwowej tego sektora. Ponownie, nie powinno to oznaczać eliminacji z rynku podmiotów prywatnych. Przeciwnie, racjonalny prawodawca powinien dążyć do zaproponowania podmiotom branży rozrywkowej akceptowalnego sposobu uregulowania ich faktycznej działalności. Obiektywnym przykładem skuteczności powołanego modelu była naturalna stopniowa eliminacja tzw. „szarej strefy” w wyniku wejścia w życie ustawy o grach i zakładach wzajemnych. Przyjęcie modelu dążącego do wykluczenia podmiotów prywatnych, wyłącznie spotęguje problem tzw. „szarej strefy”, co w konsekwencji uniemożliwi realizację innych projektowanych celów nowelizacji, jak przeciwdziałanie negatywnym konsekwencjom społecznym i ekonomicznym. Zmniejszenie tzw. „szarej strefy”

na korzyść operatorów legalnych rodzi naturalną konsekwencję również w wysokości wpływów podatkowych. W związku z tym – przy zachowaniu odpowiedniej kontroli państwa – wskazana jest liberalizacja uregulowań rynku gier hazardowych, w tym dopuszczenie urządzania gier na automatach także poza kasynami gry, zmiana zasad organizacji gry w pokera, rozszerzenie katalogu gier oferowanych za pośrednictwem sieci Internet.

3) Doprecyzowanie przepisów.

Celem nowelizacji powinno być stworzenie rozwiązań prawnych o jak najwyższym charakterze przejrzystości.

Wobec powyższego, tak szeroko zakreślone zmiany dotychczasowej ustawy o grach hazardowych oraz wszelkich innych ustaw z nią związanych, będą odnosić się znamienne do sytuacji prawnej i gospodarczej podmiotów branży rozrywkowej, w tym spółki Fortuna Sp. z o.o., której zainteresowanie w procesie prac nad projektem nowelizacji jest w pełni uzasadnione.

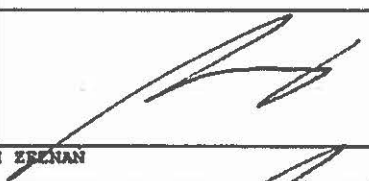

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	OŚWIADCZENIE O WPISIE KRZYSZTOFA BUDNIKA DO REJESTRU PODMIOTÓW WYKONUJĄCYCH ZAWODOWĄ DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWĄ
2	OŚWIADCZENIE O WPISIE KRZYSZTOFA MITORAJA DO REJESTRU PODMIOTÓW WYKONUJĄCYCH ZAWODOWĄ DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWĄ
3	OŚWIADCZENIE O WPISIE KANCELARII PRAWNEJ BUDNIK, POSNOW I PARTNERZY DO REJESTRU PODMIOTÓW WYKONUJĄCYCH ZAWODOWĄ DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWĄ
4	PEŁNOMOCNICTWO DLA RADCY PRAWNEGO KRZYSZTOFA MITORAJA DO REPREZENTOWANIA SPÓŁKI FORTUNA SP. Z O.O.
5	PEŁNOMOCNICTWO DLA ADWOKATA KRZYSZTOFA BUDNIKA DO REPREZENTOWANIA SPÓŁKI FORTUNA SP. Z O.O.
6	PEŁNOMOCNICTWO DLA KANCELARII PRAWNEJ BUDNIK POSNOW I PARTNERZY DO REPREZENTOWANIA SPÓŁKI FORTUNA SP. Z O.O.
7	INFORMACJA ODPOWIADAJĄCA ODPISOWI AKTUALNEMU Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW (Fortuna Sp. z o.o.)
8	INFORMACJA ODPOWIADAJĄCA ODPISOWI AKTUALNEMU Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW (KANCELARIA PRAWNA BUDNIK, POSNOW I PARTNERZY)

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych
zgłoszenia dokonanego dnia**
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
-----------------	------	--------

KRYSZTOF MITORAJ	31 MAJA 2016 R.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZBENAN		
Jestam świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia 		
(podpis)		

SM/01/06/2016

osobisto
Wojciech
P. P. Tanbaczka
9.06.2016

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM –ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

ustawy z dnia 23 maja 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Rozrywki, Komunikacji i Kultury

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

ul. Senatorska 13/15, 00-075 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ul. Jubilerska 10, 04-190 Warszawa, e-mail: zbenbenek@stowarzyszenierkik.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Zbigniew Benbenek	4
2	Krzysztof Dąbrowski	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W związku z udostępnieniem w Biuletynie Informacji Publicznej RCL projektu z dnia 23 maja 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw (dalej: „projekt ustawy”), Stowarzyszenie, stosownie do art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa wskazuje interes, który w odniesieniu do danej regulacji zamierza chronić, oraz rozwiązanie prawne, o którego uwzględnienie będzie zabiegać.

Stowarzyszenie będzie zabiegać o uwzględnienie następującego rozwiązania prawnego:

- 1) zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy w ten sposób, by usunąć z niego zapis wprowadzający do ustawy hazardowej art. 15bb oraz
- 2) uchylenie art. 2 projektu ustawy wprowadzającego zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych

Ad. 1.

Projekt ustawy wprowadza do ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych nowy art. 15bb w brzmieniu następującym: *Podmiot urządzający gry hazardowe na podstawie koncesji na prowadzenie kasyna gry jest obowiązany przeprowadzać wszystkie transakcje wynikające z gier urządzanych w kasynie gry za pośrednictwem rachunku płatniczego lub instrumentu płatniczego, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916 oraz z 2015 r. 1764, 1830 i 1893).*

Zgodnie z lakoniczną treścią uzasadnienia, *Artykuł zobowiązuje do przeprowadzania transakcji w kasynach gry, związanych z urządzanymi w nim grami, za pośrednictwem rachunku płatniczego lub instrumentu płatniczego w*

rozumieniu ustawy o usługach płatniczych. Zapewni to kontrolę legalności środków pieniężnych.

W ocenie Stowarzyszenia projektowane rozwiązanie ignoruje okoliczność, iż stosownie do treści art. 2 pkt 1 lit. i) w zw. z art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu („ustawa GIIF”), podmiot prowadzący kasyno gry rejestruje wszystkie transakcje zakupu lub sprzedaży żetonów o wartości stanowiącej co najmniej równowartość 1.000 euro. Z kolei zgodnie z art. 9c ustawy GIIF, identyfikacji klienta i weryfikacji jego tożsamości na podstawie dokumentów lub informacji publicznie dostępnych stosuje się przy wejściu klienta do kasyna gry, niezależnie od wartości żetonów zakupionych do gry.

Zatem istnieją już skuteczne przepisy dotyczące kontroli legalności środków pieniężnych w kasynach gry, które bezpośrednio odnoszą się do kasyn gry poprzez 15-krotne obniżenie „normalnej” wartości progowej w zakresie rejestracji transakcji w kasynach (standardowo jest to próg 15.000 euro), a w przypadku tzw. środków bezpieczeństwa finansowego w postaci identyfikacji i weryfikacji tożsamości klientów kasyn – całkowicie uniezależniają obowiązki w tym zakresie od wartości zakupionych żetonów. Dowodem na skuteczność istniejących w tym zakresie rozwiązań jest liczba 23 108 zarejestrowanych i przesłanych do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej transakcji w kasynach gry w 2015 r. przez 4 spółki, będące członkami wspierającymi Stowarzyszenia (Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe S.A., Bingo Centrum Sp. z o.o., Finkorp Sp. z o.o.) a także liczba 13 kontroli przestrzegania przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Służby Celnej, w wyniku których, poza incydentalnymi przypadkami, nie stwierdzono żadnych uchybień. Skoro istnieją niezwykle restrykcyjne przepisy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu „dedykowane” do działalności kasyn gry, skoro przeprowadzone niezwykle częste kontrole nie wykazują w tym zakresie żadnych uchybień, nie sposób uznać wprowadzonego obowiązku *przeprowadzania wszystkich transakcji wynikających z gier urządzanych w kasynie gry za pośrednictwem rachunku płatniczego lub instrumentu płatniczego za służącego „kontrolu legalności środków pieniężnych”.*

W ocenie Stowarzyszenia zapis ten służyć ma wyłącznie sparaliżowaniu operacyjnej działalności kasyn gry, być może postrzeganych jako konkurencyjne wobec planowanej (kosztownej) ekspansji salonów gier na automatach. Wskazuje na to okoliczność, że proponowane rozwiązanie **nie obejmuje salonów gier**, a także, że – **wedle naszej wiedzy - nie jest stosowane w żadnym kasynie na świecie**. Każdy, kto choćby pobieżnie orientuje się na czym polega gra w kasynie (a chyba to minimum, czego można tego oczekiwać od autorów projektu) wie, że zanim dojdzie do końcowego rozstrzygnięcia (wygranej lub przegranej) w trakcie gry dokonuje się mnóstwa operacji, w tym gotówkowo – żetonowych. Konieczność przeprowadzania „wszystkich transakcji” przelewem czy kartą przyniesie trudne do przewidzenia konsekwencje, włącznie z unikaniem przez klientów takiego miejsca, w którym utrudnia się im grę i traktuje się ich jak obywateli drugiej kategorii.

Przed wszystkim jednak, obowiązkowe włączenie w system gry w kasynie **zewnętrznego podmiotu** (banku czy innej instytucji finansowej), który nie będzie przecież odpowiadał (bo nigdy się na to nie zgodzi) za skutki błędów dla operatora czy gracza w przypadku np. nieprawidłowej wpłaty czy wypłaty, niedokonania wpłaty czy wypłaty w terminie, etc. byłoby przejawem nieodpowiedzialności ustawodawcy, lub co gorsza, świadomym działaniem na szkodę podmiotów prywatnych. Już teraz uzgadnianie treści regulaminów gier trwa miesiącami; po wprowadzeniu nowego czynnika niezwykle komplikującego określenie choćby trybu składania i rozpatrywania reklamacji czy roszczeń, procedurę tego rodzaju być może w ogóle uniemożliwi.

Biorąc pod uwagę powyższe, Stowarzyszenie uważa, iż projektowany art. 15bb ustawy hazardowej narusza prawo operatorów kasyn do prowadzenia działalności w przewidywalnych i możliwych do spełnienia warunkach, dlatego wnioskujemy o zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy w ten sposób, by usunąć z niego zapis wprowadzający do ustawy hazardowej art. 15bb.

Ad. 2.

Jeszcze gorzej, od omówionego wcześniej przepisu art. 15bb, Stowarzyszenie ocenia projekt opodatkowania wygranych w kasynie gry poprzez wprowadzenie w art. 2 projektu ustawy zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a

ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z uzasadnieniem: *Zmiany wprowadzone w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych mają na celu ujednoczenie sposobu obejmowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych wygranych w grach hazardowych. Upřednio objęte zwolnieniem wygrane w kasynach gry oraz w grach bingo pieniężne i fantowe podlegać będą identycznemu obowiązkowi podatkowemu jak wygrane w pozostałych grach hazardowych. Wysokość kwoty wolnej od opodatkowania jest analogiczna do przyjętej w stosunku do pozostałych gier.*

W praktyce oznacza to obowiązek pobrania i przekazania na rachunek urzędu skarbowego, przez operatora kasyna, zryczałtowanego podatku dochodowego (10%) od wygranych w grach hazardowych, jeżeli jednorazowa wartość tych wygranych przekracza 2280 zł.

Na wstępie należy przypomnieć, dlaczego wygrane w kasynach (bingo pieniężne i fantowe można pominąć, gdyż w praktyce nie miały okazji zaistnieć lub miały marginalne znaczenie), w przeciwieństwie do np. wygranych w grach liczbowych, zakładach wzajemnych czy loteriach promocyjnych nie są opodatkowane. Po pierwsze, wynika to z najwyższej stawki podatku od gier (50%), której podlegają gry urządzone w kasynach (art. 74 pkt 5 ustawy hazardowej) w porównaniu do stawki podatku innych gier (loterie fantowe i gry bingo fantowe – 10%, loterie pieniężne – 15%, gry liczbowe – 20%, zakłady wzajemne 2,5% albo 12%, turniej pokera – 12%). Ponieważ podstawę opodatkowania podatkiem od gier w kasynach gry tworzą *de facto* przegrane graczy (art. 73 ust. 1 pkt 7 i 9 ustawy hazardowej) w praktyce oznacza to, że kwota przeznaczona przez gracza na grę w kasynie jest już w pewnym sensie opodatkowana stawką 50% (połowa przegranej odprowadzana jest od razu do budżetu Państwa w formie podatku od gier, z drugiej połowy operator kasyna opłaca koszty prowadzonej działalności). Wprowadzenie opodatkowania wygranych w oczywisty sposób „zmniejszy” kwotę, którą dysponuje gracz (o jaką wartość o tym w dalszej części, gdyż nie będzie to bynajmniej 10%).

Przykładowo i w uproszczeniu (dla lepszego zobrazowania przyjmijmy, że jest tylko jeden klient w kasynie, który składa dwie wizyty w miesiącu): gracz, który dysponując kwotą 10.000 zł uzyskał w danym dniu wygraną 20.000 zł (jako wygraną liczymy różnicę między wpłatami i wygranymi, co nie jest oczywiste, o czym w dalszej części stanowiska Stowarzyszenia). Kasyno pobiera zryczałtowany podatek w wysokości 2.000 zł. Kasyno przegrało 20.000 zł (0 zł podatku od gier), gracz ma do dyspozycji 28.000 zł (10.000 własnych środków + 20.000 wygrana – 2.000 zryczałtowany podatek od wygranej). Następnego dnia gracz przegrywa 28.000zł. Podstawa opodatkowania kasyna (na koniec miesiąca) wynosi $-20.000 + 28.000 = 8.000$ zł, podatek od gier wynosi 4.000 zł (50% podstawy). Razem budżet Państwa zyskał więc w danym miesiącu 6.000 zł (zamiast 5.000 zł, gdyby klient nie płacił podatku od wygranej). Zatem z punktu widzenia operatora oznacza to „przesunięcie” kolejnej części środków graczy przeznaczonych na grę do budżetu (10% podatek), czyli - podniesienie efektywnego opodatkowania kasyna gry w wysokości co najmniej 1.000 zł, czyli o co najmniej 20% ($1.000/5.000 \times \%$). Zatem **proponowane rozwiązania będą miały skutki odpowiadające wprowadzeniu podatku od gier na poziomie od minimum 70% do 100%**. Nie trzeba być wybitnym znawcą psychologii graczy, by domyślić się, jak będzie reakcja klientów na takie rozwiązanie.

Należy w tym miejscu odnieść się do argumentu, że przecież wygrane w pozostałych rodzajach gier są opodatkowane. Jak wskazano wcześniej, odmiennie jest ukształtowana podstawa opodatkowania podatkiem od gier urządzanych w kasynach (dochód), i wg najwyższej w Polsce stawki z naddatkiem rekompensującej brak opodatkowania wygranych. Co jednak najistotniejsze, całkowicie odmienny jest sposób gry w grach cylindrycznych lub w karty – nie jest to jednorazowe skreślenie kuponu i oczekiwanie na rezultat (jak w grach liczbowych, zakładach wzajemnych czy loterii pieniężnej) lecz zazwyczaj intensywna i regularna gra, w której wygrane w jednym dniu przeplatają się z przegranymi w następnym, przy czym zarówno wygrane, jak i przegrane (w przeciwieństwie do innych gier) z reguły przekraczają próg 2.280 zł i dotyczą niemal wszystkich graczy w kasynie, a nie wąskiej grupy szczęśliwców, jak w totolotku. O ile w grach liczbowych, czy zakładach wzajemnych, obowiązkiem zapłaty podatku objętych jest wąska grupa kilku procent graczy, o tyle w kasynie gry będą to niemal wszyscy, a na pewno wszyscy, od których zależy rentowość kasyn. W takim trybie, w jakim uczestniczy się w grach w kasynie, wprowadzenie opodatkowania wygranych radykalnie obniży możliwości finansowe graczy; będzie to potężna bariera zniechęcająca graczy do gry w kasynach, skutkująca wypchnięciem

ich do szarej strefy, gdzie jak wiadomo, takiego podatku nie będzie.

Wspomniany wzrost efektywnego opodatkowania kasyn wynikający z wprowadzenia zryczałtowanego podatku od wygranych błyskawicznie wyeliminuje działające kasyna gry z rynku. A i to przy „optymistycznym” założeniu, że opodatkowane będą „jednorażowe” wygrane uzyskane w danym dniu, a nie np. w danym momencie (takich „momentów” w trakcie gry może być przecież kilkadziesiąt w trakcie jednej wizyty gracza w kasynie).

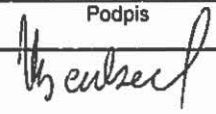

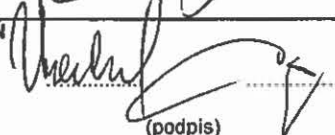
Po pierwsze, z wskazanych wcześniej przyczyn wynikających ze specyfiki gier prowadzonych w kasynie (bardzo duża liczba wygranych i przegranych, ich wysoka wartość, regularność gry), znaczna część graczy od razu przeniesie się do szarej strefy (przewidujemy żywiłowy renesans szulerni z ruletą i pokerem znanych z lat 70-tych i 80-tych). Po drugie, ci którzy pozostaną (w tych kilku legalnych kasynach, które przetrwają), zostaną tym podatkiem wydrenowani w postępie geometrycznym. Zryczałtowany podatek od wygranej nie uwzględnia bowiem wcześniejszych, ani późniejszych przegranych, jest zatem podatkiem niezwykle agresywnym przy tego typu intensywnych grach, jak urządzane w kasynie.

Spowoduje to drastyczne skurczenie się bazy dochodowej kasyn, które przecież już obecnie balansują na minimalnej marży rentowności. Oczekiwany w Ocenie Skutków Regulacji efekt nowych regulacji w postaci *wzrostu dochodów budżetowych z tytułu podatku od gier wynikający m.in. ze zwiększonej aktywności graczy w legalnym segmencie rynku, poprzez skanalizowanie graczy w legalnym segmencie rynku gier hazardowych*, przynajmniej jeśli chodzi o dochody z kasyn nie tylko nie zostanie osiągnięty, ale przyniesie dokładnie odwrotny skutek - skutecznie „skanalizuje” graczy w nielegalnym segmencie rynku gier hazardowych. Kasyna gry staną się tak nieatrakcyjne dla graczy (podatek od wygranych) i operatorów (obróć bezgotówkowy, obowiązki płatnika w zakresie poboru i odprowadzania podatku od wygranych), że po prostu przestaną istnieć.

W związku z tym już jedynie dla porządku należy podnieść, że ustawa hazardowa nie zawiera definicji wygranej. Przyjęta w tym zakresie praktyka (na potrzeby np. wydawania imiennych zaświadczeń o wygranych), wynikająca w większości z uzgodnionego z właściwym naczelnikiem urzędu celnego, który nadzoruje dane kasyno, wygląda różnie w różnych kasynach – gdzieś jest to wartość wypłaty (np. na automacie), gdzie indziej – różnica m. kwotami wpłat i wypłat. W tym kontekście nałożony na podmiot prowadzący kasyno gry obowiązek płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego od wygranych (czyli podmiotu, który własnym majątkiem odpowiada za nieprawidłowo pobrany podatek), wprowadza regulacje przewidziane w przepisach podatkowych dla sytuacji jednoznacznych, przewidywalnych i wykonalnych na podmioty działające w warunkach, w których rzetelne wykonanie tych obowiązków może być niemożliwe.

Dlatego Stowarzyszenie uważa, iż projektowany art. 2 projektu ustawy wprowadzający zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych narusza prawo operatorów kasyn do prowadzenia działalności w przewidywalnych i możliwych do spełnienia warunkach, dlatego wnioskujemy o jego usunięcie.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY	
1	Odpis z KRS
2	
3	
4	
5	

6		
7		
8		
E.	Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)	
F.	OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE	
	Imię i nazwisko	Data
	Zbigniew Bębenek	8.06.2016 r.
	Krzysztof Dąbrowski	
		Podpis
		
		
G.	KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN	
	Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia	
		 (podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Handwritten notes in the top left corner, including the number '10' and some illegible scribbles.

A faint horizontal line of text or a separator line across the top of the page.

A large, mostly blank rectangular area in the upper middle section of the page, possibly representing a redacted section or a large empty space.

A large, mostly blank rectangular area in the lower middle section of the page, similar to the one above.

A horizontal line of text or a separator line near the bottom of the page.

A large, mostly blank rectangular area at the bottom of the page, possibly representing a redacted section or a large empty space.

RPM/77619/2016 N
Data: 2016-06-16

PS Insc za 10kanttop

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEN PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

ZGŁOSZENIE		
<p>ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE-ZMIANY-DANYCH* PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW z dnia 23.05.2016 r. (tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)</p>		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** STOWARZYSZENIE NA RZECZ LIKWIDACJI SZAREJ STREFY ZAKŁADÓW WZAJEMNYCH W POLSCE - „GRAJ LEGALNIE”.		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** UL.MODLIŃSKA 61, 03-199 WARSZAWA		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail Ul.Modlinska 61, 03-199 Warszawa. Wszelka korespondencję prosimy kierować drogą elektroniczną pod adres e-mail: stowarzyszenie@grajlegalnie.pl		
B. WSKAZANIE OSOB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Zdzisław Konstrubala	
2	Paweł Pabantek	
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<p>Stowarzyszenie postuluje o przyjęcie przez ustawodawcę wszelkich możliwych i niezbędnych rozwiązań prawnych gwarantujących skuteczną likwidację szarej strefy zakładów wzajemnych w Polsce i ochronę działających na tym rynku podmiotów respektujących polskie przepisy prawa.</p> <p>Należy wskazać, że dotychczasowe bierne podejście regulatora rynku gier hazardowych do tego problemu, niepodjęcie działań zmierzających do naprawy niekorzystnych dla naszego Państwa przepisów, brak skuteczności Służby Celnej w zwalczaniu nielegalnych zakładów zarządzanych za pośrednictwem sieci Internet (źródło: raport NIK z 23.02.2015 r. https://www.nik.gov.pl/aktualnosci/nik-o-zakladach-wzajemnych.html) doprowadziły w konsekwencji do zdominowania rynku zakładów wzajemnych w Polsce przez podmioty szarej strefy.</p> <p>Tym samym wyrządzono gigantyczną szkodę budżetowi naszego państwa, polskiemu sportowi oraz legalnym operatorom, zmuszonym do konkurowania w trudnych warunkach podwójnych standardów, faworyzujących czarny rynek zakładów bukmacherskich.</p> <p>Kolejnym bardzo negatywnym skutkiem przepisów regulujących obecnie gry hazardowe w Polsce jest brak jakiegokolwiek ochrony społeczeństwa <u>w tym osób nieletnich</u> przed wpływem oferowanego transgranicznie nielegalnego i niekontrolowanego hazardu.</p>		

Obecnie liczni zagraniczni operatorzy gier hazardowych, oferujący swoje usługi na polskojęzycznych stronach Internetowych i działający w jawnej sprzeczności z obowiązującymi przepisami polskiego prawa, kontrolują już ponad 90% rynku zakładów wzajemnych w Polsce (1). Do budżetu naszego państwa nie wpłynęła z tego tytułu ani jedna złotówka.

Należy dodać, iż na terenie naszego kraju na podstawie zezwoleń Ministra Finansów prowadzi działalność obecnie zaledwie 5 Spółek bukmacherskich, tych nielegalnych jest natomiast ponad 300.

Tylko w latach 2010-2015 tj. w okresie obowiązywania obecnej ustawy o grach hazardowych do nielegalnie działających zagranicznych operatorów gier hazardowych wypłynęło z terenu Polski ponad 36 miliardów złotych. Problemem jest tu nie tylko niezagospodarowany z tego tytułu podatek od gier (ponad 4 miliardy złotych), ale także wpływ tej sytuacji na płynność finansową naszego Państwa, gdyż środki finansowe przeznaczone na nielegalne gry hazardowe, przepływają tylko w jednym kierunku.

Z powyższego powodu niezwykle istotnym aspektem nowelizacji omawianej ustawy jest propozycja wprowadzenia narzędzi prawnych wymuszających respektowanie polskiego prawa przez wszystkich operatorów chcących urządzać gry i zakłady wzajemne na terenie Polski, a w efekcie konieczność odprowadzania podatku z gier do polskiego fiskusa.

Mowa tu w szczególności o blokowaniu stron, na których urządzone są nielegalne gry hazardowe, prezentowana niedozwolona reklama tych gier oraz blokowaniu płatności na rzecz beneficjentów takich nielegalnych gier tj. zagranicznych operatorów hazardowych. Te proponowane przez Ministerstwo Finansów rozwiązania to powszechnie stosowane już w krajach Unii Europejskiej instrumenty do walki z nielegalnym hazardem i zabezpieczenia interesów skarbowych państw. Blokowanie stron oraz/lub płatności przewidziane jest przepisami prawa już w 15 państwach Unii Europejskiej tj. Belgia, Bułgaria, Cypr, Czechy, Dania, Estonia, Niemcy, Grecja, Węgry, Włochy, Łotwa, Litwa, Holandia, Rumunia, Słowenia.

Należy także wskazać, iż w państwach UE, które prowadzą tzw. czarne listy niedozwolonych stron hazardowych (Belgia, Bułgaria, Cypr, Estonia, Grecja, Węgry, Włochy, Łotwa, Litwa, Rumunia) na dzień dzisiejszy ujawniono już łącznie ok. 11.150 stron nielegalnych operatorów działających bez stosownej licencji danego kraju.

Stowarzyszenie żywi nadzieję, iż owocem podjętej przez Ministerstwo Finansów inicjatywy ustawodawczej będzie przyjęcie rozwiązań prawnych, które poprawią warunki legalnego prowadzenia działalności bukmacherskiej na terenie Polski, spowodują, iż warunki urządzania zakładów wzajemnych staną się wreszcie identyczne dla wszystkich uczestników tego rynku a także pozwolą skutecznie wyeliminować działalność nierespektujących polskiego prawa zagranicznych operatorów gier hazardowych i związanych z tym procederem negatywnych skutków dla budżetu Państwa, zapewniając jednocześnie zrównoważony i odpowiedzialny społecznie rozwój tego segmentu rynku.

Interes prawny będący przedmiotem ochrony Wnioskodawcy wynika bezpośrednio z celów określonych w statucie Stowarzyszenia jak również okoliczności, iż Wnioskodawca jest podmiotem zreszającym przedstawicieli legalnie działających na rynku Polskim spółek prowadzących działalność w zakresie zakładów wzajemnych.

Celami statutowymi Stowarzyszenia są w szczególności:

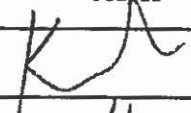
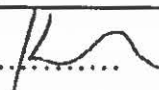
- 1) zapewnienie warunków prawnych i organizacyjnych do funkcjonowania branży bukmacherskiej zgodnie ze standardami uczciwej konkurencji,
- 2) ochrona rynku przed nielegalną i nieuczciwą konkurencją.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	KRS Stowarzyszenia
2	Mapa - blokowanie stron przewidziane przepisami prawa w państwach UE.
3	Mapa - blokowanie płatności przewidziane przepisami prawa w państwach UE.

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia**

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Zdzisław Kostrubała	14.06.2016 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		 (podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. Nr 181, poz. 1080)

MINISTERSTWO FINANSÓW
BIURO PODAWCZE

Wpł. 2015 -06- 17

Dep. PS zał 3

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

USTAWA O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa LIBERIA SP. Z O.O.

2. Adres siedziby UL. WOLNOŚCI 2/8/15, 05-220 ZIELONKA

3. Adres do korespondencji i adres e-mail UL. WOLNOŚCI 2/8/15, 05-220 ZIELONKA, sitek.a@o2.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	SITEK ANDRZEJ	A
2	MICHAŁ ŚLIWKA	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

LIBERIA Sp. z o.o. ma zamiar rozpocząć prowadzenie działalności gospodarczej w szeroko rozumianej branży rozrywkowej. Materia regulowana w projektowanej nowelizacji ustawy o grach hazardowych bezpośrednio odnosi się do obszaru prawnego kluczowego z perspektywy tej branży.

W świetle art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz.U.2005 nr 169, poz. 1414) podmiot dokonujący zgłoszenia podaje w zgłoszeniu interes, który w odniesieniu do danej regulacji zamierza chronić oraz rozwiązanie prawne, o którego uwzględnienie będzie zabiegać.

Mając na uwadze powyższe spółka LIBERIA Sp. z o.o. zamierza chronić następujące interesy według przyjętego poniżej rozwiązania prawnego:

1. Zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu.

Oczywistym pozostaje, iż regulacja prawna w każdym zakresie, a zatem również w zakresie gier hazardowych, powinna chronić obywateli przed społecznie i ekonomicznie negatywnymi skutkami określonej działalności. Co do zasady spółka LIBERIA Sp. z o.o. podziela zatem stanowisko wyrażone w uzasadnieniu projektowanej ustawy nowelizującej. W ocenie spółki nie można jednak osiągnąć tego celu w sposób ograniczający bezkrytycznie swobodę działalności gospodarczej. Konieczne pozostaje rozważenie zastosowania odpowiednich rozwiązań prawnych, które w sposób dostateczny realizują cele ochronne (uskutecznienie działalności funduszy zajmujących się problemem uzależnienia od hazardu, zaangażowanie jednostek samorządów terytorialnych w zakresie ustalania liczby i lokalizacji punktów gier, wprowadzenie dla osób urządzających gry w punktach gier na automatach do gier kryteriów podmiotowych i przedmiotowych charakterystycznych dla kasyn), a jednocześnie nie eliminują powszechnych na rynku podmiotów prywatnych zainteresowanych kontynuowaniem lub podjęciem działalności gospodarczych w tym przedmiocie.

2. Zmniejszenie skali występowania tzw. „szarej strefy” w środowisku gier hazardowych.

Podstawowym skutkiem projektowanej zmiany powinno być kompleksowe uregulowanie zasad prowadzenia działalności w zakresie gier hazardowych z jednoczesnym poszanowaniem zapoczątkowanej ustawą o grach i zakładach wzajemnych zasadą ścisłej kontroli państwowej tego sektora. Ponownie, nie powinno to oznaczać eliminacji z rynku podmiotów prywatnych. Przeciwnie, racjonalny prawodawca powinien dążyć do zaproponowania podmiotom branży rozrywkowej akceptowalnego sposobu uregulowania ich faktycznej działalności. Obiektywnym przykładem skuteczności powołanego modelu była naturalna stopniowa eliminacja tzw. „szarej strefy” w wyniku wejścia w życie ustawy o grach i zakładach wzajemnych. Przyjęcie modelu dążącego do wykluczenia podmiotów prywatnych, wyłącznie spotęguje problem tzw. „szarej strefy”, co w konsekwencji uniemożliwi realizację innych projektowanych celów nowelizacji, jak przeciwdziałanie negatywnym konsekwencjom społecznym i ekonomicznym. Zmniejszenie tzw. „szarej strefy” na korzyść operatorów legalnych rodzi naturalną konsekwencję również w wysokości wpływów podatkowych. W związku z tym — przy zachowaniu odpowiedniej kontroli państwa — wskazana jest liberalizacja uregulowań rynku gier hazardowych, w tym dopuszczenie urządzania gier na automatach także poza kasynami gry, zmiana zasad organizacji gry w pokera, rozszerzenie katalogu gier oferowanych za pośrednictwem sieci Internet.

3. Doprecyzowanie przepisów.

Celem nowelizacji powinno być stworzenie rozwiązań prawnych o jak najwyższym charakterze przejrzystości. Wobec powyższego, tak szeroko zakreślone zmiany dotychczasowej ustawy o grach hazardowych oraz wszelkich innych ustaw z nią związanych, będą odnosić się znamienne do sytuacji prawnej i gospodarczej podmiotów branży rozrywkowej, w tym spółki LIBERIA Sp. z o.o., której zainteresowanie w procesie prac nad projektem nowelizacji jest w pełni uzasadnione.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	INFORMACJA ODPOWIADAJĄCA ODPISOWI AKTUALNEMU Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW LIBERIA SP. Z O O.
2	OSWIADCZENIE O WPISIE LIBERIA SP. Z O O. DO REJESTRU PODMIOTÓW WYKONUJĄCYCH ZAWODOWĄ DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWĄ
3	PEŁNOMOCNICTWO UDZIELONE MICHAŁOWI ŚLIWCE DO REPREZENTOWANIA SPÓŁKI LIBERIA SP. Z O O
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia
dokonanego dnia

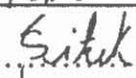
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Andrzej Sitek	16.06.2016 r.	

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZHAN

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia ...

(podpis)

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI
NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

**PROJEKT USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW Z DNIA
23.05.2016**

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia -
zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej
lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów,
Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

IZBA GOSPODARCZA PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

UL: WILCZA 54A LOK. 7, 00-679 WARSZAWA

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

UL: WILCZA 54A LOK. 7, 00-679 WARSZAWA

**MINISTERSTWO FINANSÓW
BIURO PODAWCZE**

Wpl. **2016-06-20**

CZĘŚCI
Dep. *PS* zal. **6**

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W
A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	JERZY STAŃKO	
2	MARCIN GÓRSKI	
3	PAWEŁ PALIWODA	
4	BARTŁOMIJ KORNIŁUK	
5	JACEK GASIK	

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Działając w imieniu podmiotów gospodarczych zrzeszonych w Izbie Gospodarczej Producentów i Operatorów Rozrywkowych wyrażamy wolę aktywnego uczestniczenia w tworzeniu nowego prawa regulującego rynek gier hazardowych w Polsce.

W związku z opublikowaniem dnia 23 maja 2016 roku projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw, przekazujemy uwagi do konkretnych zapisów projektu, które w ocenie Izby Gospodarczej Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych, naruszają przepisy prawa krajowego oraz Unii Europejskiej.

- Projektowany art. 2 ust. 3 stanowiący definicję gier na automatach w brzmieniu:
„Grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, gdzie gra zawiera element losowości i spełnia dodatkowo co najmniej jeden z wymienionych poniżej warunków:
1) jest prowadzona w celach zarobkowych;
2) umożliwia wygrane pieniężne;
3) umożliwia wygrane rzeczowe;
4) umożliwia wygraną polegającą na możliwości przedłużania gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze;

5) *umożliwia rozpoczęcie nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej uzyskanej w poprzedniej grze.*"

Opracowana w taki sposób definicja gier na automatach narusza w ocenie IGPIOUR zasadę prawidłowej legislacji (art. 2 Konstytucji RP). Zakłada ona bowiem bardzo szerokie ujęcie definicyjne, wskutek czego w zakresie przedmiotowym definicji sytuują się automaty zręcznościowe (które nieuchronnie zawierają „element losowości” obok elementu zręcznościowego), a także gry użytkowane na komputerach osobistych (które również umożliwiają, w razie wygranej, przedłużenie gry bez konieczności wpłaty jakiegokolwiek stawki za udział w grze). Tak skonstruowana definicja odbiega od wyrażonej w uzasadnieniu intencji projektodawcy.

2. Projektowany art. 2 ust. 7a.:

„Nie wydaje się decyzji, o której mowa w ust. 6, gdy charakter gier na danym urządzeniu został ustalony w wyniku kontroli przeprowadzonej przez organ Służby Celnej zgodnie z odrębnymi przepisami.”

Projektowany przepis nakłada na Służbę Celną dodatkowe uprawnienia, co do oceny charakteru gier wskazując za podstawę prawną „odrębne przepisy”. Jednak z żadnych przepisów nie wynika powyższe uprawnienie. Narusza to wprost **zasadę prawidłowej legislacji** wynikającej z art. 2 Konstytucji RP poprzez ustanowienie przepisu naruszającego „zakaz stanowienia przepisów prawa, które pozostawiają organom państwowym zbyt dużą swobodę oraz umożliwiają dowolność rozstrzygnięć.”¹

3. Projektowany art. 3 w brzmieniu:

„Urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty, gier na automatach jest dozwolone na podstawie właściwej koncesji, zezwolenia lub dokonania zgłoszenia.”

stanowi **przepis techniczny** w rozumieniu art. 1 lit. f) dyrektywy 2015/1535/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 roku.

4. Zastrzeżenia w tym punkcie obejmują całość art. 5:

„1. Prowadzenie działalności w zakresie gier liczbowych, loterii pieniężnych, gry telebingo oraz gier na automatach poza kasynem gry objęte jest monopolem państwa.”

„1a. Działalność w zakresie gier liczbowych i loterii pieniężnych może być prowadzona w formie udziału w grach liczbowych i loterii pieniężnych może być prowadzona w formie udziału w grach liczbowych i loteriach pieniężnych urządzanych jednocześnie na terytorium więcej niż 1 państwa (gry multijurysdykcyjne).”

„1b. Urządzanie gier hazardowych w Internecie, z wyjątkiem zakładów wzajemnych i loterii promocyjnych objęte jest monopolem państwa.”

„1c. Monopol państwa w zakresie gier na automatach poza kasynem gry jest wykonywany w salonach gier na automatach.”

Zdaniem Izby Gospodarczej poddanie w projekcie sektora gier monopolowi państwa narusza zasadę wolności gospodarczej wynikającą z art. 22 Konstytucji RP. Taka forma monopolu nie spełnia w ocenie Izby wymogów materialnoprawnych, usprawiedliwiających takie ograniczenie wolności gospodarczej. Również z perspektywy art. 31 Konstytucji Trybunał Konstytucyjny wyrażał już pogląd, że „jeżeli osiągnięcie zamierzonego celu jest możliwe przy użyciu środka mniej dolegliwego, pociągającego za sobą mniejsze ograniczenia praw i wolności, to użycie przez ustawodawcę środka znacznie bardziej uciążliwego, prowadzącego do ograniczenia praw i wolności, wykracza poza to, co jest konieczne w demokratycznym państwie, a tym samym narusza konstytucyjną zasadę proporcjonalności”.²

Z perspektywy prawa Unii Europejskiej należy również wskazać:

- naruszenie art. 16 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej – gwarantującego

¹ Wyrok TK, sygn. SK 51/05 z 23 V 2006 r.

² Wyrok TK z 26 marca 2007, sygn. K 29/06, w pkt 4.

swobodę prowadzenia działalności gospodarczej;

oraz szeregu zasad wynikających z utrwalonego w zakresie monopolizacji sektora gier orzecznictwa TSUE, takich jak:

- art. 5 ust. 4 TUE - naruszenie wynikającej z niego zasady proporcjonalności;
- naruszenie zasady spójności i systematyczności regulacji w relacji do celu polegającego na zakładanym ograniczeniu uzależnienia od hazardu oraz przestępczości związanej z takimi grami;
- pozbawione prawnie doniosłego uzasadnienia ograniczenie swobody świadczenia usług;
- pozbawione prawnie doniosłego uzasadnienia ograniczenie swobody przepływu towarów.

5. Art. 6 ust. 1 w brzmieniu:

„Działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być wykonywana po uzyskaniu koncesji na kasyno gry, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 oraz art. 6a ust. 2.”

stanowi przepis techniczny w rozumieniu art. 1 lit. f) dyrektywy 2015/1535/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 roku.

6. W art. 11 po pkt 3 kropkę zastąpiono średnikiem i dodano pkt 4 w brzmieniu:

„podmiotami, o których mowa w pkt 1, nie mogą być podmioty, które w terminie 6 lat przed datą złożenia wniosku o koncesję lub zezwolenie były akcjonariuszami (wspólnikami) posiadającymi akcje (udziały), których wartość przekracza 10% kapitału zakładowego spółki, lub członkami zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej lub prokurentami w spółce, której cofnięto zezwolenie z powodów określonych w art. 59 ust. 1 pkt 2.”

Projektowany przepis narusza zasadę prawidłowej legislacji (art. 2 Konstytucji), jak również stanowi formę naruszenia zasady *ne bis in idem* (również art. 2 Konstytucji). Prowadzi on bowiem do sytuacji, w której udziałowiec (akcjonariusz lub wspólnik) spółki, wobec której zastosowano sankcję w postaci cofnięcia zezwolenia, po tym, jak poniósł już negatywne konsekwencje takiego cofnięcia zezwolenia (które wobec niego stanowiło formę represji ze skutkami w sferze majątkowej), miałby ponownie być adresatem represji państwa, nie mogąc korzystać ze swobody działalności gospodarczej. Nadto, wbrew zasadzie nieretroakcji (także art. 2 Konstytucji RP), adresatem środka sankcyjnego byłby podmiot, którego zachowanie nie podlegałoby regulacji represyjnej *tempore actio*, lecz stałoby się zachowaniem powodującym określoną w projektowanym przepisie sankcję dopiero wskutek regulacji ustanowionej *post hoc*. Należy również zaakcentować, że w polskim systemie prawnym udziałowcy (akcjonariusze) spółek kapitałowych nie uczestniczą w zarządzaniu spółką i w żaden sposób nie mogą wywierać bezpośredniego wpływu na działania zarządu spółki. Nie sposób zatem zaakceptować regulacji, która zakłada stosowanie represji wobec udziałowca jako podmiotu, który nie ma żadnego przewidzianego prawem wpływu na decyzje zarządu spółki. Ta sama uwaga dotyczy zresztą także członków rady nadzorczej i komisji rewizyjnej. Organy te nie biorą udziału w zarządzaniu spółką, a odpowiedzialność z tytułu członkostwa w nich powinna ograniczać się do prawidłowości działania w sferze czynności nadzorczych (a nie zarządczych).

7. Art. 15j ust. 1 w brzmieniu:

„Zakazane jest posiadanie automatów do gier z wyjątkiem:

- 1) *Podmiotu posiadającego koncesję na prowadzenie kasyna gry;*
- 2) *Spółki wykonującej monopol państwa w zakresie gier na automatach w salonach gier;*
- 3) *Jednostki badającej, o której mowa w art. 23f, posiadającej upoważnienie ministra właściwego do spraw finansów publicznych;*
- 4) *Jednostki organizacyjnej administracji publicznej sprawującej nadzór lub uprawnionej do kontroli wykonywania przepisów ustawy o grach hazardowych;*
- 5) *Producenta lub dystrybutora automatów do gier posiadającego siedzibę na terytorium*

Zdefiniowany w niniejszym przepisie zakaz posiadania automatów do gier narusza w ocenie Izby nie tylko podstawowe prawa obywatela (zwłaszcza prawo własności), ale również ogranicza w pełni swobodę przepływu towarów w zakresie automatów do gier. Wyklucza on również, a co najmniej w istotnym stopniu ogranicza, możliwość sprzedaży czy utylizacji urządzeń posiadanych przez polskie podmioty. Przepis ten jest niezgodny zarówno z chronioną prawem UE zasadą swobody przepływu towarów, ale również z chronionym przez Kartę Praw Podstawowych UE (art. 17 KPP UE) prawem własności, a także i z art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 64 Konstytucji RP. Nadto, projektowana regulacja prowadzi do wniosku, że naruszeniem zakazu byłoby wykonywanie posiadania (rozumianego jako prawnie doniosły stan faktyczny polegający na choćby krótkotrwałym władaniu rzeczą) automatów do gier przez np. serwisy świadczące usługi naprawy i konserwacji sprzętu czy też przedsiębiorstwa oferujące usługi transportowe. Należy wreszcie zwrócić uwagę na brak jakiegokolwiek uzasadnienia dla omawianej regulacji – powoduje ona, bez dostrzegalnych powodów, zrównania posiadania automatów do gier z posiadaniem substancji, których nawet jednokrotne zażycie może spowodować nieodwracalny uszczerbek na zdrowiu, czy też z posiadaniem przedmiotów (broń, środki wybuchowe), które z uwagi na swoje cechy mogą powodować natychmiastowe zagrożenia dla życia lub zdrowia. Z tego powodu projektowana regulacja musi być oceniona jako naruszająca zasadę prawidłowej legislacji (art. 2 Konstytucji RP).

Powyższe uwagi dotyczą głównych zapisów projektu ustawy i nie zawierają wszystkich uwag i zastrzeżeń, które powstały po lekturze projektu ustawy o nowelizacji ustawy o grach hazardowych z dnia 23.05.2016.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	AKTUALNY KRS IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH
2	PEŁNOMOCNICTWO DO REPREZENTOWANIA IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH – JERZY STAŃKO
3	PEŁNOMOCNICTWO DO REPREZENTOWANIA IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH – MARCIN GÓRSKI
4	PEŁNOMOCNICTWO DO REPREZENTOWANIA IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH – PAWEŁ PALIWODA
5	PEŁNOMOCNICTWO DO REPREZENTOWANIA IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH – BARTŁOMIEJ KORNILUK
6	PEŁNOMOCNICTWO DO REPREZENTOWANIA IZBY GOSPODARCZEJ PRODUCENTÓW I OPERATORÓW URZĄDZEŃ ROZRYWKOWYCH – JACEK GASIK
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
STANISŁAW MATUSZEWSKI	20.06.2016	

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

[podpis]

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności

- lobbingowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

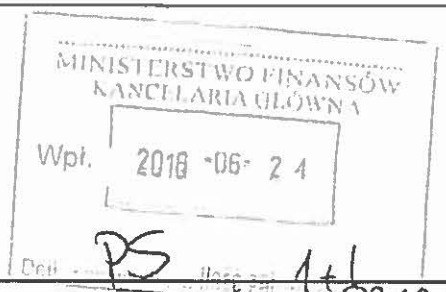
Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw Dz. U. Nr ..., poz. ...) w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

16/08/KC

7

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM –ZGŁOSZENIE-ZMIANY-DANYCH²

ustawy z dnia 23 maja 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

- 1. Nazwa/imię i nazwisko²²
Casino Sp. z o.o.
- 2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania²²
ul. Dęblińska 5, 04-187 Warszawa
- 3. Adres do korespondencji i adres e-mail
adres j.w., adres e-mail: sekretariat@casino-polska.com.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Anna Nowak-Przybylak	
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W związku z udostępnieniem w Biuletynie Informacji Publicznej RCL projektu z dnia 23 maja 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw (dalej: „projekt ustawy”), Casino Sp. z o.o. (dalej: „Spółka”) - stosownie do art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa podnosi, co następuje.

Spółka będzie zabiegać o uchylenie art. 2 projektu ustawy wprowadzającego zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadzającego zryczałtowane opodatkowanie wygranych w kasynach gry oraz zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy polegającą na usunięciu zapisu wprowadzającego do ustawy hazardowej art. 15bb.

Ad. 1.
Na samym wstępie Spółka pragnie wyrazić ubolewanie, że mimo wprowadzenia do projektu ustawy dwóch rewolucyjnych, niespotykanych na świecie zapisów, o trudnych do oszacowania negatywnych skutkach dla podmiotów prowadzących kasyna gry (włącznie z całkowitym uniemożliwieniem prowadzenia przez nich działalności) w ocenie skutków regulacji (OSR) projektu ustawy zabrakło choćby jednego zdania na temat konsekwencji przyjętych w tym zakresie rozwiązań.

Art. 2 projektu ustawy zmienia art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i wprowadza - po raz pierwszy w historii gier losowych w Polsce - wymóg pobierania i odprowadzania zryczałtowanego 10% podatku od jednorazowych wygranych uzyskiwanych przez graczy w kasynie gry. W ocenie autorów projektu ustawy „zmiany wprowadzone w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych mają na celu ujednoczenie sposobu obejmowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych wygranych w grach hazardowych”. Można się domyślać, że autorom projektu ustawy chodzi o usunięcie

Handwritten signature

„przywileju” pewnej grupy podatników w zakresie opodatkowania wygranych i w konsekwencji zwiększenie bazy podatkowej.

Warto w związku z tym przypomnieć, że wybór właściwego sposobu opodatkowania dochodów powinien uwzględniać specyfikę danego dochodu. To, że wygrane w kasynie gry są nieopodatkowane, nie jest niczym niezwykłym, a przede wszystkim nie ma w ogóle charakteru „przywileju” dla określonej grupy podatników.

Należy w tym miejscu wskazać na specyfikę uczestnictwa w grach urządzanych w kasynach gry – nie jest to jednorazowe skreślenie kuponu i oczekiwanie na rezultat (jak w grach liczbowych, zakładach wzajemnych czy loterii pieniężnej) lecz zazwyczaj intensywna i regularna gra, w której wygrane w jednym dniu przeplatają się z przegranymi w następnym, przy czym zarówno wygrane, jak i przegrane (w przeciwieństwie do innych gier) z reguły przekraczają próg 2.280 zł i dotyczą niemal wszystkich graczy w kasynie, a nie wąskiej grupy szczęśliwców, jak w totolotku. O ile w grach liczbowych, czy zakładach wzajemnych, obowiązkiem zapłaty podatku objętych jest wąska grupa kilku procent czy nawet promili graczy, o tyle w kasynie gry będą to niemal wszyscy, a na pewno wszyscy, od których zależy rentowość kasyn. Skutkiem wprowadzenia projektowanych rozwiązań nie będzie poszerzenie bazy podatkowej o kolejną grupę podatników, lecz wręcz przeciwnie, wskutek odpływu klientów do szarej strefy, nastąpi obniżenie wpływów z tytułu podatku od gier płaconego przez kasyna.

Odmienne niż w innych rodzajach gier, gracze w kasynie znacznie więcej ryzykują (przeciętny klient kasyna inwestuje w grę co najmniej kilka tysięcy w ciągu miesiąca, podczas gry np. przeciętny gracz totolotka kilka czy kilkanaście złotych). Wiąże się to (co wynika ze statystyki i zasad prawdopodobieństwa) – z wyższymi przegranymi. Obecnie przewaga statystyczna kasyna gry w grze ruletka amerykańska (z pojedynczym zerem) wynosi 2,70% ($1/37 = 1$ zero „dla kasyna” na 37 wszystkich numerów, przy wypłacie wygranych za obstawienie jednego numeru w stosunku 1:35). Czyli z każdych zagranych 100 zł gracz ma statystyczną szansę na wygraną 97,30 zł (100 zł - 2,70 zł), co przekłada się na tzw. „wypłacalność” na poziomie 97,30%. Po wprowadzeniu podatku od wygranych (pomniejszenie wygranej o 9,73 zł, czyli 10% od statystycznej wygranej 97,30 zł) efektywna wypłacalność wyniesie zaledwie 87,57 %, czyli obniży się o ok. 10%, jednak z perspektywy gracza będzie to miało skutki w postaci ponad czterokrotnego wzrostu „przewagi drugiej strony zakładu” ($12,43\% / 2,70\% = 4,6$). To, że wyłącznym beneficjentem wzrostu tej przewagi będzie Budżet Państwa, a nie kasyno, nie będzie miało dla graczy żadnego znaczenia – po prostu gra w kasynie dla zdecydowanej większości klientów straci jakikolwiek ekonomiczny sens.

Skoro wprowadzenie podatku od wygranej ponad czterokrotnie zwiększy ryzyko przegranej (przegrane dalej będą „przepadać” w całości, a ewentualne wygrane będą każdorazowo pomniejszane o podatek), to nie ulega wątpliwości, że odebrane to będzie przez graczy jako bardzo istotne pogorszenie ich szans w grze w kasynie. W konsekwencji, opodatkowanie wygranych w kasynie gry (czyli efektywne zwiększenie ryzyka przegranej) nie zostanie zaakceptowane przez część graczy, i z tego właśnie powodu rozwiązanie to jest tak bardzo groźne dla branży kasyn gry, gdyż najprawdopodobniej będzie to dla kasyna najbardziej znacząca ekonomicznie grupa. A nawet jeśli opodatkowanie wygranych zostanie przez część z nich zaakceptowane, to poprzez wprowadzenie tego rozwiązania radykalnie zostanie zmniejszona ich siła nabywcza. Racjonalny ustawodawca nie powinien ignorować tego aspektu wprowadzenia nowej regulacji (nawet jeśli dotyczy on osób zamożnych), skoro jego celem (przynajmniej deklarowanym) nie jest odstręczenie istniejących oraz potencjalnych graczy od gry w kasynach, lecz uzyskanie większych, a nie mniejszych wpływów podatkowych. Co więcej, w celu *ujednoczenia sposobu obejmowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych wygranych w grach hazardowych oraz uzyskania wyższych wpływów podatkowych*, bardziej rozsądne byłoby zrezygnowanie z podatku od wygranych we wszystkich grach hazardowych. Powszechne uczestnictwo w zagranicznych zakładach wzajemnych przez dziesiątki tysięcy polskich graczy wynika m. in. z nadmiernego opodatkowania nie tylko rodzimych bukmacherów, ale także z opodatkowania wygranych przekraczających określony próg.

Dlatego nieuwzględnienie w Ocenie Skutków Regulacji możliwych skutków oddziaływania tego rozwiązania,

w szczególności prawdopodobnego zachwiania ekonomicznej stabilności podmiotów prowadzących kasyna gry uniemożliwia rzetelną ocenę wpływu projektowanych regulacji na takie podmioty, co stoi w sprzeczności z *Wytycznymi do przeprowadzania oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych zgodnie z § 24 ust. 3 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów*. Postępowanie takie budzi zasadnicze wątpliwości także z punktu konstytucyjnie chronionych wartości, w szczególności zapewnienia stanowionemu prawu roli gwarancyjnej wobec praw i wolności obywatelskich, polegającej na nieprzewidywaniu i niewprowadzaniu dla obywateli dolegliwości większych, niż to jest niezbędne dla osiągnięcia założonego w danym akcie prawnym celu (zasada adekwatności – „proporcjonalności” środków do celów). W tym przypadku ustawodawca w imię „ujednoczenia” zasad opodatkowania pewnej grupy obywateli podejmuje ryzyko wyeliminowania z rynku podmiotów prowadzących kasyna gry. Trudno o bardziej jaskrawy przykład naruszenia zasady adekwatności środków do celów.

Jednak wady proponowanego przepisu nie ograniczają się tylko do drastycznego pogorszenia opłacalności gry w kasynie dla klientów, i w konsekwencji, odpływu graczy do szarej strefy i zamknięcia trudnej od oszacowania liczby kasyn. Autorzy projektu zupełnie nie wzięli pod uwagę okoliczności, że nałożenie na podmioty prowadzące kasyna gry obowiązku płatnika podatku od wygranej (tj. obowiązku poboru i odprowadzenia podatku do urzędu skarbowego) dotyczy sytuacji zupełnie niewłaściwej dla tego typu rozwiązań.

Co do zasady bowiem, ustawodawca obarcza obowiązkami płatnika te podmioty, które mają odpowiednie warunki do ich wykonania: są one albo sporadycznie (np. pobór podatku przez notariusza), albo występują w stosunku do podporządkowanej i określonej grupy podatników (zakłady pracy w odniesieniu do swoich pracowników). Nałożenie obowiązku płatnika na podmiot prowadzący kasyno gry, dokonujący *ad hoc* od kilkuset do kilku tysięcy wypłat dziennie, w trakcie prowadzenia skomplikowanych operacji - doprowadzi nieuchronnie do paraliżu przebiegu gry. Będzie tak dlatego, że podmiot prowadzący kasyno gry, jako płatnik zryczałtowanego podatku od gier ponosić będzie odpowiedzialność całym swoim majątkiem za nieprawidłowo wykonany obowiązek poboru podatku (por. art. 30 § 1 O.p.), nie jest to więc jakaś zwykła, techniczna czynność, lecz zestaw restrykcyjnie przestrzeganych procedur. Z kolei zapewnienie odpowiednich warunków dla poboru podatku będzie musiało mieć wpływ na sposób urządzania gier, np. będzie wymagało wprowadzenia ograniczeń w sposobie gry, co będzie przysłowiowym gwoździem do trumny dla operatorów.

Dlatego pomysł ten, proponowany bez żadnej analizy jego możliwych skutków, i niestosowany nigdzie na świecie (nawet w USA, gdzie wygrane w kasynach gry są opodatkowane, obowiązek podatkowy realizowany jest w ramach samoopodatkowania się przez podatnika w zeznaniu rocznym z możliwością odliczenia przegranych, co w praktyce oznacza, że tego podatku ogromna grupa graczy w ogóle nie musi płacić) należy uznać za nieprzemysłany.

Mając na uwadze, że kasyna gry opodatkowane są najwyższą stawką podatku od gier (50%), nawet niewielki odpływ graczy (oczywiście do szarej strefy), wynikający z efektywnego obniżenia opłacalności gry w kasynach oraz biurokratycznych i skomplikowanych obowiązków związanych z poborem podatku od wygranych spowoduje zachwianie podstaw finansowych firm prowadzących już teraz kasyna gry na minimalnej marży, należy proponowane rozwiązanie uznać za szkodliwe, ale przede wszystkim – nieuczciwe. Niedopuszczalne jest bowiem w państwie prawa wprowadzanie niesprawdzonych nigdzie rozwiązań, bez najmniejszej próby oszacowania zasięgu ich negatywnego wpływu na podmioty dotknięte tą regulacją czy chociażby okresu dostosowawczego.

Podsumowując więc podstawowy zarzut przeciwko opodatkowaniu wygranych w kasynie gry należy podnieść przede wszystkim nieprzewidywalności jego skutków, włącznie z realnym ryzykiem wyeliminowania z rynku znacznej części lub wszystkich legalnie działających kasyn gry.

Dlatego Spółka wnosi o zaniechanie wprowadzenia tego rozwiązania, albo przynajmniej zawieszenia jego wejście w życie do końca udzielonych podmiotom działającym na rynku koncesji na prowadzenie kasyn gry,

Pykał

tak by możliwe było zamortyzowanie przynajmniej części poniesionych nakładów związanych z działalnością obliczoną przecież na co najmniej okres udzielonej koncesji. Takie swoiste *vacatio legis* dla podmiotów prowadzących obecnie kasyna gry miałyby także praktyczne znaczenie dla Budżetu Państwa, gdyż brak legalnej oferty dla graczy do czasu zanim zostaną uruchomione państwowe salony gier na automatach (czyli przez okres co najmniej 2 lat, zgodnie z deklaracjami autorów projektu ustawy) po raz kolejny „utuczy” szarą strefę.

Ad. 2.

Projekt ustawy wprowadza do ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych nowy art. 15bb w brzmieniu następującym: *Podmiot urządzający gry hazardowe na podstawie koncesji na prowadzenie kasyna gry jest obowiązany przeprowadzać wszystkie transakcje wynikające z gier urządzanych w kasynie gry za pośrednictwem rachunku płatniczego lub instrumentu płatniczego, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916 oraz z 2015 r. 1764, 1830 i 1893).*

Zgodnie z treścią uzasadnienia, celem tego zapisu jest „zapewnienie kontroli legalności środków pieniężnych”.

W ocenie Spółki projektowane rozwiązanie jest kolejnym (obok opodatkowania wygranych) rewolucyjnym i niespotykanym w żadnym stacjonarnym kasynie gry rozwiązaniem, wprowadzanym bez najmniejszej nawet próby oceny jego wykonalności czy skutków dla podmiotów, których dotyczy.

Ani w ocenie skutków regulacji, ani w uzasadnieniu projektu ustawy nie ma żadnych informacji, dlaczego w kasynach gry istnieje szczególna potrzeba *zapewnienie kontroli legalności środków pieniężnych*, skoro obecnie, stosownie do treści art. 2 pkt 1 lit. i) w zw. z art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu („ustawa GIIF”), podmiot prowadzący kasyno gry – jako instytucja obowiązana - rejestruje wszystkie transakcje zakupu lub sprzedaży żetonów o wartości stanowiącej co najmniej równowartość 1.000 euro, a także raportuje wszystkie transakcje podejrzane bez względu na ich wartość.

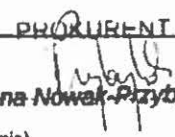
Istnieją więc skuteczne przepisy dotyczące kontroli legalności środków pieniężnych w kasynach gry, które bezpośrednio odnoszą się do kasyn gry poprzez 15-krotne obniżenie „normalnej” wartości progowej w zakresie rejestracji transakcji w kasynach (standardowo jest to próg 15.000 euro), a w przypadku tzw. środków bezpieczeństwa finansowego w postaci identyfikacji i weryfikacji tożsamości klientów kasyn – całkowicie uniezależniają obowiązki w tym zakresie od wartości zakupionych żetonów. Dowodem na skuteczność istniejących w tym zakresie rozwiązań jest liczba 9082 zarejestrowanych i przesłanych do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej transakcji w kasynach gry w 2015 r. przez Spółkę.

W ocenie Spółki zapis ten utrudni albo wręcz uniemożliwi operacyjną działalność kasyn gry (z niewyjaśnionych względów proponowane rozwiązanie nie obejmuje państwowych salonów gier), a także, że – **wedle naszej wiedzy - nie jest stosowane w żadnym stacjonarnym kasynie na świecie.** Konieczność zmuszenia klientów oraz kasyna do przeprowadzania „wszystkich transakcji” przelewem bankowym czy kartą kredytową nie zostało poddane jakiegokolwiek analizie wykonalności, np. w zakresie ewentualnej współodpowiedzialności banku za konsekwencje błędów czy braku dostępności usługi (czy autorzy projektu ustawy nie spotkali się nigdy z przypadkiem braku połączenia z centrum rozliczeniowym?).

Biorąc pod uwagę powyższe, Spółka uważa, iż projektowany art. 15bb ustawy hazardowej narusza – wynikającą z przytoczonej wcześniej zasady państwa prawnego określonej w art. 2 Konstytucji RP zasadę proporcjonalności rozumianą jako nakaz użycia przez organy państwowe jedynie takich środków, które są niezbędne dla osiągnięcia konkretnego celu. W tym przypadku organ państwowy, w celu zapewnienia kontroli legalności środków pieniężnych w kasynie gry zamierza całkowicie zabronić korzystania z gotówki w kasynach gry; nie sposób uznać, by taki zakaz był rzeczywiście niezbędny dla deklarowanego celu - ustawodawca nie wskazał bowiem jakiegokolwiek przykładu braku skuteczności obecnie obowiązujących przepisów w zakresie

przeciwdziałania praniu pieniędzy w kasynach gry.

Dlatego projektowana regulacja narusza prawo operatorów kasyn do prowadzenia działalności w przewidywalnych i możliwych do spełnienia warunkach, stąd wnioskujemy o zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy w ten sposób, by usunąć z niego zapis wprowadzający do ustawy hazardowej art. 15bb.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Odpis z KRS	
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia		
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Anna Nowak-Przybylak	23.06.2016 r.	PROKURENT
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		Anna Nowak-Przybylak..... (podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, treść "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Anna Nowakowska
1920-1980

RPL/83393/2016 P
Data 2016-06-30

MINISTERSTWO FINANSÓW
BIURO PODAWCZE

Wpł. 2016-06-30

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH

Dep. PS zał. KRS

ustawy z dnia 23 maja 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko²²

Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe S.A.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania²²

ul. Senatorska 13/15, 00-075 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

adres do korespondencji: Jubilerska 10,04-187 Warszawa, adres e-mail: sekretariat@zprsa.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Tomasz Szakiel	
2	Piotr Cichocki	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W związku z udostępnieniem w Biuletynie Informacji Publicznej RCL projektu z dnia 23 maja 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw (dalej: „projekt ustawy”), w imieniu Zjednoczonych Przedsiębiorstw Rozrywkowych S.A. (dalej: „Spółka”) - stosownie do art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa przedstawiamy swoje stanowisko.

Spółka będzie zabiegać o:

- 1) uchylenie przepisów wprowadzających możliwość prowadzenia salonów gier na automatach w formie monopolu państwa (m. in. art. 1 pkt 5 lit. a) i b) projektu ustawy zmieniające art. 5 ust. 1 ustawy hazardowej oraz wprowadzający nowy art. 5 ust. 1c),
- 2) uchylenie art. 2 projektu ustawy wprowadzającego zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadzającego zryczałtowane opodatkowanie wygranych w kasynach gry,
- 3) zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy polegającą na usunięciu zapisu wprowadzającego do ustawy hazardowej art. 15bb.

Ad. 1.

Należy poddać bardzo negatywnej ocenie zasadność pomysłu prowadzenia salonów gier przez państwowego monopolistę w sytuacji, gdy opodatkowanie tego typu działalności jest na tyle wysokie (50%), że umożliwia

uzyskiwanie przez Budżet Państwa znaczących dochodów dla budżetu bez konieczności wnikania się w skomplikowaną działalność operacyjną. Ewentualna korzyść dla Budżetu Państwa z punktu widzenia zysków z prowadzonej działalności salonów gier na automatach będzie marginalna w porównaniu do dochodów uzyskiwanych z podatku od gier odprowadzonego przez prywatne podmioty; z doświadczeń operatorów prywatnych wynika, że zyski z prowadzonej działalności stanowią mniej niż 10% wartości odprowadzanych podatków. Powyższe wskazuje na to, że w tej sprawie być może wcale nie chodzi o lepszą ochronę graczy czy skuteczną walkę z szarą strefą, lecz o możliwość wydania z państwowej kasy (zupełnie niepotrzebnie) olbrzymich kwot związanych z uruchomieniem działalności salonów gier – przede wszystkim na zakup automatów i systemów. Ponadto należy mieć na uwadze także i to, że prowadzenie przez Państwo (poprzez państwowego monopolistę) działalności porównywalnej, a zatem konkurencyjnej w stosunku do podmiotów prywatnych może naruszać zasady uczciwej konkurencji, nie mówiąc już o tym, że takie postępowanie narusza zasadę zaufania do Państwa gdyż prowadzi do sytuacji, w której Państwo łączy funkcję regulatora z funkcją podmiotu podlegającego regulacjom.

W ocenie Spółki beneficjentem projektowanych w tym zakresie rozwiązań będą przede wszystkim zagraniczni producenci automatów i systemów zarządzających automatami - Novomatic AG z Austrii lub Gtech Poland Sp. z o.o. – część międzynarodowego koncernu IGT, także producenta automatów. Świadczą o tym m. in. zapisy dotyczące automatów oraz systemu rejestrującego. Zgodnie z proponowanym art. 23a ust. 3a projektu ustawy: *Pierwszej rejestracji automatu do gier, urządzenia losującego oraz urządzenia do gier dokonuje się w okresie do 6 miesięcy od daty jego wyprodukowania.*

Przyjęcie takich rozwiązań oznacza to, że poza możliwością wykorzystania przez spółkę skarbu państwa prowadzącą salony gier pozostaną wszystkie zarekwirowane przez celników „nielegalne” automaty (kilkadziesiąt tysięcy). Skoro zatrzymane przez Służbę Celną automaty nie były w ogóle rejestrowane (bo działały nielegalnie), to pozostaje jedynie zawarcie kontraktu na zakup kilkudziesięciu tysięcy nowych automatów, bezpośrednio od zagranicznego producenta. Oznacza to konieczność (a być może „możliwość”...) wydania kilku miliardów złotych na nowy sprzęt, zapewne od tych samych producentów, którzy od kilku lat zasilają bezkarnie potężną szarą sferę nielegalnych punktów gier na automatach. Warto w związku z tym pamiętać, że dynamiczny rozwój nielegalnego rynku gier na automatach nie byłby możliwy, gdyby sprzedawcy automatów wymagali okazania przez nabywcę zezwolenia czy koncesji na prowadzenie kasyna gry, salonu gier na automatach czy punktu gier na automatach o niskich wygranych.

Z podobnych przyczyn (tj. wynikających z konkretnych zapisów ustawowych), w ocenie Spółki, projekt nowelizacji „zabezpiecza” wybór spółki Gtech jako dostawcy „systemu rejestrującego” dla Totalizatora Sportowego. Zgodnie z proponowanym art. 15ba ust. 1 ustawy: *Podmiot wykonujący monopol państwa w zakresie gier na automatach urządzanych poza kasynami gry uruchomi system informatyczny i rejestrujący wpłacone stawki i wypłacone wygrane w grach na automatach urządzanych w salonach gier na automatach, będący jednocześnie systemem nadzoru nad ingerencją w automat do gry z zewnątrz, zwany dalej „systemem rejestrującym”.*

Z kolei zgodnie z ust. 5 tego artykułu: *„Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakie spełniać musi system rejestrujący i nadzorujący w grach na automatach urządzanych poza kasynem gry, w tym wymagane dane, biorąc pod uwagę jego przydatność do realizowania zadań określonych ustawą, niezawodność, koszty oraz warunki serwisowania i gwarancji.”*

Nie jest możliwe stworzenie działającego systemu informatycznego („systemu rejestrującego”) w tak krótkim czasie (do 1 stycznia 2017 r.), chyba, że się z góry wie, jaki ten system jest i kto go ma dostarczyć. Systemów

tego typu nie tworzy się i testuje w ciągu kilku tygodni. Zatem nie ulega wątpliwości, że dla autorów projektu nowelizacji ustawy jest już znany dostawca tego systemu, i to on będzie beneficjentem intratnego zlecenia (Gtech Poland). Warto w związku z tym przypomnieć, że od 2001 r. operatorem gier liczbowych i systemów towarzyszących Totalizatora Sportowego jest właśnie spółka Gtech. W marcu 2010 roku został ogłoszony przetarg na operatora on-line, którego zwycięzcą zostało Konsorcjum Data Trans sp. z o.o. i GTECH Corporation, i który ujawnił skalę intratności poprzedniego kontraktu - np. cena brutto pojedynczego terminala sprzedawcy (sieć 12 tysięcy takich terminali to podstawowy składnik systemu) zaproponowana przez zwycięskie konsorcjum (Gtech – Data Trans) była ceną kilkakrotnie niższą od płaconej przez Totalizator Sportowy spółce Gtech przez poprzednich 10 lat. Jednocześnie przetarg z marca 2010 roku został tak skonstruowany, by zapewnić zwycięstwo dotychczasowego operatora systemu. Organizator oczekiwał m. in. zapewnienia w cenie systemu funkcjonalności umożliwiającej użycie alternatywnych kanałów dystrybucji gier (Internet i usługi mobilne), jeśli w trakcie trwania umowy zaistniałyby odpowiednie warunki legislacyjne dla ich uruchomienia.

Co istotne, Totalizator Sportowy miał możliwość stworzenia własnego systemu i uniezależnienia się od zagranicznego dostawcy i serwisanta. W kwietniu 2010 roku państwowy monopolista otrzymał od ZPR S.A. ofertę doradztwa w przygotowaniu i wdrożeniu własnego i niezależnego od dostawców zewnętrznych projektu obsługi gier urządzanych przez Totalizator Sportowy. ZPR podnosił, że uwzględniając aktualny poziom rozwoju technologicznego, dostępność rozwiązań informatycznych, telekomunikacyjnych i sprzętowych, jest nieuzasadnione ekonomicznie opieranie się na kosztownych rozwiązaniach dostarczanych i obsługiwanych przez firmy zewnętrzne. Dotyczyło to w szczególności sytuacji, gdy dane rozwiązanie dotyczy istoty prowadzonej przez podmiot działalności – tu urządzania gier liczbowych. W takim przypadku posiadanie własnego i niezależnego systemu jest szczególnie opłacalne. ZPR S.A. deklarował gotowość dostarczenia *know how* niezbędnego do opracowania i wdrożenia przez Totalizator Sportowy własnego i niezależnego systemu obsługi oferowanych gier liczbowych (w tym: obsługi systemu LOTTO) w formie bądź to kompleksowej usługi typu Project Management (obejmującej nadzór nad całością realizacji projektu), bądź to w postaci doradztwa w wybranych przez Totalizator Sportowy dziedzinach. Oferta ZPR została odrzucona, gdyż zarząd Totalizatora Sportowego nie był zainteresowany rozwojem własnego projektu.

Lepsza alternatywa dla rozwiązań przyjętych w projekcie z 23 maja.

I. Rezygnacja pomysłu z prowadzenia salonów gier na automatach przez państwowego monopolistę. Pismem z dnia 26 kwietnia 2016 r. Stowarzyszenie Menedżerów Firm Działających w Zakresie Rozrywki, Komunikacji i Kultury wystosowało do ministra finansów Pawła Szalamachy propozycję zmian, w której zaproponowała - połączona ze skuteczną walką z nielegalnym hazardem - ograniczoną liberalizacją rynku, zaspokajającą w umiarkowanym zakresie popyt na gry hazardowe poprzez zwiększenie liczby kasyn gry oraz „uelastyczenie” ich zakresu działalności (przejmujących w razie potrzeby funkcję salonów gier na automatach), ograniczającą w ten sposób szarą strefę i zwiększającą wpływy do budżetu Państwa; to rozwiązanie przyniosłoby ok. 900 mln zł wpływów z tytułu podatku od gier (wzrost o 600 mln zł z ok. dodatkowych 500 kasyn gry). Jednocześnie Stowarzyszenie przestrzegało przed propozycją powrotu do sytuacji z 2009 r., polegającego na przywróceniu tzw. punktów gier na automatach o niskich wygranych (lub terminali wideloterii), będącym formą zalegalizowania obecnej szarej strefy. Mimo iż propozycja Ministerstwa Finansów (nowelizacja ustawy hazardowej

z dnia 23 maja br.) idzie w kierunku powrotu do salonów gier na automatach prowadzonych przez spółkę wykonującą monopol państwa, należy zauważyć, iż także ten projekt obarczony jest istotnymi wadami, na które wskazywało Stowarzyszenie w odniesieniu do możliwości wprowadzenia tzw. wideoloterii.

Przede wszystkim, wprowadzenie salonów gier na automatach budzi ogromne wątpliwości, co do oczekiwanych wpływów budżetowych. Wskazywane w ocenie skutków regulacji dodatkowe wpływy podatkowe na poziomie 2,4 mld zł rocznie należy uznać za nierealne (nawet zakładając, że znaczna część tych dochodów ma pochodzić z ograniczenia działalności nielegalnych operatorów zakładów bukmacherskich w Internecie). Z punktu widzenia wpływów do budżetu Państwa z tytułu prowadzenia salonów gier na automatach realne przychody z podatku od gier należy szacować na poziomie maksymalnie 600 – 900 mln zł rocznie. Należy także mieć na uwadze, że – jak wspomniano wcześniej - rozwój salonów gier na automatach, nawet realizowany w ramach państwowej spółki (np. Totalizatora Sportowego) przyniesie zysk przede wszystkim zagranicznemu właścicielowi technologii „rejestacyjnej” (Gtech) oraz zagranicznym producentom automatów (IGT i Novomatic), którzy będą głównymi finansowymi beneficjentami wprowadzenia takiego produktu na rynek. Przeciwno tak dużej liczbie salonów gier na automatach przemawiają jednak przede wszystkim względy społeczne oraz wizerunkowe dla rządu. Działanie takie odebrane będzie przez opinię publiczną jako uleganie naciskom lobbystom (reprezentującym operatorów nielegalnych gier oraz producentów automatów dostarczających urządzenia operatorom).

Należy przy tym pamiętać, że podniesieniu ryczałtowego podatku od automatów od niskich wygranych w 2010 r. do 2000 zł (co odpowiadało efektywnej stawce ok. 30% podatku od gier) liczba legalnych punktów zmalała do 10 708 (i 19 190 automatów) przy jednoczesnym wzroście przychodów podatkowych z tego obszaru do 525 mln zł rocznie. Dowodzi to tezy, że optymalny z punktu widzenia społecznego oraz potrzeb podatkowych poziom nasycenia rynku automatami nie wymaga urządzania gier aż na 60 tys. automatów (jak przewiduje projekt nowelizacji z 23 maja br.) – dla zaspokojenia potrzeb w zakresie gier na automatach oraz uzyskania optymalnych dochodów dla budżetu wystarczy nie więcej niż 20 tys. automatów opodatkowanych stawką 50%. To swoiste „pompowanie” liczby automatów działających na rynku wynikało zawsze z presji producentów, którzy byli niezadowoleni ze zbyt małego popytu na ich produkty, i postanowili go „powiększyć” – czy to drogą legislacyjną (wprowadzenie punktów gier na tzw. automatach o niskich wygranych), czy też drogą dostarczania automatów przestępcom urządzającym nielegalne gry.

Dlatego, zdaniem Spółki, najlepszym rozwiązaniem jest zwiększenie liczby nadzorowanych przez uprawnione organy (Służbę Celną) ośrodków gier (kasyn lub salonów gier) prowadzonych przez prywatne podmioty zweryfikowane wg już obecnie wyśrubowanych wymogów ustawowych (a zgodnie z projektem ustawy – wymogi będą jeszcze wyższe), które zaspokoilyby istniejące zapotrzebowanie na gry na automatach ograniczając czy nawet likwidując szarą strefę gier na automatach. Brak jest bowiem racjonalnych argumentów (społecznych i ekonomicznych) przemawiających za prowadzeniem przez Państwo działalności gospodarczej w zakresie salonów gier na automatach.

Takim rozwiązaniem, które jednocześnie wykorzystuje zalety projektu rządowego w zakresie prowadzenia salonów gier na automatach (np. uproszczona procedura rozpoczynania działalności, brak konieczności uzyskiwania opinii lokalizacyjnej dla salonu) oraz eliminuje wady wynikające z pomysłu prowadzenia tych salonów w formie państwowego monopolu (ogromne koszty zakupu nowych automatów i systemów oraz wyposażenia salonów) byłoby powierzenie prowadzenia salonów gier na automatach prywatnym podmiotom, które uzyskiwałyby

zezwolenia w drodze przetargów na „paczki” (pakiety) kilkudziesięciu salonów gier zlokalizowanych wg kryteriów liczebności ludności w danym obszarze (np. powiatu czy gminy). Przykładowo, przetarg (dla podmiotów spełniających wymogi ustawowe) ogłaszany byłby na 10 paczek (pakietów) po 50-100 lokalizacji każda, przy czym lokalizacje w każdej paczce dobrane zostałyby w taki sposób, by z jednej strony zachować określoną (optymalną z punktu widzenia społecznego) liczbę automatów przypadających na 1 tys. mieszkańców, z drugiej zaś - „wartość” ekonomiczna (lokalizacyjna) każdej paczki byłaby porównywalna (np. tak sama liczba lokalizacji w każdej paczce na dużych i dochodowych rynkach typu Warszawa, Wrocław, Trójmiasto czy Poznań).

Takie rozwiązanie pozwoli na osiągnięcie deklarowanych w projekcie nowelizacji ustawy hazardowej celów – zwiększenie wpływów podatkowych, ograniczenie szarej strefy bez konieczności ponoszenia ogromnych kosztów przez Skarb Państwa związany z rozruchem działalności przez Totalizatora Sportowego, czego beneficjentem będą wyłącznie konkretni (zagraniczni) producenci systemów i automatów.

II. Prowadzenie salonów gier na automatach przez spółkę skarbu państwa inną, niż Totalizator Sportowy.

Jeśli zdaniem ustawodawcy, z jakichś względów prowadzenie salonów gier na automatach koniecznie powinno być prowadzone jednak przez państwowego monopolistę, to istnieje zdecydowanie lepsze i tańsze rozwiązanie, niż realizowanie tego zadania przez Totalizator Sportowy (czytaj: spółkę Gtech oraz producentów automatów – Novomatic i IGT). Tak się bowiem składa, że Skarb Państwa jest obecnie udziałowcem spółki prowadzącej działalność hazardową (obecnie prowadzącej kasyna gry, w przeszłości – przez ponad 20 lat – także salony gier na automatach), tj. spółce Bingo Centrum Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach.

Wystarczy zatem przejęcie pozostałych ok. 85 udziałów w tej spółce (co będzie bardzo proste, o czym w dalszej części pisma), by Skarb Państwa dysponował doskonałym pryzczółkiem do szybkiego i wielokrotnie tańszego (od realizowanego przez Totalizator Sportowy) wejścia na rynek salonów gier na automatach. Spółka Zjednoczone Przedsiębiorstwa Rozrywkowe S.A. niniejszym oświadcza, iż dysponuje wstępną zgodą wszystkich pozostałych prywatnych udziałowców tej spółki (Casino Sp. z o.o., Finkorp Sp. z o.o.), a w przypadku udziałowca, którym jest Miasło Katowice (7,6% udziałów w kapitale zakładowym spółki), z całą pewnością także nie będzie przeszkód - na sprzedaż lub umorzenie udziałów, tak by doprowadzić do nabycia przez Skarb Państwa 100% własności w spółce, która dysponuje wieloletnim *know how* w zakresie prowadzenia salonów gier, a także wypromowanymi lokalizacjami, które można wykorzystać na nowe salony. Co więcej, Spółka dodatkowo deklaruje wolę odstąpienia – po symbolicznych i udokumentowanych kosztach poniesionych na uruchomienie działalności – spółce skarbu państwa Bingo Centrum – wszystkich posiadanych przez ZPR (a prawdopodobnie - także przez Casino i Finkorp) lokalizacji, w których obecnie są prowadzone lub planowane kasyna gry. Przyjęcie takiego rozwiązania pozwoli na bardzo szybkie, praktycznie w ciągu kilku miesięcy od daty wejścia w życie projektowanych przepisów uruchomienie co najmniej 30 salonów gier na automatach w atrakcyjnych lokalizacjach w całej Polsce, przy jednoczesnym potencjale do równie szybkiego uruchamiania kolejnych (rozwój następowałby w ramach spółki mającej wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu salonów gier na automatach).

Tak więc istnieje zdecydowanie korzystniejsza alternatywa dla rządowego rozwiązania polegającego na wykonywaniu monopolu państwa w zakresie prowadzenia salonów gier na automatach. Gdyby jednocześnie z projektu ustawy usunąć szkodliwe zapisy blokujące możliwość wykorzystywania tysięcy automatów z wtórnego

obrotu lub zajętych przez Służbę Celną, oszczędności w realizacji założonych celów w zakresie uruchomienia dużej liczby salonów gier na automatach byłyby liczone w setkach, jeśli nie w miliardach złotych.

Ad. 2.

Art. 2 projektu ustawy zmienia art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i wprowadza - po raz pierwszy w historii gier losowych w Polsce - wymóg pobierania i odprowadzania zryczałtowanego 10% podatku od jednorazowych wygranych uzyskiwanych przez graczy w kasynie gry. W ocenie autorów projektu ustawy „*zmiany wprowadzone w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych mają na celu ujednoczenie sposobu obejmowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych wygranych w grach hazardowych*”. Można się domyślać, że autorom projektu ustawy chodzi o usunięcie „przywileju” pewnej grupy podatników w zakresie opodatkowania wygranych i w konsekwencji zwiększenie bazy podatkowej. Warto w związku z tym przypomnieć, że wybór właściwego sposobu opodatkowania dochodów powinien uwzględniać specyfikę danego dochodu. To, że wygrane w kasynie gry są nieopodatkowane, nie jest niczym niezwykłym, a przede wszystkim nie ma w ogóle charakteru „przywileju” dla określonej grupy podatników. Należy w tym miejscu wskazać na specyfikę uczestnictwa w grach urządzanych w kasynach gry – nie jest to jednorazowe skreślenie kuponu i oczekiwanie na rezultat (jak w grach liczbowych, zakładach wzajemnych czy loterii pieniężnej) lecz zazwyczaj intensywna i regularna gra, w której wygrane w jednym dniu przeplatają się z przegrany w następnym, przy czym zarówno wygrane, jak i przegrane (w przeciwieństwie do innych gier) z reguły przekraczają próg 2.280 zł i dotyczą niemal wszystkich graczy w kasynie, a nie wąskiej grupy szczęśliwców, jak w totolotku. O ile w grach liczbowych, czy zakładach wzajemnych, obowiązkiem zapłaty podatku objętych jest wąska grupa kilku procent czy nawet promili graczy, o tyle w kasynie gry będą to niemal wszyscy, a na pewno wszyscy, od których zależy rentowość kasyn. Skutkiem wprowadzenia projektowanych rozwiązań nie będzie poszerzenie bazy podatkowej o kolejną grupę podatników, lecz wręcz przeciwnie, wskutek odpływu klientów do szarej strefy, nastąpi obniżenie wpływów z tytułu podatku od gier placonego przez kasyna.

Odmienne niż w innych rodzajach gier, gracze w kasynie znacznie **więcej ryzykują** (przeciętny klient kasyna inwestuje w grę co najmniej kilka tysięcy w ciągu miesiąca, podczas gry np. przeciętny gracz totolotka kilka czy kilkanaście złotych). Wiąże się to (co wynika ze statystyki i zasad prawdopodobieństwa) – z wyższymi przegrany. Obecnie przewaga statystyczna kasyna gry w grze ruletka amerykańska (z pojedynczym zerem) wynosi 2,70% ($1/37 = 1$ zero „dla kasyna” na 37 wszystkich numerów, przy wypłacie wygranych za obstawienie jednego numeru w stosunku 1:35). Czyli z każdych zagranych 100 zł gracz ma statystyczną szansę na wygraną 97,30 zł (100 zł - 2,70 zł), co przekłada się na tzw. „wypłacalność” na poziomie 97,30%. Po wprowadzeniu podatku od wygranych (pomniejszenie wygranej o 9,73 zł, czyli 10% od statystycznej wygranej 97,30 zł) efektywna wypłacalność wyniesie zaledwie 87,57 %, czyli obniży się o ok. 10%, jednak z perspektywy gracza będzie to miało skutki w postaci ponad czterokrotnego wzrostu „przewagi drugiej strony zakładu” ($12,43\% / 2,70\% = 4,6$). To, że wyłącznym beneficjentem wzrostu tej przewagi będzie Budżet Państwa, a nie kasyno, nie będzie miało dla graczy żadnego znaczenia – po prostu gra w kasynie dla zdecydowanej większości klientów straci jakikolwiek ekonomiczny sens.

Skoro wprowadzenie podatku od wygranej **ponad czterokrotnie zwiększy ryzyko przegranej** (przegrane dalej będą „przepadać” w całości, a ewentualne wygrane będą każdorazowo pomniejszane o podatek), to nie ulega wątpliwości, że odebrane to będzie przez graczy jako bardzo istotne pogorszenie ich szans w grze w kasynie. W

konsekwencji, opodatkowanie wygranych w kasynie gry (czyli efektywne zwiększenie ryzyka przegranej) nie zostanie zaakceptowane przez część graczy, i z tego właśnie powodu rozwiązanie to jest tak bardzo groźne dla branży kasyn gry, gdyż najprawdopodobniej będzie to dla kasyna najbardziej znacząca ekonomicznie grupa. A nawet jeśli opodatkowanie wygranych zostanie przez część z nich zaakceptowane, to poprzez wprowadzenie tego rozwiązania radykalnie zostanie zmniejszona ich siła nabywczą. Racjonalny ustawodawca nie powinien ignorować tego aspektu wprowadzenia nowej regulacji (nawet jeśli dotyczy on osób zamożnych), skoro jego celem (przynajmniej deklarowanym) nie jest odstręcenie istniejących oraz potencjalnych graczy od gry w kasynach, lecz uzyskanie większych, a nie mniejszych wpływów podatkowych. Co więcej, w celu ujednoczenia sposobu obejmowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych wygranych w grach hazardowych oraz uzyskania wyższych wpływów podatkowych bardziej rozsądne byłoby zrezygnowanie z podatku od wygranych we wszystkich grach hazardowych. Powszechne uczestnictwo w zagranicznych zakładach wzajemnych przez dziesiątki tysięcy polskich graczy wynika m. in. z nadmiernego opodatkowania nie tylko rodzimych bukmacherów, ale także z opodatkowania wygranych przekraczających określony próg.

Dlatego nieuwzględnienie w Ocenie Skutków Regulacji możliwych skutków oddziaływania tego rozwiązania, w szczególności prawdopodobnego zachwiania ekonomicznej stabilności podmiotów prowadzących kasyna gry uniemożliwia rzetelną ocenę wpływu projektowanych regulacji na takie podmioty, co stoi w sprzeczności z *Wytycznymi do przeprowadzania oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych zgodnie z § 24 ust. 3 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów*. Postępowanie takie budzi zasadnicze wątpliwości także z punktu konstytucyjnie chronionych wartości, w szczególności zapewnienia stanowionemu prawu roli gwarancyjnej wobec praw i wolności obywatelskich, polegającej na nieprzewidywaniu i niewprowadzaniu dla obywateli dolegliwości większych, niż to jest niezbędne dla osiągnięcia założonego w danym akcie prawnym celu (zasada adekwatności – „proporcjonalności” środków do celów). W tym przypadku ustawodawca w imię „ujednoczenia” zasad opodatkowania pewnej grupy obywateli podejmuje ryzyko wyeliminowania z rynku podmiotów prowadzących kasyna gry. Trudno o bardziej jaskrawy przykład naruszenia zasady adekwatności środków do celów.

Jednak wady proponowanego przepisu nie ograniczają się tylko do drastycznego pogorszenia opłacalności gry w kasynie dla klientów, i w konsekwencji, odpływu graczy do szarej strefy i zamknięcia trudnej od oszacowania liczby kasyn. Autorzy projektu zupełnie nie wzięli pod uwagę okoliczności, że nałożenie na podmioty prowadzące kasyna gry obowiązku płatnika podatku od wygranej (tj. obowiązku poboru i odprowadzenia podatku do urzędu skarbowego) dotyczy sytuacji zupełnie niewłaściwej dla tego typu rozwiązań.

Co do zasady bowiem, ustawodawca obarcza obowiązkami płatnika te podmioty, które mają odpowiednie warunki do ich wykonania: są one albo sporadycznie (np. pobór podatku przez notariusza), albo występują w stosunku do podporządkowanej i określonej grupy podatników (zakłady pracy w odniesieniu do swoich pracowników). Nałożenie obowiązku płatnika na podmiot prowadzący kasyno gry, dokonujący *ad hoc* od kilkuset do kilku tysięcy wypłat dziennie, w trakcie prowadzenia skomplikowanych operacji - doprowadzi nieuchronnie do paraliżu przebiegu gry. Będzie tak dlatego, że podmiot prowadzący kasyno gry, jako płatnik zryczałtowanego podatku od gier ponosić będzie odpowiedzialność całym swoim majątkiem za nieprawidłowo wykonany obowiązek poboru podatku (por. art. 30 § 1 O.p.), nie jest to więc jakaś zwykła, techniczna czynność, lecz zestaw restrykcyjnie przestrzeganych procedur. Z kolei zapewnienie odpowiednich warunków dla poboru podatku będzie musiało mieć

wpływ na sposób urządzania gier, np. będzie wymagało wprowadzenia ograniczeń w sposobie gry, co będzie przysłowiowym gwoździem do trumny dla operatorów.

Dlatego pomysł ten, proponowany bez żadnej analizy jego możliwych skutków, i niestosowany nigdzie na świecie (nawet w USA, gdzie wygrane w kasynach gry są opodatkowane, obowiązek podatkowy realizowany jest w ramach samoopodatkowania się przez podatnika w zeznaniu rocznym z możliwością odliczenia przegranych, co w praktyce oznacza, że tego podatku ogromna grupa graczy w ogóle nie musi płacić) należy uznać za nieprzemyślany. Mając na uwadze, że kasyna gry opodatkowane są najwyższą stawką podatku od gier (50%), nawet niewielki odpływ graczy (oczywiście do szarej strefy), wynikający z efektywnego obniżenia opłacalności gry w kasynach oraz biurokratycznych i skomplikowanych obowiązków związanych z poborem podatku od wygranych spowoduje zachwianie podstaw finansowych firm prowadzących już teraz kasyna gry na minimalnej marży, należy proponowane rozwiązanie uznać za szkodliwe, ale przede wszystkim – nieuczciwe. Niedopuszczalne jest bowiem w państwie prawa wprowadzanie niesprawdzonych nigdzie rozwiązań, bez najmniejszej próby oszacowania zasięgu ich negatywnego wpływu na podmioty dotknięte tą regulacją czy chociażby okresu dostosowawczego.

Podsumowując więc podstawowy zarzut przeciwko opodatkowaniu wygranych w kasynie gry należy podnieść przede wszystkim nieprzewidywalności jego skutków, włącznie z realnym ryzykiem wyeliminowania z rynku znacznej części lub wszystkich legalnie działających kasyn gry i w konsekwencji – stworzenie (po raz kolejny) sprzyjających warunków do rozwoju nielegalnego hazardu.

Dlatego Spółka wnosi o zaniechanie wprowadzenia tego rozwiązania, albo przynajmniej zawieszenia jego wejście w życie do końca udzielonych podmiotom działającym na rynku koncesji na prowadzenie kasyn gry, tak by możliwe było zamortyzowanie przynajmniej części poniesionych nakładów związanych z działalnością obliczoną przeciw na co najmniej okres udzielonej koncesji. Takie swoiste *vacatio legis* dla podmiotów prowadzących obecnie kasyna gry miałoby także praktyczne znaczenie dla Budżetu Państwa, gdyż brak legalnej oferty dla graczy do czasu zanim zostaną uruchomione państwowe salony gier na automatach (czyli przez okres co najmniej 2 lat, zgodnie z deklaracjami autorów projektu ustawy) po raz kolejny „utuczy” szarą strefę.

Ad. 3.

Projekt ustawy wprowadza do ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych nowy art. 15bb w brzmieniu następującym: *Podmiot urządzający gry hazardowe na podstawie koncesji na prowadzenie kasyna gry jest obowiązany przeprowadzać wszystkie transakcje wynikające z gier urządzanych w kasynie gry za pośrednictwem rachunku płatniczego lub instrumentu płatniczego, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916 oraz z 2015 r. 1764, 1830 i 1893). Zgodnie z treścią uzasadnienia, celem tego zapisu jest „zapewnienie kontroli legalności środków pieniężnych”.*

W ocenie Spółki projektowane rozwiązanie jest kolejnym (obok opodatkowania wygranych) rewolucyjnym i niespotykanym w żadnym stacjonarnym kasynie gry rozwiązaniem, wprowadzanym bez najmniejszej nawet próby oceny jego wykonalności czy skutków dla podmiotów, których dotyczy.

Ani w ocenie skutków regulacji, ani w uzasadnieniu projektu ustawy nie ma żadnych informacji, dlaczego w

Cu

kasynach gry istnieje szczególna potrzeba zapewnienie kontroli legalności środków pieniężnych, skoro obecnie, stosownie do treści art. 2 pkt 1 lit. i) w zw. z art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu („ustawa GILF”), podmiot prowadzący kasyno gry – jako instytucja obowiązana - rejestruje wszystkie transakcje zakupu lub sprzedaży żetonów o wartości stanowiącej co najmniej równowartość 1.000 euro, a także raportuje wszystkie transakcje podejrzane bez względu na ich wartość.

Istnieją więc skuteczne przepisy dotyczące kontroli legalności środków pieniężnych w kasynach gry, które bezpośrednio odnoszą się do kasyn gry poprzez 15-krotne obniżenie „normalnej” wartości progowej w zakresie rejestracji transakcji w kasynach (standardowo jest to próg 15.000 euro), a w przypadku tzw. środków bezpieczeństwa finansowego w postaci identyfikacji i weryfikacji tożsamości klientów kasyn – całkowicie niezależną obowiązki w tym zakresie od wartości zakupionych żetonów. Dowodem na skuteczność istniejących w tym zakresie rozwiązań jest liczba 9082 zarejestrowanych i przesłanych do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej transakcji w kasynach gry w 2015 r. przez Spółkę.

Zdaniem Spółki zapis ten utrudni albo wręcz uniemożliwi operacyjną działalność kasyn gry (z niewyjaśnionych względów proponowane rozwiązanie nie obejmuje państwowych salonów gier), a także, że – **wedle naszej wiedzy - nie jest stosowane w żadnym stacjonarnym kasynie na świecie.** Konieczność zmuszenia klientów oraz kasyna do przeprowadzania „wszystkich transakcji” przelewem bankowym czy kartą kredytową nie zostało poddane jakiegokolwiek analizie wykonalności, np. w zakresie ewentualnej współodpowiedzialności banku za konsekwencje błędów czy braku dostępności usługi.

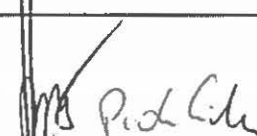
Biorąc pod uwagę powyższe, Spółka uważa, iż projektowany art. 15bb ustawy hazardowej narusza – wynikającą z przytoczonej wcześniej zasady państwa prawnego określonej w art. 2 Konstytucji RP zasadę proporcjonalności rozumianą jako nakaz użycia przez organy państwowe jedynie takich środków, które są niezbędne dla osiągnięcia konkretnego celu. W tym przypadku organ państwowy, w celu zapewnienia kontroli legalności środków pieniężnych w kasynie gry zamierza całkowicie zabronić korzystania z gotówki w kasynach gry; nie sposób uznać, by taki zakaz był rzeczywiście niezbędny dla deklarowanego celu - ustawodawca nie wskazał bowiem jakiegokolwiek przykładu braku skuteczności obecnie obowiązujących przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy w kasynach gry.

Dlatego projektowana regulacja narusza prawo operatorów kasyn do prowadzenia działalności w przewidywalnych i możliwych do spełnienia warunkach, godzi w ich stabilność ekonomiczną, stąd wnioskujemy o zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy w ten sposób, by usunąć z niego zapis wprowadzający do ustawy hazardowej art. 15bb.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY	
1	Odpis z KRS
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych²² zgłoszenia dokonanego dnia

Ci
[Signature]

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Tomasz Szakiel Piotr Cichocki	29.06.2016 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
		(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

RPU/69149/2016 N
Data: 2016-05-30

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE-ZMIANY-DANYCH*

USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

OGÓLNOPOLSKI ZWIĄZEK PRACODAWCÓW BRANŻY ROZRYWKOWEJ

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

UL. ZŁOTA 61/100, 00-819 WARSZAWA

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

ADRES DO KORESPONDENCJI: UL. ZŁOTA 61/100, 00-819 WARSZAWA
ADRES E-MAIL: BIURO@OZPBR.PL

MINISTERSTWO FINANSÓW
BIURO PODAWCZE

Wpl.

2016-05-30

Dep.

zał.

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	OKTAWIA BUDNIK	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY

Do jednego z najistotniejszych zadań Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Branży Rozrywkowej jest szerzenie wiedzy i informacji prawnej związanej z wszelkimi regulacjami dotyczącymi działalności rozrywkowej. Zgodnie z postanowieniami statutu Stowarzyszenie bada rynek gier hazardowych i rozrywkowych w Polsce, w tym popyt i podaż na tego rodzaju usługi i produkty, zbiera informacje dotyczące tegoż rynku, jak również dokonuje analiz prawnych i ekonomicznych w tym zakresie. W związku z czym Stowarzyszenie zobligowane jest to nieustannego i bieżącego monitorowania sytuacji prawnej związanej z działalnością rozrywkową – w szczególności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Z informacji zawierającej intencję projektodawcy i założenia do złożonego projektu zmiany ustawy o grach hazardowych i innych ustaw, wynika, że planowane działania legislacyjne mają na celu daleko idącą zmianę zasad prowadzenia działalności rozrywkowej w Polsce. Mowa jest o rozszerzeniu kontroli państwowej w odniesieniu do tej działalności, wdrożeniu nowych mechanizmów, obostrzeniu aktualnie obowiązujących przepisów prawa, czy też nawet zmianie modelu regulacji rynku gier, opartej przede wszystkim na rozszerzeniu zakresu dopuszczalnej działalności w zakresie gier hazardowych.

Powyższe powoduje, że zakładane przez Ministerstwo Finansów zmiany ustaw znacząco zmodyfikują zasady prowadzenia działalności w zakresie branży rozrywkowej. Dlatego też Stowarzyszenie ze względu na swoje cele statutowe ma w pełni uzasadniony interes, aby zgłosić swoje zainteresowanie nad złożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw.

W kontekście planowanych przez projektodawcę zmian jedną z istotniejszych modyfikacji postulowanych przez Stowarzyszenie jest odejście od wizji monopolistycznej działalności Państwa w zakresie gier na automatach poza kasynami gry. Stowarzyszenie postuluje więc o umożliwienie prowadzenia w tym zakresie działalności w ośrodkach gier przez podmioty prywatne tzn. spółki prawa handlowego niebędące spółkami Skarbu Państwa. W celu sprawowania przez Państwo nadzoru nad wykonywaniem takiej działalności sugeruje się zastosowanie ograniczeń analogicznych jak te stosowane w ustawie reglamentującej sprzedaż napojów alkoholowych w punktach ich sprzedaży np. precyzując możliwość urządzania gier na automatach tylko w określonych miejscach (kluby, puby).

Ponadto, w ramach środków kontroli, należałoby rozważyć wprowadzenie procesu rejestracji automatów do gier i innych urządzeń dokonywanych przez wyspecjalizowane jednostki badające.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1 INFORMACJA ODPOWIADAJĄCA ODPISOWI AKTUALNEMU Z REJESTRU STOWARZYSZEN KRS

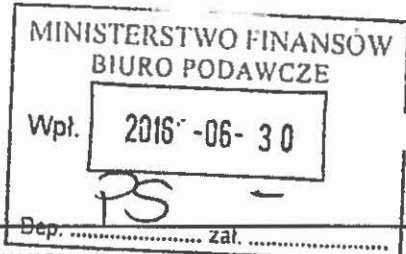
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
 zgłoszenia dokonanego dnia
 (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
MARTA LESAK - wiceprezes związku	30 MAJA 2016 R.	WICEPREZES ZWIĄZKU <i>Marta Lesak</i>

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia _____
 (podpis)

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM -ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

ustawy z dnia 23 maja 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
Bingo Centrum Sp. z o.o.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**
ul. Ordoña 7, 40-164 Katowice

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
adres do korespondencji: j.w., adres e-mail: bingozentrum@katowice.supermedia.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Ireneusz Prejs	
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W związku z udostępnieniem w Biuletynie Informacji Publicznej RCL projektu z dnia 23 maja 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw (dalej: „projekt ustawy”), w imieniu Bingo Centrum Sp. z o.o. (dalej: „Spółka”) - stosownie do art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa przedstawiamy swoje stanowisko.

Spółka będzie zabiegać o uchylenie art. 2 projektu ustawy wprowadzającego zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadzającego zryczałtowane opodatkowanie wygranych w kasynach gry oraz zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy polegającą na usunięciu zapisu wprowadzającego do ustawy hazardowej art. 15bb.

W ocenie Spółki, art. 2 projektu ustawy, który zmienia art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i wprowadza wymóg pobierania i odprowadzania zryczałtowanego 10% podatku od jednorazowych wygranych uzyskiwanych przez graczy w kasynie gry spowoduje masowy odpływ graczy z kasyn, gdyż jego skutkiem będzie drastyczne zmniejszenie szans na wygraną.

Wynika to ze specyfiki uczestnictwa w grach urządzanych w kasynach gry – jest to intensywna i regularna gra, w której wygrane naprzemiennie przeplatają się z przegranymi, przy czym zarówno wygrane, jak i przegrane (w przeciwieństwie do innych rodzajów gier) z reguły przekraczają próg 2.280 zł i dotyczą niemal wszystkich graczy w kasynie, a nie znikomego procenta graczy, jak w

totalotku czy zakładach wzajemnych. Skutkiem wprowadzenia projektowanych rozwiązań nie będzie poszerzenie bazy podatkowej o kolejną grupę podatników, lecz wręcz przeciwnie, wskutek odpływu klientów do szarej strefy, nastąpi zdecydowane obniżenie wpływów z tytułu podatku od gier placonego przez kasyna.

Dlatego wprowadzenie podatku od wygranej, które kilkakrotnie zwiększy ryzyko przegranej odebrane będzie przez graczy jako bardzo istotne pogorszenie ich szans w grze w kasynie. Bez rzetelnego oszacowania skutków projektowanych rozwiązań (brak w Ocenie Skutków Regulacji możliwych skutków oddziaływania tego przepisu, w szczególności prawdopodobnego zachwiania ekonomicznej stabilności podmiotów prowadzących kasyna gry) uniemożliwia rzetelną ocenę wpływu projektowanych regulacji na podmioty prowadzące kasyna gry.

Negatywne skutki proponowanego przepisu nie ograniczają się tylko do drastycznego pogorszenia opłacalności gry w kasynie dla klientów, i w konsekwencji, odpływu graczy do szarej strefy i zamknięcia trudnej od oszacowania liczby kasyn. Autorzy projektu nie dokonali oceny wykonalności obowiązku pobierania w kasynie podatku od wygranych, w szczególności w kontekście odpowiedzialności płatnika zryczałtowanego podatku od gier za nieprawidłowo wykonany obowiązek poboru podatku (art. 30 § 1 O.p.).

Dlatego pomysł ten, proponowany bez analizy jego możliwych skutków, i niestosowany w takim kształcie nigdzie na świecie należy uznać za nieodpowiedzialny. Jedynie na marginesie należy zauważyć, że z takich samych przyczyn jak dla kasyn, skutki tego przepisu będą równie zabójcze dla państwowych salonów gier na automatach.

W związku z powyższym, Spółka wnosi o zaniechanie wprowadzenia tego rozwiązania.

Projekt ustawy wprowadza ponadto do ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych nowy art. 15bb zgodnie z którym: *Podmiot zarządzający gry hazardowe na podstawie koncesji na prowadzenie kasyna gry jest obowiązany przeprowadzać wszystkie transakcje wynikające z gier zarządzanych w kasynie gry za pośrednictwem rachunku płatniczego lub instrumentu płatniczego, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916 oraz z 2015 r. 1764, 1830 i 1893). Zgodnie z treścią uzasadnienia, celem tego zapisu jest „zapewnienie kontroli legalności środków pieniężnych”.*

W ocenie Spółki projektowane rozwiązanie jest zbędne z punktu widzenia deklarowanego celu, oraz szkodliwe, gdyż dezorganizuje proces gry w kasynie.

Stosownie do treści art. 2 pkt 1 lit. i) w zw. z art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, podmiot prowadzący kasyno gry – jako instytucja obowiązana - rejestruje wszystkie transakcje zakupu lub sprzedaży żetonów o wartości stanowiącej co najmniej równowartość 1.000 euro, a także raportuje wszystkie transakcje podejrzane bez względu na ich wartość.

Istnieją więc skuteczne przepisy dotyczące kontroli legalności środków pieniężnych w kasynach gry, które bezpośrednio odnoszą się do kasyn gry poprzez 15-krotne obniżenie „normalnej” wartości

progowej w zakresie rejestracji transakcji w kasynach (standardowo jest to próg 15.000 euro), a w przypadku tzw. środków bezpieczeństwa finansowego w postaci identyfikacji i weryfikacji tożsamości klientów kasyn – całkowicie uniezależniają obowiązki w tym zakresie od wartości zakupionych żetonów. Kasyna przesyłają co miesiąc informacje o setkach zarejestrowanych transakcji. Zdaniem Spółki zapis ten uniemożliwi operacyjną działalność kasyn gry. Przymuszenie klientów oraz kasyna do przeprowadzania „wszystkich transakcji” przelewem bankowym czy kartą kredytową nie zostało poddane jakiegokolwiek analizie wykonalności, w szczególności w zakresie współodpowiedzialności banku za konsekwencje błędów czy braku dostępności czy chociażby terminu realizacji usługi (czy na wykonanie przelewu trzeba będzie czekać do następnego dnia roboczego?).

Dlatego Spółka stoi na stanowisku, że projektowana regulacja narusza jej prawo do prowadzenia działalności w przewidywalnych i możliwych do spełnienia warunkach, przez co godzi w jej stabilność ekonomiczną, stąd wnioskujemy o zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy w ten sposób, by usunąć z niego zapis wprowadzający do ustawy hazardowej art. 15bb.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	PREZES Zarządu
Ireneusz Prejs	29.06.2016 r.	Ireneusz Prejs
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, treść:

- Zgłoszenie zmiany danych* skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6

ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

Ustawa o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM**1. Nazwa**

European Gaming and Betting Association (EGBA)

2. Adres siedzibyEuropean Gaming and Betting Association
50, Rue Gray
1040 Bruksela, Belgia**3. Adres do korespondencji i adres e-mail**European Gaming and Betting Association
50, Rue Gray
1040 Bruksela, Belgia
egba@egba.eu**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Maarten Haijer Sekretarz Generalny	
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W imieniu Europejskiego Stowarzyszenia Gier i Zakładów Wzajemnych (EGBA), podmiotu reprezentującego największych operatorów z sektora gier online licencjonowanych na terenie Unii Europejskiej (UE), chciałbym przekazać wstępne uwagi dotyczące projektu Ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw, przygotowanego przez Ministerstwo Finansów. Będziemy wdzięczni za ich rozpatrzenie i wierzymy, że w toku konsultacji międzyresortowych uda się Państwu wypracować rozwiązania, które skutecznie przyczynią się do osiągnięcia celów przyświecających przedstawionemu projektowi.

Pragniemy również wyrazić chęć przekazania naszych komentarzy do finalnej wersji projektu.

1. System opodatkowania

Przedstawiony projekt nie przewiduje zmian w zakresie obowiązującego obecnie podatku obrotowego od zakładów bukmacherskich. Ponadto identyczny podatek miałby zostać nałożony na grę w pokera. Pragniemy zwrócić uwagę, że obecnie obowiązująca stawka podatku obrotowego na poziomie 12% należy do najwyższych w Europie, a dodatkowo jej ciężar ponoszony jest przez użytkowników, a nie operatorów. Fakt iż przedstawiony projekt nie zawiera zmian w kwestii opodatkowania zakładów sportowych jest jednym z głównych powodów, dla których projekt ten nie będzie w stanie osiągnąć zamierzonych celów, w tym zmniejszenia udziału starej strefy w rynku, przekierowania klientów do uregulowanej oferty oraz zwiększenia wpływów do budżetu państwa.

Przykłady innych państw UE dowodzą, że najwyższe wpływy z podatków do budżetu państwa osiągane są przy zastosowaniu jednolitego podatku od przychodu od wszystkich produktów online (tak zwany podatek GGR: Gross Gaming Revenue - suma środków wpłaconych przez uczestników gier pomniejszona o wypłaty wygranych). Taki system opodatkowania przynosi największe korzyści finansowe zarówno dla budżetu państwa, jak i

użytkowników, którzy w Polsce ponoszą ciężar podatku obrotowego bez względu na wynik postawionego zakładu.

Wprowadzenie w Polsce podatku od GGR pozwoliłoby, wzorem takich krajów jak Dania czy Wielka Brytania, w niedługim czasie znacznie zmniejszyć szarą strefę i skierować polskich klientów do regulowanej oferty. Sukces legislacyjny wymienionych krajów oparty jest na rozsądnym opodatkowaniu oraz szerokim katalogu dozwolonych produktów online.

W Danii już w rok po wprowadzeniu podatku od GGR odnotowano zmniejszenie się szarej strefy z 86% do 26%, a dziś kształtuje się ona na poziomie 5-10%. Tylko w 2015 roku wpływy do budżetu z tytułu podatku odprowadzonego przez operatorów online wyniosły tam 389 mln złotych. Należy jednak zauważyć, iż duński regulator objął podatkiem od GGR nie tylko zakłady wzajemne i pokera, ale również inne produkty – gry online, bingo czy wyścigi konne. Jest to jeden z kluczowych warunków uszczelnienia systemu podatkowego, bez którego powtórzenie w Polsce sukcesu legislacyjnego Danii nie będzie możliwe.

System duński, którego kluczowymi elementami są opodatkowanie GGR oraz szeroki wachlarz dostępnych produktów uchodzi za modelowy, a jego rozwiązania kopiowane są przez kolejne państwa Unii Europejskiej. System podobny do duńskiego wprowadziła już Wielka Brytania i Włochy, a w najbliższym czasie ma on zostać przyjęty również w Szwecji i Holandii. Warto również wspomnieć, że ustawa hazardowa, która w ostatnich tygodniach została podpisana przez Prezydenta Republiki Czeskiej, również czerpie inspirację z modelu duńskiego.

2. Katalog dostępnych produktów

Przedstawiony projekt nie uwzględnił regulacji kompletnej gamy produktów. Tymczasem, jak wspomniano powyżej, przykłady innych państw UE dowodzą, że jedynie regulacja szerokiego wachlarza produktów i objęcie ich atrakcyjną dla użytkowników stawką podatkową stanowią kluczowe czynniki które pozwolą skutecznie osiągnąć cele opublikowanego projektu.

EGBA popiera regulację hazardu online opartą o szeroki katalog dozwolonych produktów. Jest to jedyne rozwiązanie, które stanowi skuteczną metodę przekierowywania konsumentów do uregulowanej oferty, a tym samym walki z szarą strefą.

Ponadto, na bazie doświadczeń krajów europejskich wiemy, iż systemy oparte o monopole państwa nie są skuteczne jako narzędzie w walce z szarą strefą. Dla przykładu Dania odeszła od systemu monopolistycznego gdy uregulowała rynek umożliwiając operatorom oferowanie pełnej gamy produktów. Jak wspomniano wcześniej, model duński okazał się być wielce skuteczny w walce z szarą strefą.

Dodatkowo, Szwecja i Holandia odchodzą obecnie od systemu monopolistycznego. W Wielkiej Brytanii system ten nigdy nie obowiązywał, a wieloletnie doświadczenie pokazało, iż regulacja i dopuszczenie prywatnych operatorów do rynku brytyjskiego było najlepszym rozwiązaniem.

Z informacji i raportów firm badawczych oraz wybranych publikacji Ministerstwa Finansów wynika, że ok. 90% polskich użytkowników korzysta z oferty operatorów licencjonowanych poza granicami kraju. Obowiązująca dziś Ustawa o grach hazardowych reguluje jedynie zakłady sportowe online, nie uwzględniając innych produktów z szerokiego katalogu gier online oraz pokera.

Ponadto gracze często pragną korzystać z więcej niż jednego produktu hazardowego, dla przykładu zakładów bukmacherskich oraz pokera czy innych gier. Dlatego też ograniczenia w dostępie do pewnych produktów zachęcają konsumentów do korzystania z usług oferowanych przez operatorów nalicencjonowanych, którzy w przeciwieństwie do podmiotów posiadających jedynie licencję na oferowanie zakładów bukmacherskich, oferują pełną gamę produktów.

Dowodzi to, że w przypadku braku zmian w systemie opodatkowania gier hazardowych i braku możliwości otrzymania licencji na wszystkie typowe produkty hazardowe online, nie dojdzie do powtórzenia w Polsce duńskiego sukcesu związanego z eliminacją szarej strefy.

3. Możliwość legalnego reklamowania się przez bukmacherów

Przedstawiony projekt nie zawiera propozycji zmian w odniesieniu do możliwości legalnego reklamowania się przez bukmacherów. Brak zmian w tym kontekście wiązałby się, przede wszystkim, z negatywnymi skutkami dla polskich konsumentów oraz polskiego sportu.

Wprowadzenie w Polsce odpowiedzialnie prowadzonych kampanii reklamowych stanowiłoby narzędzie ochrony konsumentów, którzy zostaliby zachęceni do korzystania z uregulowanej oferty licencjonowanych operatorów spełniających najwyższe standardy bezpieczeństwa. Dlatego też, działalność reklamowa i promocja w rozsądnym zakresie, odbywające się w kontrolowanym i uregulowanym otoczeniu prawnym, uwzględniającym ochronę nieletnich oraz inne normy stosowane w państwach UE takich jak Wielka Brytania, byłaby z korzyścią dla polskich konsumentów.

EGBA popiera również działania dające do umożliwienia operatorom gier hazardowych online wspierania

polskiego sportu. Operatorzy zrzeszeni w naszym stowarzyszeniu z sukcesem wspierali polskie związki i kluby sportowe będąc sponsorem głównym 1. Ligi piłki nożnej czy tak utytułowanych klubów jak KKS Lech Poznań czy Wisła Kraków. Jeszcze w 2009 roku przekazywali oni blisko 40 milionów złotych na finansowanie krajowego sportu. EGBA jest zdania, iż zmiany w omawianym zakresie przyczyniłyby się do znacznej poprawy stanu finansowego polskiego sportu.

4. Blokady IP i płatności

EGBA nie popiera wprowadzania blokad stron internetowych i transakcji jako jedynej metody mającej na celu eliminację tzw. szarej strefy. Rozwiązanie polegające na blokowaniu dostępu do stron internetowych firm oferujących produkty hazardowe online, które nie posiadają polskiej licencji, może być skuteczne wyłącznie w roli środka pomocniczego, który uzupełnia odpowiednie uregulowania prawne. Przykładem właściwego wykorzystania tej metody jest Dania gdzie po wprowadzeniu odpowiednich uregulowań prawnych udział szarej strefy w rynku zmalał do poziomu zaledwie 5-10%.

Sukces Danii wynika przede wszystkim z rozsądnego opodatkowania oraz dostępności do wszystkich typowych produktów hazardowych online. Dzięki temu, licencjonowani operatorzy online mogą oferować je na warunkach zniechęcających konsumentów do korzystania z nielicencjonowanej oferty.

W tym miejscu warto dodać, że w odpowiedzi na tezy Komisji Europejskiej zawarte w Zielonej Księdze dotyczącej gier hazardowych oferowanych w Internecie, Europejskie Stowarzyszenie Dostawców Internetowych EuroISPA zakwestionowało skuteczność środków mających na celu blokowanie dostępu do stron internetowych. Dodatkowo, skuteczność systemów blokujących została poddana w wątpliwość przez Komisję Europejską, a także same władze duńskie.

W odniesieniu do blokowania płatności, przykłady innych krajów UE i Europejskiego Obszaru Gospodarczego pokazują, że metody te są mało skuteczne. Dla przykładu, blokowanie płatności zostało wprowadzone w 2010 r. w Norwegii. Po przeprowadzeniu kompleksowego przeglądu dwa lata później Dyrektor Generalny organu nadzorującego gry hazardowe w Norwegii stwierdził, iż „blokowanie środków płatności okazało się jedynie częściowo skuteczne. Jeśli gracz naprawdę chce grać za granicą, to istnieją sposoby obejścia systemu blokującego poprzez rozwiązania oferowane przez osoby trzecie”.

EGBA chce również zwrócić uwagę, iż operatorzy działający na przyszłym uregulowanym rynku polskim powinni mieć możliwość oferowania graczom dostępu do wszystkich metod płatności dozwolonych na mocy prawodawstwa UE, w tym kart kredytowych/debetowych, w celu wzmocnienia pozycji rynku uregulowanego względem operatorów działających w szarej strefie.

5. Okres przejściowy

Proponowane zmiany nie przewidują również okresu przejściowego, którego wprowadzenie skuteczniej wpłynęłoby na osiągnięcie celów wyznaczonych w przedstawionym projekcie.

Dlatego też, EGBA rekomenduje ustanowienie systemu przejściowego dotyczącego hazardu internetowego i umożliwienie wydawania licencji przejściowych operatorom licencjonowanym w innych krajach UE. Na ich podstawie, już z dniem wydania takiej licencji, operator byłby zobowiązany do odprowadzania podatku GGR od wszystkich oferowanych produktów. Rozwiązanie to pozwoliłoby nie tylko na weryfikację, którzy operatorzy mają zamiar działać w ramach uregulowanej oferty, ale przede wszystkim zagwarantowałoby wzrost wpływów do budżetu od pierwszego dnia obowiązywania nowego prawa hazardowego i znacząco wsparłoby proces przekierowywania konsumentów do licencjonowanej oferty.

W całej Europie, w następstwie reform prawa i regulacji hazardu online, operatorzy internetowych gier hazardowych potrzebowali czasu na uzyskanie krajowych licencji. Przykładem państwa, które zastosowało takie rozwiązanie jest Wielka Brytania, która w 2014 r. przeprowadziła nowelizację prawa hazardowego. W jej wyniku, operatorzy gier online funkcjonujący na podstawie licencji wydanych w UE (i kilku innych wybranych państwach) otrzymali możliwość uzyskania licencji przejściowej. W tym celu operatorzy zobligowani byli do:

- Przedstawienia kopii licencji na świadczenie usług w zakresie hazardu internetowego wydanej w co najmniej jednym państwie UE;
- Zapłacenia obowiązującego w Wielkiej Brytanii podatku od GGR w wysokości 15% na wszystkie produkty z dniem otrzymania licencji przejściowej;
- Uiszczenia opłaty licencyjnej.

Zastosowanie okresu przejściowego przyniosło znaczące korzyści budżetowi państwa brytyjskiego poprzez natychmiastowe zapewnienie wpływów z podatku od hazardu. Rozwiązanie to pozwoliło również określić, którzy z dostawców usług hazardowych online zamierzają rozpocząć działalność na podstawie licencji wydanej w Wielkiej Brytanii, a także przekierować użytkowników do uregulowanej oferty.

6. Zgodność projektu z prawem krajowym i prawem UE

Po dokonaniu wstępnej analizy, EGBA pragnie zwrócić uwagę na liczne problemy związane z zaprezentowanym projektem, łącznie z tymi, które wiążą się z omawianymi powyżej zagadnieniami. Jak wspomniano wcześniej,

EGBA pragnie przeprowadzić pełną analizę ostatecznej wersji projektu, aby przyczynić się do zapewnienia, iż nowa ustawa będzie w stanie osiągnąć jej założone cele, w tym przekierowanie maksymalnej liczby graczy do uregulowanej oferty. Zdaniem EGBA, projekt w jego obecnym kształcie nie będzie w stanie osiągnąć zamierzonych celów.

Pragniemy również zauważyć, iż zgodnie z komunikatem wydanym przez Ministerstwo Finansów planowane zmiany w prawie hazardowym zostaną notyfikowane Komisji Europejskiej zgodnie z obowiązującymi procedurami. Mając na uwadze fakt, iż obecnie obowiązująca Ustawa hazardowa nie została prawidłowo notyfikowana, a niektóre z jej zapisów stoją w sprzeczności z prawem UE, EGBA pragnie podkreślić iż zmiany dotyczące prawa hazardowego w Polsce powinny być zgodne z prawodawstwem UE. Po wstępnej analizie EGBA pragnie również zwrócić uwagę na problemy związane ze zgodnością przedstawionego projektu z prawodawstwem UE, wiążące się z głównie z omawianymi wyżej zagadnieniami.

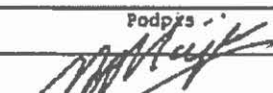
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Certyfikat rejestracyjny EGBA. Numer rejestracyjny: 0872 621.896 Należy pamiętać, że EGBA nie jest polską firmą/organizacją, a więc nie posiada KRS. Dodatkowo EGBA nie jest zarejestrowana jako polska organizacja lobbingowa
2	Statut EGBA wraz z tłumaczeniem przysięgłym
3	Uchwała powołująca sekretarza generalnego stowarzyszenia wraz z tłumaczeniem przysięgłym
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia**

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Maarten Haljer	01.07.2016	

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

Pouczenia:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

Ustawa o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa

The Remote Gambling Association Limited (RGA)

2. Adres siedziby

31 Southampton Row,
Londyn, WC1B 5HJ
Wielka Brytania

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

31 Southampton Row,
Londyn, WC1B 5HJ
Wielka Brytania
chawkswood@rga.eu.com**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Clive Hawkswood Przewodniczący	
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**System opodatkowania**

Projekt ustawy nie wprowadza zmian w zakresie podstawy opodatkowania i stawek podatkowych dla zakładów wzajemnych. Z naszych doświadczeń wynika, że produkt ten stanowi największą część całego rynku gier hazardowych online i jego właściwa regulacja może przynieść najwięcej korzyści dla budżetu państwa. Przykład innych państw UE wykazuje, że korzystne dla użytkowników opodatkowanie i zapewnienie im legalnego dostępu do gier online, pozwala na uszczelnienie rynku i zminimalizowanie szarej strefy. W konsekwencji zwiększają się nie tylko przychody z podatków, ale także poziom kontroli nad podmiotami działającymi na rynku oraz ochrony graczy przed negatywnymi skutkami hazardu.

Doświadczenia innych państw dowodzą, że odejście od podatku obrotowego na rzecz podatku od przychodów z gier brutto (GGR - Gross Gaming Revenue), umożliwia licencjonowanym operatorom zaproponowanie atrakcyjniejszej oferty dla użytkowników, a tym samym zachęca ich do korzystania z oferty opartej na krajowych pozwoleniach i regulacjach, co stanowi główny cel polskich władz.

Katalog dostępnych produktów

Projekt ustawy nie modyfikuje w znaczący sposób gamy produktów hazardowych oferowanych online. RGA rekomenduje legalizację oraz objęcie podatkiem GGR wszystkich standardowych produktów (w tym pokera oraz innych gier). Jest to jeden z kluczowych warunków uszczelnienia systemu podatkowego, bez którego powtórzenie w Polsce sukcesu legislacyjnego Danii nie będzie możliwe. Chcielibyśmy zaprezentować Państwu również rozwiązania stosowane w innych państwach i wpływ z podatków generowane dzięki właściwej konstrukcji przepisów regulujących branżę. Hiszpania,

którą można uznać za rynek porównywalny do polskiego, wprowadziła skutecznie działający reżim prawny w tym zakresie, dzięki czemu skłoniła licznych operatorów zagranicznych do pozyskania krajowej licencji (podatek na poziomie 25% od GGR).

W 2015 r. do budżetu Hiszpanii wpłynęły następujące kwoty z tytułu odprowadzanych podatków:

- Zakłady wzajemne: 174,4 mln EUR (55%)
- Kasyno i inne gry online: 67,7 mln EUR
- Poker: 60 mln EUR
- Inne produkty: 17,4 mln EUR
- Razem: 319,5 mln EUR

Blokady

Projekt ustanawia stosowanie blokad stron internetowych oraz płatności dokonywanych na rzecz operatorów nieposiadających polskiej licencji jako główny sposób na uszczelnienie rynku i zwiększenie wpływów do budżetu Państwa. W uzasadnieniu do Projektu czytamy również, że narzędzia te są z powodzeniem stosowane w innych państwach Unii Europejskiej. Należy jednak podkreślić, że blokowanie stron internetowych może być skuteczne wyłącznie w charakterze środka pomocniczego, który uzupełnia odpowiednie uregulowania prawne, skłaniające użytkowników do wyboru krajowej oferty, takie jak rozsądne opodatkowanie oraz szeroka gama dostępnych produktów.

Podsumowanie

Doświadczenia europejskie wykazują, że reżimy prawne przewidujące skuteczne opodatkowanie oraz szeroka gama produktów pozwalają na osiągnięcie następujących korzyści:

- a. osiągnięcie wyższego poziomu skanalizowania graczy, tj. skierowania ich do uregulowanej w kraju oferty
- b. osiągnięcie wyższych standardów w zakresie odpowiedzialnej gry
- c. pełna zgodność z prawem UE
- d. nieobciążanie podatkiem użytkowników, a operatorów gier.

Będziemy wdzięczni za rozważenie przez Radę Ministrów w toku swoich prac doświadczenia innych państw członkowskich UE i wdrożenie najskuteczniejsze rozwiązania umożliwiające zwiększenie wpływów do budżetu z podatku od gier hazardowych. RGA z przyjemnością dostarczy w razie potrzeby dodatkowych, bardziej szczegółowych informacji oraz weźmie udział w konsultacjach publicznych projektu na wszystkich etapach procesu legislacyjnego.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Certyfikat rejestracyjny RGA z tłumaczeniem przysięgłym. Numer rejestracyjny: 5180715 Należy pamiętać, że RGA nie jest polską firmą/organizacją, a więc nie posiada KRS. Dodatkowo RGA nie jest zarejestrowana jako polska organizacja lobbingowa.
2	Statut RGA-
3	Nominacja Clive'a Hawskoowda na stanowisko przewodniczącego RGA z tłumaczeniem przysięgłym
4	-
5	-
6	-
7	-
8	-

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonane dnia

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Clive Hawkswood	01.07.2016	
G. KŁADZUŁA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH SZYBANKÓW		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
		(podpis)

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 22 sierpnia 2011 r. (poz. 1080)

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI
NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY
LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
<p>ZMIANY USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW <small>(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)</small></p>		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko*		
STOWARZYSZENIE "POKER TO NIE HAZARD"		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania*		
43-230 GOCZALKOWICE-ZDRÓJ, UL. KORFANIEGO 28		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail		
j.u. / e-mail: stow.poker-to-nie-hazard@UP.PL		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Ep.	Imię i nazwisko	Adres
1	ARTUR GÓRCZYŃSKI - PREZES STOW	
2	JAN PRZYSUCHA - V-CE PREZES STOW	
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWIEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<ul style="list-style-type: none"> - STOWARZYSZENIE PROPONUJE ROZWIĄZANIA INNE OD PRZEDSTAWIONYCH W PROJEKcie ZMIANY USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH I INNYCH USTAW, - ROZWIĄZANIA PROPONOWANE PRZEZ STOWARZYSZENIE DOT. GŁÓWNIIE GRY W POKERA, - ROZWIĄZANIA PROPONOWANE PRZEZ STOWARZYSZENIE, MAJĄ NA CELU: <ul style="list-style-type: none"> - BEZPIECZEŃSTWO GRACZY, - POPRAWĘ JAKOŚCI USŁUG - WZROST WPEŁYNÓW BUDŻETOWYCH - PRZYKŁADY PROPONOWANYCH ZMIAN PRZEDSTAWIAMY W ZAŁĄCZNIKU DO ZGŁOSZENIA. 		

D ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
	PROPOZYCJE ZMIAN DO OMAWIANEGO PROJEKTU USTAWY	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych* zgłoszenia dokonanego dnia .. 30.05.2016r. (podać datę z treści E poprzedniego zgłoszenia)		
F OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
ARTUR GORCZYŃSKI	28.06.2016r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEENAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		 (podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: „ – Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Załącznik 2

Uwagi Stowarzyszenie „Poker to nie hazard” dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw z dnia 23 maja 2016r.

Stowarzyszenie „Poker to nie hazard” z dużym niepokojem przyjmuje zmiany zaproponowane przez Ministerstwo Finansów, dot. ustawy o grach hazardowych. Z dużą uwagą przyglądaliśmy się pracom nad tym projektem, mając nadzieję na naprawę błędów poprzedniego rządu a co za tym idzie liberalizację rynku gier. Zmiany oparte np. na rozwiązaniach duńskich, które zawierają korzystne rozwiązania mające na celu dobrą regulację prawa. Regulację, która będzie pozytywna - w równym stopniu - dla operatorów i graczy korzystających z ich usług. Regulację, która ochroni graczy, zapewni im bezpieczeństwo i satysfakcję z gry, a jednocześnie przyniesie korzyści dla skarbu państwa, wynikające z wpływów podatkowych z samego hazardu, ale także z nowych miejsc pracy. Niestety zaproponowane zmiany, które zostały zamieszczone na stronach rządowych nie spełniają tych warunków. Wręcz przeciwnie, powodują wiele niejasności prawnych i sprawiają, że żadna z wcześniej wymienionych korzyści nie zostanie uzyskana. Stąd też dziwią nas planowane zyski budżetowe zaplanowane w uzasadnieniu proponowanych zmian. Niestety, przy takich rozwiązaniach, zyski choćby z pokera będą zerowe. Nie zyska skarb państwa, nie zyskają operatorzy, nie zyskają gracze, nie zyska rynek pracy, nie zyska polski sport. Zyska tylko monopolista. Jednak jego zyski będą dużo mniejsze, nie tylko od tych szacowanych przez Ministerstwo Finansów, ale również od tych jakie są w chwili obecnej.

Należy zauważyć również, że przedstawione rozwiązania nie zostaną zaakceptowane przez Komisję Europejską i zapewne nie otrzymają notyfikacji.

Po analizie treści ustawy chcemy odnieść się do kilku jej zapisów.

W uzasadnieniu ustawy zawarta jest informacja, mówiąca o przychyleniu się do uwag środowiska pokerzystów, dot. liberalizacji gry w pokera. Jednocześnie w ustawie zawarte są następujące zapisy:

- w art. 2 , e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu

5b. Grami urządzanymi przez sieć internet są zakłady wzajemne, gry w karty oraz gry losowe i gry na automatach (...)

Biorąc zatem pod uwagę fakt, że proponujecie państwo zmonopolizowanie gier w sieci internet, można jasno stwierdzić, że tzw. poker-roomy oferujące pokera online nie będą mogły ubiegać się o licencję w Polsce. Oznacza to całkowitą rezygnację budżetu państwa z zysków płynących od tych firm, a dla graczy konieczność emigracji. W najmniejszym stopniu nie poprawi to sytuacji graczy w Polsce, więc albo błędnym jest powoływanie się na środowiska pokerowe albo źle wypracowano zmianę przepisów.

W odniesieniu do gry pokera „live” poza kasynami gry, również znajdujemy zapisy, które prowadzą raczej do likwidacji pokera w Polsce.

W zapisie art. 6a proponują państwo następujące rozwiązania:

Art. 6a 1, pkt. 1b – w formie turnieju gry w pokera, gdy uczestnicy grają między sobą, a liczba uczestników wynosi co najmniej 10 osób oraz dokonano zgłoszenia (...)

Brak jest odniesienia do tzw. gier „Cash” czy też gier Sit & Go, które są bardzo popularne wśród graczy pokerowych. Choćby z takiego powodu, że trwają dużo krócej niż turnieje Multi Table (wielostolikowe) Liczba graczy w tych turniejach może zaczynać się już od dwóch osób. Ale mogą to być również gry pięcio czy ośmio osobowe.

Ponadto w rozumieniu zmiany ustawy, dają państwo – teoretycznie – możliwość, gry poza kasynami, więc również tzw. „domówek”.

W art. 6a 2) – Gra w pokera może być urządzana w formie turnieju gry w pokera poza kasynami gry przez podmiot nieposiadający koncesji na prowadzenie kasyna gry jeżeli

2) dokonano zgłoszenia organizacji takiego turnieju właściwemu dyrektorowi izby celnej.

W rozumieniu tego zapisu wynika, że w trakcie spotkania towarzyskiego, nie ma możliwości legalnej gry w pokera, jeżeli taka rozgrywka wcześniej nie została zgłoszona. Jestem przekonany, że większość takich spotkań towarzyskich, na których dochodzi do gry w pokera, organizowanych jest spontanicznie. Oznacza to, że nadal będą to spotkania nielegalne. Chyba, że dyrektor izby celnej lub upoważniony pracownik będą pełnić dyżury całodobowe i wydawać takie zezwolenia na bieżąco. Pomijam fakt, że placówki izby celnej nie znajdują się w każdej miejscowości.

W projekcie ustawy zaproponowanym przez Ministerstwo Finansów proponują Państwo uchylene art. 44. Jako stowarzyszenie proponujemy zachować art. 44 w następującej formie:

art. 44 otrzymuje brzmienie:

"Art. 44. Zezwolenie na organizowanie gry pokera obejmuje:

1) nazwę spółki;

2) zatwierdzoną strukturę udziałów lub akcji imiennych, a także nazwiska członków zarządu i rady nadzorczej spółki;

3) miejsce lub miejsca urządzania gry w pokera wraz z określeniem, czy gra w pokera jest organizowana przez sieć Internet , a w takim przypadku dodatkowo:

a) adres strony internetowej wykorzystywanej do urządzania zakładów,

b) zasady weryfikacji ukończenia 18 roku życia przez uczestników zakładów;

4) zatwierdzone warunki techniczne prowadzenia rejestracji gości w salonie gry bingo pieniężne;

5) nieprzekraczalny termin rozpoczęcia działalności."

Zmiany 56, 57, 58 dot. zmian podatkowych. Jako stowarzyszenie reprezentujące graczy pokerowych, skupimy się na zapisach dotyczących stricte pokera. Pozytywną zmianą w zapisach MF wydaje się być zmniejszenie opodatkowania gry z 25% na 12%. Jednak jak zwykle ważną rolę odgrywają szczegóły tej zmiany. Nadal większością zobowiązań podatkowych za udział w grze (dotyczy to również zakładów bukmacherskich – tzw. „podatek obrotowy”) jest po stronie gracza. Jako Stowarzyszenie proponujemy następujące zmiany:

- „Podatnikiem podatku od gier jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która prowadzi działalność w zakresie gier hazardowych na podstawie udzielonej koncesji lub zezwolenia oraz podmioty urządzające gry objęte monopolem państwa.”

- „w pokerze podstawą opodatkowania jest suma przychodów podmiotu organizującego grę w pokera z tytułu opłat dokonywanych na rzecz organizatora przez uczestników gry w pokera”

- „stawka podatku od organizacji gier w pokera wynosi 12%”

Jako Stowarzyszenie opracowaliśmy projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych wraz z uzasadnieniem, który chętnie przedstawimy podczas konsultacji.

Uwagi ogólne

Podsumowując proponowane zmiany chcemy się ogólnie odnieść do niektórych zapisów zawartych w ustawie, które nie mają bezpośredniego związku z pokerem ale wydają nam się niezbyt trafne. Oczywiście nadal zakładamy, że jednym z celów ustawy jest wyeliminowanie szarej strefy a co za tym idzie zwiększenie wpływów budżetowych i zwiększenie bezpieczeństwa graczy.

Zapisek zbyt restrykcyjnym i ograniczającym prawa obywatelskie wydają się surowe kary za wynajem lokalu pod niekoncesjonowaną działalność hazardową. Hipotetycznie, jako właściciel lokalu oddalonego od mojego miejsca zamieszkania o np. 200 km. spisuję umowę o wynajem/dzierżawę lokalu z firmą „X”, która informuje mnie, że będzie prowadzić tam działalność handlową. Każdego miesiąca otrzymuję zapłatę za lokal, nie mam żadnych informacji o zaległościach firmy względem np. zakładu energetycznego, czy też innych niepokojących sygnałów od osób sąsiadujących z wynajętym lokalem. Zadaję więc pytanie, jaki przepis nakazuje mi jakkolwiek terminarz wizyt kontrolnych w wynajętym/wydzierżawionym lokalu?

Podobnie kontrowersyjnym zapisem wydaje się być rejestr i blokowanie stron – że przypomnę tylko historię z ACTA. Jako stowarzyszenie jesteśmy w stanie poprzeć takie rozwiązanie ale tylko po wprowadzeniu dobrej, liberalizującej obowiązujące przepisy ustawy. Niestety, ta zaproponowana przez ministerstwo finansów jest ustawą mocno restrykcyjną. Szkoda, że wybiórczo skorzystano z zapisów ustawowych takich krajów jak Szwecja czy Estonia, a nie skorzystano z dobrej ustawy „duńskiej”, gdzie prawo zostało zliberalizowane i blokowanie stron operatorów chcących działać w szarej strefie nie budzi żadnych kontrowersji.

Ważnymi zapisami w ustawie są regulacje dotyczące możliwości reklamy. Zdajemy sobie sprawę, że nie ma miejsca na nachalną reklamę tzw. twardego hazardu. Jednak pragniemy zauważyć, że reklamy firm pokerowych, czy firm bukmacherskich są ogólnie dostępne. Możemy trafić na nie również w polskich domach, poprzez stacje telewizyjne, takie jak np. Eurosport. Sponsorami wielu imprez sportowych są właśnie firmy zajmujące się zakładami bukmacherskimi. Nie ma możliwości rozegrania dużego, prestiżowego turnieju pokerowego bez transmisji telewizyjnych, czy też jego rozreklamowania. A twarzami wspomnianych operatorów są tak znani sportowcy jak Leo Messi, Ronaldo, Neymar, wielu znanych trenerów, aktorów, gwiazd muzyki. Każdy kto choć trochę rozumie rolę reklamy w działalności zrozumie, że ograniczone ale zezwolenie na reklamę może napędzić koniunkturę wzrostu, co zapewne będzie miało wpływ na budżet państwa, sponsoring klubów i związków sportowych, oraz dodatkowe miejsca pracy. Pragniemy nadmienić, że obecny monopolista na rynku gier – Totalizator Sportowy, korzysta w pełni z możliwości reklamy o każdej porze dnia. Również z reklamy ulicznej, zachęcając do gry w zakładach losowych czy tzw. zdrapkach. Podobnie jest z reklamą dużych firm bukmacherskich działających obecnie na rynku polskim. Czy hazard reklamowany przez firmy licencjonowane uzależnia mniej od tego który proponują nam we wspomnianym wcześniej Eurosporcie? Gdyby w Polsce istniała tzw. kultura reklamy zakładów bukmacherskich czy pokera, sięgające powiedzmy ostatniej dekady, dziś już nikt nie myślałby o jej zakazie.

Wracając do kwestii monopolu. W zaproponowanym projekcie umieszczono zapis dotyczący zmonopolizowania rynku hazardu. Wprawdzie dajecie państwo sobie możliwość zmiany zapisów po dwóch latach jej obowiązywania ale już dziś można jednoznacznie stwierdzić, że żadne założenia dotyczące wykluczenia szarej strefy, nie są założeniami trafnymi. Monopol doprowadzi do efektu odwrotnego, a co za tym idzie spadku wpływów budżetowych i dalszy rozwój nielicencjonowanych operatorów – bez względu na groźbę blokowania stron internetowych.

Jako stowarzyszenie pokerowe, zupełnie nie jesteśmy zainteresowani tzw. automatami do gry. Jednak czytając ustawę zwróciliśmy uwagę na zapis (zresztą też związany z monopolem państwa) dotyczący „nakazu” wyzbycia się automatów przez ich obecnych właścicieli. Zapis ten zwrócił naszą uwagę ponieważ ma znamiona ograniczenia wolności gospodarczej. Uważamy, że można go porównać do sytuacji, w której Państwo postanawia przejąć

powiedzmy całą produkcję odzieży w kraju i nakazuje sprzedaż maszyn i zwolnienie pracowników wszystkim firmom odzieżowym. Może to spowodować nasilenie wniosków do Trybunału Konstytucyjnego, a wcześniej do Komisji Europejskiej w okresie notyfikacji projektu. Wszystkie te czynniki doprowadzić mogą do jego zablokowania.

Podsumowując, w ostatnich 6 latach strona rządowa składająca się z polityków PO – PSL nie zrobiła nic aby naprawić buba prawnego jakim jest ustawa o grach hazardowych z 2009r. Nie prowadzono żadnych konsultacji społecznych, nie rozmawiano z żadnymi przedstawicielami firm i przedsiębiorców (nie licząc firm prowadzących działalność na terenie Polski ale nie można uznać tych rozmów za neutralne). Przyznajemy, że zostaliśmy pozytywnie zaskoczeni informacjami z grudnia ubiegłego roku, które mówiły, że pracę nad ustawą rozpoczął rząd Prawa i Sprawiedliwości. Żałujemy jednak, że przedstawiony projekt nie jest projektem oczekiwanym przez graczy. Wyrażamy jednak chęć współpracy nad tworzeniem ostatecznych zapisów ustawy z nadzieją, że obecny rząd przeprowadzi tę ustawę transparentnie, przy udziale wszystkich zainteresowanych stron.

W imieniu Stowarzyszenia „Poker to nie hazard”,

Stowarzyszenie „Poker to nie hazard”
Prezes

Artur Górczyński

RPW/85929/2016 P
Data: 2016-07-05

RWPD
MINISTERSTWO FINANSÓW
KANCLERIA GŁÓWNA

Wpł. 2016 -07- 05

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM --ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH

Dep. Dat. *Kop.*

ustawy z dnia 23 maja 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Finkorp Sp. z o.o.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

Ul.Senatorska 13/15; 00-075 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

adres do korespondencji: ul.Jubilerska 10; 04-190 Warszawa., adres e-mail: wsitnicki@finkorp.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIONIEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Witold Sitnicki	
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W związku z udostępnieniem w Biuletynie Informacji Publicznej RCL projektu z dnia 23 maja 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw (dalej: „projekt ustawy”), w imieniu Finkorp Sp. z o.o. (dalej: „Spółka”) – na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa przedstawia swoje stanowisko.

Spółka, jako podmiot prowadzący kasyna gry, będzie zabiegać o uchylenie art. 2 projektu ustawy wprowadzającego zmiany w art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadzającego zryczałtowane opodatkowanie wygranych w kasynach gry oraz zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy polegającą na usunięciu zapisu wprowadzającego do ustawy hazardowej art. 15bb (przymus obrotu bezgotówkowego w kasynie gry).

W ocenie Spółki, art. 2 projektu ustawy, który zmienia art. 21 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i wprowadza wymóg pobierania i odprowadzania zryczałtowanego 10% podatku od

jednorazowych wygranych uzyskiwanych przez graczy w kasynie gry powieła błędy leżące u podstaw projektu z roku 2008 roku, dotyczącego tzw. dopłat. Przypomnijmy, że w 2008 proponowano ustanowienie dopłat w wysokości 10% m. in. w grach cylindrycznych, grach w karty i grach w kości organizowanych w kasynach gry oraz 10% w grach na automatach (art. 1 pkt 43 projektu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o zmianie ustawy o grach i zakładach wzajemnych oraz niektórych innych ustaw). Wtedy na szczęście wycofano się z tego szkodliwego pomysłu, polegającego na wielokrotnym opodatkowaniu obrotu, gdyż nikt nie był w stanie przewidzieć zachowania graczy po wprowadzeniu dopłat (przyznawali to sami autorzy projektu nowelizacji), a tym samym – nie była możliwa ocena, jak bardzo skutki wprowadzonej nowej daniny przelożą się na kwotę, która pozostanie operatorowi jako przychód z gier.

Opodatkowanie wygranych graczy jest innym, ale równie szkodliwym i niebezpiecznym wariantem pomysłu dopłat. Przede wszystkim podnieść należy, że byłby to w ogóle podatek nie od wygranej w potocznym rozumieniu tego słowa – płatnik (podmiot prowadzący kasyno) pobierałby daninę nawet w sytuacji, gdy oczywistym będzie, że gracz poniósł stratę (wobec stwierdzenia „jednorazowa wygrana” - niewykluczone, że nawet w danym dniu). Podatek płaciłyby osoby, które w danym okresie (dzień, miesiąc, rok) de facto przegrały pieniądze w kasynie. W istocie byłby to zatem podatek od obrotu (żeby nie powiedzieć – od przegranej), a nie od wygranej, rozumianej jako przysporzenie majątkowe skutkującej zwiększeniem majątku podatnika, i stoi w sprzeczności chociażby z definicją dochodu, rozumianym jako nadwyżka przychodów na kosztach ich uzyskania, określona w art. 9 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Wprowadzenie podatku od wygranych spowoduje masowy odpływ graczy z kasyn, gdyż jego skutkiem będzie drastyczne zmniejszenie szans na wygraną. Należy mieć na uwadze, że wartość kwoty, jaką tytułem wygranej otrzymuje gracz zależy od tak zwanej wypłacalności, rozumianej jako wartość ponoszonego przez gracza ryzyka. W kasynie, np. w grze w ruletkę przewaga kasyna wynosi ok. 2,7%, po wprowadzeniu podatku wzrośnie do ok. 12,5% ($100\% - 2,7\% = 97,3\% - 10\% \text{ podatku} = 87,5\%$; $100\% - 87,5\% = 12,5\%$), czyli ok. 4,6 – krotnie.

Wynika to ze specyfiki gier urządzanych w kasynach gry - wygrane naprzemiennie przeplatają się z przegranymi, przy czym zarówno wygrane, jak i przegrane (w przeciwieństwie do innych rodzajów gier) z reguły przekraczają próg 2.280 zł i dotyczą niemal wszystkich graczy w kasynie, a nie znikomego procenta graczy, jak w totolotku czy zakładach wzajemnych.

Stąd podobnie jak w przypadku fatalnego pomysłu dopłat, skutkiem wprowadzenia podatku od wygranych nie będzie poszerzenie bazy podatkowej o kolejną grupę podatników, lecz wręcz przeciwnie, odpływ klientów do szarej strefy, i zdecydowane obniżenie wpływów, a w konsekwencji - z tytułu podatku od gier płaconego przez

kasyna.

Co więcej, pomysł ten będzie miał także podobne skutki dla państwowych salonów gier na automatach. W salonach gier na automatach również wygrane także będą przeplatać się często z przegranymi, ich wartość będzie przekraczać z łatwością próg opodatkowania, a gra na takich maszynach będzie dla graczy całkowicie nieopłacalna. Zważywszy na takie samo (przynajmniej na razie) opodatkowanie salonów gier (50%), duże koszty funkcjonowania, państwowe salony nie będą w stanie utrzymać się z tzw. drobnych graczy, czyli klientów którzy nie przekroczą progu podatkowego.

W związku z powyższym, Spółka wnosi o zaniechanie wprowadzenia tego rozwiązania.

Projekt ustawy wprowadza ponadto do ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych nowy art. 15bb zgodnie z którym: *Podmiot zarządzający gry hazardowe na podstawie koncesji na prowadzenie kasyna gry jest obowiązany przeprowadzać wszystkie transakcje wynikające z gier zarządzanych w kasynie gry za pośrednictwem rachunku płatniczego lub instrumentu płatniczego, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916 oraz z 2015 r. 1764, 1830 i 1893). Zgodnie z treścią uzasadnienia, celem tego zapisu jest „zapewnienie kontroli legalności środków pieniężnych”.*

Projektowane rozwiązanie jest zbędne z punktu widzenia deklarowanego celu, szkodliwe z punktu widzenia działalności operacyjnej (dezorganizuje proces gry w kasynie), oraz niesprawiedliwe, gdyż nie dotyczy, bez podania przyczyn, państwowych salonów gier na automatach.

Stosownie do treści art. 2 pkt 1 lit. i) w zw. z art. 8 ust. 1a ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, podmiot prowadzący kasyno gry – jako instytucja obowiązana - rejestruje wszystkie transakcje zakupu lub sprzedaży żetonów o wartości stanowiącej co najmniej równowartość 1.000 euro, a także raportuje wszystkie transakcje podejrzone bez względu na ich wartość.

Istnieją więc skuteczne przepisy dotyczące kontroli legalności środków pieniężnych w kasynach gry, które bezpośrednio odnoszą się do kasyn gry poprzez 15-krotne obniżenie „normalnej” wartości progowej w zakresie rejestracji transakcji w kasynach (standardowo jest to próg 15.000 euro), a w przypadku tzw. środków bezpieczeństwa finansowego w postaci identyfikacji i weryfikacji tożsamości klientów kasyn – całkowicie uniezależniają obowiązki w tym zakresie od wartości zakupionych żetonów. Kasyna przesyłają co miesiąc informacje o setkach zarejestrowanych

transakcji.

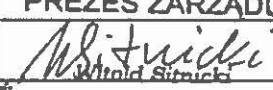
Zdaniem Spółki zapis ten uniemożliwi operacyjną działalność kasyn gry. Przymuszenie klientów oraz kasyna do przeprowadzania „wszystkich transakcji” przelewem bankowym czy kartą kredytową nie zostało poddane jakiegokolwiek analizie wykonalności, w szczególności w zakresie współodpowiedzialności banku za konsekwencje błędów leżących po stronie instytucji finansowej, braku dostępności czy informacji o terminie realizacji usługi. Ponadto projekt ustawy nie przewiduje żadnego okresu dostosowawczego, chociażby na dostosowanie regulaminów gier (zatwierdzanych przez Ministra Finansów), których treść pozostawałaby w sprzeczności z przepisami ustawy.

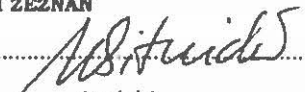
Dlatego Spółka wnioskuję o zmianę art. 1 pkt 15 projektu ustawy w ten sposób, by usunąć z niego zapis wprowadzający do ustawy hazardowej art. 15bb.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		

E. ~~Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia~~
.....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis PREZES ZARZADU
Witold Sitnicki	30.06.2016 r.	 Witold Sitnicki

G. **KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ**
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.....

(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5

ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych		
(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** TOTOLOTEK S.A.		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** 02-829 Warszawa ul. Taneczna 18B		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Ep.	Imię i nazwisko	Adres
1	Adam Lamentowicz	
2	Patryk Winkler	
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
1. Należy zwrócić uwagę na kontrowersyjną propozycję do art. 34a ust. 3 w zaproponowanym brzmieniu.		
<p>Proponujemy niewprowadzanie do art. 34a, ust. 3 w zaproponowanym brzmieniu „3. O koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub art. 7 ust. 2, mogą się ubiegać wyłącznie spółki, którym nie cofnięto koncesji lub zezwolenia z przyczyn określonych w art. 59 ust. 1 pkt 2 w okresie 6 lat poprzedzających złożenie wniosku o koncesję lub zezwolenie.”;</p> <p>O dziwo wprowadzona zmiana skoncentrowana jest wyłącznie na wyeliminowaniu z rynku podmiotów, które z powodu rażącego naruszenia warunków w nich określonych, prowadziły w dalszym ciągu działalność dzięki otrzymaniu kolejnej koncesji lub zezwolenia.</p> <p>Jednak paradoksalnie zmiana ta w sposób oczywisty faworyzuje podmioty, które nie działały legalnie na rynku zakładów bukmacherskich (firmy typu off-shore), kosztem legalnie działających do tej pory podmiotów.</p> <p>Podmioty, które działały na polskim rynku bez wymaganego zezwolenia nie będą zatem objęte w/w regulacją, gdyż wcześniej z oczywistych względów „nie cofnięto im tego zezwolenia” gdyż go po prostu nie posiadały. Uzasadnienie ustawy posługuje się terminem „rażącego naruszenia warunków koncesji”, gdy tymczasem w treści nowego przepisu brak odniesienia do stopnia naruszenia warunków udzielonej koncesji lub zezwolenia.</p>		

Jeżeli zamysłem projektodawcy była faktyczne karanie podmiotów, którym cofnięto koncesję lub zezwolenie z powodu rażącego naruszenia warunków w nich określonych to efektem tego zabiegu jest stworzenie mechanizmu „podwójnego karania” tych podmiotów. Pierwsze ma miejsce przy decyzji cofającej zezwolenie lub koncesję a drugie dotyczy niemożności złożenia ponownego wniosku o koncesję lub zezwolenie.

Zauważyć należy, iż zgodnie z zasadami procesu administracyjnego, prowadzone postępowanie, w tym postępowanie koncesyjne, zakłada gromadzenie materiału dowodowego przez organ, w toku całego postępowania koncesyjnego, i jego ocenę według stanu z dnia wydawania decyzji administracyjnej.

Dyspozycja proponowanego zapisu art. 34a ust.3 określa warunki, eliminujące możliwość złożenia wniosku o wszczęcie postępowania koncesyjnego (zezwoleniowego) a nie określenia determinantów oceny całokształtu materiału sprawy, w dacie wydawania decyzji przez organ koncesyjny.

Niezależnie od powyższego za t.zw. „realny wpływ sankcji” na podmioty, którym cofnięto zezwolenie bądź koncesję wystarczałby krótszy okres karencji i inne ujęcie dyspozycji przepisu n.p. nie udziela się koncesji lub zezwolenia podmiotowi, któremu cofnięto zezwolenie, z przyczyn określonych w art. 59 ust. 1 pkt 2, w okresie ostatnich 2 lat.

Poprawność tego rodzaju zapisu, sprowadza się do stworzenia przesłanki negatywnej, która oceniana jest na dzień wydania decyzji przez organ. Należy podkreślić, iż przyjęcie okresu 6 lat – czyli okresu tożsamesgo z okresem, na który udziela się zezwolenia lub koncesji nie jest uzasadnione również podstawami, wynikającymi ze stosowania zasad „państwa prawa” i ogólnie przyjętej konstytucyjnej praworządności. O ile bowiem podmiot po utracie zezwolenia bądź koncesji, otrzymał nowe zezwolenie lub koncesję to znaczy, iż zdaniem organu spełniał on wymogi i dawał rękojmię należytego i zgodnego z zasadami prawa funkcjonowania na rynku.

Wprowadzanie kolejnego obostrzenia, cofającego się do etapu już rozpatrzonego pozytywnie wniosku koncesyjnego, aktem który wchodzi w życie w przyszłości, godzi w legalnie nabyte prawa i bez wątplenia godzi w zasadę bezpośredniości i nie jest sankcją prawną a retorsją tylko za to, że organ koncesyjny wydał decyzję pozytywną wobec podmiotu, który swą koncesję (zezwolenie) utracił, jednakże w toku postępowania oceniony został za spełniający warunki do otrzymania nowego zezwolenia (koncesji).

2. Należy również zauważyć, iż projekt ustawy przyjmuje mało konkretną przesłankę „rażącego naruszenia warunków koncesji, zezwolenia lub regulaminu a także innych przepisów” nie tylko nie definiując pojęcia „rażącego naruszenia” ale również nie precyzując kiedy mamy do czynienia z rażącym naruszeniem a kiedy jedynie z niezgodnością z przepisami regulującymi działalność objętą koncesją lub zezwoleniem (art. 59 pkt 1 ustawy).
3. Również większość zastrzeżeń, związanych ze zmianą dotyczącą art. 34a ust 3, budzi projekt zmiany nr 10 w zakresie art. 11 (wprowadzenie pkt 4). Stworzenie dodatkowej przesłanki negatywnej na dzień składania wniosku (I), dotyczącej udziałowców, akcjonariuszy,

w

członków organów oraz rejestrowych pełnomocników (prokurentów) jest nieuzasadnionym rozszerzeniem odpowiedzialności na podmioty trzecie, znajdujące się w strukturze właścicielskiej podmiotu, prowadzącego działalność hazardową.

Cały czas poza zasięgiem regulacji pozostają właściciele i członkowie władz tych podmiotów, których spółki prowadzą lub prowadziły działalność bez żadnej koncesji bądź zezwolenia.

4. Należy również zwrócić uwagę, iż proponowany zapis art. 59a (zmiana nr 50) wprowadza zasadę natychmiastowej wykonalności decyzji o cofnięciu koncesji lub zezwolenia, co pozostaje w sprzeczności z zasadą wynikającą m.in. z art. 239e, stanowiącego, iż decyzja ostateczna podlega wykonaniu, chyba, że wstrzymano jej wykonalność. Przyjęcie w projekcie zapisu, że od momentu doręczenia nieostatecznej decyzji cofającej zezwolenie, podmiot traci prawo do wykonywania działalności w oparciu o zezwolenie, godzi w podstawowe prawa i gwarancje procesowe jakie wynikają z konstytucyjnej zasady dwuinstancyjności postępowania, wyrażonej w art. 78 Konstytucji RP.

Podkreślić należy, że zasada ta stanowi jeden ze standardów wynikających z ustroju demokratycznego państwa prawa, a na gruncie Ordynacji podatkowej wyraża się w prawie jednostki do zaskarżenia decyzji do organu wyższej instancji w celu kontrolowania jej prawidłowości przez ponowne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie sprawy.

Koncepcja dwuinstancyjnego postępowania wymaga, aby strona była chroniona przed skutkami prawnymi wynikającymi z kwestionowanej decyzji zarówno w postępowaniu, w którym wniosła odwołanie (lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy), ale także z innych odrębnych postępowaniach, mających za przedmiot ustalenia będące konsekwencją takiej decyzji.

W orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości również akcentuje się ochronę praw jednostki i wskazuje się, że to ostateczny charakter decyzji administracyjnej, który nabywa ona wraz z upływem rozsądnego terminu na wniesienie środka prawnego lub przez wyczerpanie dróg odwołania, przyczynia się do pewności prawa (por. wyrok Trybunału z dnia 12 lutego 2008 r. w sprawie C-2/06 Willy Kempter KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas).

Również zauważyć należy, iż zgodnie z ustawą o grach hazardowych, udzielenie zezwolenia następuje w drodze decyzji a jej prawna konsumpcja wywołuje skutek dopiero po jej uprawomocnieniu się (w istocie nie ma możliwości rozpoczęcia działalności w oparciu o nieostateczną decyzję koncesyjną lub zezwalającą) to za oczywiste należy uznać, iż realizacji wynikających z niej uprawnień oraz wykonywania nałożonych nią obowiązków nie może niweczyć nieostateczna decyzja, cofająca zezwolenie (koncesję).

Przyjęcie proponowanego w nowelizacji rozwiązania stoi w sprzeczności z przepisami art. 127 i 128 ustawy Ordynacja podatkowa, odnoszących się do zasady dwuinstancyjności postępowania i trwałości decyzji.

Również i stanowisko orzecznictwa prezentuje tu jasny i stanowczy pogląd, iż ostateczność decyzji wydanej w postępowaniu administracyjnym (podatkowym) wiąże się ściśle z jej

W
A

wykonalnością.

Wspominana powyżej możliwość realizacji uprawnień, wynikających z decyzji koncesyjnej (zezwalającej) wiąże się również z przejściem dodatkowych procedur weryfikacyjnych, które stosują organu nadzorujące podmiot organizujący gry hazardowe.

Dopiero wydanie odrębnego rozstrzygnięcia w tym zakresie przez organy celne, co trwa wiele tygodni od daty zgłoszenia do procedury weryfikacyjnej, umożliwi rozpoczęcie działalności w oparciu o zezwolenie (koncesję).

Należy podkreślić, iż o ile ustawodawca zamierza wprowadzić dodatkowe obostrzenia, sprowadzające się do zakazu ubiegania się o zezwolenie lub koncesję podmiotom, którym cofnięto te zezwolenia z powodu rażącego naruszenia ich warunków, to tym bardziej należy zachować gwarancję dwuinstancyjności postępowania i prawa do działania tych podmiotów do czasu gdy decyzja cofająca stanie się ostateczna.

Weryfikacja instancyjna przyczyn cofnięcia zezwolenia, przy zagwarantowaniu prawa do jego wykonywania w czasie rozpatrywania odwołania, zdecydowanie sprzyja realizacji zasady praworządności jak również chroni podmiot przed nieuzasadnionymi stratami, wynikającymi z możliwości wydania wadliwej decyzji w pierwszej instancji.

5. Wyjaśnienia wymaga, czy zasada ta odnosić się również będzie do decyzji zmieniających ostateczne decyzje koncesyjne lub zezwalające czy tak jak to jest obecnie decyzja wzruszająca ostateczną decyzję koncesyjną (zezwalającą), jest wykonalna dopiero po otrzymaniu przymiotu jej ostateczności a zatem do czasu gdy nie jest ona ostateczna lub wykonalna mocą nadania jej rygoru natychmiastowej wykonalności, podmiot uprawniony może prowadzić legalną działalność na jej podstawie.
6. Bez wątplenia przy próbie nowelizacji ustawy hazardowej należy zwrócić uwagę na konieczność zmiany przepisów odnośnie obowiązku uzyskiwania zgody krajowych organizatorów zawodów sportowych na wykorzystywanie ich wyników tego rodzaju współzawodnictwa jak i nieprecyzyjne a nawet sprzeczne ze sobą przepisy dotyczące sponsorowania przez podmioty funkcjonujące na rynku hazardowym.
7. Pomimo, zwrócenia uwagi, w ocenie skutków regulacji, iż projekt zakłada liberalizację zasad reklamy i sponsorowania, poprawiające warunki funkcjonowania podmiotów zarządzających zakłady wzajemne, proponowane w projekcie nowelizacji rozwiązania są nieadekwatne do tezy uzasadnienia w tym zakresie.
8. Proponujemy usunąć zapis art. 31 ust. 2 ustawy, który nakłada na podmiot posiadający lub ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie zakładów wzajemnych obowiązek uzyskania zgody krajowych organizatorów takiego współzawodnictwa na wykorzystanie jego wyników.

Przepis ten rodzi kontrowersje w zakresie prawa organizatora współzawodnictwa do pobierania opłat za wyniki sportowego współzawodnictwa które nie stanowią własności danego organizatora i są ogólnodostępne dla wszystkich. W praktyce przepis ten wykorzystywany jest przez organizacje sportowe do żądania od firm bukmacherskich

wygórowanych opłat za zgodę na wykorzystywanie w zakładach wzajemnych wyników współzawodnictwa sportowego. Należy podkreślić, iż w ustawie brak jest zasad ustalania odpłatności za przedmiotowe zgody i wobec tego organizacje sportowe w sposób nieograniczony podnoszą w tym zakresie swoje żądania finansowe. Jest to swoista patologia, która prowadzi do zmniejszenia przychodów firm bukmacherskich i w konsekwencji do zmniejszenia przychodów budżetu Państwa z tytułu podatku od gier.

9. Proponujemy wykreślenie art. 29 ust. 11 regulującym, iż informowanie o sponsorowaniu musi następować „w związku ze sponsorowaniem”.

Z uwagi na nieprecyzyjny zapis art. 29 ust. 11 i jego sprzeczne (w stosunku do całego brzmienia art. 29) sformułowanie, przepis ten wymaga jego przededagowania w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych z jego stosowaniem. Dotychczasowa formuła ustawowa „w związku ze sponsorowaniem” jest określeniem wysoce nieprecyzyjnym, powodującym możliwość uznaniowego jego interpretowania, a tym samym różnicowania sytuacji prawnej konkurujących ze sobą podmiotów.

10. Proponujemy skrócenie przewidzianego w art. 40 ust. 1 oraz w art. 60 ust. 4 sześciomiesięcznego terminu na rozpatrzenie wniosków o udzielenie (lub zmianę) koncesji lub zezwolenia, jak też terminu na rozpatrzenie wniosku w sprawie zatwierdzenia regulaminu lub jego zmiany – i ustalenie tego terminu, jako terminu 30 dniowego.

Sama ustawa, przewidując terminy rozpatrywania wniosków w sprawie koncesji lub zezwolenia, nie wprowadza terminów na załatwianie spraw związanych ze zmianą tych decyzji jak również rozgraniczenia tego nie zawiera opiniowany projekt. Zrównanie terminów postępowania w sprawie wydania decyzji udzielającej zezwolenia lub koncesji z terminami na rozpatrzenie wniosków w sprawie zmian tych decyzji jest zabiegiem nieracjonalnym i zdaniem Spółki, przynajmniej w zakresie zmian decyzji okres ten winien zostać zdecydowanie skrócony i znaleźć się to winno w zapisach ustawy. Obecna praktyka, przekładająca się na wielomiesięczne terminy rozpatrywania wniosków zmieniających decyzje w zakresie lokalizacji miejsc prowadzenia działalności, powodują konieczność utrzymywania nierentownych i niepracujących punktów, co obciąża dodatkowo wnioskodawców, zobowiązanych do zachowania ciągłości praw do lokali zarówno „starych” jak i lokalizacji wnioskowanych.

Zaznaczenia również wymaga, iż planowane zamknięcie miejsca organizacji gier hazardowych wymaga zgłoszenia tego faktu właściwemu urzędowi celnemu z co najmniej 7 dniowym wyprzedzeniem, tak samo jak zresztą planowane rozpoczęcie pracy nowej lokalizacji. Nastąpić to może dopiero po otrzymaniu decyzji zmieniającej decyzję koncesyjną (zezwalającą).

W praktyce otrzymanie decyzji zmieniającej umożliwi podmiotowi wypowiedzenie stosunku najmu lub dzierżawy lokalu, co dodatkowo jeszcze generuje koszty związane z utrzymaniem lokalu w okresie wypowiedzenia.

w
/

Wprowadzenie ram czasowych, skracających okres rozpatrywania wniosków w zakresie zmiany ostatecznych decyzji zezwalających (koncesyjnych) jest pilną potrzebą na rynku usług hazardowych.

Zmiany obowiązujących regulaminów są zwykle zmianami kosmetycznymi lub dostosowującymi się do potrzeb przedsiębiorcy, który szybko musi reagować na zmieniającą się sytuację, co również w tym zakresie uzasadnia postulat wprowadzenia ram czasowych na rozpatrzenie wniosku.

11. Projekt zmiany nr 53 , dotyczącej dodania w art. 68 ust.1 pkt 4 i wprowadzenia opłat za zmianę koncesji lub zezwolenia nie odpowiada warunkom rynkowym, w których podmioty mają bardzo ograniczony wpływ na przykład na trwałość swojej substancji lokalowej i miejsc prowadzenia działalności, które w większości przypadków są w posiadaniu zależnym i każde wypowiedzenie stosunku zobowiązaniowego, rodzi konieczność występowania z wnioskiem o zmianę tego elementu decyzji koncesyjnej lub zezwoleniowej, jaką jest adres miejsca prowadzenia działalności.

W przypadku działalności za pośrednictwem naziemnej sieci sprzedaży, nieuniknionym są zmiany miejsc prowadzenia działalności, na które podmiot nie ma najmniejszego wpływu a zobowiązany jest w każdym przypadku utraty prawa do lokalu do występowania z wnioskiem o zmianę decyzji koncesyjnej (zezwoeniowej).

12. Odnosząc się do całego projektu zmiany ustawy należy zauważyć, iż zwiększa on zarówno rygorystyczność podstaw funkcjonowania legalnych podmiotów rynku hazardowego jak również zakłada dodatkowe obciążenia finansowe przy ich bieżącym funkcjonowaniu.

Zważywszy, iż TOTOLOTEK SA w Warszawie jest Spółką funkcjonującą na rynku zakładów wzajemnych, zdecydowana większość uwag dotyczy tego zakresu działalności hazardowej, pozostawiając pozostały zakres nowelizacji innym podmiotom, pragnącym zająć stanowisko w zakresie proponowanych zmian.

Zważywszy na obowiązek wskazania interesu prawnego będącego przedmiotem ochrony Spółka wskazuje, iż proponowane regulacje uniemożliwiają jej nie tylko otrzymanie ale nawet złożenie wniosków o zezwolenie na prowadzenie działalności hazardowej, po wejściu w życie ustawy, i prowadzą do eliminacji z rynku legalnie działającego podmiotu.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis KRS TOTOLOTEK S.A.
2	
3	
4	
5	
6	

7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych zgłoszenia dokonanego dnia 28 czerwca 2016r. (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Adam Lamentowicz Patrik Winkler	04.07.2016R.	PREZES ZARZĄD / CZŁONEK ZARZĄDU <i>Adam Lamentowicz</i> <i>Patrik Winkler</i>
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia ...		
PREZES ZARZĄD / CZŁONEK ZARZĄDU <i>Adam Lamentowicz</i> <i>Patrik Winkler</i> (podpis)		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
 ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

Ustawa o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa
Stowarzyszenie Wolny Poker

2. Adres siedziby
ul. Jana Pawła II 48, 05-500 Piaseczno

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
ul. Jana Pawła II 48
05-500 Piaseczno; media@wolnypoker.org; pawel@wolnypoker.org

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Marcin Horecki	
2	Paweł Purski	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W związku z przedstawieniem opinii publicznej projektu nowej Ustawy hazardowej, chciałem uprzejmie zwrócić Pańską uwagę na szereg kwestii prawnych oraz technicznych, które wywołują uzasadnione obawy środowiska pokerzystów i stawiają pod znakiem zapytania sens tej nowelizacji.

Zaprezentowany projekt Ustawy jest, z punktu widzenia pokera, krokiem wstecz, co trudno sobie wyobrazić po siedmiu latach obowiązywania niezwykle restrykcyjnego prawa hazardowego. Nie jest dla nas zrozumiałe, jakie cele, poza szykanami wobec całej branży hazardu online, w tym pokera przyświecały autorom projektu. Zaskakuje, że cel zwiększenia dochodów budżetu państwa nie jest wyrażony, choć jest w pełni osiągalny. Podstawowe założenie, jakie możemy wyczytać z Ustawy opiera się na blokowaniu stron operatorów, co nie tylko nie przynosi dochodów fiskusowi, ale faktycznie nie działa w żadnym państwie i w praktyce zmniejsza ochronę graczy.

Poważne wątpliwości wywołuje również tryb, w jakim projekt jest procedowany. Uważamy, że w tak istotnej materii jak uregulowanie hazardu potrzebne są przejrzyste, odpowiednio długie konsultacje publiczne, z udziałem wszystkich zainteresowanych stron. Te konsultacje były obiecane przez Ministerstwo Finansów w oficjalnych komunikatach i zapowiedziane w Ocenie Skutków Regulacji. Przekazanie projektu od razu pod obrady Stałego Komitetu Rady Ministrów, bez przeprowadzenia uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych oraz rozpatrzenia projektu przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji i Komitet do Spraw Europejskich jest złamaniem regulaminu Rady Ministrów i naruszeniem dobrych praktyk prawodawczych. Powstaje wrażenie, że Ministerstwo Finansów boi się przejrzystej rozmowy na temat rynku gier hazardowych w Polsce. Tymczasem nie ma innej możliwości niż wysłuchanie wszystkich stron, żeby poznać jak funkcjonuje rynek gier hazardowych w Polsce i na świecie. Taką wiedzę można uzyskać tylko dzięki konsultacjom publicznym z udziałem szerokiego grona uczestników, w tym polskich i międzynarodowych stowarzyszeń zrzeszających największych i wiarygodnych operatorów na rynku hazardowym.

Przedstawiony projekt Ustawy hazardowej dobitnie pokazuje, że w Ministerstwie Finansów brakuje podstawowej wiedzy na temat funkcjonowania rynku gier hazardowych w Polsce. Państwo tego nie wie, bo w 2009 r. praktycznie zablokowało rynek gier hazardowych w Polsce, a od tego czasu, jak we wszystkich branżach gospodarki cyfrowej dokonał się przewrót kopernikański.

Poniżej przekazujemy nasze główne zastrzeżenia względem projektu Ustawy.

I. Uwagi ogólne

a. Legalizacja pokera online. W praktyce ustawa nie pozwala na grę w pokera w Internecie.

W Ustawie próżno szukać wytycznych dotyczących regulacji gry w pokera w Internecie. Nie ma nic na temat skomplikowanej specyfiki organizowania gier w pokera w sieci: rejestracji, uczestniczenia w turniejach i grach stolikowych, depozytów online, limitów depozytów, podatków od gry online (i ich dystrybucji), ochronie przez uzależnieniami w sieci. U największych operatorów pokerowych turnieje online startują co sekundę. Jak w takiej sytuacji organizator i gracz mieliby zgodnie z prawem brać udział w takich grach? Nie jest możliwe każdorazowo występowanie o zezwolenie do Urzędu Celnego o możliwość zorganizowania turnieju online. Poza tym, trzeba mieć na uwadze, że dzisiejszy poker online to gra stolikowa (tzw. poker „cashowy”, który polega na grze pieniędzmi na stole, gdzie żetony są odpowiednikami prawdziwych nominałów pieniężnych) oraz poker turniejowy (płaci się za wpisowe do turnieju i dostaje na start określoną liczbę żetonów, pełniącą funkcje punktów turniejowych). Ustawa nie legalizuje pokera stolikowego nie tylko w Internecie, ale również na żywo.

b. Legalizacja pokera poza kasynem. W praktyce ustawa nie legalizuje pokera poza kasynem.

Ustawa legalizuje poza kasynem tylko pokera bez pieniędzy o drobne nagrody rzeczowe do 50% kwoty bazowej. Natomiast nieodzownym elementem pokera jest określona stawka pieniędzy. W pokerze turniejowym wpłacamy wpisowe w zamian za otrzymanie żetonów/punktów turniejowych. W pokerze stolikowym/cashowym gramy pieniędzmi na stole. Model gry w pokera, tylko przy zaangażowaniu środków pieniężnych ma sens. Zatem mówiąc o „legalizacji” pokera ustawodawca nadinterpretuje tę grę.

c. Opodatkowanie pokera. Niesprawiedliwie wysoki podatek nałożony na graczy.

Zdefiniowana w projekcie ustawy podstawa opodatkowania („suma wpłat gotówkowych = tytułu wymiany żetonów w kasie słuchających do gry w turnieju gry pokera”) jest rozwiązaniem niespotykanym na skale światowej. Dla przykładu, jeśli gracz chce zagrać za 100 zł, to 12 zł z tego musi oddać państwu. Doliczając do tego opłatę za usługę urządzania gry (krupiera, karty itp.) gracz w praktyce gra za ok. 72 zł, co jest jedną z najwyższych stawek podatku w Europie. Do tego obowiązek podatkowy jest po stronie gracza, co wywołuje wiele komplikacji dla zwykłego, chcącego zagrać w pokera obywatela oraz jest nieintuicyjne i mylące z punktu widzenia korzystającego z usługi oferowanej przez operatora gier hazardowych.

Najskuteczniejszym sposobem opodatkowania pokera jest objęcie go jednolitą stawką podatku od przychodu operatora brutto. Ciężar uiszczenia podatku spada wówczas na operatora, co jest prostym i przejrzystym rozwiązaniem, stosowanym w krajach o największym stopniu ścigalności podatków od gier. Przeniesienie obowiązku uiszczenia podatku gier na operatorów upraszcza i uszczelnia system podatkowy oraz zmniejsza ilość obowiązków po stronie graczy i państwa. Dla przykładu, jeśli gracz chce zagrać za 100 zł, to operator pobiera 10 zł za usługę urządzania gry. Od tej kwoty następnie operator odprowadza 1,5 zł (przy stawce podatku 15 proc.) do budżetu państwa. Państwo osłaga większy dochód za pomocą efektu skali oraz dzięki prostemu mechanizmowi i pewności, że operator ten podatek zawsze odprowadzi. Tak w praktyce wygląda zasada „less is more”.

d. Monopol państwa na pokera w Internecie.

Projekt przewiduje dopuszczalność organizowania gier w sieci Internet innych niż zakłady wzajemne (co przewiduje już obecnie obowiązująca Ustawa) oraz loterii promocyjnych. Dodatkowo, projektodawca wskazuje na konieczność potraktowania gry w pokera w sposób bardziej liberalny, niż dzieje się to w odniesieniu do innych gier karcianych (uzasadnienie do zmiany wynikającej z art. 6a Ustawy po zmianach). Jednocześnie, uprawnienie do urządzania pokera w sieci Internet przyznano na zasadzie wyłączności spółce wykonującej monopol państwa w zakresie gier hazardowych wskazując, że ma to zapewnić odpowiednio wysoki poziom ochrony graczy. Co więcej, autorzy Projektu, uzasadniając proponowane zmiany, odwołują się do liberalnych przepisów dotyczących pokera obowiązujących w większości państw UE. Pomiedzy uzasadnieniem a samą treścią Projektu pojawia się zatem wyraźna sprzeczność: trudno uznać zmianę w zakresie urządzania pokera w sieci Internet, która dopuszcza możliwość urządzania takiej gry wyłącznie przez państwowe monopolistę, za liberalizację zgodną z trendami unijnymi i postulatami zgłaszanymi przez środowisko pokerowe.

Nie można też uznać proponowanej zmiany za spójną i uzasadnioną celami przedstawionymi w uzasadnieniu Projektu. Projektodawca nie podjął nawet próby uzasadnienia dorozumianego stanowiska, że podmioty prywatne podlegające nadzorowi polskiego regulatora nie zapewniłyby odpowiednio wysokiego poziomu ochrony graczy. Doświadczenia państw unijnych, które w ostatnich latach dokonały zmian dotyczących regulacji gry w pokera wskazują niezbicie, że przyjęte przez autorów Projektu stanowisko jest pozbawione podstaw (dla przykładu, można tutaj wskazać przepisy przyjęte przez ustawodawstwa

Francji, Danii czy też Wielkiej Brytanii). Nawet przyjmując założenie, że celem projektodawcy jest wyłącznie ochrona konsumentów, rozwiązania przyjęte w Projekcie mają nieproporcjonalny charakter i nie można ich uznać za niezbędne do osiągnięcia tego celu. Oznacza to, że te rozwiązania nie spełniają warunków wynikających z praktyki orzeczniczej TSDE.

Monopol państwa nie chroni skutecznie graczy, ponieważ najwięksi operatorzy od lat stosują reguły odpowiedzialnej gry. Samoregulacje, jakimi obejmowani są operatorzy zrzeszani w międzynarodowych stowarzyszeniach są bardziej restrykcyjne niż te stosowane przez niektórych państwowych monopolistów. Ponadto to właśnie operatorzy dysponują unikatowym doświadczeniem w zabezpieczaniu i prowadzeniu gier hazardowych, a nie państwowy monopolista, który nigdy nie prowadził w tym zakresie działalności.

Monopol na pokera online łączyłby się z zamknięciem gry tylko w środowisku polskich graczy. Spowodowałoby to zabicie gry, bowiem w pokerze potrzebna jest tzw. „płynność” czyli duża liczba graczy dostępnych do gry w danym momencie. Sytuację taką zapewnia tylko otwarcie ekosystemu na wiele krajów (efekt skali). Monopolizowanie gry i zamykanie płynności w przypadku Polski skończyłoby się brakiem gier i w efekcie ucieczką graczy do szarej strefy – tam gdzie jest więcej gier. Nawet jeżeli monopol na pokera online zostałby wprowadzony, to bez uregulowania pokera stolikowego nie byłby on w stanie funkcjonować.

e. Preregulowanie turniejów pokera poza kasynami

Uregulowanie turniejów pokerowych poza kasynami za pomocą rozporządzenia to kolejne unikatowe na skalę światową rozwiązanie. Urządzenie turnieju pokerowego poza kasynem gry nie jest na tyle skomplikowane, aby regulować je rozporządzeniem. Przepisy dotyczące kontroli turnieju pokera i ogólnych zasad jego organizacji można z powodzeniem zawrzeć w ustawie hazardowej. Szczegółowe kwestie mogą być bez większych problemów pozostawione organizatorom, którzy i tak podlegają pod wiele innych przepisów. Preregulowanie materii pokera może prowadzić do faktycznego zniechęcenia organizatorów turniejów pokerowych do ich legalnego organizowania i przez to zwiększenia szarej strefy, w której uczestnicy gry w pokera nie podlegają odpowiedniemu poziomowi bezpieczeństwa.

f. Blokowanie stron. Środek, który zmniejsza bezpieczeństwo graczy

Nie jest spójna filozofia prawodawcy, który planuje zwiększać dochody państwa za pomocą blokowania stron operatorów. Nie przyniesie to również dodatkowych funduszy dla polskiego sportu, w szczególności drużynowego. Stworzenie tak restrykcyjnych przepisów ustawy hazardowej spowoduje w naszej ocenie odwrotny skutek. Szara strefa ulegnie zwiększeniu a gracze zostaną pozbawieni odpowiedniej ochrony. Poważni, szanowani i sprawdzeni operatorzy odejda z polskiego rynku, a w ich miejsce będą pojawiać się krótkotrwałe, nierejestrowane i nieprzestrzegające reguł podmioty, oferujące swoje usługi i działające do momentu zablokowania. Będzie to wojna nie do wygrania, generująca dodatkowe koszty dla państwa, które znacznie przekroczy przychody z tytułu podatku od gier.

II) Uwagi szczegółowe

Projekt zawiera szereg rozwiązań szczegółowych, które budzą istotne wątpliwości natury legislacyjnej i celowościowej. Poniżej wskazane są niektóre z proponowanych przepisów, które wywołują największe zastrzeżenia (numeracja artykułów odnosi się do Ustawy, z uwzględnieniem zmian proponowanych w Projekcie):

- a) Art. 5 ust. 1a: proponowany przepis z jednej strony dopuszcza udział w tzw. grach multijurysdykcyjnych, z drugiej uznaje taki udział za formę działalności w zakresie gier.

Przepis jest wewnętrznie sprzeczny, a jego niejasna treść nie pozwala sprecyzować normy prawnej, jaka miałyby z niego wynikać;

- b) Art. 7a ust. 2 pkt 1a: proponuje się, aby przedstawiciel spółki zagranicznej obowiązkowo posiadał pełnomocnictwo do zawierania umów cywilno-prawnych.

Trudno jest znaleźć racjonalne uzasadnienie takiego wymogu, zważywszy na to, że rola przedstawiciela jest reprezentowanie spółki wobec polskich organów nadzoru i zapewnienie im dostępu do dokumentacji spółki związanej z prowadzoną działalnością w zakresie gier. Udzielenie przedstawicielowi pełnomocnictwa nie wpłynie w żadnym stopniu na wypełnianie obowiązków ustawowych, ani też nie wyłączy jej prawa do zawierania umów samodzielnie (takie rozwiązanie byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami swobody prowadzenia działalności i ogólnymi regułami reprezentowania osób prawnych przez ich zarząd);

c) Art. 15e: poważne wątpliwości budzi zobowiązanie unijnych instytucji płatniczych do respektowania rejestru i uniemożliwienia klientom tych instytucji wykonywania transakcji z podmiotami wskazanymi w rejestrze.

Niezależnie od przedstawionych poniżej uwag dotyczących kar administracyjnych związanych z naruszeniem powyższego obowiązku przez takie instytucje, potencjalną skuteczność proponowanego rozwiązania należy ocenić jako niską;

d) Art. 15f: blokowanie adresów stron internetowych wpisanych do rejestru, również należy ocenić jako rozwiązanie o potencjalnie niskiej skuteczności, które nie przyczyni się do zwiększenia poziomu ochrony konsumentów.

Proponowane rozwiązania będą skutkować przede wszystkim zwiększeniem obciążeń po stronie przedsiębiorców telekomunikacyjnych i koniecznością ponoszenia przez nich kosztów nieustannego uaktualniania listy blokowanych strony (taki przedsiębiorca będzie zobowiązany do wprowadzenia blokady zaledwie dwa dni po opublikowaniu danego adresu w rejestrze prowadzonym przez Ministra Finansów). Ponadto wprowadzenie blokowania stron, według zgodnej opinii prawników, wymaga wprowadzenia daleko idących zmian w ustawie z dnia 16 lipca 2014 r Prawo telekomunikacyjne:

e) Art. 15i: jakkolwiek wprowadzenie obowiązku posiadania polityki odpowiedzialnej gry należy uznać za rozwiązanie zasługujące na poparcie i faktycznie służące ochronie graczy, niektóre proponowane rozwiązania w tym zakresie budzą wątpliwości.

Ustawowy zakres regulaminu odpowiedzialnej gry, pokrywa się z treścią regulaminów samych gier - np. w zakresie procedury weryfikacji wieku gracza, czy też procedury rejestracji, które są zawierane w regulaminach, o których mowa w art. 61 Ustawy;

f) Art. 18 ust. 4: przepis odnosi się do wymogu „średniej zaprogramowanej wartości wygranych” w zakładach na zdarzenia wirtualne.

Proponowany przepis jest sprzeczny z ustawową formułą zakładu wzajemnego wynikająca z art. 2 ust 2 pkt 2 Ustawy, zgodnie z którą wysokość wygranych zależy wyłącznie od umówionego stosunku wpłaty do wygranej. Sformułowanie pozostałej części przepisu należy ocenić jako naruszające podstawowe zasady techniki legislacyjnej: wartość wygranej miałaby wynosić nie mniej niż 5% średniej wygralności we wskazanym okresie - nie sposób określić, co projektodawca miał na myśli, używając słowa „wygralność”. Nie wiadomo też w odniesieniu do jakich okresów i do jakich wartości miałby się odnosić podmiot zarządzający wyłącznie zakłady na zdarzenia wirtualne;

g) Art. 35 pkt 21a: banki nie prowadzą działalności w zakresie weryfikowania sytuacji ekonomiczno-finansowej swoich klientów (poza dokonywaniem takiej weryfikacji na potrzeby udzielanego kredytu) ani też sprawdzania, czy ich klienci prowadzą działalność w sposób pozbawiony nieprawidłowości.

(Na marginesie, sformułowanie to jest tak szerokie, że nie daje możliwości ustalenia, jakiego rodzaju nieprawidłowości - w metodach zarządzania, naruszania prawa, czy innych - projektodawca miał na myśli). Należy spodziewać się, że banki, na których nie spoczywa żaden obowiązek sporządzania opinii, o których mowa w tym przepisie, będą odmawiać udzielania takich opinii lub wiązać je z koniecznością poniesienia przez wnioskodawcę potencjalnie dużych opłat za ich wydanie. Dodatkowo, wobec faktu, że podmioty prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych są zobowiązane do złożenia zabezpieczenia, wymóg przewidziany w tym przepisie Projektu jest zbędny;

h) Art. 59 ust. 1 pkt 4a) - 4c): zakres nowododanych punktów pokrywa się.

W szczególności, zwraca uwagę identyczność znaczeniowa pkt. 4b) i 4c), które odróżnia jedynie odmienne ujęcie w sferze werbalnej i wskazanie innych terminów;

i) Art. 89: przewidziane obecnie kary administracyjne budzą liczne wątpliwości praktyków prawa, z racji na ich faktycznie karny charakter i obiektywne trudności z umiejscowieniem ich w systemie prawa.

(Por. L. Wilk, Hazard. Studium kryminologiczne i prawne, CH Beck 2012). Zaproponowane przez autora Projektu zmiany w tym zakresie muszą jednakże budzić już nie wątpliwości, ale zdecydowany sprzeciw;

- i) Po pierwsze, rażąca jest nieprecyzyjność przepisów w zakresie, w jakim określają potencjalne podmioty podlegające karom lub okoliczności skutkujące ich nałożeniem. Dla przykładu: karze podlegałby „podmiot posiadający tytuł prawny do strony” (internetowej?), na której zamieszczona jest reklama podmiotu wpisanego do rejestru. Prawo cywilne, ani też prawo własności intelektualnej nie znają instytucji „tytułu prawnego do strony internetowej”. Przepis można interpretować jako odnoszący się do podmiotu dysponującego prawami autorskimi do treści prezentowanych na stronie - ale możliwych interpretacji jest co najmniej kilka;
- ii) Po drugie, wysokość kar i tryb ich orzekania, a także pozostawienie naczelnikom urzędu celnego nieograniczonej wręcz swobody decyzyjnej w zakresie określenia kwoty kary w danym przypadku, budzą wątpliwości natury konstytucyjnej;
- iii) Po trzecie, przepisy przewidują dublowanie się uprawnień kompetencyjnych organów uprawnionych do nałożenia kary - może być nim naczelnik urzędu celnego, a w przypadkach określonych w ust. 1a), także Minister Finansów. Szczególnie w tym kontekście razi wyjątkowa niechlujność z jaką sformułowano proponowane przepisy, np.: „(Karę nakłada) Minister Finansów, w drodze decyzji, kierując się, liczbą klientów indywidualnych, którym pośrednio lub bezpośrednio świadczy on swoje usługi [...]”;
- iv) Wreszcie, propozycję ponoszenia przez członków rodziny osoby podlegającej karze odpowiedzialności za zapłatę kary należy uznać za kuriozalną i urągającą elementarnym zasadom państwa prawa. I w tym przypadku, językowa wykładnia proponowanych przepisów sprawia znaczne trudności: karze podlega „podmiot” (pkt 3 - 5), zaś odpowiedzialność miałaby być ponoszona przez „członków rodziny podatnika”;
- j) Większość proponowanych zmian odnosi się do funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego.

Zakres tych zmian i ich treść wpłyną znacząco na funkcjonowanie podmiotów działających w strefie usług świadczonych drogą elektroniczną. Utrudnia one działalność nie tylko podmiotom świadczącym takie usługi w zakresie gier hazardowych, ale również przedsiębiorców, których działalność nie jest związana z hazardem. Dla przykładu, projektodawca zaproponował szereg przepisów, które de facto przeniosłyby na takich przedsiębiorców obowiązek aktywnego zwalczania działalności hazardowej uznanej za organy państwa za nielegalną. Z jednej strony podlegałyby one karom administracyjnym, których podstawy wymierzenia są w wielu przypadkach niejasne. Z drugiej, byłyby zobowiązane do prowadzenia takich działań, które - wydaje się - powinny być domeną organów państwa, na własny koszt. W szczególności, przepisy dotyczące blokowania płatności i stron internetowych odnoszą się wprost tylko i wyłącznie do usług świadczonych w sieci.

- k) Zgodnie z proponowanym art. 15e ust. 2, Minister będzie prowadził rejestr podmiotów oferujących w sieci Internet osobom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej gry hazardowe niezgodnie z przepisami ustawy.

Jednocześnie, proponuje się nałożenie na krajowe i unijne instytucje płatnicze obowiązku monitorowania rejestru (w tym miejscu pojawia się kolejne legislacyjne niedociągnięcie; przepis nakładający ten obowiązek odwołuje się do monitorowania „listy”). Instytucje te mają obowiązek „dodać należytej staranności w celu uniemożliwienia swoim klientom wykonywanie transakcji płatniczych na rzecz podmiotów objętych rejestrem.” Dodatkowo, zgodnie ze zmienionym art. 89, w przypadku niedochowania staranności, instytucja płatnicza podlegałaby karze administracyjnej wynoszącej do 500.000 złotych. Powyższe przepisy, odczytane zgodnie z stanowiącą podstawę wykładni interpretacją językową, wzbudzają szereg wątpliwości:

- i) instytucja płatnicza podlegałaby obowiązkowi nieustannego śledzenia rejestru prowadzonego przez Ministra Finansów. Oznaczałoby to konieczność poniesienia kosztów zatrudnienia osób odpowiedzialnych za taką kontrolę rejestru i zapewnienie wdrożenia odpowiednich wewnętrznych instrumentów kontroli w odniesieniu do płatności na rzecz konkretnych podmiotów. Pojawia się też poważna wątpliwość co do możliwości nałożenia takiego obowiązku na unijne instytucje płatnicze prowadzące działalność transgranicznie - instytucje te nie mają oddziałów w Polsce i prowadzą działalność pod nadzorem regulatora państwa pochodzenia, który zawiadamia polską KNF o działalności transgranicznej instytucji. Istnieją również poważne wątpliwości, co do zgodności takiego rozwiązania z prawem unijnym;

ii) proponowany przepis umożliwiłby Ministrowi zablokowanie płatności także na rzecz podmiotu posiadającego zezwolenie, który (choćby nieumyślnie) naruszył przepis Ustawy w procesie świadczenia usług hazardowych na rzecz swoich klientów. Projekt nie precyzuje jaką formę w ujęciu administracyjno-prawnym miałyby mieć dokonanie wpisu do rejestru - proponowane przepisy nie wskazują czy byłaby to decyzja administracyjna. Podmioty wpisane do rejestru bezpodstawnie, mogłyby napotkać trudności w działaniach mających na celu podważenie nieuzasadnionego wpisu;

iii) instytucja płatnicza musiałaby podjąć działania mające na celu blokadę wszystkich płatności dokonywanych przez jakichkolwiek klientów na rzecz podmiotu wpisanego do rejestru bez względu na ich tytuł prawny - proponowane przepisy nie ograniczają tego obowiązku do płatności dokonywanych przez polskich rezydentów w związku z uczestnictwem w grach. Nieracjonalność i nieproporcjonalność takiego rozwiązania są oczywiste;

iv) organ w zakresie swobodnego uznania miałby możliwość oceny czy instytucja dochowała należytej staranności i decydowania o wysokości kary kierując się (w przypadku decyzji wydawanej przez Ministra Finansów) przesłankami liczby klientów, czasem niewykonania obowiązku i szkodliwością społeczną (ta interpretacja przepisu opiera się na własnej spekulacji co do tego, jaka była rzeczywista intencja autora Projektu - osobny komentarz dotyczący jakości techniki legislacyjnej znajduje się w punkcie (n) poniżej). Organ administracyjny zostałby zatem wyposażony w uprawnienia, jakie powinny stanowić wyłączną domenę władzy sądowniczej. Oczywiście, decyzje organu podlegałyby kontroli sądowo-administracyjnej. Jednakże, instytucja byłaby zobowiązana do zapłaty kary przed wszczęciem tego etapu postępowania;

1) Podobne zarzuty można podnieść w odniesieniu do obowiązków nakładanych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, wynikających z proponowanego art. 15f Ustawy po zmianach.

Szczegółowe rozwiązania w tym zakresie są odmienne (np. przedsiębiorca taki miałby 2 dni robocze na dokonanie blokady strony), niemniej w podobnie drastyczny sposób ingerowałyby one w działalność przedsiębiorców, która nie obejmuje urządzania gier. Natomiast, za wręcz szokujące należy uznać rozwiązanie przewidziane w projektowanym art. 15g Ustawy: projektodawca przewiduje możliwość zwolnienia z obowiązku blokowania dostępu do stron objętych rejestrem niektórych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy świadczą usługi w mniejszym rozmiarze (tak należy odczytać przesłankę "rozmiaru działalności telekomunikacyjnej i wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych", ponownie sformułowana w niejasny sposób). Oznacza to, że zaproponowane rozwiązanie z definicji przewiduje utworzenie luki w systemie blokady stron. W przypadku tych przepisów, jakość zastosowanej techniki legislacyjnej jest wątpliwa, np. obowiązek przedsiębiorców telekomunikacyjnych sformułowany jako "utrudnianie dostępu do niedozwolonych stron i usług poprzez blokadę dostępu". Dodatkowo, zaproponowana przez projektodawcę kontrola nad rejestrem, która prowadziłby Sąd Okręgowy w Warszawie jest, z przyczyn, które nie wymagają głębszego uzasadnienia, czysto iluzoryczna.

m) W odniesieniu do nowego wymogu nakładanego na przedstawiciela spółki, która zgodnie z art. 7a Ustawy może wystąpić o zezwolenie, pojawia się wątpliwość, co do rzeczywistej motywacji projektodawcy.

Nalotenie obowiązku posiadania pełnomocnictwa przez przedstawiciela w żaden sposób nie rozszerza nadzoru polskiego regulatora nad taką spółką, ani też nie wpływa na poziom ochrony konsumentów uczestniczących w grach organizowanych przez taką spółkę. Jeśli intencją projektodawcy jest zapewnienie, że umowy zawierane przez spółkę w odniesieniu do jej działalności na terytorium Polski są zawierane tylko i wyłącznie przez takiego przedstawiciela (jest to próba odczytania intencji projektodawcy; takiego obowiązku nie da się wyprowadzić bezpośrednio z brzmienia przepisu), oznaczałoby to zobowiązanie spółki zagranicznej do prowadzenia działalności w Polsce za pośrednictwem zakładu. Zgodnie z modelową umową OECD w zakresie unikania podwójnego opodatkowania, powyższa okoliczność mogłaby przesądzić bowiem o tym, że spółka ma w Polsce taki zakład. Takie rozwiązanie w sposób oczywisty naruszałoby przepisy TFUE i prawdopodobnie skutkowałoby ponownym wszczęciem procedury naruszeniowej przeciwko Polsce przez Komisję Europejską. Rozwiązanie to dotyczyłoby właściwie wyłącznie podmiotów świadczących usługi hazardowe w sieci Internet, gdyż przewidziana w Ustawie możliwość np. prowadzenia kasyna gry za pośrednictwem przedstawiciela należy uznać za teoretyczną.

n) W punkcie (i) dotyczącym kar administracyjnych zasygnalizowany został problem niespójności i

niestaranności, któremu należy poświęcić osobny komentarz.

Trudno jest wskazać proponowany przepis, który nie zostałby obciążony błędami lub sformułowany w niejasny znaczeniowo sposób. Projekt zawiera znaczną liczbę błędów gramatycznych, nieścisłości językowych, przypadków błędnego posługiwania się terminami ustawowymi (np. art. 15i ust. 1 pkt 1) lit. b) odnosi się do „pozwolenia na urządzenie gier”, zamiast „zezwoenia lub koncesji”) czy choćby błędów interpunkcyjnych. W efekcie, proponowaną ustawę należy ocenić jako niespełniająca podstawowych standardów techniki ustawodawczej i naruszająca zasady poprawnej legislacji.

Wnioski

Zgodnie z jednolitym i nie budzącym wątpliwości orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) przepisy wprowadzające ograniczenia w zakresie organizowania gier hazardowych w sieci Internet stanowią jednocześnie ograniczenie swobód traktatowych wynikających z obecnie obowiązujących art. 49 i 56 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (np. sprawa C-275/92, Schindler). Wprowadzanie wyjątków od powołanych przepisów statuujących fundamentalną zasadę swobody przepływu usług i swobody przedsiębiorczości, jest możliwe wyłącznie ze względów moralnych, religijnych lub kulturowych o ile spełniają one ustalone w orzecznictwie TSUE przesłanki proporcjonalności. Wyjątki takie muszą trzymać się uzasadnionych celów określonych przez państwo członkowskie, a wprowadzane restrykcje nie mogą wykraczać poza to co jest niezbędne dla ich osiągnięcia (np. połączone sprawy C-338/04, C-359/04 i C-360/04, Placanica). Przewidziane w Projekcie rozwiązania nie spełniają wskazanych powyżej wymogów i ich wprowadzenie będzie prowadzić - w świetle dotychczasowego orzecznictwa TSUE - do podważenia skuteczności tych przepisów.

Dotychczasowa polityka hazardowa państwa (niezależnie od oceny jej skuteczności i celowości) opierała się na spójnie realizowanym założeniu, że część wpłat pochodzących od graczy uczestniczących w grach objętych monopolem państwa jest przeznaczana na państwowe fundusze związane z rozwojem kultury fizycznej, promocji kultury i rozwiązywaniem problemów hazardowych (tj. dopłaty przewidziane w art. 80 obecnej Ustawy). Przepisy Projektu burzą podstawowe założenia tej polityki. Po pierwsze, projektodawca nie objął systemem dopłat, żadnego z rodzajów gier, których urządzenie zostało obecnie przyznane monopolistom - tj. ani gier organizowanych w sieci Internet, ani też gier na automatach. Po drugie, przewidywany art. 88a Ustawy zakłada, że kwota stanowiąca nadwyżkę ponad 110% waloryzowanej rokrocznie kwoty środków wpłaconych na przedmiotowe fundusze, stanowić będzie dochód budżetu państwa. Projektodawca nie ukrywa, że rozwiązanie to ma na celu zmaksymalizowanie wpływów budżetowych pochodzących z gier podlegających monopolowi państwa (uzasadnienie do art. 88a). Jest to kolejny znaczący argument, potwierdzający, że polityka państwa w zakresie gier hazardowych wynikająca z Projektu jest niespójna.

Sprzeczność pomiędzy przyjętymi przez autorów Projektu założeniami i celami regulacji, a skutkami wprowadzenia Projektu w życie stanowi kolejną przesłankę do stwierdzenia, że prowadzona przez państwo polityka w zakresie gier hazardowych jest niesystematyczna i niespójna, a co za tym idzie nie spełnia standardów unijnych wypracowanych w praktyce TSUE.

Rekomendacje

Rozwiązaniem jest liberalizacja rynku gier hazardowych i objęcie operatorów systemem licencji, wraz z odpowiednim modelem opodatkowania. Dobre regulacje, a nie niezgodny z regulami unijnymi monopol państwa najskuteczniej ochronią graczy przed nieodpowiedzialnym hazardem i zwiększą wpływy z tytułu podatku od gier do budżetu państwa. Zyski z samego tylko rozsądnego opodatkowania pokera szacujemy na 400 milionów złotych rocznie. Gdyby ujednoczyć opodatkowanie całego hazardu online do modelu duńskiego, udałoby się zlikwidować szarą strefę i zwiększyć przychody Państwa z tytułu podatku od gier do 3-4 miliardów złotych rocznie. Do tego dochodzą środki, jakie firmy hazardowe mogą przeznaczyć na sponsorowanie polskiego sportu, którego przedstawiciele narzekają obecnie na niedostateczne finansowanie ze spółek Skarbu Państwa. Na zlikwidowaniu szarej strefy w hazardzie zyskać może także kultura, bowiem część wpływów budżetowych z tytułu podatku od gier można przeznaczyć na stymulowanie rozwoju polskiej kultury narodowej. Nasze postulaty niezmiennie obejmują:

1. Prawdziwa legalizacja pokera online:

Polega ona na stworzeniu środowiska licencyjnego dla istniejących najlepszych na świecie operatorów pokerowych, oferujących swoje usługi w wielu krajach na świecie. Proces licencyjny musi dawać możliwość realizowania zdrowego modelu biznesowego dla tych firm. Monopol państwa nigdy nie spełni oczekiwań gracza. Jedynie już funkcjonujący operatorzy pokerowi mają wymagana wiedzę, aby zapewnić jakość gry, ilość graczy i bezpieczeństwo rozrywki;

2. Zmianę systemu podatkowego z podatku obrotowego na podatek od przychodu operatora brutto oraz przeniesienie obowiązku podatkowego z gracza na organizatora;

Oważamy, że należy wprowadzić sprawdzony w Danii podatek od Przychodu Operatora Brutto. Opodatkowanie gracza od stawki wnoszonej przy kasie, czy też od wygranej powoduje, że gra w pokera staje się grą oczekiwanej straty, co traci sens dla gracza pokerowego, które chce wygrywać. Gra w pokera jest grą między graczami i rządzi się swoją specyfiką, której nie ma żadna inna gra regulowana w ustawie. Podatek od przychodu brutto jest jedyną sensowną formą opodatkowania w tej kwestii.

3. Legalizację pokera stolikowego/cashowego;

Poker to nie tylko turnieje. Bez uregulowania pokera stolikowego nie może być mowy o właściwym uregulowaniu tej gry.

4. Zdefiniowanie w ustawie i rozróżnienie pokera.

Nasza definicja pokera i rozróżnienie na pokera kasynowego i pokera między graczami rozwiązuje w bardzo prosty sposób sprawę regulacji. Poker to strategiczna gra w karty z elementem losowym. Element losowy występuje tylko w pojedynczych rozdaniach. Statystycznie, na przestrzeni wielu rozdań, każdy z graczy będzie miał podobną ilość dobrych i słabych kart, wskutek czego to sposób ich rozegrania decydować będzie, czy gracz na koniec okaże się zwycięzcą, czy przegranym. Według naszej definicji, która jest rezultatem analiz prawniczych i wynika z doświadczenia, „pokerem jest gra w karty o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w której zwycięstwo odnosi ten uczestnik, który zbierze najlepszy układ kart lub wygra rozdanie na etapie licytacji w momencie wycofania się wszystkich pozostałych uczestników oraz pochodne takiej gry, z zastrzeżeniem, że podmiot urządzający grę w pokera nie bierze udziału w grze w roli gracza. Pokerem kasynowym jest poker, w którym jeden z graczy reprezentuje kasyno”.

Podstawowym założeniem Stowarzyszenia Wolny Poker jest transparentność. Podkreślamy znaczenie przejrzystego procesu legislacyjnego i przeprowadzenia go zgodnie ze wszystkimi procedurami, tak aby w tak wrażliwej społecznie sprawie jak uregulowanie hazardu mogły się wypowiedzieć wszystkie zainteresowane podmioty. Mamy unikalną wiedzę z innych krajów jak wprowadzać regulacje, które ochronia nieletnich i sprawia, że gra w pokera online będzie bezpieczna. Tylko dobre prawo może to zapewnić.

Wyrażamy nadzieję, że procedowany projekt ustawy ulegnie istotnym zmianom w toku konsultacji międzyresortowych. Liczymy również, że strona społeczna będzie miała szansę wypowiedzieć się przejrzystych konsultacjach publicznych, a jej wiedza i postulaty zostaną wzięte pod uwagę w procesie legislacyjnym. Niezmiennie stoimy na stanowisku, że Państwa Polskiego nie stać na błędy w żadnym obszarze polityki. Przedstawiona przez Ministerstwo Finansów ustawa jest dużym błędem, który będzie drogo kosztował polskich podatników i na długo pograży rynek gier hazardowych w bezsensownym sporze z instytucjami Unii Europejskiej.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

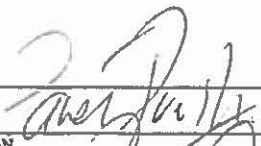

1	Pełnomocnictwo Paweł Purski
2	Statut Stowarzyszenia Wolny Poker (tekst jednolity)
3	
4	-
5	-
6	-
7	-
8	-

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia
dokonanego dnia 4 lipca 2016 r.

(podać datę z częścią F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
-----------------	------	--------

Paweł Purski	4 lipca 2016 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.		 (podpis)

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE

ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

z dnia 28 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych
(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia -
zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja
zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo
ministrów)

A.

**OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD
PROJEKTEM**

1. Nazwa/imię i nazwisko** Polski Klub Biznesu Stowarzyszenie
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** 04-620 Warszawa, ul.Rzeźbiarska 80
3. Adres do korespondencji i adres e-mail: sekretariat@fundacjaaps.pl

B.

**WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Ryszard Konwerski	
2	Cezary Gizka	
3	dr Franciszek Gaik	
4		
5		

C.

**OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM
INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Polski Klub Biznesu od dłuższego czasu obserwuje i analizuje sposoby i metody działania w zakresie regulacji polskiej gospodarki. Z zadowoleniem przyjmujemy podejmowane przez obecny Rząd próby porządkowania wszelkich sfer życia społeczno - ekonomicznego w Kraju. Chcielibyśmy uczestniczyć w konsultacjach społecznych dotyczących likwidacji narosłych patologii i działalności szarej strefy w gospodarce. Jedną z istotnych dziedzin wymagających uporządkowania jest, naszym zdaniem, obszar gier hazardowych i podmiotów w nich uczestniczących. Z uwagi na istniejące nieprawidłowości, których eliminacja, może znacząco zwiększyć przychody Skarbu Państwa, pozwalamy sobie złożyć na ręce Pana Ministra uwagi naszych ekspertów w tym zakresie.

W związku z udostępnieniem przez Rządowe Centrum Legislacyjne projektu z dnia 28 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (dalej: „projekt”) przedstawiamy zgodnie z Ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w

procesie stanowienia prawa stanowisko w imieniu Polskiego Klubu Biznesu (dalej: „Klub”).

Klub będzie zabiegać o rozszerzenie projektu o:

1 - zapisy pozwalające na objęcie monopolem państwa działalności polegającej na prowadzeniu gier losowych, gier w karty i gier na automatach w kasynach gry,

2 - zmianę zasad opodatkowania zakładów bukmacherskich w celu zapewnienia skutecznej ochrony grających przed ofertami nielegalnych zakładów w internecie.

Obecnie, na 52 dostępne koncesje, działa w Polsce 51 prywatnych kasyn, z których 35 należy do jednego operatora, który z roku na rok powiększa swoją dominującą pozycję w tym segmencie rynku hazardowego, zmierzając w kierunku quasi monopolu realizowanego przez jeden prywatny podmiot. Roczne wpływy do Skarbu Państwa z tytułu podatku od gier odprowadzanego z kasyn wynoszą 244 mln zł. O tym, że możliwe jest bardziej kompetentne i profesjonalne prowadzenie kasyn niż w wykonaniu prywatnego podmiotu mającego obecnie niemal monopolistyczną pozycję na rynku może świadczyć fakt, że 35 proc. (84 mln zł) rocznych wpływów z podatku od gier z 51 kasyn przynoszą 2 kasyna zlokalizowane w hotelach Hilton i Marriott w Warszawie, które nie są prowadzone przez podmiot dominujący.

W projekcie Minister Finansów zaproponował, by monopolem państwa objąć dwa z trzech segmentów twardego hazardu w Polsce - gry na automatach w salonach gier oraz kasyna internetowe. Trzeci segment - stacjonarne kasyna gry - ma w zamyśle autorów projektu pozostać bez zmian, w rękach prywatnych. Z wyliczeń i analiz przeprowadzonych przez ekspertów Klubu wynika, że założone w projekcie objęcie monopolem państwa kasyn internetowych może przynieść do Skarbu Państwa roczne wpływy w wysokości od 500 mln zł do 6 miliardów zł, a realizacja monopolu państwa w salonach gier - od 150 mln zł do 2 miliardów zł - w zależności od kompetencji firm zarządzających, które będą odpowiedzialne za wykonywanie monopolu państwa w tych obszarach rynku hazardowego. Z kolei zwiększenie maksymalnej liczby automatów dopuszczalnych w jednej lokalizacji salonu gry z zaproponowanych w projekcie 70 do 100 sztuk może sprawi

, że roczne wpływy budżetowe z objętych monopolem państwa salonów gier na automatach wyniosą od 250 mln zł do 3 miliardów złotych - w zależności od kompetencji firmy zarządzającej realizującej monopol państwa w tym segmencie gier hazardowych.

Z kolei uzupełnienie proponowanego w projekcie monopolu państwa w twardym hazardzie o trzeci segment, czyli kasyna stacjonarne, i właściwa jego realizacja przez kompetentny podmiot zarządzający, może spowodować według na-

obecnych 244 mln zł do 2 miliardów złotych rocznie. Nasze szacunki wynikają nie tylko z prostego wyliczenia, jakie przychody mogłyby mieć monopolistyczne kasyna profesjonalnie prowadzone przez kompetentny podmiot zarządzający, potrafiący zadbać o ich optymalną lokalizację i organizację, ale również zakładają pozytywny efekt synergii wynikający z objęcia monopolem państwa wszystkich trzech segmentów twardego hazardu w naszym kraju.

Dodatkowo, poza zdecydowanie pozytywnym efektem budżetowym, objęcie monopolem państwa stacjonarnych kasyn gry gwarantowałoby lepszą ochronę grających przed negatywnymi skutkami hazardu oraz prowadzenie gier w kasynach w oparciu o regulaminy zakładające przeciwdziałanie uzależnieniom hazardowym w oparciu o jedną bazę danych graczy, którzy przed wejściem do kasyna podlegają ustawowemu obowiązkowi imiennej rejestracji w oparciu o dokumenty potwierdzające tożsamość.

W zakładach bukmacherskich 90 proc. obecnego rynku zagospodarowana jest przez zagraniczne podmioty nieposiadające koncesji Ministra Finansów i nielegalnie oferujące zakłady w internecie z serwerów umieszczonych poza granicami naszego kraju. Obroty nielegalnie działających w ten sposób firm zagranicznych szacuje się na 2 miliardy zł rocznie. Skutkiem tego, budżetowe przychody z podatku od gier od legalnie koncesjonowanych zakładów bukmacherskich w Polsce wynoszą obecnie jedynie 122 mln zł rocznie.

Zdaniem ekspertów Klubu, przyczyną tak olbrzymiej szarej strefy w zakładach bukmacherskich nie jest dostępność polskojęzycznych stron internetowych z ofertami nielegalnych zakładów, lecz szalenie niekorzystny i uniemożliwiający konkurencyjność legalnym podmiotom podatek od gier w wysokości 12 proc. od sumy wpłaconych przez grających stawek w zakładach. Taka konstrukcja opodatkowania zakładów sprawia, że z każdej złotówki wpłaconej przez gracza na legalny zakład bukmacherski w naszym kraju automatycznie odkłada się 12 groszy na podatek od gier, skutkiem czego w zakładzie uczestniczy faktycznie jedynie 88 groszy. Dla grającego ten mechanizm jest oczywiście ukryty (szczegółowe regulaminy zakładów składane do MF mało kto czyta), ale każdy gracz - jeśli sprawdzi i porówna kursy legalnych zakładów bukmacherskich i nielegalnych (są w zasadzie identyczne) i zdecyduje się zagrać za złotówkę w takim samym zakładzie u operatora legalnego i nielegalnego - to w przypadku trafnie obstawionego zakładu szybko zauważy, że wygrana wypłacona w zakładzie legalnym jest dużo niższa od wygranej z zakładu nielegalnego. Informacje o tym nie są żadną tajemnicą - graczy wymieniają między sobą opinie i komentarze choćby w internecie - i nikogo nie powinno dziwić, że jeśli gracze mają do wyboru zakłady legalne i nielegalne, to decydują się na nielegalne.

Zaproponowane przez Ministra Finansów blokowanie stron internetowych z nielegalnymi zakładami oraz płatności niczego nie zmieni. Istnieje wiele sposobów na łatwe obejście takich ograniczeń. Wielu operatorów zakładów internetowych zamieszcza na swoich stronach internetowych lub przesyła drogą mailową linki umożliwiające automatyczną instalację oprogramowania i przekierowania transmisji danych, które omijają tego typu blokady i zakazy. Można również skorzystać z serwisów VPN i otwartych i bardziej anonimowych

przełączarek internetowych. Jedynym efektem takiej ustawowej pró-
by blokowania internetu będzie irytacja sporej części młodych ludzi,
dla których będzie to tożsame z początkami cenzury internetu w na-
szym kraju na wzór cenzury stosowanej w krajach totalitarnych, wy-
korzystujących aparat służb specjalnych i represji przeciwko własnym
obywatelom.

Dopóki legalne zakłady bukmacherskie w naszym kraju po-
zostaną objęte niekonkurencyjnym opodatkowaniem, dopóty nie ma
możliwości skutecznego zwalczania szarej strefy nielegalnych zakła-
dów internetowych, nawet przy założeniu wprowadzenia blokowania
stron internetowych i płatności. Zgodnie z wyliczeniami ekspertów Klubu, wyłącznie zmiana podstawy opodat-
kowania zakładów z sumy wpłaconych stawek na kwotę stanowiącą
różnicę między wpłaconymi stawkami a wypłaconymi wygranymi i
jednoczesna zmiana stawki podatku od gier z obecnych 12 proc. na
20 proc. sprawi, że legalne zakłady prowadzone na podstawie ze-
zwolenia MF staną się konkurencyjne wobec szarej strefy zakładów
nielegalnych - i tylko wówczas blokowanie stron internetowych i płat-
ności może mieć jakikolwiek sens jako mechanizm dodatkowo znie-
chęcający do utrudniania sobie życia i korzystania z ofert nielegal-
nych bukmacherów. Taka zmiana spowoduje naszym zdaniem wzrost
przychodów budżetowych z podatku od gier od zakładów o co naj-
mniej 700 mln zł rocznie.

Dodatkowo jako mechanizm zachęcający do legalizacji za-
kładów w Polsce po zmianie opodatkowania można rozważyć do-
puszczenie korzystania z pewnych form reklamy zakładów związanej
ze sportem, a także zastosowany w Hiszpanii i Rumunii model
wstecznego opodatkowania nielegalnej działalności (do 5 lat) na pod-
stawie audytu profesjonalnej firmy zewnętrznej, pod rygorem nie-
udzielenia zezwolenia i zablokowania działalności w przyszłości.

Uzyskane dzięki zaproponowanym przez nas zmianom do-
datkowe przychody budżetowe państwo może przeznaczyć wzorem
wielu krajów europejskich na fundusze finansujące cele charytatywne
- jak np., wzorem Finlandii, Fundusz Obronności pomagający kombatan-
tom wojennym oraz rodzinom i bliskim funkcjonariuszy publicz-
nych poległych w służbie Ojczyzny.

W przypadku zainteresowania rozważeniem powyż-
szych propozycji Klubu nasi eksperci są do dyspozycji i mogą przedstawić szczegółowe analizy i wyli-
czenia oraz bardziej konkretne uzasadnienie propo-
nowanych zmian. Polski Klub Biznesu prezentuje ni-
niejsze stanowisko w dobrze rozumianym interesie
naszego państwa i nie działa lobbingsowo na rzecz
żadnego podmiotu prowadzącego gry hazardowe lub za-
interesowanego ich prowadzeniem.

D.

1

2

3

ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

Pismo przewodnie wraz z informacją o Polskim
Klubie Biznesu

4
5
6
7
8

E.

Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F.

OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko

Data

Podpis

Ryszard Konwerski

11.07.2016

G.

KLAUZUŁA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

(podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia 22 sierpnia 2011 r.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI
NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM		
USTAWY O ZMIANIE USTAWY O GRACH HAZARDOWYCH ORAZ O ZMIANIE NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa FUNDACJA PANOPTYKON		
2. Adres siedziby ORZECHOWSKA 4/4, 02-068 WARSZAWA		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail ORZECHOWSKA 4/4, 02-068 WARSZAWA FUNDACJA@PANOPTYKON.ORG		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Katarzyna Szymielewicz	
2	Małgorzata Szumańska	
3	-	-
4	-	-
5	-	-

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Celem statutowym Fundacji Panoptykon jest działanie na rzecz ochrony praw człowieka w społeczeństwie nadzorowanym. W związku z tym – ze względu na ochronę wolności słowa, prawa do prywatności, a także prawa do sądu – Fundacja Panoptykon postuluje rezygnację z zawartej w projekcie propozycji blokowania dostępu do treści w Internecie.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

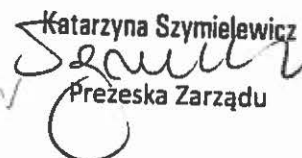
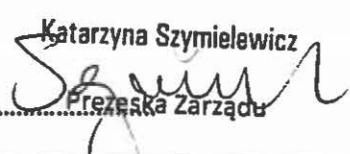
1.	Uwagi Fundacji Panoptykon z 21 czerwca 2016 r. dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw
2	-
3	-
4	-
5	-
6	-
7	-
8	-

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych zgłoszenia dokonanego dnia 21 czerwca 2016 r. (przesłanie pisma zawierającego uwagi do projektu ustawy bez wymaganego formularza)

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
-----------------	------	--------

Katarzyna Szymielewicz	6.07.2016	 Katarzyna Szymielewicz Prezeska Zarządu
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia Katarzyna Szymielewicz Prezeska Zarządu (podpis)		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw Dz. U. Nr ..., poz. ...) w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions.

2. It is essential to ensure that all entries are supported by appropriate documentation, such as receipts and invoices.

3. Regular reconciliation of accounts is necessary to identify any discrepancies and correct them promptly.

4. The final section of the document provides a summary of the key points discussed and offers recommendations for future practice.

Warszawa, 21 czerwca 2016 r.

Uwagi Fundacji Panoptykon dotyczący projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw¹

Projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw (dalej: projekt ustawy) przewiduje, że Minister Finansów będzie prowadzić Rejestr Niedozwolonych Stron (dalej: Rejestr), do którego wpisywane będą adresy stron internetowych zawierających treści umożliwiające urządzenie legalnych gier hazardowych bez zezwolenia. Sam wpis do Rejestru będzie dokonywany przez Ministra Finansów – bez uprzedniej zgody sądu. Projekt ustawy nakłada na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek blokowania dostępu do stron wpisanych do Rejestru.

Zaproponowane rozwiązanie wzbudza nasze poważne zastrzeżenia. Uważamy, że stoi ono w sprzeczności z podstawowymi zasadami obowiązującymi w państwie prawa oraz chronionymi przez Konstytucję RP prawami i wolnościami obywatelskimi jak wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania informacji (art. 54 Konstytucji RP) oraz prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd (art. 45 Konstytucji RP).

W tym kontekście nasz sprzeciw wzbudza również tryb prac nad projektem ustawy. Podnoszone w nim kwestie mają istotne znaczenie dla wolności jednostek i zasad korzystania z Internetu. Pomimo wagi regulowanych w projekcie ustawy zagadnień Projektodawca nie ogłosił szerokich konsultacji społecznych. Decyzja ta może zaskakiwać biorąc pod uwagę przebieg prac legislacyjnych prowadzonych w 2009 roku². Ministerstwo Finansów proponowało wówczas stworzenie Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych, który był pomysłem analogicznym do tego przewidzianego w projekcie ustawy. Publiczna dyskusja nad tym rozwiązaniem miała burzliwy przebieg i wzięło w niej udział wiele środowisk oraz organizacji. Może więc dziwić, że przy procedowanym projekcie ustawy Projektodawca – bogatszy o doświadczenia swoich poprzedników – nie zamierza przeprowadzić pogłębionej debaty dotyczącej wolności komunikacji w Internecie oraz konieczności usuwania materiałów nielegalnych.

Wprowadzenie mechanizmu blokowania stron w Internecie jest rozwiązaniem stwarzającym poważne ryzyka dla wolności słowa. Należy na wstępie zauważyć, że sama wolność słowa oznacza nie tylko możliwość swobodnego otrzymywania i przekazywania informacji, ale również jej aktywne poszukiwanie i zdobywanie³. Co więcej, Konstytucja RP w art. 54 ust. 2 wprowadza zakaz cenzury prewencyjnej. Trybunał Konstytucyjny w uchwale z dnia 2 marca 1994 roku wskazał natomiast, że „jednym z elementów istoty wolności słowa jest wolność od

¹ Opinia opracowana przez Jędrzeja Niklasa.

² Np. Polskie Radio, Porozmawiają o rejestrze niedozwolonych stron, 2010
<http://www.polskieradio.pl/5/3/Artykul/197078.Porozmawiaja-o-rejestrze-niedozwolonych-stron>

³ R. Wieruszewski (red.), *Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich (Osobistych) i Politycznych. Komentarz*, Warszawa 2012, s. 468.

cenzury prewencyjnej, rozumianej jako przyznanie organom państwowym kompetencji do kontrolowania treści wypowiedzi przed ich przekazaniem odbiorcy, a także do uzależniania przekazania wypowiedzi odbiorcom od uprzedniej zgody organu państwowego. Państwo może ustanawiać mechanizmy następczej odpowiedzialności za nadużycie wolności słowa, natomiast ingerencja uprzednia może być dopuszczona tylko wyjątkowo, jako uboczny efekt innych, legitymowanych konstytucyjnie działań państwa np. ścigania przestępstw czy zapewnienia prawidłowego działania wymiaru sprawiedliwości⁴.

Kwestia środków prewencyjnych ograniczających dostęp do określonych informacji (ang. *prior restraints*, fr. *restriction préalable*) była również przedmiotem rozważań Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. W wyroku *Observer i Guardian przeciwko Wielkiej Brytanii* Trybunał uznał, że art. 10 Europejskiej Konwencji o Prawach Człowieka i Podstawowych Wolnościach nie wyklucza stosowania takich środków. Niemniej zagrożenia z nimi związane, są na tyle poważne, że działania władz krajowych wymagają wyjątkowo restrykcyjnej kontroli⁵.

Blokowanie jest środkiem, który ma uniemożliwić dostęp do określonej treści końcowemu użytkownikowi Internetu. Jest to mechanizm skomplikowany, a w wymiarze technicznym może być realizowany na różne sposoby i na różnych poziomach (blokowanie wykonywane przez operatorów sieci telekomunikacyjnych, blokowanie wykonywane przez właścicieli konkretnych stron itp.). Blokowanie dostępu do określonych treści stoi w sprzeczności z wolnością słowa i nosi znamiona wspomnianego powyżej środka prewencyjnego. Mechanizm ten jest krytykowany przez organizacje międzynarodowe zajmujące się ochroną praw człowieka. Specjalny sprawozdawca ONZ wskazał m.in., że „blokowanie oraz technologie filtrujące [treść w Internecie – Fundacja Panoptikon] stanowią często naruszenie obowiązku ochrony prawa do wolności wypowiedzi”⁶. Z kolei Komitet Ministrów Rada Europy wezwał państwa, by powstrzymały się od stosowania różnych wymogów czy koncesji w tym blokowania oraz filtrowania w kontekście dostępu do treści w Internecie⁷.

Wolność słowa nie ma oczywiście charakteru absolutnego. Natomiast jej ograniczenie powinno zostać przeanalizowane przez pryzmat zgodności z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP (warunki dla dopuszczalności ograniczania praw i wolności), szczególnie w kontekście zasady niezbędności i proporcjonalności. Poniżej prezentujemy szczegółowe uwagi dotyczące zgodności proponowanych rozwiązań z powyższą zasadą.

1. Skuteczność mechanizmu blokowania stron i usług

Projektodawca w uzasadnieniu wskazuje, że blokowanie określonych stron i usług ma umożliwić zmniejszenie „szarej strefy” w zakresie gier hazardowych oraz ograniczyć proceder nieodprowadzania podatków przez nielegalnych operatorów gier hazardowych. Trudno polemizować z tym celem, pojawia się jednak wątpliwość, czy blokowanie jest konieczne do jego realizacji. Z jednej strony dostępne badania wskazują, że blokady treści w Internecie mogą być z

⁴ Uchwała Trybunału Konstytucyjnego z dnia 2 marca 1994 r. dotycząca ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni przepisów art. 21 ust. 2 pkt 6 w związku z art. 18 ust. 1 i 2 oraz art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 22 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

⁵ Wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 26 listopada 1991 r. w sprawie *Observer i Guardian przeciwko Wielkiej Brytanii*, skarga 13585/88 i 13166/87.

⁶ Rada Praw Człowieka ONZ, Report of the Special Rapporteur on the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression, Frank La Rue, UN Doc. A/HRC/17/27, 2011, pkt 31.

⁷ Komitet Ministrów Rady Europy, Recommendation CM/Rec(2007)16 of the Committee of Ministers to member states on measures to promote the public service value of the Internet, 2007.

łatwością omijane przez użytkowników (np. za pomocą sieci TOR, serwerów proxy czy zastosowanie systemu peer-to-peer)⁸. Projektodawca musi zdawać sobie sprawę z tego problemu, ponieważ art. 15f ust. 3 pkt 1 projektu ustawy mówi wprost jedynie o „utrudnianiu dostępu do niedozwolonych stron i usług”. Istnieje zasadnicza różnica jakościowa między wyrażeniem „utrudniać” a np. „uniemożliwiać” (termin ten jest używany m.in. w art. 14 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną). O ile to drugie oznacza skuteczne zahamowanie pewnych działań, o tyle to pierwsze wyrażenie sprowadza się do stwarzania przeszkód, bez względu na to, czy będą one skuteczne czy nie. Projektodawca wie zapewne, że samo blokowanie jest więc jedynie trudnością, a nie skutecznym remedium na problem dostępności nielegalnych treści w Internecie. Biorąc więc pod uwagę wyznacznik efektywności trudno uznać, że proponowane rozwiązanie jest środkiem efektywnym w walce z nielegalnym hazardem.

2. Alternatywne środki

Uzasadnienie projektu ustawy w żadnym miejscu nie odnosi się do istniejących już mechanizmów walki z nielegalnymi treściami w Internecie. Tymczasem efekt w postaci „utrudnienia” lub wręcz „uniemożliwienia” (co przecież stanowi wyższy standard) dostępu do treści niedozwolonych można osiągnąć już za pomocą istniejących instrumentów prawnych. Art. 14 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną mówi o możliwości zwrócenia się do usługodawcy oraz podmiotów udostępniających zasoby informatyczne o usunięcie danych o bezprawnych charakterze. Strony nielegalnych operatorów gier hazardowych bez żadnych wątpliwości podpadają pod tę kategorię. Oczywiście, obiektywną trudność stanowi usuwanie nielegalnych treści znajdujących się na zagranicznych serwerach. W tym kontekście władze powinny podejmować jednak współpracę międzynarodową. Dobrym przykładem współpracy są wspólne działania władz różnych państw oraz przedsiębiorstw w ramach walki z obrazami seksualnego wykorzystywania dzieci.⁹

Warto również nadmienić, że przepisy projektu ustawy w żaden sposób nie uwzględniają wymogów proporcjonalności. Minister Finansów, zanim dokona wpisu do Rejestru, nie będzie musiał nawet skorzystać z opisanej powyżej procedury wynikającej z ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Projektodawca przyjmuje więc niejako „na wejściu”, że środek najbardziej restrykcyjny dla praw obywatelskich, jakim jest blokowanie, jest jedynie skuteczny w tym przypadku.

3. Infrastruktura filtrująca, zakres blokowanych stron

Projekt ustawy nie określa w sposób jednoznaczny sposobu, w jaki operatorzy telekomunikacyjni mieliby doprowadzić do zablokowania adresów elektronicznych wpisanych do Rejestru. Najbardziej prawdopodobnym rozwiązaniem wydaje się tutaj blokowanie na poziomie adresów DNS. Rozwiązanie to jednak wymaga „sprawdzenia” każdego zapytania, jakie przekazuje operator. Stworzenie takiego mechanizmu filtrującego treść w Internecie na poziomie operatorów telekomunikacyjnych stanowi fundamentalne zagrożenie dla wolności słowa oraz prawa do prywatności.

⁸ C. Callanan et. al, *Internet blocking balancing cybercrime responses in democratic societies*, 2009, s. 17-19.

⁹ Internet Watch Foundation, Raport roczny 2015, <https://www.iwf.org.uk/assets/media/annual-reports/IWF%202015%20Annual%20Report%20Final%20for%20web.pdf>

Rodzi się również pytanie, „co” dokładnie będzie blokowane. Usługi oferujące nielegalne gry hazardowe mogą znajdować się tylko na konkretnej podstronie witryny internetowej podmiotu je organizującego. Czy w takiej sytuacji zablokowana zostanie tylko ta konkretna podstrona czy jednak cała strona podmiotu organizującego nielegalną grę. W tym pierwszym przypadku powraca pytanie o skuteczność metody blokowania, ponieważ podstrony mogą być z łatwością zmieniane. W drugim zaś istnieje poważne ryzyko zablokowania w pełni legalnych treści.

Oprócz blokowania na poziomie DNS istnieje również możliwość blokowania konkretnego adresu IP, co może mieć istotne znaczenie w kontekście korzystania z zainstalowanych na komputerze aplikacji umożliwiających grę w nielegalne gry hazardowe. W takim jednak przypadku istnieje również realne ryzyko, że zablokowaniu mogą ulec strony, które znajdują się pod tym samym adresem IP (co jest zjawiskiem często spotykanym), a nie oferują one treści niedozwolonych. Związane jest to z systemowym problemem dotyczącym blokowania które podatne jest na dwa rodzaje błędów: tzw. błędy pierwszego rodzaju (ang. *false positive*) polegające na blokowaniu treści dozwolonych oraz błędy drugiego rodzaju (ang. *false negative*) gdy treści, który powinny być zablokowane tej blokady się wymykają¹⁰.

Ryzyko wystąpienia błędów w zakresie blokowania stron z dozwoloną treścią, może rodzić również problem odszkodowań względem Skarbu Państwa. Niestety, Projektodawca – na poziomie uzasadnia projektu ustawy, jak i oceny skutków regulacji – w ogóle nie odnosi się do tej kwestii.

Biorąc pod uwagę konieczność stworzenia całej maszyny filtrującej niedozwolone treści – której obecnie polscy operatorzy nie posiadają – istnieje poważne ryzyko, że mechanizm ten może być nadużywany. Obawa ta jest potęgowana przez fakt, iż zakres definicji blokowanych stron jest bardzo szeroki. Projekt ustawy wskazuje, że wpisom do Rejestru podlegać będą „adresy elektroniczne pozwalające na identyfikację stron internetowych lub innych usług zawierających treści umożliwiające urządzenie gier hazardowych bez zezwolenia udzielonego zgodnie z przepisami ustawy lub uczestniczenie w tych grach, nazwę podmiotu zarządzającego gry hazardowe bez zezwolenia oraz nazwę oferowanej gry hazardowej”. Definicja ta może obejmować więc nie tylko strony zawierające treści bezpośrednio umożliwiające wzięcie udziału w nielegalnej grze hazardowej, ale również takie, które po prostu zawierają informacje o stronach umożliwiających urządzenie gier hazardowych (w tym np. media, fora internetowe). Wprowadzeniu tak restrykcyjnego środka, jakim jest blokowanie treści powinno przynajmniej towarzyszyć precyzyjne określenie jego zakresu. Jest to niezbędne do minimalizacji ryzyka nadużyć.

Nie jest też jasne jak będzie odbywał się dobór stron, które mają zostać wpisane do Rejestru. Po stronie organów administracji publicznej będzie to wymagało stałego monitorowania pojawiających się w Internecie usług i stron oferujących nielegalny hazard. Związane jest to z ogromnymi wyzwaniem organizacyjnymi. Natomiast nie jest w ogóle jasne, jak to monitorowanie będzie wyglądało i czy np. będzie mogło przybierać automatyczną formę. Projektodawca powinien przynajmniej na poziomie uzasadnienia czy oceny skutków regulacji odnieść się do tej kwestii.

¹⁰ Ibidem, s. 10.

4. Ryzyko nadmiernego gromadzenia danych

Art. 89 ust. 1 pkt 8 projektu ustawy wskazuje, że przedsiębiorca telekomunikacyjny, który nie dopełni obowiązku zablokowania określonych treści może zostać ukarany grzywną administracyjną. Sytuacja, gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny ma tak określony obowiązek ramy odpowiedzialności może prowadzić do nadmiernego gromadzenia danych o zachowaniu konkretnych użytkowników w Internecie tj. historii połączeń użytkownika z konkretnymi adresami stron czy usług. Wynika to z tego, że przedsiębiorca będzie miał uzasadniony interes w zbieraniu tego typu informacji dla celów dowodów, by wykazać, że prowadzone przez niego działania są zgodne z prawem i efektywne. W tym kontekście należy również zaznaczyć, że dostęp do tego typu informacji na mocy art. 20c ustawy o Policji będzie miała Policja oraz – na podstawie analogicznych przepisów – inne służby.

5. Arbitralność oraz brak gwarancji ochrony

Zgodnie z projektem ustawy wpisu do Rejestru dokonywać ma Minister Finansów. Naszym zdaniem rozwiązanie to jest niedopuszczalne. Sytuacja gdy tego typu decyzje są podejmowane przez organ administracyjny stwarza ogromne zagrożenie dla arbitralności. Gdy dochodzi do tak restrykcyjnego naruszenia wolności słowa jak przy proponowanym mechanizmie blokowania, każdorazowo decyzja ta powinna być oceniana merytorycznie przez sąd.

Przewidziana w projekcie ustawy „kontrola sądowa” ma charakter iluzoryczny. Minister Finansów będzie zobowiązany raz na pół roku do przesłania do Sądu Okręgowego w Warszawie (dalej: Sąd) sprawozdania obejmującego informacje o wpisach i wykreśleniach z Rejestru oraz uzasadnieniach umieszczenia, zmiany lub wykreślenia z Rejestru. Projekt ustawy nie określa jednak, jakie mogą być konsekwencje kontroli podejmowanej przez Sąd, w tym czy może on wzruszyć decyzję o wpisaniu do Rejestru.

Skonstruowana w projekcie ustawy kontrola następcza ma jedynie fakultatywny charakter, co może w efekcie prowadzić do tego, że Sąd nie będzie podejmował realnych czynności kontrolnych. Co więcej, kontrola prowadzona po 6 miesiącach od wpisania do Rejestru będzie mniej efektywna, a jednocześnie bardziej czasochłonna niż kontrola prowadzona przed lub bezpośrednio po dokonaniu wpisu. Taka następcza kontrola nie daje więc właściwie żadnych gwarancji ochrony wymaganych w tak poważnym przypadku jakim jest blokowanie.

Zwracamy również uwagę, że projekt ustawy nie przewiduje, żadnej możliwości odwołania się od decyzji Ministra Finansów o wpisaniu adresu do Rejestru. Projektodawca nie określił, czy wpis ma charakter decyzji administracyjnej, na którą przysługuje odwołanie. Świadczy to o tym, że projektodawca nie dostrzega lub ignoruje to, jak poważną materię – z punktu widzenia praw i wolności – ma zamiar regulować.

Brak realnej procedury kontrolnej w tym kontekście jest szczególnie rażący, ponieważ w przypadku analizowanego projektu ustawy nie mamy do czynienia z zagadnieniami wymagającymi podejmowania pilnych działań np. służących ratowaniu życia czy zdrowia ludzkiego, które mogłyby uzasadnić ograniczenie aktywnej i domyślnej roli sądu. Przyjęta niedawno przez parlament ustawa o działaniach antyterrorystycznych wprowadza procedurę zablokowania przez usługodawcę świadczącego usługi drogą elektroniczną dostępności danych mających związek ze zdarzeniem terrorystycznym (por. dodany do ustawy o ABW art. 32c). Postanowienie o zablokowaniu wydawane jest przez sąd na wniosek szefa ABW, złożony po

uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego. Przepisy określają również m.in. okres zablokowania informacji, dokładną treść wniosku składanego przez szefa ABW oraz szereg innych proceduralnych gwarancji. Ustawa zakłada ponadto, że jedynie w przypadkach niecierpiących zwłoki, szef ABW wydaje, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, zarządzenie o blokadzie określonej treści. Przy czym nawet w takiej sytuacji ustawa o działaniach antyterrorystycznych zakłada następczą kontrolę sądu, który może w ciągu pięciu dni nie udzielić zgody na zablokowanie strony. W tym kontekście opiniowany projekt jest niezwykle lakoniczny, a gwarancje proceduralne mają pozorny charakter.

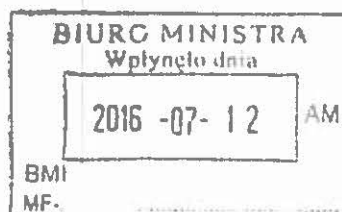
Mając na uwadze powyższe, Fundacja Panoptykon uznaje, że proponowane rozwiązanie nie przyczyni się do realizacji celów określonych przez Projektodawcę a jednocześnie istnieje realne ryzyko naruszenia podstawowym praw i wolności obywatelskich. **Uważamy, że blokowanie treści w Internecie - *in genere* - jest środkiem niebezpiecznym i nieskutecznym, a w konsekwencji niedopuszczalnym w demokratycznym państwie prawa.**

RPU/89100/2016 P
Data: 2016-07-12

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM:		
Ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw z dnia 28 czerwca 2016 r.		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Casinos Poland sp. z o.o.		
2. 01-018 Warszawa, ul. Wolność 3A		
3. jak wyżej, biuro@casinospoland.pl		
B. WSKAZANIE OSOB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Dariusz Kwas	
2	Dariusz Bernat	
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<p>Casinos Poland sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Wolność 3 A przedstawia poniżej uwagi do projektu Ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw z dnia 28 czerwca 2016 r. oraz ich uzasadnienie i propozycje zmian w projektowanych zapisach:</p> <p><u>I. Na wstępie pragniemy zwrócić uwagę na proponowane zmiany obejmujące obszar związany z posiadaniem oraz rejestracją urządzeń do gry i automatów</u></p> <p><u>Art. 4 ust.1 p.3</u></p> <p><i>Ilekróć mowa o „urządzeniu do gier – rozumie się przez to wszelkie urządzenia, z wykorzystaniem których możliwe jest prowadzenie gry hazardowej, oraz urządzenia których działanie wpływa na prowadzenie gier;</i></p> <p>Propozycja:</p> <p><i>Ilekróć mowa o „urządzeniu do gier – rozumie się przez to wszelkie urządzenia, których wykorzystanie jest konieczne do prowadzenia organizowanych gier i których działanie wpływa na wynik gier lub wysokość wygranej.</i></p>		

1

Uzasadnienie:

Zaproponowana definicja jest wysoce nieprecyzyjna i na wstępie budzi szereg wątpliwości oraz wprowadza możliwość nadinterpretacji. Krzesło, stół, czy lampa są urządzeniami, z wykorzystaniem których możliwe jest prowadzenie gier, aczkolwiek konieczność ich rejestracji wydaje się być pomysłem dość abstrakcyjnym. Tablice wyświetlające historie wygrywających numerów są urządzeniami wykorzystywanymi w kasynie, ich rolą jest pokazanie wyników ostatnich gier i nie mają związku z prowadzeniem gry. Żetony może zbierać maszyna, ale może to również robić pracownik. Jak najbardziej zrozumiała jest kontrola nad urządzeniami do gier, stąd powyższa propozycja. Zgodnie z nią rejestracji musi podlegać koło do ruletki, ale nie stół. Należy również zauważyć, że proces rejestracji zajmuje dość dużo czasu (ok. 4 tygodni w Urzędzie Celnym – określanym dalej jako UC - właściwym ds. rejestracji a następnie zgłoszenie z 7-dniowym wyprzedzeniem do UC sprawującego nadzór), tak więc konieczność rejestracji urządzeń nie mających wpływu na wynik gier wprowadzi jedynie dodatkowe bariery biurokratyczne i będzie niepotrzebną uciążliwością utrudniająca sprawne działanie kasyna.

Art. 4 ust.1 p.4:

Ilekróć mowa o urządzeniu losującym – rozumie się przez to urządzenie służące do ustalania wyników gry w loteriach pieniężnych, loteriach audioteksowych, grach liczbowych, loteriach promocyjnych i loteriach fantowych;

Propozycja:

Ilekróć mowa o urządzeniu losującym – rozumie się przez to urządzenie, które po uruchomieniu w sposób losowy i automatycznie ustala wynik gry lub wskazuje zwycięzców w loteriach pieniężnych, loteriach audioteksowych, grach liczbowych, loteriach promocyjnych i loteriach fantowych;.

Uzasadnienie:

Definicja zrównuje urnę z losami i osobę losującą - wyciągającą szczęśliwy los ze skomplikowanymi urządzeniami wykorzystywanymi w grach liczbowych, co może prowadzić do interpretacji wskazującej na konieczność rejestrowania urny lub bębna. Proponujemy uszczegółowienie definicji poprzez konieczność wystąpienia elementu losowości oraz faktu, że wynik losowania osiągnany jest bez ingerencji człowieka. Należy zauważyć, iż koło do ruletki oraz program komputerowy automatycznie wylaniający zwycięzcę mieszczą się w zaproponowanej definicji.

Art. 15 j):

„1. Zakazane jest posiadanie automatów do gier z wyjątkiem:

- 1) podmiotu posiadającego koncesję na prowadzenie kasyna gry;
- 2) spółki wykonującej monopol państwa w zakresie gier na automatach w salonach gier;
- 3) jednostki badającej, o której mowa w art. 23f, posiadającej upoważnienie ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 4) jednostki organizacyjnej administracji publicznej sprawującej nadzór lub

uprawnionej do kontroli wykonywania przepisów o grach hazardowych;
5) producenta lub dystrybutora automatów do gier posiadającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polski, który dopełnił obowiązku określonego w ust. 2.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mają obowiązek złożenia wniosku o zarejestrowanie automatu do gier w terminie 60 dni od jego nabycia, nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu."

Propozycja brzmienia ust 2:

„2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mają obowiązek złożenia informacji o posiadaniu automatu do gier w terminie 30 dni od jego wyprodukowania, nabycia, nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu.”

Ponadto proponujemy uzupełnienie zapisu p.2 o wyprodukowanie automatu, gdyż pozostałe wyszczególnione przypadki nie odnoszą się do producenta, natomiast w ust.1, punkt 5 propozycji zmiany ustawy dopełnienie obowiązku określonego w ust.2 nakłada się również na producenta lub dystrybutora.

Uzasadnienie:

Należy zauważyć, że ustawa rozgranicza dwa przypadki dysponowania automatami: Art. 15 j) stanowi o posiadaniu automatów, natomiast Art. 4, ust.1 pkt 1 a) i b) - które definiują ośrodki gier, w których prowadzi się w szczególności gry na automatach - stanowią o automatach zainstalowanych.

Należy mieć na uwadze, że przynajmniej w obecnej rzeczywistości legislacyjnej, rejestracja automatu wiąże się z koniecznością przeprowadzenia badań sprawdzających wykonywanych przez autoryzowaną jednostkę i uzyskania opinii technicznej, która jest warunkiem przeprowadzenia procesu rejestracji automatu i dokonania zgłoszenia przed włączeniem do eksploatacji, czyli przed zainstalowaniem. Badania techniczne kończą się nałożeniem przez jednostkę badającą plomb zabezpieczających, uniemożliwiających dostęp do płyty logicznej, liczników, układów z zapisem gry oraz systemu trwałej rejestracji i zapamiętywania danych. Konieczność rejestracji automatów zainstalowanych w ośrodkach gier nie budzi zastrzeżeń, choć należy zauważyć, że ze względu na ograniczoną liczbę automatów w kasynie, system MF służący do rejestracji (KRAG) nie przyjmuje wniosków o rejestrację, jeżeli liczba automatów systemie (zarejestrowanych i w trakcie procesu rejestracji) przekracza wyznaczony limit, który wynosi 70 automatów zainstalowanych w kasynie oraz 2 zapasowe. Dla przykładu: zakładamy, że limit ten jest w pełni wykorzystany. W przypadku zakupu np. 8-miu nowych automatów, przed rozpoczęciem procesu rejestracji (z reguły trwającego do 1 miesiąca, choć zdarzają się urzędy, w których trwa to do 2 miesięcy), należy wyrejestrować 8 automatów. Z reguły wyrejestrowuje się automaty zapasowe (pozbawiając się tym samym możliwości zastąpienia automatu w przypadku awarii wymagającej np. sprowadzenia części zamiennych), oraz 6 automatów sprawnych i działających w kasynie. Skutkuje to obniżeniem zdolności do generowania przychodów i obniżeniem podstawy opodatkowania.

System rejestracji nie przewiduje możliwości rejestrowania automatów, które zostaną wyrejestrowane z ośrodków gier i wycofane np. do warsztatu lub magazynu. Nie przewidują też takiej możliwości proponowane w ustawie zapisy. W ich świetle podmiot prowadzący ośrodki gier po wyrejestrowaniu automatu natychmiast staje się posiadaczem automatu nie spełniającego

wymagań ustawy. Zwracamy uwagę na fakt, że średniej klasy nowoczesny automat kosztuje ok. 15.000 Euro netto. Obecnie automaty wyrejestrowane, a znajdujące się w posiadaniu podmiotu prowadzącego ośrodki gier, często poddawane są modyfikacjom, po których przechodzą ponowne badania sprawdzające i proces rejestracji. Działania takie podejmowane w celu podniesienia atrakcyjności oferty i maksymalizacji przychodów, a co za tym idzie podstawy opodatkowania podatkiem od gier.

Można zrozumieć, że ustawodawca proponuje omawiane przepisy w celu ograniczenia szarej strefy. Należy jednak mieć na uwadze, że podmioty prowadzące legalną działalność powinny mieć możliwość konstruowania swojej oferty w sposób jak najbardziej optymalny z punktu widzenia zarówno atrakcyjności gier dla klientów, jak i generowania przychodów, w tym przychodów skarbu państwa. Wieloletnie doświadczenia i dane będące w posiadaniu organu regulującego mogą potwierdzić, że w legalnie funkcjonujących ośrodkach zapewniona jest należyta staranność w przestrzeganiu odpowiednich przepisów regulujących kwestie związane z eksploatacją automatów do gier.

Trudno również wyobrazić sobie proces rejestracji automatów, przynajmniej w świetle obecnie obowiązujących przepisów, w odniesieniu do producentów i dystrybutorów.

Przedstawiona propozycja zakłada dwupoziomą kontrolę nad automatami. Poziom pierwszy – to informacja o posiadanych automatach (bez konieczności ich rejestracji w rozumieniu obowiązującej ustawy), która daje organowi kontrolującemu pełną wiedzę o ilości i lokalizacji legalnie posiadanych (a nie tylko zainstalowanych w ośrodkach gier) automatów. Z drugiej strony zapewnia podmiotowi je posiadającemu możliwość prowadzenia koniecznych prac technicznych, usprawniających i nie paraliżuje jego działań. Drugi poziom – to rejestracja w dotychczasowym rozumieniu dla automatów zainstalowanych w ośrodkach gier.

Art. 23 ust. 4:

„4. Automaty do gier, urządzenia losujące i urządzenia do gier muszą być zabezpieczone przed ingerencją z zewnątrz, w szczególności muszą zabezpieczać prawidłowość uzyskiwania, naliczania i wypłacania wygranych oraz prawidłowość działania w sytuacji awarii.”

Propozycja:

„4. Automaty do gier, urządzenia losujące i urządzenia do gier muszą być zabezpieczone przed ingerencją z zewnątrz w układy mające wpływ na przebieg gry, w szczególności muszą zabezpieczać prawidłowość uzyskiwania, naliczania i wypłacania wygranych.”

Uzasadnienie:

Automaty do gier i urządzenia do gier to urządzenia mechaniczne, elektroniczne lub mechaniczno-elektroniczne. Ich specyfiką jest możliwość występowania awarii, również w zakresie elementów nie mających wpływu na przebieg gier, a wykluczających automat z eksploatacji. np. konieczność wymiany świetlówki, bezpiecznika, wentylatora lub konieczności uzupełnienia papieru w drukarce drukującej dowód uzyskania wygranej. Całkowite uniemożliwienie operatorowi dostępu do nich spowoduje niepotrzebne przestoje, zmniejszające wpływy budżetowe. Zapis o braku możliwości ingerencji w kluczowe ich elementy, mające

wpływ na przebieg gry będzie wystarczający.

Proponuje się także usunięcie zapisu „*oraz prawidłowość działania w sytuacji awarii*”. W sytuacji awarii automat lub urządzenie z reguły nie działa, lub działa w z reguły nieprzewidywalny nieprawidłowy sposób. Nie wydaje się możliwe zabezpieczenie prawidłowości działania w takiej sytuacji. Sposób postępowania w sytuacji awarii powinien być uregulowany w regulaminie gier (zwyczajowo, w skali światowej, przyjęte jest, że gra w takim przypadku jest anulowana, a stawki zwracane).

Art. 23a ust. 6:

„6. Rejestracja wygasa z upływem okresu, na jaki została dokonana, a także w przypadku wycofania z eksploatacji automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gier oraz w przypadku wygaśnięcia koncesji lub zezwolenia w oparciu, o które zostały zarejestrowane.”

Propozycja:

Usunąć zapis „*oraz w przypadku wygaśnięcia koncesji lub zezwolenia w oparciu, o które zostały zarejestrowane.*”

Uzasadnienie:

Przepis jest z gruntu nie spójny. Urządzenia do losowania w takim przypadku powinny być rejestrowane do każdej loterii, choć ich właściwości określone w opinii technicznej nie ulegną zmianie. Wygaszanie rejestracji po upływie koncesji lub zezwolenia w oparciu, o które zostały zarejestrowane w przypadku, kiedy automat został przemieszczony do innego ośrodka, posiadającego ważną koncesję wydaje się być działaniem zmierzającym jedynie do poboru dodatkowej opłaty za rejestrację i generującym kolejne przeszkody biurokratyczne. Przemieszczony automat posiadający ważną opinię techniczną i udokumentowane miejsce eksploatacji wraz z wygaśnięciem koncesji, na podstawie której został zarejestrowany nie utraci swoich właściwości.

Art. 23b ust. 3:

„Badanie sprawdzające przeprowadza, na zlecenie naczelnika urzędu celnego, jednostka badająca upoważniona do badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących oraz urządzeń do gier, w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia przekazania automatu lub urządzenia do badań.”

Propozycja:

„Badanie sprawdzające przeprowadza, na zlecenie naczelnika urzędu celnego, jednostka badająca upoważniona do badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących oraz urządzeń do gier, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia przekazania automatu lub urządzenia do badań.”

Uzasadnienie:

Dotychczasowe rozwiązanie było wystarczające i nie ma uzasadnienia dla wydłużania okresu, w którym przedsiębiorca będzie pozbawiony swojej własności.

Art. 23 b punkt b)

„ b) uchyla się ust. 4.”

Aktualnie przepis ten ma treść: Koszty badań sprawdzających nie powinny przekraczać średnich stawek stosowanych za dany rodzaj badania.

Propozycja:

Zrezygnować z uchylecia tego punktu

Uzasadnienie:

Dotychczasowe rozwiązanie było wystarczające. Brak określenia limitów kosztów badań sprawdzających otwiera możliwości absolutnej i niekontrolowanej dowolności ich określania.

Art. 23 d) :

„Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, w celu ochrony interesów uczestników gier i zabezpieczenia wykonywania zobowiązań wobec budżetu państwa, szczegółowe warunki badania, rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier, warunki i sposób zabezpieczenia przed ingerencją z zewnątrz, sposób działania w sytuacji awarii, sposób zabezpieczenia urządzeń losujących, pomieszczeń oraz informacji istotnych z punktu widzenia loterii w tym danych uczestników, a także sposób wypłacania wartości pieniężnych, gdy urządzenie lub automat znajduje się w stanie błędu lub w trakcie gry.”

Propozycja:

Zrezygnować ze sformułowań: „sposób działania w sytuacji awarii” oraz „sposób wypłacania wartości pieniężnych, gdy urządzenie lub automat znajduje się w stanie błędu lub w trakcie gry.”

Uzasadnienie:

Wyszczególnione powyżej sytuacje powinny zostać uregulowane w regulaminach gier. Uregulowanie w trybie rozporządzenia działania automatu np. w stanie awarii wydaje się być zadaniem nierealnym. W trakcie gry wartości pieniężne nie mogą być wypłacane, gdyż warunkiem wypłaty jest uzyskanie wyniku gry, co następuje po jej zakończeniu. Natomiast, gdy automat lub urządzenia znajduje się w stanie błędu, to niemożliwe jest uzyskanie wyniku gry, a tym samym określenie wartości do wypłaty.

Art. 89 ust 1 p. 2)

Karze pieniężnej podlega: urządzający gry hazardowe na podstawie udzielonej koncesji, udzielonego zezwolenia lub dokonanego zgłoszenia, który (...) prowadzi gry na automatach do gier (...) bez wymaganej rejestracji automatu do gier (...).

Propozycja:

Karze pieniężnej podlega: urządzający gry hazardowe na podstawie udzielonej koncesji, udzielonego zezwolenia lub dokonanego zgłoszenia, który (...) lub podmiot nie spełniający warunków określonych w Art. 15 j.

Uzasadnienie:

Podmiot mający prawo posiadania automatów ma określony czas na dokonanie zgłoszenia rejestracji. Proponowany w noweli zapis całkowicie to pomija, w związku z tym każdy automat w czasie między zakupem/wyprodukowaniem, a zgłoszeniem do rejestracji powinien podlegać sankcjom wynikającym z posiadania niezarejestrowanego automatu, co chyba nie jest intencją ustawodawcy.

II. Ochrona społeczeństwa przed skutkami hazardu i nierówne traktowanie podmiotów prowadzących gry na automatach

Jednym z głównych celów proponowanych zmian ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych jest: „zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu”, co ustawodawca wyraził w uzasadnieniu proponowanych zmian. Tymczasem proponowane przepisy zakładają bardzo dużą swobodę dotyczącą lokalizacji salonów gier na automatach, jaka jeszcze nigdy nie miała miejsca, zarówno w świetle obowiązującej obecnie, jak i poprzedniej ustawy.

Zwracamy uwagę na fakt, że przy obecnych dla kasyn, zarówno dotyczących lokalizacji, jak i ograniczeń ilościowych automatów, potencjalnie na rynku w kasynach może być eksploatowanych ok. 3 500 automatów. Propozycja nowelizacji zakłada możliwość eksploatacji 60.000 automatów w salonach gier. Przy ograniczeniu liczby automatów do maksymalnie 50 sztuk, oznacza to powstanie minimum 1.200 salonów ! (kontra 52 kasyna). Z kolei biorąc pod uwagę proponowaną minimalną ilość automatów w salonie wynoszącą 3 szt. – w skrajnym przypadku można się spodziewać powstania 20.000 punktów oferujących gry na automatach, z tym, że zamiast ograniczonych nie tylko wygranych, ale i stawek, zakłada się wprowadzenie automatów tzw. „wysokohazardowych” o nieograniczonych stawkach, co stoi w ewidentnej sprzeczności z założeniem ochrony społeczeństwa przed skutkami hazardu.

Zapisy proponowane w ustawie zakładają znacznie bardziej liberalne warunki dla funkcjonowania salonów, co biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia, stoi w oczywistej sprzeczności z realizacją celów określonych przez ustawodawcę. I tak:

Zgodnie z obowiązującą ustawą: Kasyna gry mogą być lokalizowane w miejscowościach

liczących do 250 tys. mieszkańców – 1 kasyno. Na każde kolejne rozpoczęte 250 tys. mieszkańców liczbę dozwolonych kasyn gry zwiększa się o 1. Łączna liczba kasyn gry w województwie nie może być jednak wyższa niż 1 kasyno na każde pełne 650 tys. mieszkańców województwa, co przy maksymalnym limicie 70 automatów na kasyno wyznacza proporcję 1 automat w kasynie na każde pełne 9 tys. mieszkańców województwa, a otrzymanie koncesji warunkowane jest m. in. pozytywną opinią rady gminy o lokalizacji kasyna gry.

Projektowana ustawa zgodnie z Art.15.1a przewiduje, że: Salony gier na automatach mogą być lokalizowane w miejscowościach, z zastrzeżeniem, że łączna liczba automatów zainstalowanych we wszystkich salonach gier na terenie powiatu, w którym mieści się salon gier na automatach, nie może być większa niż wynikają a z proporcji 1 automat na każde pełne 500 mieszkańców powiatu.

Zwracamy uwagę na fakt, że proponowane limity automatów zakładają prawie dwudziestokrotny wzrost liczby automatów w Polsce, z czego ponad 90% z nich będzie mogło funkcjonować w salonach gier na automatach. Automaty do gry w kasynach i salonach gry są to dokładnie takie same urządzenia, natomiast w świetle proponowanych przepisów można odnieść wrażenie, że negatywne społeczne oraz ekonomiczne skutki hazardu wywierane przez automaty w kasynach są silniejsze niż te wywierane przez automaty w salonach gier.

Dodatkowo należy podkreślić nierówne traktowanie podmiotów prowadzących identyczną działalność (prowadzenie gier na automatach), co stoi w ewidentnej sprzeczności z Art. 32 Konstytucji stanowiącym, że wszyscy są równi wobec prawa, co jest zasadą prawa i ma charakter *lex generalis*, zatem obowiązuje wobec wszystkich podmiotów prawa, poddanych polskiej jurysdykcji, to jest zarówno wobec osób fizycznych, jak i prawnych, a nadto oznacza zarówno równość praw, jak i równość w prawie. Taką interpretację tego przepisu Konstytucji podziela także Trybunał Konstytucyjny, dając wyraz swojemu stanowisku w wyroku z dnia 24 lutego 1999 r., w którym podkreślił zarówno istotę, jak i wagę zasady równości wobec prawa. Zgodnie ze stanowiskiem TK należy uznać, iż jeżeli pewien zbiór podmiotów cechuje określona, istotna cecha relewantna, to – istnieje konstytucyjny nakaz, aby takie podmioty należące do tej samej klasy, w ramach określonego stanu prawnego, czyli w podobnej sytuacji, traktowane były równo, zatem tak samo, bez zróżnicowania w postaci faworyzowania, ale i bez dyskryminacji. Trybunał także podkreślił, iż zasada równości podmiotów wobec prawa obowiązuje zarówno w procesie stosowania norm prawnych, jak i w procesie kształtowania sytuacji podmiotów prawa, to jest w trakcie stanowienia norm prawnych (wyrok z dnia 13 marca 1998 r. K 24/97, OTK 1998, nr 2 poz. 13, s. 81 oraz wyroki z: dnia 6 maja 1998 r., K 37/97, dnia 29 maja 2007 r., P 8/06, dnia 7 kwietnia 2009 r., P 7/08)

Art. 3.

„Urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty, gier na automatach jest dozwolone na podstawie właściwej koncesji, zezwolenia lub dokonania zgłoszenia.”

Propozycja:

„Urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty, gier na automatach jest dozwolone na podstawie właściwej koncesji lub zezwolenia.”

Uzasadnienie:

Prowadzenie gier na automatach w salonach na podstawie zgłoszenia, podczas gdy gry na identycznego rodzaju automatach prowadzone w kasynie wymagają uzyskania koncesji stoi w oczywistej sprzeczności z ideą równego traktowania podmiotów prowadzących identyczna działalność, co szerzej omówiono poprzednio.

Art. 6 ust 1:

„1. Działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być wykonywana po uzyskaniu koncesji na kasyno gry, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 oraz art. 6a ust. 2.”

Propozycja:

„1. Działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być wykonywana po uzyskaniu koncesji, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 oraz art. 6a ust. 2.”

Uzasadnienie:

Konieczność uzyskania koncesji dla wszystkich podmiotów urządzających gry na automatach proponuje się biorąc pod uwagę ochronę społeczeństwa przed skutkami hazardu oraz równe traktowanie podmiotów gospodarczych prowadzących taką samą działalność.

Art. 9:

„Warunkiem urządzania gier objętych monopolem państwa jest zatwierdzenie ich regulaminu, w tym jego każdorazowej zmiany, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”

Propozycja:

„Warunkiem urządzania gier objętych monopolem państwa jest uzyskanie koncesji na prowadzenie salonu gier na automatach.”

Uzasadnienie:

j.w.

Art. 15 ust.1a podp. 1):

„1a. Automaty do gier mogą być instalowane w salonach gier na automatach:

1) na terenie powiatu w liczbie nie większej, niż wynikającej z proporcji 1 automat na każde rozpoczęte 500 mieszkańców powiatu. Maksymalna, łączna liczba automatów do gier w salonach wynosi 60 tys. sztuk”

Propozycja:

„1a. Automaty do gier mogą być instalowane w salonach gier na automatach:

1) na terenie powiatu w liczbie nie większej, niż wynikającej z proporcji 1 automat na każde rozpoczęte 3.000 mieszkańców powiatu. Maksymalna, łączna liczba automatów do gier w salonach wynosi 20 tys. sztuk’

Uzasadnienie:

Proponowana proporcja 1 automat na każde rozpoczęte 500 mieszkańców powiatu stanowi potencjalne zwiększenie ilości dostępnych automatów prawie 20 krotnie w stosunku do obecnie oferowanych przez kasyna. Proponowana zmiana za proporcję 1 automat na każde rozpoczęte 3.000 mieszkańców z maksymalnym limitem 20.000 automatów zapewni większe rozproszenie salonów gry na automatach, a poprzez to pozwoli na lepszą realizację zamierzeń związanych z ochroną obywateli przed skutkami hazardu.

Art. 15 ust.1 c):

„1c. Warunkiem urządzania gier na automatach w salonach gier na automatach jest zatwierdzenie lokalizacji salonu gier na automatach przez dyrektora izby celnej właściwego ze względu na planowaną lokalizację salonu gier na automatach. Zatwierdzenie lokalizacji następuje w formie decyzji.”

Propozycja:

„1c. Warunkiem urządzania gier na automatach w salonach gier na automatach jest pozytywna opinia rady gminy o lokalizacji salonu gier na automatach oraz uzyskanie koncesji ministra właściwego ds. finansów publicznych na prowadzenie salonu gier na automatach.”

Uzasadnienie:

Konieczność uzyskania pozytywnej opinii rady gminy oraz koncesji dla wszystkich podmiotów urządzających gry na automatach proponuje się biorąc pod uwagę ochronę społeczeństwa przed skutkami hazardu oraz równe traktowanie podmiotów gospodarczych prowadzących taką samą działalność. Określenie przez radę gminy warunków lokalizacji nie jest tożsame z wyrażeniem zgody na konkretną lokalizację.

Lokalna społeczność powinna mieć prawo do określenia, czy w ogóle chce mieć na swoim terenie działalność w formie salonu gier na automatach, analogicznie jak to jest w przypadku kasyn gry.

III. Pozostałe uwagi:

Art. 3 ust. 5a :

„Grami w karty są gry black jack, poker, baccarat, gdy rozgrywane są o nagrody pieniężne lub rzeczowe. Grą w karty jest też gra, której zasady odpowiadają zasadom gier black jack, poker,

baccarat.”

Propozycja:

Słowo „nagrody” zastąpić słowem „wygrane”.

Uzasadnienie:

Nie wydaje się uzasadnione wprowadzanie nowej terminologii, odbiegającej od nazewnictwa stosowanego w definicjach pozostałych gier hazardowych.

W ustawie brak jest definicji automatu do gier!

Propozycja:

„Automat do gier jest to urządzenie mechaniczne, elektromechaniczne lub elektroniczne, w tym komputerowe, przeznaczone do urządzania gier zawierających element losowości, posiadające następujące cechy szczególne:

- 1) określoną zaprogramowaną wartość wskaźnika wypłacalności,*
- 2) możliwość bezpośredniego wplacania lub zakredytowania stawek lub punktów,*
- 3) możliwość bezpośredniego rozgrywania gier.”*

Uzasadnienie:

Bez wprowadzenia definicji automatu do gier, realizacja zapisów ustawy dotyczących posiadania automatów i ich rejestracji może prowadzić do sytuacji, w których na podstawie proponowanej definicji gier na automatach należałoby zakazać np. posiadania komputerów lub symulatorów, gdyż można na nich prowadzić gry, zawierające element losowości oraz umożliwiające wygraną polegającą na możliwości przedłużania gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze. Zapis o możliwości bezpośredniego rozgrywania gier wyklucza możliwość zaliczania do grupy automatów urządzeń, które naliczają i losują nagrody na zasadach identycznych, jak dla loterii promocyjnych.

Art. 15 b ust. 3):

„3. Zapis sygnału audiowizyjnego jest przechowywany przez okres 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym został dokonany.”

Propozycja:

„3. Zapis sygnału audiowizyjnego jest przechowywany przez okres 6 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym został dokonany.”

Uzasadnienie:

Rozwiązanie zaproponowane w 2009 roku jest martwym, niewykorzystywanym zapisem, zwiększającym w nieuzasadniony sposób koszty prowadzenia działalności. Nawiasem mówiąc przechowywanie zapisu rozmów przy stołach przez tak długi okres jest niespotykaną na skalę światową inwigilacją obywateli. Ponadto, w świetle roszczeń przedawniających się po 6

miesiącach, zapis do rozstrzygnięcia wątpliwości trzymany przez blisko 4 lata nie ma uzasadnienia.

Art. 18 ust. 3 w obecnym brzmieniu:

„3. W grach na automatach zaprogramowana wartość wygranych w automacie nie może być niższa niż 75% kwoty wpłaconych stawek.”

Propozycja:

„3. W grach na automatach zaprogramowana wartość wygranych w automacie nie może być niższa niż 75%.”

Uzasadnienie:

Proponujemy skorygowanie oczywistego błędu, który pojawił się w trakcie prac nad ustawą o grach hazardowych, poprzez automatyczne odniesienie do innych gier regulowanych ustawą (np. gry liczbowe). Zaprogramowana wartość wygranych, inaczej zwana wypłacalnością automatu, jest to współczynnik określający statystyczną zależność wypłaconych wygranych w stosunku do zaganych/obstawionych stawek (w przypadku automatu do gier nie jest to równoznaczne z wpłaconymi stawkami, gdyż nie wszystkie wpłacone stawki muszą zostać użyte do gry). Wartość takiego współczynnika określana jest w % i jest rozumiana jednoznacznie, bez konieczności dalszego definiowania (podobnie jak nie definiuje się np. pojęcia rentowność).

Art. 20 ust. 5:

„Podmiot zarządzający gry hazardowe jest obowiązany prowadzić ewidencję wypłaconych (wydanych) wygranych, których wartość wynosi co najmniej 2.280 zł.”

Propozycja:

Proponuje się zaniechania zmiany i pozostawienie Art. 20 ust.5 w dotychczasowym brzmieniu, czyli: „Podmiot zarządzający gry hazardowe jest obowiązany prowadzić ewidencję wypłaconych (wydanych) wygranych, których wartość wynosi co najmniej 20.000 zł.”

Uzasadnienie:

Obecna propozycja zmian ustawy nie zakłada opodatkowania wygranych powyżej 2.280 zł podatkiem od osób fizycznych, w związku z tym prowadzenie proponowanej ewidencji jest, kolokwialnie mówiąc, „sztuką dla sztuki”. Kasyna już obecnie prowadzą szczegółową ewidencję na potrzeby GIIF, która umożliwi kontrole nad środkami finansowymi angażowanymi w grę. Ponadto zwracamy uwagę, że aby umożliwić realizację projektowanego zapisu ustawy i możliwość wyodrębnienia wygranych powyżej 2.280 PLN kasyno musiałoby prowadzić ewidencje wszystkich wygranych wszystkich gości ze wszystkimi tego konsekwencjami, co nie jest chyba zamierzeniem ustawodawcy. Powodowałoby to też konieczność poniesienia dużych nakładów na reorganizację pracy kasyna i zatrudnienie dodatkowych pracowników.

Art. 24 ust.1):

„Podmiot zarządzający gry hazardowe, w tym podmiot zarządzający gry hazardowe przez sieć Internet jest obowiązany zapewnić, aby osoby pełniące funkcję lub zajmujące stanowisko, a którym wiąże się obowiązek:

1) nadzorowania gier hazardowych, w szczególności dyrektorzy oddziałów, ośrodków gier oraz ich zastępcy, kierownicy i ich zastępcy, osoby nadzorujące gry telebingo, loterie fantowe, gry bingo fantowe, loterie promocyjne i loterie audiotekstowe, inspektorzy w ośrodkach gier, kasjerzy stołu, osoby nadzorujące prowadzenie gier przez sieć Internet,

2) bezpośredniego prowadzenia gry hazardowej, w szczególności: krupierzy, obsługujący automaty do gier, urządzenia losujące lub urządzenia do gier, z wyłączeniem pracowników obsługi technicznej

- przed rozpoczęciem wykonywania obowiązków na zajmowanym stanowisku odbyły szkolenie z zakresu przepisów o grach hazardowych i regulaminów zarządzanych gier w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności związanych z nadzorowaniem i prowadzeniem gier.”

Propozycja:

Proponuje się uzupełnić katalog osób wymienionych w punkcie 1) o osoby nadzorujące salony gier na automatach.

Uzasadnienie:

Prowadzenie ośrodka gier, jakim jest salon gry na automatach, wymaga szerokiej wiedzy nie tylko w zakresie postanowień ustawy o grach hazardowych, ale również znajomości wielu innych przepisów prawa, w tym ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub ustawy o ochronie danych osobowych, a także umiejętności korzystania z audiowizyjnego systemu kontroli gier. W przypadku salonów gier na automatach ustawodawca przewiduje funkcjonowanie niewielkich ośrodków. Można założyć, że nie będą w każdym z nich zatrudnione osoby na stanowiskach kierowniczych. Projektowany zapis może wyłączyć z obowiązku odbycia odpowiedniego szkolenia osoby nadzorujące ponad 90% rynku automatów do gier, co nie zapewni odpowiedniej kontroli nad tymi ośrodkami.

Art. 28 ust. 2a i 2b:

„2a. Spółka, o której mowa w art.5 ust.1, w zakresie działalności związanej z urządzeniem gier na automatach w salonach gier na automatach, może powierzyć innemu podmiotowi na podstawie umowy agencyjnej prowadzenie salonów gier na automatach.

2b. Agenci będący osobami fizycznymi, osoby pełniące funkcje kierownicze lub wchodzące w skład organów zarządzających osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej oraz osoby zatrudnione przez agentów w celu wykonania umowy agencyjnej, o której mowa w ust. 2a powinny posiadać nienaganną opinię, w szczególności nie mogą być osobami skazanymi za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”

Propozycja:

Proponuje się skreślić powyższy artykuł w całości.

Uzasadnienie:

Projektowana ustawa nie precyzuje żadnych kryteriów wyboru potencjalnych agentów. Możliwość powierzenia prowadzenia salonów osobom przypadkowym, nie posiadającym odpowiedniego przygotowania, i w świetle projektowanej zmiany ustawy nie zobowiązanych do przejścia odpowiedniego szkolenia nie gwarantuje zachowania należytej staranności w zakresie sprawowania nadzoru nad salonami gier na automatach. Nadto, należy zauważyć, iż do 2010 roku podmioty ubiegające się o prowadzenie salonu gier musiały stawać do przetargu a po ewentualnym jego wygraniu, musiały inwestować własne środki i prowadzić działalność, której celem było uzyskanie pozytywnego wyniku ekonomicznego. Mimo takich warunków było wielu chętnych na prowadzenie takiej działalności, co potwierdza liczba przetargów wówczas organizowanych. Obecnie zaproponowany system prowadzenia salonów gier na podstawie umowy agencyjnej, może prowadzić do licznych patologii. Spółka Skarbu Państwa będzie inwestowała pieniądze podatników w automaty, a agenci będą czerpali zyski z organizowania na nich gier i to bez ponoszenia konsekwencji wynikających z prowadzenia koncesjonowanej działalności. Należy się spodziewać, iż będzie wielu chętnych na prowadzenia takiej agenturalnej działalności i w związku z tym rodzą się pytania, jakimi kryteriami będzie kierował się podmiot wykonujący monopol państwowy przy wyborze agentów. Czy będą to wewnętrzne „mini” przetargi ?

Art. 29 ust.5 ustawy w obecnym brzmieniu:

„5. Zakazy określone w ust. 1 i 2 nie obejmują reklamy i promocji prowadzonej wewnątrz kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych oraz oznaczenia nazwą podmiotu, logo firmy lub nazwą prowadzonej działalności gospodarczej, na zewnątrz budynku, miejsca, w którym znajduje się kasyno gry lub punkt przyjmowania zakładów wzajemnych, a także, w przypadku zakładów wzajemnych zarządzanych przez sieć Internet – reklamy i promocji prowadzonej na określonej w zezwoleniu stronie internetowej wykorzystywanej do urządzania tych zakładów.”

Propozycja:

„5. Zakazy określone w ust. 1 i 2 nie obejmują reklamy i promocji prowadzonej wewnątrz kasyna gry, salonu gier na automatach lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych oraz oznaczenia nazwą podmiotu, logo firmy lub nazwą prowadzonej działalności gospodarczej, na zewnątrz budynku, miejsca, w którym znajduje się kasyno gry lub punkt przyjmowania zakładów wzajemnych, a także, w przypadku zakładów wzajemnych zarządzanych przez sieć Internet – reklamy i promocji prowadzonej na określonej w zezwoleniu stronie internetowej wykorzystywanej do urządzania tych zakładów.”

Uzasadnienie:

Proponuje się uzupełnienie katalogu ośrodków gier o salony gier na automatach jako

konsekwencję wprowadzenia takiej formy działalności.

Art. 49 ust. 5) ustawy w obecnym brzmieniu:

„5. Podmiot posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, które wygasa z uwagi na upływ terminu, na jaki zostało ono udzielone, może wystąpić jednorazowo o jego przedłużenie na okres 6 lat.”

Propozycja:

„5. Podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, które wygasa z uwagi na upływ terminu, na jaki zostało ono udzielone, może wystąpić jednorazowo o jego przedłużenie na okres 6 lat.”

Uzasadnienie:

Zapis dotyczący udzielania zezwolenia na prowadzenie salonu gry bingo pieniężne oraz zezwolenia na urządzenie zakładów wzajemnych proponujemy rozszerzyć o kasyna. Ustawodawca dąży do częściowego przywrócenia stanu z przed 2010 roku i zaproponowana powyżej zmiana jest naturalną konsekwencją tego trendu. Należy zwrócić uwagę, że uzyskanie koncesji jest obwarowane ostrzejszymi przepisami, niż uzyskanie zezwolenia na zezwolenia na prowadzenie salonu gry bingo pieniężne oraz zezwolenia na urządzenie zakładów wzajemnych, a nakłady inwestycyjne związane z rozpoczęciem działalności w kasynie wielokrotnie przewyższają nakłady konieczne dla dwóch pozostałych rodzajów działalności. W obecnym stanie prawnym udzielanie koncesji na okres 6 lat bez zapewnienia możliwości jej przedłużenia wymaga od podmiotu prowadzącego działalność zwrotu z inwestycji na poziomie prawie 20% rocznie (w przypadku nowego podmiotu część okresu koncesyjnego jest „konsumowana” przez prace związane z adaptacją pomieszczeń i przygotowaniem ośrodka). 6-letni okres koncesji znacznie odbiega od okresów koncesyjnych/licencyjnych w innych krajach, gdzie z reguły obejmuje on 12-20 lat.

Art. 49 a):

„Podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie, których wydanie podlega ograniczeniom ilościowym, jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, poinformować organ właściwy w sprawie udzielenia koncesji lub zezwolenia o:

- 1) rozpoczęciu działalności objętej koncesją lub zezwoleniem;
- 2) rezygnacji z działalności objętej koncesją lub zezwoleniem;
- 3) przerwie w wykonywaniu działalności objętej koncesją lub zezwoleniem.”;

Propozycja:

Wycofać ten artykuł w całości

Uzasadnienie:

Jest to nieuzasadnione tworzenie biurokracji, takie informacje przekazywane są naczelnikom UC.

Art. 74 pkt 5 ustawy w obecnym brzmieniu:

„Stawka podatku od gier wynosi dla:

5) gry na automacie, gry cylindrycznej, gry w kości, gry w karty, z wyłączeniem pokera rozgrywanego w formie turnieju gry pokera – 50%;

Propozycja:

Stawka podatku od gier wynosi dla:

5) gry na automacie, gry cylindrycznej, gry w kości, gry w karty, z wyłączeniem pokera rozgrywanego w formie turnieju gry pokera – 45%;

Uzasadnienie:

Przepisy Ustawy o grach hazardowych z 2009 r. podniosły stawkę podatku od gier z 45% do 50%. Uzasadnieniem podwyższenia stawki podatkowej było rozwiązanie zakładające likwidację salonów gier na automatach oraz punktów automatów o niskich wygranych, co miało skutkować przejęciem całego rynku automatów przez kasyna w konsekwencji prowadząc do zwiększenia przychodów z gier. Proponowana nowelizacja zakłada funkcjonowanie ogromnego rynku konkurencyjnego w stosunku do kasyn, a tak wysoka stawka podatkowa stoi w sprzeczności z uzasadnieniem jej zastosowania.

Art. 78. 1 ustawy w obecnym brzmieniu:

„Podmioty prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych są obowiązane prowadzić:

3) rejestr napiwków w kasynie gry, według ustalonego wzoru;”

Propozycja:

Proponuje się skreślić Art. 78. ustęp 1 punkt 3.

Uzasadnienie:

Wszelkie rozliczenia w kasynie, w tym proces liczenia napiwków, odbywają się pod nadzorem audiowizyjnego systemu kontroli gier, którego zapis jest przechowywany przez okres 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym został dokonany. Napiwki są ewidencjonowane w dokumentacji prowadzonej przez kasyna gry. Prowadzenie dodatkowego rejestru nie wpływa na podwyższenie standardów kontroli nad napiwkami, stanowiąc jedynie dodatkową barierę

biurokratyczną.

Art. 11. projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (z dnia 28.06.2016r.)

„Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem pkt 18 w zakresie art. 15f ust.3 i art. 15g ustawy zmienianej w art. 1, i pkt.62 w zakresie art. 89 ust.1 pkt 5 i 7 ustawy zmienianej w art. 1, które wchodzi w życie 1 kwietnia 2017r.”

Propozycja:

Proponuje się oznaczyć proponowaną treść artykułu, jako ustęp 1 oraz dodać ustęp 2 o następującej treści:

„2. Art. 49 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 1, wchodzi w życie 14 dni po jej ogłoszeniu i ma zastosowanie do koncesji lub zezwoleń wydanych przed wejściem w życie ustawy.

Uzasadnienie:

Koncesje są wydawane na okres 6-letni za określoną opłatą. W obecnej praktyce szereg koncesji wydanych zostało z nakazem rozpoczęcia działalności po upływie ważności uprzednio posiadanego zezwolenia na prowadzenia kasyna gry, który to termin nierzadko następował kilka miesięcy po dniu doręczenia koncesji. Tym samym okres możliwości działania na podstawie nowej koncesji ulegał skróceniu, pomimo tego, że wnioskodawca poniósł opłatę koncesyjną za pełny 6-letni okres.

ZALĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis z KRS - wydruk komputerowy ze strony internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
-----------------	------	--------

WICEPREZES ZARZĄDU

Dariusz Kwas	12.07.2016.	<i>Dariusz Kwas</i> CZŁONEK ZARZĄDU
Dariusz Bernat		
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		<i>Dariusz Bernat</i>
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia		
Dariusz Kwas	<i>Dariusz Kwas</i> CZŁONEK ZARZĄDU	(podpis)
Dariusz Bernat	<i>Dariusz Bernat</i> CZŁONEK ZARZĄDU	

- Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. Nr 181, poz. 1080)

14072016
Thomace

MINISTERSTWO FINANSÓW BIURO PODAWCZE	
Wpł.	2016 -07- 13
Dep.	PS 2/ zał.

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

**Ustawa o zmianie ustawy o grach hazardowych i oraz o zmianie niektórych
innych ustaw**

(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

„FORTUNA ONLINE ZAKŁADY BUKMACHERSKI” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**

43-400 CIESZYN, UL BIELSKA 47

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

biuro.prawne@efortuna.pl

43-400 CIESZYN, UL BIELSKA 47

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
-----	-----------------	---

1	Konrad Łabudek	
---	-----------------------	--

adres do korespondencji

2	Tomasz Manicki	
---	-----------------------	--

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM
INTERESU BĘDĄCEGO
PRZEDMIOTEM OCHRONY

„FORTUNA ONLINE ZAKŁADY BUKMACHERSKIE” Sp. z o.o. jako podmiot prowadzący w oparciu o zezwolenia udzielone przez Ministra Finansów, działalność gospodarczą w zakresie urządzania zakładów wzajemnych w tym przez sieć Internet zgłasza zainteresowanie nad czynnym udziałem w pracach prowadzonych nad projektem ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych.

W związku z przedstawieniem opinii publicznej projektu nowelizacji ustawy o grach hazardowych, chcieliśmy zgłosić istotne propozycje zarówno z punktu widzenia branży bukmacherskiej jak i Budżetu Państwa.

Zdaniem Spółki uzasadnione jest wprowadzenie zmiany w zakresie sposobu opodatkowania zakładów wzajemnych z dotychczasowego podatku obrotowego na podatek dochodowy rozumiany jako suma wpłaconych stawek minus wypłacone wygrane w stawce wynoszącej 20% zamiast dotychczasowego podatku obrotowego.

Zmiana taka jest istotna z kilku powodów:

Po pierwsze w znacznym zakresie umożliwiłaby konkurowanie legalnie działającym podmiotom na polskim rynku zakładów wzajemnych z podmiotami zagranicznymi oferującymi polskimi klientom w sieci Internet zakłady wzajemne na korzystniejszych dla nich warunkach z uwagi na niepłacenie w Polsce podatku od gier (który aktualnie jest jednym z najwyższych w Europie).

Po drugie powinna spowodować przejście licznej grupy klientów korzystających aktualnie z usług zagranicznych bukmacherów do legalnych polskich podmiotów, co winno przełożyć się na znaczny wzrost wpływów do Budżetu Państwa z tytułu podatku od gier.

Szeroka argumentacja przedmiotowych postulatów została wskazana w dwóch pismach załączonych do niniejszego zgłoszenia.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Pismo z dnia 08.07.2016 r.	
2	Koncept wstecznego opodatkowania nielegalnych operatorów hazardowych	
3	KRS Spółki	
4	Pełnomocnictwo dla Mariusza Korzeb	
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Mariusz Korzeb pełnomocnik	13.07.2016 r.	 Mariusz Korzeb Doradca Podatków Nr wpisu 12372

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414)) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

WYDZIAŁ
MINISTERSTWA FINANSÓW
KANCLARZ GŁÓWNA

Wpł. 2016-07-15

Prep. PS zd. 1+kop

KSS
180720161
Kos

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM:**

Ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw z dnia 28 czerwca 2016 r.

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Stowarzyszenie Ekspertów i Doradców Rynku Gier Hazardowych

2. 01-018 Warszawa, ul. Wolność 3A

3. adres jak wyżej,

B. WSKAZANIE OSOB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Anna Kos	
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Stowarzyszenie Ekspertów i Doradców Rynku Gier Hazardowych z siedzibą w Warszawie przy ul. Wolność 3 A przedstawia poniżej uwagi do projektu Ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw z dnia 28 czerwca 2016 r. oraz ich uzasadnienie i propozycje zmian w projektowanych zapisach:

I. Na wstępie pragniemy zwrócić uwagę na proponowane zmiany obejmujące obszar związany z posiadaniem oraz rejestracją urządzeń do gry i automatów

Art. 4 ust.1 p.3

Ilekroć mowa o „urządzeniu do gier – rozumie się przez to wszelkie urządzenia, z wykorzystaniem których możliwe jest prowadzenie gry hazardowej, oraz urządzenia których działanie wpływa na prowadzenie gier;

Propozycja:

Ilekroć mowa o „urządzeniu do gier – rozumie się przez to wszelkie urządzenia, których wykorzystanie jest konieczne do prowadzenia organizowanych gier i których działanie wpływa na wynik gier lub wysokość wygranej.

Uzasadnienie:

Zaproponowana definicja jest wysoce nieprecyzyjna i na wstępie budzi szereg wątpliwości oraz wprowadza możliwość nadinterpretacji. Krzesło, stół, czy lampa są urządzeniami, z wykorzystaniem których możliwe jest prowadzenie gier, aczkolwiek konieczność ich rejestracji wydaje się być pomysłem dość abstrakcyjnym. Tablice wyświetlające historie wygrywających numerów są urządzeniami wykorzystywanymi w kasynie, ich rolą jest pokazanie wyników ostatnich gier i nie mają związku z prowadzeniem gry. Żetony może zbierać maszyna, ale może to również robić pracownik. Jak najbardziej zrozumiała jest kontrola nad urządzeniami do gier, stąd powyższa propozycja. Zgodnie z nią rejestracji musi podlegać koło do ruletki, ale nie stół. Należy również zauważyć, że proces rejestracji zajmuje dość dużo czasu (ok. 4 tygodni w Urzędzie Celnym – określanym dalej jako UC - właściwym ds. rejestracji a następnie zgłoszenie z 7-dniowym wyprzedzeniem do UC sprawującego nadzór), tak więc konieczność rejestracji urządzeń nie mających wpływu na wynik gier wprowadzi jedynie dodatkowe bariery biurokratyczne i będzie niepotrzebną uciążliwością utrudniająca sprawne działanie kasyna.

Art. 4 ust.1 p.4:

Ilekoć mowa o urządzeniu losującym – rozumie się przez to urządzenie służące do ustalania wyników gry w loteriach pieniężnych, loteriach audiotekstowych, grach liczbowych, loteriach promocyjnych i loteriach fantowych;

Propozycja:

Ilekoć mowa o urządzeniu losującym – rozumie się przez to urządzenie, które po uruchomieniu w sposób losowy i automatycznie ustala wynik gry lub wskazuje zwycięzców w loteriach pieniężnych, loteriach audiotekstowych, grach liczbowych, loteriach promocyjnych i loteriach fantowych;.

Uzasadnienie:

Definicja zrównuje urnę z losami i osobę losującą - wyciągającą szczęśliwy los ze skomplikowanymi urządzeniami wykorzystywanymi w grach liczbowych, co może prowadzić do interpretacji wskazującej na konieczność rejestrowania urny lub bębna. Proponujemy uszczegółowienie definicji poprzez konieczność wystąpienia elementu losowości oraz faktu, że wynik losowania osiągnany jest bez ingerencji człowieka. Należy zauważyć, iż koło do ruletki oraz program komputerowy automatycznie wylaniający zwycięzcę mieszczą się w zaproponowanej definicji.

Art. 15 j):

„1. Zakazane jest posiadanie automatów do gier z wyjątkiem:

- 1) podmiotu posiadającego koncesje na prowadzenie kasyna gry;
- 2) spółki wykonującej monopol państwa w zakresie gier na automatach w salonach gier;
- 3) jednostki badającej, o której mowa w art. 23f, posiadającej upoważnienie ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 4) jednostki organizacyjnej administracji publicznej sprawującej nadzór lub

uprawnionej do kontroli wykonywania przepisów o grach hazardowych;
5) producenta lub dystrybutora automatów do gier posiadającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polski, który dopełnił obowiązku określonego w ust. 2.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mają obowiązek złożenia wniosku o zarejestrowanie automatu do gier w terminie 60 dni od jego nabycia, nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu.”

Propozycja brzmienia ust 2:

„2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mają obowiązek złożenia informacji o posiadaniu automatu do gier w terminie 30 dni od jego wyprodukowania, nabycia, nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu.”

Ponadto proponujemy uzupełnienie zapisu p.2 o **wyprodukowanie** automatu, gdyż pozostałe wyszczególnione przypadki nie odnoszą się do producenta, natomiast w ust.1, punkt 5 propozycji zmiany ustawy dopełnienie obowiązku określonego w ust.2 nakłada się również na producenta lub dystrybutora.

Uzasadnienie:

Należy zauważyć, że ustawa rozgranicza dwa przypadki dysponowania automatami: Art. 15 j) stanowi o **posiadaniu automatów**, natomiast Art. 4, ust.1 pkt 1 a) i b) - które definiują ośrodki gier, w których prowadzi się w szczególności gry na automatach - **stanowią o automatach zainstalowanych**.

Należy mieć na uwadze, że przynajmniej w obecnej rzeczywistości legislacyjnej, rejestracja automatu wiąże się z koniecznością przeprowadzenia badań sprawdzających wykonywanych przez autoryzowaną jednostkę i uzyskania opinii technicznej, która jest warunkiem przeprowadzenia procesu rejestracji automatu i dokonania zgłoszenia przed włączeniem do eksploatacji, czyli przed zainstalowaniem. Badania techniczne kończą się nałożeniem przez jednostkę badającą plomb zabezpieczających, uniemożliwiających dostęp do płyty logicznej, liczników, układów z zapisem gry oraz systemu trwałej rejestracji i zapamiętywania danych. Konieczność rejestracji automatów zainstalowanych w ośrodkach gier nie budzi zastrzeżeń, choć należy zauważyć, że ze względu na ograniczoną liczbę automatów w kasynie, system MF służący do rejestracji (KRAE) nie przyjmuje wniosków o rejestrację, jeżeli liczba automatów systemie (zarejestrowanych i w trakcie procesu rejestracji) przekracza wyznaczony limit, który wynosi 70 automatów zainstalowanych w kasynie oraz 2 zapasowe. Dla przykładu: zakładamy, że limit ten jest w pełni wykorzystany. W przypadku zakupu np. 8-miu nowych automatów, przed rozpoczęciem procesu rejestracji (z reguły trwającego do 1 miesiąca, choć zdarzają się urzędy, w których trwa to do 2 miesięcy), należy wyrejestrować 8 automatów. Z reguły wyrejestrowuje się automaty zapasowe (pozbawiając się tym samym możliwości zastąpienia automatu w przypadku awarii wymagającej np. sprowadzenia części zamiennych), oraz 6 automatów sprawnych i działających w kasynie. Skutkuje to obniżeniem zdolności do generowania przychodów i obniżeniem podstawy opodatkowania.

System rejestracji nie przewiduje możliwości rejestrowania automatów, które zostaną wyrejestrowane z ośrodków gier i wycofane np. do warsztatu lub magazynu. Nie przewidują też takiej możliwości proponowane w ustawie zapisy. W ich świetle podmiot prowadzący ośrodki gier po wyrejestrowaniu automatu natychmiast staje się posiadaczem automatu nie spełniającego

wymagań ustawy. Zwracamy uwagę na fakt, że średniej klasy nowoczesny automat kosztuje ok. 15.000 Euro netto. Obecnie automaty wyrejestrowane, a znajdujące się w posiadaniu podmiotu prowadzącego ośrodki gier, często poddawane są modyfikacjom, po których przechodzą ponowne badania sprawdzające i proces rejestracji. Działania takie podejmowane w celu podniesienia atrakcyjności oferty i maksymalizacji przychodów, a co za tym idzie podstawy opodatkowania podatkiem od gier.

Można zrozumieć, że ustawodawca proponuje omawiane przepisy w celu ograniczenia szarej strefy. Należy jednak mieć na uwadze, że podmioty prowadzące legalną działalność powinny mieć możliwość konstruowania swojej oferty w sposób jak najbardziej optymalny z punktu widzenia zarówno atrakcyjności gier dla klientów, jak i generowania przychodów, w tym przychodów skarbu państwa. Wieloletnie doświadczenia i dane będące w posiadaniu organu regulującego mogą potwierdzić, że w legalnie funkcjonujących ośrodkach zapewniona jest należyta staranność w przestrzeganiu odpowiednich przepisów regulujących kwestie związane z eksploatacją automatów do gier.

Trudno również wyobrazić sobie proces rejestracji automatów, przynajmniej w świetle obecnie obowiązujących przepisów, w odniesieniu do producentów i dystrybutorów.

Przedstawiona propozycja zakłada dwupoziomą kontrolę nad automatami. Poziom pierwszy – to informacja o posiadanych automatach (bez konieczności ich rejestracji w rozumieniu obowiązującej ustawy), która daje organowi kontrolującemu pełną wiedzę o ilości i lokalizacji legalnie posiadanych (a nie tylko zainstalowanych w ośrodkach gier) automatów. Z drugiej strony zapewnia podmiotowi je posiadającemu możliwość prowadzenia koniecznych prac technicznych, usprawniających i nie paraliżuje jego działań. Drugi poziom – to rejestracja w dotychczasowym rozumieniu dla automatów zainstalowanych w ośrodkach gier.

Art. 23 ust. 4:

„4. Automaty do gier, urządzenia losujące i urządzenia do gier muszą być zabezpieczone przed ingerencją z zewnątrz, w szczególności muszą zabezpieczać prawidłowość uzyskiwania, naliczania i wypłacania wygranych oraz prawidłowość działania w sytuacji awarii.”

Propozycja:

„4. Automaty do gier, urządzenia losujące i urządzenia do gier muszą być zabezpieczone przed ingerencją z zewnątrz w układy mające wpływ na przebieg gry, w szczególności muszą zabezpieczać prawidłowość uzyskiwania, naliczania i wypłacania wygranych.”

Uzasadnienie:

Automaty do gier i urządzenia do gier to urządzenia mechaniczne, elektroniczne lub mechaniczno-elektroniczne. Ich specyfiką jest możliwość występowania awarii, również w zakresie elementów nie mających wpływu na przebieg gier, a wykluczających automat z eksploatacji. np. konieczność wymiany świetlówki, bezpiecznika, wentylatora lub konieczności uzupełnienia papieru w drukarce drukującej dowód uzyskania wygranej. Całkowite uniemożliwienie operatorowi dostępu do nich spowoduje niepotrzebne przestoje, zmniejszające wpływy budżetowe. Zapis o braku możliwości ingerencji w kluczowe ich elementy, mające

wpływ na przebieg gry będzie wystarczający.

Proponuje się także usunięcie zapisu „*oraz prawidłowość działania w sytuacji awarii*”. W sytuacji awarii automat lub urządzenie z reguły nie działa, lub działa w z reguły nieprzewidywalny nieprawidłowy sposób. Nie wydaje się możliwe zabezpieczenie prawidłowości działania w takiej sytuacji. Sposób postępowania w sytuacji awarii powinien być uregulowany w regulaminie gier (zwyczajowo, w skali światowej, przyjęte jest, że gra w takim przypadku jest anulowana, a stawki zwracane).

Art. 23a ust. 6:

„6. Rejestracja wygasa z upływem okresu, na jaki została dokonana, a także w przypadku wycofania z eksploatacji automatu do gier, urządzenia losującego lub urządzenia do gier **oraz w przypadku wygaśnięcia koncesji lub zezwolenia w oparciu, o które zostały zarejestrowane.**”

Propozycja:

Usunąć zapis „*oraz w przypadku wygaśnięcia koncesji lub zezwolenia w oparciu, o które zostały zarejestrowane.*”

Uzasadnienie:

Przepis jest z gruntu nie spójny. Urządzenia do losowania w takim przypadku powinny być rejestrowane do każdej loterii, choć ich właściwości określone w opinii technicznej nie ulegną zmianie. Wygaszanie rejestracji po upływie koncesji lub zezwolenia w oparciu, o które zostały zarejestrowane w przypadku, kiedy automat został przemieszczony do innego ośrodka, posiadającego ważną koncesję wydaje się być działaniem zmierzającym jedynie do poboru dodatkowej opłaty za rejestrację i generującym kolejne przeszkody biurokratyczne. Przemieszczony automat posiadający ważną opinię techniczną i udokumentowane miejsce eksploatacji wraz z wygaśnięciem koncesji, na podstawie której został zarejestrowany nie utraci swoich właściwości.

Art. 23b ust. 3:

„Badanie sprawdzające przeprowadza, na zlecenie naczelnika urzędu celnego, jednostka badająca upoważniona do badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących oraz urządzeń do gier, w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia przekazania automatu lub urządzenia do badań.”

Propozycja:

„*Badanie sprawdzające przeprowadza, na zlecenie naczelnika urzędu celnego, jednostka badająca upoważniona do badań technicznych automatów do gier, urządzeń losujących oraz urządzeń do gier, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia przekazania automatu lub urządzenia do badań.*”

Uzasadnienie:

Dotychczasowe rozwiązanie było wystarczające i nie ma uzasadnienia dla wydłużania okresu, w którym przedsiębiorca będzie pozbawiony swojej własności.

Art. 23 b punkt b)

„ b) uchyla się ust. 4.”

Aktualnie przepis ten ma treść: Koszty badań sprawdzających nie powinny przekraczać średnich stawek stosowanych za dany rodzaj badania.

Propozycja:

Zrezygnować z uchylecia tego punktu

Uzasadnienie:

Dotychczasowe rozwiązanie było wystarczające. Brak określenia limitów kosztów badań sprawdzających otwiera możliwości absolutnej i niekontrolowanej dowolności ich określania.

Art. 23 d) :

„Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, w celu ochrony interesów uczestników gier i zabezpieczenia wykonywania zobowiązań wobec budżetu państwa, szczegółowe warunki badania, rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier, warunki i sposób zabezpieczenia przed ingerencją z zewnątrz, sposób działania w sytuacji awarii, sposób zabezpieczenia urządzeń losujących, pomieszczeń oraz informacji istotnych z punktu widzenia loterii w tym danych uczestników, a także sposób wypłacania wartości pieniężnych, gdy urządzenie lub automat znajduje się w stanie błędu lub w trakcie gry.”

Propozycja:

Zrezygnować ze sformułowań: „sposób działania w sytuacji awarii” oraz „sposób wypłacania wartości pieniężnych, gdy urządzenie lub automat znajduje się w stanie błędu lub w trakcie gry.”

Uzasadnienie:

Wyszczególnione powyżej sytuacje powinny zostać uregulowane w regulaminach gier. Uregulowanie w trybie rozporządzenia działania automatu np. w stanie awarii wydaje się być zadaniem nierealnym. W trakcie gry wartości pieniężne nie mogą być wypłacane, gdyż warunkiem wypłaty jest uzyskanie wyniku gry, co następuje po jej zakończeniu. Natomiast, gdy automat lub urządzenia znajduje się w stanie błędu, to niemożliwe jest uzyskanie wyniku gry, a tym samym określenie wartości do wypłaty.

Art. 89 ust 1 p. 2)

Karze pieniężnej podlega: urządzający gry hazardowe na podstawie udzielonej koncesji, udzielonego zezwolenia lub dokonanego zgłoszenia, który (...) prowadzi gry na automatach do gier (...) bez wymaganej rejestracji automatu do gier (...).

Propozycja:

Karze pieniężnej podlega: urządzający gry hazardowe na podstawie udzielonej koncesji, udzielonego zezwolenia lub dokonanego zgłoszenia, który (...) lub podmiot **nie spełniający warunków** określonych w Art. 15 j.

Uzasadnienie:

Podmiot mający prawo posiadania automatów ma określony czas na dokonanie zgłoszenia rejestracji. Proponowany w noweli zapis całkowicie to pomija, w związku z tym każdy automat w czasie między zakupem/wyprodukowaniem, a zgłoszeniem do rejestracji powinien podlegać sankcjom wynikającym z posiadania niezarejestrowanego automatu, co chyba nie jest intencją ustawodawcy.

II. Ochrona społeczeństwa przed skutkami hazardu i nierówne traktowanie podmiotów prowadzących gry na automatach

Jednym z głównych celów proponowanych zmian ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych jest: „zapewnienie najwyższego możliwego poziomu ochrony obywateli, w tym osób nieletnich, przed szkodliwymi skutkami hazardu”, co ustawodawca wyraził w uzasadnieniu proponowanych zmian. Tymczasem proponowane przepisy zakładają bardzo dużą swobodę dotyczącą lokalizacji salonów gier na automatach, jaka jeszcze nigdy nie miała miejsca, zarówno w świetle obowiązującej obecnie, jak i poprzedniej ustawy.

Zwracamy uwagę na fakt, że przy obecnych dla kasyn, zarówno dotyczących lokalizacji, jak i ograniczeń ilościowych automatów, potencjalnie na rynku w kasynach może być eksploatowanych ok. 3 500 automatów. Propozycja nowelizacji zakłada możliwość eksploatacji 60.000 automatów w salonach gier. Przy ograniczeniu liczby automatów do maksymalnie 50 sztuk, oznacza to powstanie minimum 1.200 salonów ! (kontra 52 kasyna). Z kolei biorąc pod uwagę proponowaną minimalną ilość automatów w salonie wynoszącą 3 szt. – w skrajnym przypadku można się spodziewać powstania 20.000 punktów oferujących gry na automatach, z tym, że zamiast ograniczonych nie tylko wygranych, ale i stawek, zakłada się wprowadzenie automatów tzw. „wysokohazardowych” o nieograniczonych stawkach, co stoi w ewidentnej sprzeczności z założeniem ochrony społeczeństwa przed skutkami hazardu.

Zapisy proponowane w ustawie zakładają znacznie bardziej liberalne warunki dla funkcjonowania salonów, co biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia, stoi w oczywistej sprzeczności z realizacją celów określonych przez ustawodawcę. I tak:

Zgodnie z obowiązującą ustawą: Kasyna gry mogą być lokalizowane w miejscowościach

liczących do 250 tys. mieszkańców – 1 kasyno. Na każde kolejne rozpoczęte 250 tys. mieszkańców liczbę dozwolonych kasyn gry zwiększa się o 1. Łączna liczba kasyn gry w województwie nie może być jednak wyższa niż 1 kasyno na każde pełne 650 tys. mieszkańców województwa, co przy maksymalnym limicie 70 automatów na kasyno wyznacza proporcję 1 automat w kasynie na każde pełne 9 tys. mieszkańców województwa, a otrzymanie koncesji warunkowane jest m. in. **pozytywną opinią rady gminy o lokalizacji kasyna gry.**

Projektowana ustawa zgodnie z Art.15.1a przewiduje, że: Salony gier na automatach mogą być lokalizowane w miejscowościach, z zastrzeżeniem, że łączna liczba automatów zainstalowanych we wszystkich salonach gier na terenie powiatu, w którym mieści się salon gier na automatach, nie może być większa niż wynikają a z proporcji **1 automat na każde pełne 500 mieszkańców powiatu.**

Zwracamy uwagę na fakt, że proponowane limity automatów zakładają prawie dwudziestokrotny wzrost liczby automatów w Polsce, z czego ponad 90% z nich będzie mogło funkcjonować w salonach gier na automatach. Automaty do gry w kasynach i salonach gry są to dokładnie takie same urządzenia, natomiast w świetle proponowanych przepisów można odnieść wrażenie, że negatywne społeczne oraz ekonomiczne skutki hazardu wywierane przez automaty w kasynach są silniejsze niż te wywierane przez automaty w salonach gier.

Dodatkowo należy podkreślić nierówne traktowanie podmiotów prowadzących identyczną działalność (prowadzenie gier na automatach), co stoi w ewidentnej sprzeczności z Art. 32 Konstytucji stanowiącym, że wszyscy są równi wobec prawa, co jest zasadą prawa i ma charakter *lex generalis*, zatem obowiązuje wobec wszystkich podmiotów prawa, poddanych polskiej jurysdykcji, to jest zarówno wobec osób fizycznych, jak i prawnych, a nadto oznacza zarówno równość praw, jak i równość w prawie. Taką interpretację tego przepisu Konstytucji podziela także Trybunał Konstytucyjny, dając wyraz swojemu stanowisku w wyroku z dnia 24 lutego 1999 r., w którym podkreślił zarówno istotę, jak i wagę zasady równości wobec prawa. Zgodnie ze stanowiskiem TK należy uznać, iż jeżeli pewien zbiór podmiotów cechuje określona, istotna cecha relewantna, to – istnieje konstytucyjny nakaz, aby takie podmioty należące do tej samej klasy, w ramach określonego stanu prawnego, czyli w podobnej sytuacji, traktowane były równo, zatem tak samo, bez różnicowania w postaci faworyzowania, ale i bez dyskryminacji. Trybunał także podkreślił, iż **zasada równości podmiotów wobec prawa obowiązuje zarówno w procesie stosowania norm prawnych, jak i w procesie kształtowania sytuacji podmiotów prawa, to jest w trakcie stanowienia norm prawnych** (wyrok z dnia 13 marca 1998 r. K 24/97, OTK 1998, nr 2 poz. 13, s. 81 oraz wyroki z: dnia 6 maja 1998 r., K 37/97, dnia 29 maja 2007 r., P 8/06, dnia 7 kwietnia 2009 r., P 7/08)

Art. 3.

„Urządzanie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty, gier na automatach jest dozwolone na podstawie właściwej koncesji, zezwolenia lub dokonania zgłoszenia.”

Propozycja:

„Urządzanie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty, gier na automatach jest dozwolone na podstawie właściwej koncesji lub zezwolenia.”

Uzasadnienie:

Prowadzenie gier na automatach w salonach na podstawie zgłoszenia, podczas gdy gry na identycznego rodzaju automatach prowadzone w kasynie wymagają uzyskania koncesji stoi w oczywistej sprzeczności z ideą równego traktowania podmiotów prowadzących identyczną działalność, co szerzej omówiono poprzednio.

Art. 6 ust 1:

„1. Działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być wykonywana po uzyskaniu koncesji na kasyno gry, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 oraz art. 6a ust. 2.”

Propozycja:

„1. *Działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być wykonywana po uzyskaniu koncesji, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 oraz art. 6a ust. 2.*”

Uzasadnienie:

Konieczność uzyskania koncesji dla wszystkich podmiotów urządzających gry na automatach proponuje się biorąc pod uwagę ochronę społeczeństwa przed skutkami hazardu oraz równe traktowanie podmiotów gospodarczych prowadzących taką samą działalność.

Art. 9:

„Warunkiem urządzania gier objętych monopolem państwa jest **zatwierdzenie ich regulaminu**, w tym jego każdorazowej zmiany, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”

Propozycja:

„*Warunkiem urządzania gier objętych monopolem państwa jest uzyskanie koncesji na prowadzenie salonu gier na automatach.*”

Uzasadnienie:

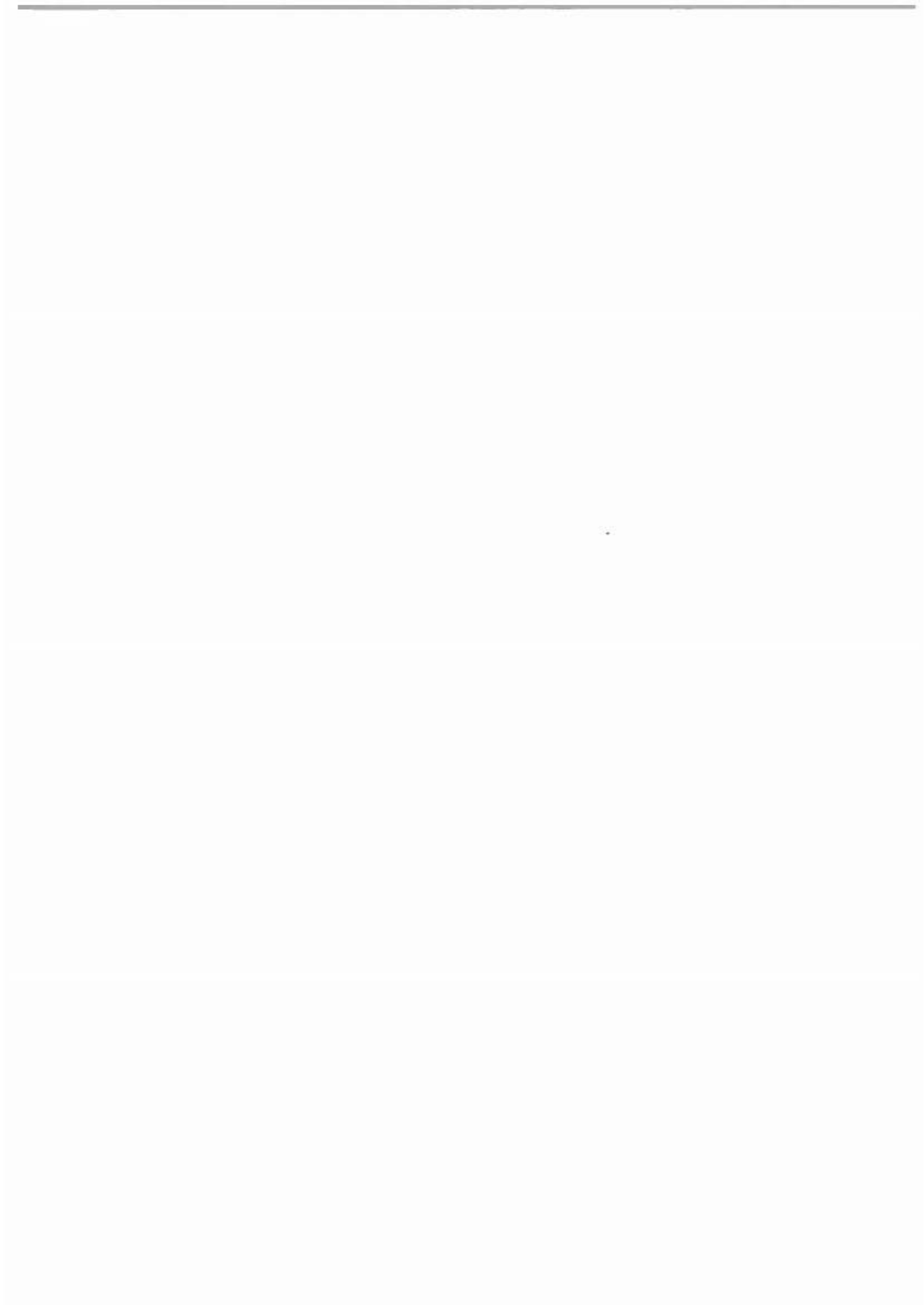
j.w.

Art. 15 ust.1a podp. 1):

„1a. Automaty do gier mogą być instalowane w salonach gier na automatach:

1) na terenie powiatu w liczbie nie większej, niż wynikającej z proporcji **1 automat na każde rozpoczęte 500 mieszkańców powiatu**. Maksymalna, łączna liczba automatów do gier w salonach wynosi 60 tys. sztuk”

Propozycja:

*„1a. Automaty do gier mogą być instalowane w salonach gier na automatach:
1) na terenie powiatu w liczbie nie większej, niż wynikającej z proporcji 1 automat na każde rozpoczęte 3.000 mieszkańców powiatu. Maksymalna, łączna liczba automatów do gier w salonach wynosi 20 tys. sztuk”*

Uzasadnienie:

Proponowana proporcja 1 automat na każde rozpoczęte 500 mieszkańców powiatu stanowi potencjalne zwiększenie ilości dostępnych automatów prawie 20 krotnie w stosunku do obecnie oferowanych przez kasyna. Proponowana zmiana za proporcję 1 automat na każde rozpoczęte 3.000 mieszkańców z maksymalnym limitem 20.000 automatów zapewni większe rozproszenie salonów gry na automatach, a poprzez to pozwoli na lepszą realizację zamierzeń związanych z ochroną obywateli przed skutkami hazardu.

Art. 15 ust.1 c):

„1c. Warunkiem urządzania gier na automatach w salonach gier na automatach jest zatwierdzenie lokalizacji salonu gier na automatach przez dyrektora izby celnej właściwego ze względu na planowaną lokalizację salonu gier na automatach. Zatwierdzenie lokalizacji następuje w formie decyzji.”

Propozycja:

„1c. Warunkiem urządzania gier na automatach w salonach gier na automatach jest pozytywna opinia rady gminy o lokalizacji salonu gier na automatach oraz uzyskanie koncesji ministra właściwego ds. finansów publicznych na prowadzenie salonu gier na automatach. ”

Uzasadnienie:

Konieczność uzyskania pozytywnej opinii rady gminy oraz koncesji dla wszystkich podmiotów urządzających gry na automatach proponuje się biorąc pod uwagę ochronę społeczeństwa przed skutkami hazardu oraz równe traktowanie podmiotów gospodarczych prowadzących taką samą działalność. Określenie przez radę gminy warunków lokalizacji nie jest tożsame z wyrażeniem zgody na konkretną lokalizację.

Lokalna społeczność powinna mieć prawo do określenia, czy w ogóle chce mieć na swoim terenie działalność w formie salonu gier na automatach, analogicznie jak to jest w przypadku kasyn gry.

III. Pozostałe uwagi:

Art. 3 ust. 5a :

„Grami w karty są gry black jack, poker, baccarat, gdy rozgrywane są o nagrody pieniężne lub rzeczowe. Grą w karty jest też gra, której zasady odpowiadają zasadom gier black jack, poker,

baccarat.”

Propozycja:

Słowo „nagrody” zastąpić słowem „wygrane”.

Uzasadnienie:

Nie wydaje się uzasadnione wprowadzanie nowej terminologii, odbiegającej od nazewnictwa stosowanego w definicjach pozostałych gier hazardowych.

W ustawie brak jest definicji automatu do gier!

Propozycja:

„Automat do gier jest to urządzenie mechaniczne, elektromechaniczne lub elektroniczne, w tym komputerowe, przeznaczone do urządzania gier zawierających element losowości, posiadające następujące cechy szczególne:

- 1) określoną zaprogramowaną wartość wskaźnika wypłacalności,*
- 2) możliwość bezpośredniego wplacania lub zakredytowania stawek lub punktów,*
- 3) możliwość bezpośredniego rozgrywania gier.”*

Uzasadnienie:

Bez wprowadzenia definicji automatu do gier, realizacja zapisów ustawy dotyczących posiadania automatów i ich rejestracji może prowadzić do sytuacji, w których na podstawie proponowanej definicji gier na automatach należałoby zakazać np. posiadania komputerów lub symulatorów, gdyż można na nich prowadzić gry, zawierające element losowości oraz umożliwiające wygraną polegającą na możliwości przedłużania gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze. Zapis o możliwości bezpośredniego rozgrywania gier wyklucza możliwość zaliczania do grupy automatów urządzeń, które naliczają i losują nagrody na zasadach identycznych, jak dla loterii promocyjnych.

Art. 15 b ust. 3):

„3. Zapis sygnału audiowizyjnego jest przechowywany przez okres 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym został dokonany.”

Propozycja:

„3. Zapis sygnału audiowizyjnego jest przechowywany przez okres 6 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym został dokonany.”

Uzasadnienie:

Rozwiązanie zaproponowane w 2009 roku jest martwym, niewykorzystywanym zapisem, zwiększającym w nieuzasadniony sposób koszty prowadzenia działalności. Nawiasem mówiąc przechowywanie zapisu rozmów przy stołach przez tak długi okres jest niespotykaną na skalę światową inwigilacją obywateli. Ponadto, w świetle roszczeń przedawniających się po 6

miesiącach, zapis do rozstrzygnięcia wątpliwości trzymany przez blisko 4 lata nie ma uzasadnienia.

Art. 18 ust. 3 w obecnym brzmieniu:

„3. W grach na automatach zaprogramowana wartość wygranych w automacie nie może być niższa niż 75% kwoty wpłaconych stawek.”

Propozycja:

„3. *W grach na automatach zaprogramowana wartość wygranych w automacie nie może być niższa niż 75%.*”

Uzasadnienie:

Proponujemy skorygowanie oczywistego błędu, który pojawił się w trakcie prac nad ustawą o grach hazardowych, poprzez automatyczne odniesienie do innych gier regulowanych ustawą (np. gry liczbowe). Zaprogramowana wartość wygranych, inaczej zwana wypłacalnością automatu, jest to współczynnik określający statystyczną zależność wypłaconych wygranych w stosunku do zagranych/obstawionych stawek (w przypadku automatu do gier nie jest to równoznaczne z wpłaconymi stawkami, gdyż nie wszystkie wpłacone stawki muszą zostać użyte do gry). Wartość takiego współczynnika określana jest w % i jest rozumiana jednoznacznie, bez konieczności dalszego definiowania (podobnie jak nie definiuje się np. pojęcia rentowność).

Art. 20 ust. 5:

„Podmiot zarządzający gry hazardowe jest obowiązany prowadzić ewidencję wypłaconych (wydanych) wygranych, których wartość wynosi co najmniej 2.280 zł.”

Propozycja:

Proponuje się zaniechania zmiany i pozostawienie Art. 20 ust.5 w dotychczasowym brzmieniu, czyli: „*Podmiot zarządzający gry hazardowe jest obowiązany prowadzić ewidencję wypłaconych (wydanych) wygranych, których wartość wynosi co najmniej 20.000 zł.*”

Uzasadnienie:

Obecna propozycja zmian ustawy nie zakłada opodatkowania wygranych powyżej 2.280 zł podatkiem od osób fizycznych, w związku z tym prowadzenie proponowanej ewidencji jest, kolokwialnie mówiąc, „sztuką dla sztuki”. Kasyna już obecnie prowadzą szczegółową ewidencję na potrzeby GIIF, która umożliwi kontrolę nad środkami finansowymi zaangażowanymi w grę. Ponadto zwracamy uwagę, że aby umożliwić realizację projektowanego zapisu ustawy i możliwość wyodrębnienia wygranych powyżej 2.280 PLN kasyno musiałoby prowadzić ewidencje wszystkich wygranych wszystkich gości ze wszystkimi tego konsekwencjami, co nie jest chyba zamierzeniem ustawodawcy. Powodowałoby to też konieczność poniesienia dużych nakładów na reorganizację pracy kasyna i zatrudnienie dodatkowych pracowników.

Art. 24 ust.1):

„Podmiot zarządzający gry hazardowe, w tym podmiot zarządzający gry hazardowe przez sieć Internet jest obowiązany zapewnić, aby osoby pełniące funkcję lub zajmujące stanowisko, a którym wiąże się obowiązek:

1) nadzorowania gier hazardowych, w szczególności dyrektorzy oddziałów, ośrodków gier oraz ich zastępcy, kierownicy i ich zastępcy, osoby nadzorujące gry telebingo, loterie fantowe, gry bingo fantowe, loterie promocyjne i loterie audiotekstowe, inspektorzy w ośrodkach gier, kasjerzy stołu, osoby nadzorujące prowadzenie gier przez sieć Internet,

2) bezpośredniego prowadzenia gry hazardowej, w szczególności: krupierzy, obsługujący automaty do gier, urządzenia losujące lub urządzenia do gier, z wyłączeniem pracowników obsługi technicznej

- przed rozpoczęciem wykonywania obowiązków na zajmowanym stanowisku odbyły szkolenie z zakresu przepisów o grach hazardowych i regulaminów zarządzanych gier w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności związanych z nadzorowaniem i prowadzeniem gier.”

Propozycja:

Proponuje się uzupełnić katalog osób wymienionych w punkcie 1) o osoby nadzorujące salony gier na automatach.

Uzasadnienie:

Prowadzenie ośrodka gier, jakim jest salon gry na automatach, wymaga szerokiej wiedzy nie tylko w zakresie postanowień ustawy o grach hazardowych, ale również znajomości wielu innych przepisów prawa, w tym ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu lub ustawy o ochronie danych osobowych, a także umiejętności korzystania z audiowizyjnego systemu kontroli gier. W przypadku salonów gier na automatach ustawodawca przewiduje funkcjonowanie niewielkich ośrodków. Można założyć, że nie będą w każdym z nich zatrudnione osoby na stanowiskach kierowniczych. Projektowany zapis może wyłączyć z obowiązku odbycia odpowiedniego szkolenia osoby nadzorujące ponad 90% rynku automatów do gier, co nie zapewni odpowiedniej kontroli nad tymi ośrodkami.

Art. 28 ust. 2a i 2b:

„2a. Spółka, o której mowa w art.5 ust.1, w zakresie działalności związanej z zarządzaniem gier na automatach w salonach gier na automatach, może powierzyć innemu podmiotowi na podstawie umowy agencyjnej prowadzenie salonów gier na automatach.

2b. Agenci będący osobami fizycznymi, osoby pełniące funkcje kierownicze lub wchodzące w skład organów zarządzających osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej oraz osoby zatrudnione przez agentów w celu wykonania umowy agencyjnej, o której mowa w ust. 2a powinny posiadać nienaganną opinię, w szczególności nie mogą być osobami skazanymi za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”

Propozycja:

Proponuje się skreślić powyższy artykuł w całości.

Uzasadnienie:

Projektowana ustawa nie precyzuje żadnych kryteriów wyboru potencjalnych agentów. Możliwość powierzenia prowadzenia salonów osobom przypadkowym, nie posiadającym odpowiedniego przygotowania, i w świetle projektowanej zmiany ustawy nie zobowiązanych do przejścia odpowiedniego szkolenia nie gwarantuje zachowania należytej staranności w zakresie sprawowania nadzoru nad salonami gier na automatach. Nadto, należy zauważyć, iż do 2010 roku podmioty ubiegające się o prowadzenie salonu gier musiały stawać do przetargu a po ewentualnym jego wygraniu, musiały inwestować własne środki i prowadzić działalność, której celem było uzyskanie pozytywnego wyniku ekonomicznego. Mimo takich warunków było wielu chętnych na prowadzenie takiej działalności, co potwierdza liczba przetargów wówczas organizowanych. Obecnie zaproponowany system prowadzenia salonów gier na podstawie umowy agencyjnej, może prowadzić do licznych patologii. Spółka Skarbu Państwa będzie inwestowała pieniądze podatników w automaty, a agenci będą czerpali zyski z organizowania na nich gier i to bez ponoszenia konsekwencji wynikających z prowadzenia koncesjonowanej działalności. Należy się spodziewać, iż będzie wielu chętnych na prowadzenia takiej agenturalnej działalności i w związku z tym rodzą się pytania, jakimi kryteriami będzie kierował się podmiot wykonujący monopol państwowy przy wyborze agentów. Czy będą to wewnętrzne „mini” przetargi ?

Art. 29 ust.5 ustawy w obecnym brzmieniu:

„5. Zakazy określone w ust. 1 i 2 nie obejmują reklamy i promocji prowadzonej wewnątrz kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych oraz oznaczenia nazwą podmiotu, logo firmy lub nazwą prowadzonej działalności gospodarczej, na zewnątrz budynku, miejsca, w którym znajduje się kasyno gry lub punkt przyjmowania zakładów wzajemnych, a także, w przypadku zakładów wzajemnych urządzanych przez sieć Internet – reklamy i promocji prowadzonej na określonej w zezwoleniu stronie internetowej wykorzystywanej do urządzania tych zakładów.”

Propozycja:

„5. Zakazy określone w ust. 1 i 2 nie obejmują reklamy i promocji prowadzonej wewnątrz kasyna gry, salonu gier na automatach lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych oraz oznaczenia nazwą podmiotu, logo firmy lub nazwą prowadzonej działalności gospodarczej, na zewnątrz budynku, miejsca, w którym znajduje się kasyno gry lub punkt przyjmowania zakładów wzajemnych, a także, w przypadku zakładów wzajemnych urządzanych przez sieć Internet – reklamy i promocji prowadzonej na określonej w zezwoleniu stronie internetowej wykorzystywanej do urządzania tych zakładów.”

Uzasadnienie:

Proponuje się uzupełnienie katalogu ośrodków gier o salony gier na automatach jako

konsekwencję wprowadzenia takiej formy działalności.

Art. 49 ust. 5) ustawy w obecnym brzmieniu:

„5. Podmiot posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, które wygasa z uwagi na upływ terminu, na jaki zostało ono udzielone, może wystąpić jednorazowo o jego przedłużenie na okres 6 lat.”

Propozycja:

„5. Podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, które wygasa z uwagi na upływ terminu, na jaki zostało ono udzielone, może wystąpić jednorazowo o jego przedłużenie na okres 6 lat.”

Uzasadnienie:

Zapis dotyczący udzielania zezwolenia na prowadzenie salonu gry bingo pieniężne oraz zezwolenia na urządzenie zakładów wzajemnych proponujemy rozszerzyć o kasyna. Ustawodawca dąży do częściowego przywrócenia stanu z przed 2010 roku i zaproponowana powyżej zmiana jest naturalną konsekwencją tego trendu. Należy zwrócić uwagę, że uzyskanie koncesji jest obwarowane ostrzejszymi przepisami, niż uzyskanie zezwolenia na zezwolenia na prowadzenie salonu gry bingo pieniężne oraz zezwolenia na urządzenie zakładów wzajemnych, a nakłady inwestycyjne związane z rozpoczęciem działalności w kasynie wielokrotnie przewyższają nakłady konieczne dla dwóch pozostałych rodzajów działalności. W obecnym stanie prawnym udzielanie koncesji na okres 6 lat bez zapewnienia możliwości jej przedłużenia wymaga od podmiotu prowadzącego działalność zwrotu z inwestycji na poziomie prawie 20% rocznie (w przypadku nowego podmiotu część okresu koncesyjnego jest „konsumowana” przez prace związane z adaptacją pomieszczeń i przygotowaniem ośrodka). 6-letni okres koncesji znacznie odbiega od okresów koncesyjnych/licencyjnych w innych krajach, gdzie z reguły obejmuje on 12-20 lat.

Art. 49 a):

„Podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie, których wydanie podlega ograniczeniom ilościowym, jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, poinformować organ właściwy w sprawie udzielenia koncesji lub zezwolenia o:

- 1) rozpoczęciu działalności objętej koncesją lub zezwoleniem;
- 2) rezygnacji z działalności objętej koncesją lub zezwoleniem;
- 3) przerwie w wykonywaniu działalności objętej koncesją lub zezwoleniem.”;

Propozycja:

Wycofać ten artykuł w całości

Uzasadnienie:

Jest to nieuzasadnione tworzenie biurokracji, takie informacje przekazywane są naczelnikom UC.

Art. 74 pkt 5 ustawy w obecnym brzmieniu:

„Stawka podatku od gier wynosi dla:

5) gry na automacie, gry cylindrycznej, gry w kości, gry w karty, z wyłączeniem pokera rozgrywanego w formie turnieju gry pokera – 50%;”

Propozycja:

Stawka podatku od gier wynosi dla:

5) gry na automacie, gry cylindrycznej, gry w kości, gry w karty, z wyłączeniem pokera rozgrywanego w formie turnieju gry pokera – 45%;

Uzasadnienie:

Przepisy Ustawy o grach hazardowych z 2009 r. podniosły stawkę podatku od gier z 45% do 50%. Uzasadnieniem podwyższenia stawki podatkowej było rozwiązanie zakładające likwidację salonów gier na automatach oraz punktów automatów o niskich wygranych, co miało skutkować przejściem całego rynku automatów przez kasyna w konsekwencji prowadząc do zwiększenia przychodów z gier. Proponowana nowelizacja zakłada funkcjonowanie ogromnego rynku konkurencyjnego w stosunku do kasyn, a tak wysoka stawka podatkowa stoi w sprzeczności z uzasadnieniem jej zastosowania.

Art. 78. 1 ustawy w obecnym brzmieniu:

„Podmioty prowadzące działalność w zakresie gier hazardowych są obowiązane prowadzić:

3) rejestr napiwków w kasynie gry, według ustalonego wzoru;”

Propozycja:

Proponuje się skreślić Art. 78. ustęp 1 punkt 3.

Uzasadnienie:

Wszelkie rozliczenia w kasynie, w tym proces liczenia napiwków, odbywają się pod nadzorem audiowizyjnego systemu kontroli gier, którego zapis jest przechowywany przez okres 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym został dokonany. Napiwki są ewidencjonowane w dokumentacji prowadzonej przez kasyna gry. Prowadzenie dodatkowego rejestru nie wpływa na podwyższenie standardów kontroli nad napiwkami, stanowiąc jedynie dodatkową barierę

biurokratyczną.

Art. 11. projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (z dnia 28.06.2016r.)

„Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem pkt 18 w zakresie art. 15f ust.3 i art. 15g ustawy zmienianej w art. 1, i pkt.62 w zakresie art. 89 ust.1 pkt 5 i 7 ustawy zmienianej w art. 1, które wchodzi w życie 1 kwietnia 2017r.”

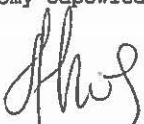
Propozycja:

Proponuje się oznaczyć proponowaną treść artykułu, jako ustęp 1 oraz dodać ustęp 2 o następującej treści:

„2. *Art. 49 ust. 4a* ustawy zmienianej w art. 1, wchodzi w życie 14 dni po jej ogłoszeniu i ma zastosowanie do koncesji lub zezwoleń wydanych przed wejściem w życie ustawy.

Uzasadnienie:

Koncesje są wydawane na okres 6-letni za określoną opłatą. W obecnej praktyce szereg koncesji wydanych zostało z nakazem rozpoczęcia działalności po upływie ważności uprzednio posiadanego zezwolenia na prowadzenia kasyna gry, który to termin nierzadko następował kilka miesięcy po dniu doręczenia koncesji. Tym samym okres możliwości działania na podstawie nowej koncesji ulegał skróceniu, pomimo tego, że wnioskodawca poniósł opłatę koncesyjną za pełny 6-letni okres.

ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Odpis z KRS - wydruk komputerowy ze strony internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości	
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia		
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Anna Kos	12.07.2016.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
Anna Kos		(podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)

MINISTERSTWO FINANSÓW
BIURO PODAWCZE

Wpl. 2016 -07- 18

Dep. CP zal.

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM –ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

ustawy z dnia 8 lipca 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
Stowarzyszenie Menedżerów firm działających w zakresie rozrywki, komunikacji i kultury

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**
ul. Jubilerska 10, 04-190 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
ul. Jubilerska 10, 04-190 Warszawa, e-mail: zbenbenek@stowarzyszenierkik.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Zbigniew Benbenek	
2	Krzysztof Dąbrowski	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W związku z udostępnieniem w Biuletynie Informacji Publicznej RCL projektu z dnia 8 lipca 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych i innych ustaw (dalej: „projekt ustawy”), Stowarzyszenie, stosownie do art. 7 ust. 4 pkt 4) ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa wskazuje interes, który w odniesieniu do danej regulacji zamierza chronić, oraz rozwiązanie prawne, o którego uwzględnienie będzie zabiegać.

Stowarzyszenie będzie zabiegać o uwzględnienie następujących rozwiązań prawnych:

- 1) zmianę art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy hazardowej (w brzmieniu wprowadzonym w art. 1 pkt 62 projektu ustawy) w ten sposób, by kara finansowa za (niezarejestrowane) automaty znajdujące się w lokalu była niezależna od faktu prowadzenia w tym lokalu jakiegokolwiek innej działalności, a także, by odstąpienie od jej nałożenia uzależnione było od wykazania przez posiadacza lokalu, że automat znajdujący się w lokalu należy do uprawnionego podmiotu w rozumieniu ustawy;
- 2) zmianę art. 107d kodeksu karnego skarbowego (w brzmieniu wprowadzonym w art. 2 projektu ustawy) w ten sposób, by odpowiedzialności karnej skarbowej podlegał także posiadacz automatu do gier wbrew przepisom ustawy hazardowej;
- 3) skierowanie ww. pakietu przepisów karnych na odrębną (szybką) ścieżkę legislacyjną,
- 4) zapewnienie legalnym operatorom możliwości czasowego magazynowania automatów.

Stowarzyszenie bardzo pozytywnie ocenia tę część zmian przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, które mają na celu skuteczną walkę z podmiotami urządzającymi gry na automatach wbrew przepisom ustawy. W szczególności chodzi o proponowane rozwiązania uderzające (zdaniem Stowarzyszenia - celnie) w źródło obecnych patologii, czyli bezkarność właścicieli lub najemców (podnajemców) lokali, w których urządzane są takie gry, jak również w zyski przestępców urządzających nielegalne gry (poprzez podniesienie wysokości kar finansowych do granicy, w której koszty działalności przestępczej zaczynają dorównywać osiąganym zyskom). Przypominamy, że już przy okazji uwag do projektu ustawy z dnia 29 maja 2014 r. ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych (czerwiec 2014 r.) zwracaliśmy uwagę, że „wysokość obecnie obowiązującej sankcji za urządzanie gier na automatach poza kasynem gry jest niewystarczająca z punktu widzenia jej prewencyjnej funkcji, czyli przymuszenia do respektowania nakazów i zakazów określonych w przepisach prawa. Z praktyki działania podmiotów nielegalnych wynika, że kwota kary administracyjnej, o której mowa w art. 89 ust. 2 pkt 2 ustawy hazardowej podlega „wliczeniu w koszty działalności”. Stowarzyszenie proponuje w związku z powyższym jej podniesienie dwunastokrotnie, tj. do 144 tys. zł, czyli do kwoty odpowiadającej (szacowanym) dwunastomiesięcznym dochodom z automatów zlokalizowanych w atrakcyjnych punktach”.

W ocenie Stowarzyszenia, diagnoza problemu stojąca u podstaw projektowanych zmian jest tylko częściowo prawidłowa. Szara strefa będzie oczywiście istniała zawsze w sytuacji wysokiego opodatkowania określonych dóbr czy usług. Jednak jej wielkość zależy od istnienia bądź nie skutecznych narzędzi, którymi działalność nielegalną się zwalcza. Jak wskazaliśmy wcześniej (m. in. w 2014 roku), jedną z wad obecnego systemu jest nieadekwatność kar finansowych w stosunku do zysków osiąganych przez osoby prowadzące przestępczą działalność. Ale jest oczywiście także aspekt tzw. „chaosu prawnego”, który pojawił się po wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 19 lipca 2012 r. w sprawach połączonych C-213/11, C-214/11 i C-217/11, który Trybunał orzekł m. in., że przepis tego rodzaju jak art. 14 ust. 1 u.g.h., zgodnie z którym urządzanie gier na automatach dozwolone jest jedynie w kasynach gry, należy uznać za „przepis techniczny” w rozumieniu art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE. Jednocześnie orzeczenia sądów krajowych, takie jak np. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2014 r. II KK 55/14, w którym stwierdzono, że „konsekwencją braku notyfikacji przepisów technicznych Komisji Europejskiej jest niemożność stosowania i to nie tylko przez sądy norm prawnych, które nie zostały notyfikowane”, czy Postanowienie składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2015 r. (sygn. akt I KZP/15), w którym Sąd Najwyższy uchylił się od zajęcia stanowiska w

sprawie technicznego charakteru art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy hazardowej (postępowanie zostało zawieszono do czasu wydania Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeczenia w sprawie C-303/15) – także nie przyczyniły się do zapewnienia pewności prawnej w tej kwestii.

W tej sytuacji trudno dziwić się, że wysiłki funkcjonariuszy Służby Celnej związane ze zwalczaniem nielegalnych punktów gier często idą na marne.

Jest zatem bardzo istotne, by nie powtórzyć błędów poprzedników, nie tworzyć nowego prawa „na kolanie”, a jednocześnie starać się minimalizować społeczne i fiskalne szkody wywoływane przez rozprzestrzeniające się na naszych oczach nielegalne salony gier.

Stąd propozycja Stowarzyszenia, by rozdzielić kwestie pilne (zapewnienie skutecznych narzędzi zwalczania przestępczości w zakresie urządzania nielegalnych gier), od mniej pilnych (np. wprowadzenie państwowego monopolu w zakresie salonów gier na automatach).

Ad. 1. [zmiana brzmienia projektowanego art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy hazardowej]

Aby projektowane rozwiązania spełniły swój cel (tu: zniechęcały posiadaczy lokali do czerpania zysków z udostępniania lokalu przestępcom urządzającym gry na automatach, przy jednoczesnym wyłączeniu możliwości stosowania różnego rodzaju „tricków” polegających np. na celowym wyłączaniu automatów w czasie kontroli i twierdzeniu, że gry nie są „urządzane”), należy zmienić opis deliktu w projektowanym art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy hazardowej w ten sposób, by posiadacz samoistny lub zależny lokalu, w którym znajdują się automaty do gier ponosił odpowiedzialność finansową nie tylko w przypadku, gdy w lokalu jest prowadzona działalność gastronomiczna, handlowa lub usługowa. Obecne, literalne brzmienie projektowanych przepisów (tj. art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy hazardowej) z niezrozumiałych względów wyłącza odpowiedzialność z tytułu kary finansowej posiadaczy lokali, w których co prawda znajdują się niezarejestrowane automaty do gier, ale nie jest prowadzona żadna inna działalność (gastronomiczna, handlowa lub usługowa).

Ponadto, z uwagi na uwarunkowania prawne związane z rejestracją automatu (prawo i obowiązek uzyskania rejestracji mają wyłącznie podmioty posiadające koncesję na prowadzenie kasyna gry oraz spółka wykonująca monopol państwa w zakresie gier na automatach w salonach gier – por. projektowany art. 15j ust. 2 oraz art. 23a ust. 1 projektu ustawy), poza zakresem normy określonej w tym przepisie pozostają stojące w lokalu niezarejestrowane automaty, które np. zostały wyłączone z eksploatacji tuż przed kontrolą. Skoro nie ma żadnego przepisu, który od podmiotu nieposiadającego koncesji na prowadzenie kasyna gry czy nieprowadzącego działalności w tym zakresie wymagałby rejestracji automatu, to nawet stwierdzenie, że w lokalu znajduje się (nie działający w danym momencie) automat, bez jakiegokolwiek dokumentacji, nie będzie mogło być podstawą do wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary finansowej dla posiadacza takiego lokalu, gdyż nie będzie możliwe przyjęcie, że automat ten znajduje się w lokalu „bez wymaganej rejestracji”. Jakkolwiek by to absurdalnie nie brzmiało, ani obecnie, ani wg projektowanych przepisów, wymóg rejestracji automatów nie obejmuje podmiotów nieposiadających koncesji.

Dlatego Stowarzyszenie postuluje zmianę brzmienia art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy hazardowej w taki sposób, by właściciel lokalu, w którym znajdują się automaty nie mógł uniknąć odpowiedzialności finansowej, poprzez zaniechanie prowadzenia działalności gastronomicznej (handlowej lub usługowej) albo wykazanie (co jak wskazano wcześniej - nie będzie trudne), że nie zaistniał obowiązek rejestracji automatu. W tym celu należy wskazać takie przesłanki podlegania karze pieniężnej, które przerzucą na posiadacza lokalu obowiązek wykazania legalności automatów znajdujących się w jego lokalu.

Propozycja Stowarzyszenia polega na wprowadzeniu kryterium podmiotowego do projektowanej sankcji

finansowej, tj. na uzależnieniu uniknięcia odpowiedzialności z tytułu kary finansowej przez posiadacza lokalu od okoliczności wykazania, że automat (automaty) znajdujący się w jego lokalu jest własnością lub w posiadaniu uprawnionych podmiotów:

„Art. 89. 1. Karze pieniężnej podlega:

(...)

3) posiadacz zależny lokalu, w którym znajduje się automat do gier, niebędący własnością lub w posiadaniu podmiotu określonego w art. 15j ust. 1;

4) posiadacz samoistny lokalu, w którym znajduje się automat do gier, o ile lokal nie jest przedmiotem posiadania zależnego, niebędący własnością lub w posiadaniu podmiotu określonego w art. 15j ust. 1;

(...)”

W proponowanym przez Stowarzyszenie brzmieniu art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4, w celu uniknięcia nałożenia kary finansowej to właściciel lub najemca (podnajemca) lokalu zobowiązany będzie wykazać, że znajdujące się w danym lokalu automaty są legalne. Wobec bezprecedensowej skali łamania prawa przez podmioty zarządzające gry na automatach takie odwrócenie ciężaru „domniemania legalności” posiadania automatów do gier wydaje się jak najbardziej uzasadnione.

Ad. 2. [zmiana brzmienia projektowanego art. 107d k.k.s.]

Zdaniem Stowarzyszenia, w celu skutecznego zwalczania szarej strefy, zmiany wymaga także brzmienie projektowanego art. 107d ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy w ten sposób, by nie ulegało żadnym wątpliwości, że odpowiedzialności karnej podlegają nie tylko legalni operatorzy (posiadający koncesję, podlegający obowiązkowi urzędowego sprawdzenia oraz nałożenia urzędowych zamknięć), ale przede wszystkim posiadacze automatów, na których urządzone są nielegalne gry.

Obecna (tj. określona w projekcie ustawy z dnia 8 lipca br.) treść ww. przepisu stanowi, iż „Kto wbrew warunkom koncesji lub wbrew warunkom wymaganego urzędowego sprawdzenia lub bez nałożenia wymaganych urzędowych zamknięć posiada automat do gier, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”

Oznacza to, że odpowiedzialności określonej w projektowanej wersji przepisu podlegać będą tylko ci, którzy posiadając automat naruszyli „warunki koncesji”, lub warunki „wymaganego urzędowego sprawdzenia” lub nie dopełnili obowiązku „nałożenia wymaganych urzędowych zamknięć”.

Odnosząc się po kolei do przesłanek podlegania odpowiedzialności karnej należy zauważyć, że warunki koncesji może naruszyć jedynie jej posiadacz, zatem poza zakresem tej normy pozostają wszyscy, którzy posiadają automat bez koncesji.

Jeśli chodzi o możliwość naruszenia warunków „wymaganego urzędowego sprawdzenia” to zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, *W podmiotach prowadzących działalność gospodarczą podlegającą kontroli, właściwy organ Służby Celnej przeprowadza urzędowe sprawdzenie, które polega na wykonaniu czynności w celu ustalenia, czy są zapewnione warunki i środki, o których mowa w art. 33 ust. 1 i art. 34 ust. 1.*

W tym przypadku, poza zakresem normy określonej w art. 107d k.k.s. pozostają posiadacze automatów, którym nie udowodni się, że prowadzą działalność w zakresie urządzania i prowadzenia gier hazardowych, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o Służbie Celnej, i są w związku z tym podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą podlegającą kontroli (art. 30 ust. 1 ustawy o Służbie Celnej). Osobom, którym nie udowodni się, że prowadzą działalność w zakresie gier, nie można zarzucić, że powinny ubiegać się o przeprowadzenie urzędowego sprawdzenia, i w konsekwencji, w takim przypadku trudno mówić o naruszeniu „warunków wymaganego urzędowego sprawdzenia” w związku z posiadaniem automatu do gier.

Odnosnie sankcji za naruszenie ostatniego wymogu określonego w art. 107d u.k.s. – tj. niedopełnienia obowiązku „nałożenia wymaganych urzędowych zamknięć” to i ta przesłanka budzi wątpliwości, jako że ani w

ustawie o Służbie Celnej, ani w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 listopada 2009 r. w sprawie zamknięć urzędowych nie ma przepisu, który nakładałby na (nieprowadzącego działalności) posiadacza automatu obowiązek uzyskania zamknięć urzędowych – przepisy w tym zakresie regulują jedynie uprawnienie funkcjonariuszy celnych, którzy mogą takie zamknięcia nakładać oraz możliwość (w razie uznania, że są potrzebne) nakładania takich zamknięć (W przypadku wykonywania kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, zwanej dalej "ustawą", zamknięcia urzędowe mogą być nakładane na każde urządzenie będące jej przedmiotem - § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 listopada 2009 r. w sprawie zamknięć urzędowych lub § 5 tego rozporządzenia: *Zamknięcia urzędowe mogą być nakładane w każdym miejscu, w którym znajdują się kontrolowane towary, wyroby lub urządzenia.*)

W konsekwencji, możliwe będzie – w zgodzie z art. 107d k.k.s. w projektowanym brzmieniu, możliwe będzie pociągnięcie do odpowiedzialności karnej skarbowej jedynie posiadacza niezarejestrowanego i nieopieczowanego automatu, któremu udowodni się, że jednocześnie prowadzi działalność w zakresie gier na automatach.

Dlatego Stowarzyszenie postuluje taką modyfikację projektowanego art. 107d ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy, która w niebudzących wątpliwości interpretacyjnych warunkach pozwalałaby na ściganie i pociągnięcie do odpowiedzialności karnej skarbowej posiadaczy nielegalnych automatów, bez konieczności wykazania, iż wykorzystują te automaty do prowadzenia działalności w zakresie gier na automatach (pogrubionym tekstem propozycja Stowarzyszenia):

„Art. 107d. Kto wbrew przepisom ustawy, warunkom koncesji lub warunkom wymaganego urzędowego sprawdzenia lub bez nałożenia wymaganych urzędowych zamknięć posiada automat do gier, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”

Ponieważ ustawa hazardowa, w projektowanym art. 15j ust. 1 zakazuje posiadania automatów (poza ściśle określonymi wyjątkami), proponowane przez Stowarzyszenie rozwiązanie („wbrew przepisom ustawy”) rozwiewa ewentualne wątpliwości w tym zakresie i umożliwi skuteczne pociągnięcie do odpowiedzialności karnej skarbowej posiadaczy nielegalnych urządzeń.

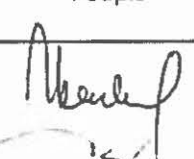
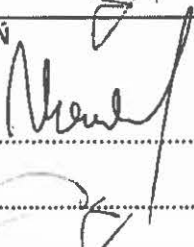
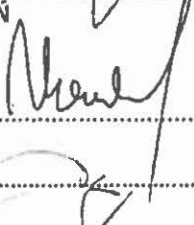
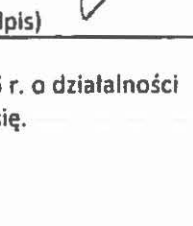
Ad. 3 i 4. [przyspieszenie wejścia w życie przepisów karnych, uprawnienie do magazynowania automatów przez legalnych operatorów]

Zdaniem Stowarzyszenia, z uwagi na dostrzegany obecnie gołym okiem swoisty „wyścig z czasem”, polegający na uruchamianiu na masową skalę tzw. salonów gier przed wejściem w życie nowych, bardziej restrykcyjnych przepisów zwalczających nielegalne gry na automatach, zasadne jest wyłączenie z projektu ustawy przepisów karnych i (po ich doprecyzowaniu) - skierowanie na jak najszybszą ścieżkę legislacyjną.

Dlatego Stowarzyszenie proponuje, by jak w odrębnym trybie wprowadzić w życie przepisy kodeksu karnego skarbowego, o których mowa w art. 2 projektu ustawy, z uwzględnieniem uwag przedstawionych przez Stowarzyszenie w pkt 2 niniejszego zgłoszenia, oraz przepisy w zakresie kar finansowych (także z uwzględnieniem uwag przedstawionych w pkt 1 niniejszego zgłoszenia), tj. przepisów określonych w art. 89 ustawy oraz art. 15j ustawy hazardowej.

Jednocześnie Stowarzyszenie zwraca uwagę, że koniecznie wymagają doprecyzowania przepisy dotyczące możliwości posiadania (magazynowania) automatów przez legalnych operatorów, w szczególności uwzględnienie praktycznych okoliczności, które pojawiają się w działalności takich operatorów (wygaśnięcie koncesji w trakcie ubiegania się o kolejną, czasowe wycofanie automatu z eksploatacji, etc.). Chodzi o to, by podmiot, który np. od kilkudziesięciu lat zgodnie z przepisami eksploatował automaty nie został po wejściu w życie przepisów postawiony w sytuacji, że nie będzie wiadomo, co zrobić z automatem (np. po wygaśnięciu poświadczenia rejestracji), by nie podlegać karze finansowej lub odpowiedzialności karnej skarbowej. Stąd niezbędne są rozwiązania, które umożliwią takiemu podmiotowi, np. prowadzącemu odpowiednią ewidencję i po zawiadomieniu właściwego naczelnika urzędu celnego, przechowywanie automatów w okresach „przejściowych”.

--

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia		
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Zbigniew Benbenek,	15.07.2016 r.	
Krzysztof Dąbrowski		
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
		
		
(podpis)		

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

RPU/95612/2016 P
Data: 2016-07-25

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

Ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE SP. Z O.O.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

UL. MELCHIORA WAŃKOWICZA 3, 40-384 KATOWICE

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

UL. MELCHIORA WAŃKOWICZA 3, 40-384 KATOWICE, lvbet@lvbet.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	RAFAŁ WÓJTOWICZ – Prezes Zarządu	
2		
3		
4		
5		

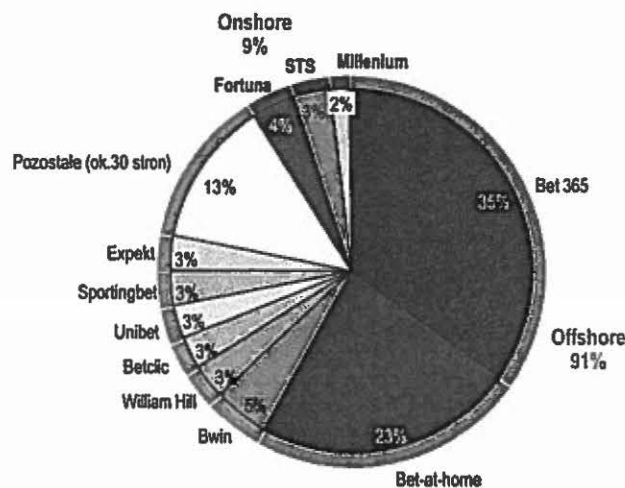
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

1. Opodatkowanie zakładów bukmacherskich

Proponowane zmiany zakładają utrzymanie stawki podatku od gier w wysokości 12% od przychodów uzyskanych przez organizatorów zakładów bukmacherskich.

Zauważyć należy, iż stawka podatku obrotowego liczonego od kwoty przyjętych stawek, w wysokości 12%, jest tak wysoka, że tylko nieliczne firmy taką działalność prowadzą przez sieć Internet czy też w stacjonarnych punktach przyjmowania zakładów. Jeśli chodzi o rynek zakładów wzajemnych organizowanych przez sieć Internet, to podnieść należy, iż 91% (!) polskiego rynku należy do podmiotów zagranicznych, które działają wprawdzie nielegalnie, lecz ich ścigalność jest zerowa. Wpływy budżetowe są nikłe, bowiem oczywistym jest fakt, iż przedmiotowe firmy posiadające udział 91% polskiego rynku nie ponoszą jakichkolwiek opłat, podatków na rzecz Polski. Ich działalność nie może być kontrolowana przez właściwe polskie służby państwowe, zatem nie istnieje żadna ochrona uczestników takich zakładów przed działaniami nielegalnymi, oszustwami, nie wspominając o ochronie przed uzależnieniami. Poniższa tabela przedstawia podział polskiego rynku internetowych zakładów wzajemnych :

Źródło: R. Berger

Proponowane ograniczenie dostępu do polskiego rynku zagranicznym bukmacherom w postaci blokowania stron internetowych z oczywistych przyczyn nie przyniesie eliminacji tych podmiotów z polskiego rynku (szerzej: pkt. 2 niniejszego pisma) z uwagi na bezproblemowe i popularne metody umożliwiające obejście zastosowanych blokad stron.

Naszym zdaniem, jedynie poprawienie konkurencyjności na polskim rynku pozwoli na efektywne zwiększenie wpływów budżetowych poprzez większy udział rynku przypadającego na polskie firmy oferujące zakłady bukmacherskie.

Proponowana przez nas zmiana wskazuje na model przyjęty przez wiele państw europejskich, wśród których prym wiodzie Dania, i polega na wprowadzeniu opodatkowania dochodów z zakładów bukmacherskich w wysokości 20% podatku od gier.

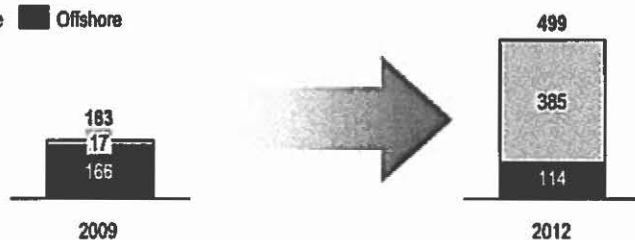
Zmiana opodatkowania z ryczałtowego obliczanego od przychodów na opodatkowanie zysków z zakładów bukmacherskich w Danii, kraju o liczbie mieszkańców wynoszącej zaledwie 5,5 mln. Obywateli, przyniosła zmiany na rynku hazardu w kwotach uwidocznionych w poniższej tabeli:

Wielkość rynku hazardu w Danii [mln EUR]

PRZED wprowadzeniem regulacji

PO wprowadzeniu regulacji

Onshore Offshore

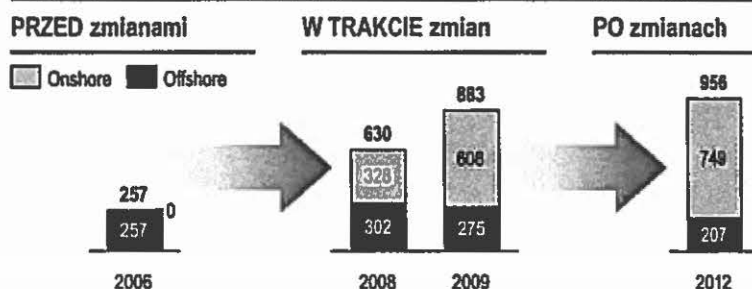

Źródło: R. Berger

Poniższa tabela z kolei obrazuje zmiany, które zaszły po niemal identycznych zmianach na rynku e-hazardu we Włoszech:

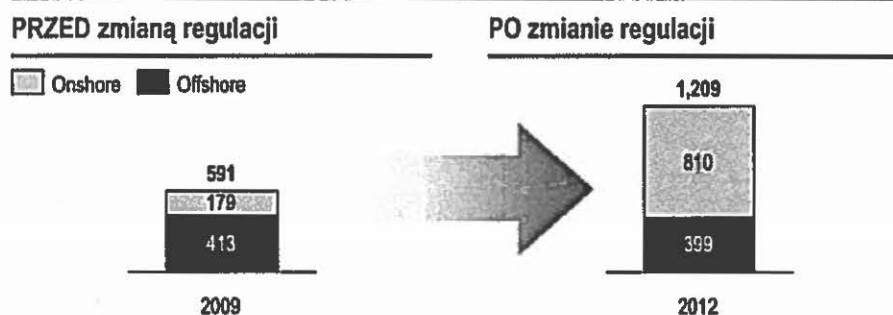
Wielkość rynku hazardu we Włoszech [mln EUR]

źródło: R. Berger

Z kolei wykres poniżej pokazuje, iż zmiany przyjęte we Francji dotyczące opodatkowania zakładów bukmacherskich okazały się nie do końca pozytywne, z uwagi na stałą obecność na rynku podmiotów zagranicznych, wywołaną przede wszystkim wysoką stawką podatku od gier, liczonego w sposób, który obowiązuje i zgodnie z założeniami projektu, ma nadal obowiązywać w Polsce, jako podatek obrotowy w wysokości 8,5% od przychodów.

Wielkość rynku hazardu we Francji [mln EUR]

Zatem proponowane zmiany w zakresie opodatkowania dochodów, a nie wpłaconych stawek z zakładów bukmacherskich, mogą przynieść, na wzór duński, niemal całkowitą eliminację nielegalnych bukmacherów, zwiększając tym samym wydatnie wpływy budżetowe w Polsce.

Ponadto opodatkowanie zysku jest w tym przypadku uczciwe, w odróżnieniu od podatku od przyjętych stawek, bowiem obecny podatek jest obciążony ryzykiem, i trzeba go zapłacić nawet wówczas, gdy klient wygra zakład. W związku z powyższym, koszt tego podatku w wysokości 12% od stawki jest przeliczony na klienta (co oznacza, iż wpłacając 100 złotych, klient zakłada się jedynie o 88 złotych, bowiem 12 złotych to pobrany podatek, który nie bierze udziału w zakładzie), a ten wybierze tańszych bukmacherów zagranicznych, gdzie taki podatek nie występuje bądź jest rażąco mniejszy, bowiem zakładając się z wpłaconej kwoty stu złotych, zawrze zakład za 100 zł, a nie, jak na polskim rynku - 88 zł, i uzyska lepsze kursy zakładów. Proponujemy zmianę opodatkowania z ryczałtowych 12% od wpłaconych stawek na 20% od zysku z zakładów.

2. Blokowanie stron internetowych

Pomysł utworzenia Rejestru Niedozwolonych Stron pojawił się w projekcie nowelizacji Ustawy o grach hazardowych (tzw. ustawa hazardowa). Nadmienić należy, iż powstał on w ramach "szybkiej ścieżki" tzn. nie był poprzedzony projektem założeń. Projekt trafił od razu do Stałego Komitetu Rady Ministrów, zatem

obecnie tylko krok dzieli od przyjęcia go przez rząd i przesłania do Sejmu.

Zwrócić trzeba uwagę na to, że już sam pomysł utworzenia Rejestru Niedozwolonych Stron stanowi przykład wdrażania cenzury prewencyjnej, która zawsze jest zagrożeniem dla wolności słowa. Uważamy, iż niejasne definicje zawarte w projekcie mogą pozwolić na blokowanie różnych stron, niekoniecznie typowo hazardowych. Kontrola sądowa tego procesu będzie miała charakter następczo-sprawozdawczy, więc nie będzie istniała żadna realna kontrola sądowa nad działaniami organów administracji i kontroli państwowej. Istotnym jest również fakt, iż to operatorzy poniosą koszt funkcjonowania systemu cenzury.

Z naszego punktu widzenia ważniejsze od prawnych bolączek projektu ustawy są przedstawione w nim kwestie techniczne i praktyczne. Poniższy przepis zawarty w projekcie (zob. str. 10 dokumentu) stanowi o niedoskonałości proponowanych zmian w przedmiotowym zakresie:

Art. 15f. 1. Minister Finansów prowadzi Rejestr Niedozwolonych Stron, zwany dalej „Rejestrem”. Rejestr jest prowadzony za pomocą systemu teleinformatycznego i jest udostępniany w BIP MF.

W projekcie ustępu 3 tego samego artykułu autor wskazał, iż to operatorzy telekomunikacyjni będą musiały nieodpłatnie blokować adresy, w dodatku w ciągu 2 dni od wpisania ich do rejestru. Będą też musiały nieodpłatnie je odblokowywać (jeśli jakiś adres zostanie wykreślony z rejestru). Oznacza to dla operatorów telekomunikacyjnych obowiązek ciągłego śledzenia zmian w rejestrze i lokowania/odblokowywania wskazanych adresów.

Z kolei na stronie 27 projektu wskazano sankcje dla przedsiębiorców, którzy nie będą wypełniać obowiązków. Mogą one wynosić do 500 tys. zł.

Ponadto projekt artykułu 89 (str. 26) przewiduje karę pieniężną nakładaną na... podmiot posiadający tytuł prawny do strony, co jest już swoistym absurdem, na której zamieszczona jest reklama podmiotów wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 15f ust. 1. Wygląda więc na to, że dodatkiem do cenzury będą kary finansowe dla podmiotów reklamujących to, co powinno być zablokowane. Czy to oznacza, że każdy webmaster w Polsce powinien uważnie czytać BIP MF?

O cenzurze Internetu wiele złego można powiedzieć. Zawsze istnieje przecież możliwość omyłkowego zablokowania strony. Ponadto cenzura kosztuje, a telekomy będą przerzucać jej koszt na konsumentów (co już nieoficjalnie przyznają w wywiadach prasowych). Trudno uwierzyć także w to, że społeczeństwo nagle otrząśnie się z hazardu. Istnieje też spora szansa, że ta kosztowna cenzura będzie nieskuteczna.

Uzyskaliśmy dane od przedsiębiorców w branży i przedstawili oni 4 w zasadzie jedynie możliwe do realizacji przez operatora scenariusze blokowania, na podstawie nowej, planowanej ustawy, które to blokady można jednak w banalnie prosty sposób ominąć:

1. DNS forwarding lub blackholing. W tym przypadku adres domeny ginie z sieci lub pod oryginalną treść danej domeny jest podstawiana "strona informacyjna". Ominięcie cenzury: użytkownik zmienia adres serwera DNS przypisanego przez operatora — to wyłącza blokadę.
2. DNS sinkholing. Cały ruch sieciowy na porcie 53 jest przechwytywany (!) i przekierowany na DNS operatora. Wiąże się to z problemami z niektórymi usługami (opartymi na DNS dostarczanym przez OpenDNS). Klientom używającym własnych DNS w internecie mogą przestać działać usługi korporacyjne. Ominięcie cenzury: VPN.
3. IP blackholing lub sinkholing. Adres sieciowy znika z sieci lub jest przekierowany na zgodną z polityką rządu stronę informacyjną. Blokady IP serwisu hazardowego może jednak spowodować blokadę wszystkich serwisów mających ten sam adres IP (typowe w przypadku "chmur", CDN-ów i load-balancerów w serwerowniach). Dodatkowo, jedna domena może być przecież dostępna pod wieloma adresami IP, których zakres dynamicznie się zmienia. Ominięcie cenzury: VPN.
4. Proxy. Cały ruch operatora wchodzi na proxy. Tam następuje filtrowanie nazw domenowych. Oznacza to bardzo duże nakłady po stronie operatorów, a przede

wszystkim dodatkowe opóźnienia w sieci dla klientów. Metoda nie zadziała w przypadku serwisów szyfrowanych, gdzie właściwy serwis jest ukryty "głębiej". Strona nadal dostępna po adresie IP. Ominięcie cenzury: VPN.

Operatorzy muszą się więc jeszcze liczyć z usługami anonimizującymi, które mogą zastosować bez problemów klienci, jak proxy, TOR czy VPN-y. Metody te skutecznie obejdują różne "blokady" i w dodatku są one coraz łatwiej dostępne, także dla "zwykłego" użytkownika. Jako ciekawostkę wskazujemy, iż w ostatnim czasie popularna przeglądarka Opera wprowadziła darmową usługę VPN zachwalając ją jako narzędzie do obchodzenia różnych krajowych blokad.

Dodajmy także, że różni operatorzy mogą wprowadzać blokady w różnym czasie, a dodatkowo niektórzy operatorzy mogą być z tego obowiązku zwolnieni (np. mali operatorzy). Państwo chce nas bronić przed hazardem, ale będzie to robić naszym kosztem i nieskutecznie. To jest zły pomysł nawet pomijając zagrożenia dla wolności słowa.

Ustawa będzie się wiązać z różnymi problemami technicznymi. Swoją opinię na temat tego projektu przedstawiły Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej oraz Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji. KIGEIT jest zdania, że Ustawa hazardowa spowoduje "znaczący wzrost kosztów infrastruktury teleinformatycznej niezbędnej do skutecznego, a nie jedynie pozornego realizowania zadań postawionych w ustawie". KIGEIT obawia się również szarej strefy operatorów gier, którzy będą oferować usługi np. przez ToR i nie będą się starać o zezwolenia na przyjmowanie zakładów w Polsce.

KIKE również uważa, że zaproponowane rozwiązanie jest tyleż nieefektywne (publikacje w BIP), niedopracowane (w zakresie założeń) i kosztowne (regulą ostatnich miesięcy jest zamiar obciążenia pełnymi kosztami projektowanych rozwiązań przedsiębiorców), co będzie kompletnie nieskuteczny technicznie.

Dobrze by było, gdyby Ministerstwo Finansów wcześniej skonsultowało projekt z Ministerstwem Cyfryzacji. Po lekturze omawianego projektu nie możemy się oprzeć wrażeniu, że jest to wyłącznie twórczość Ministerstwa Finansów, zapisana bez jakichkolwiek konsultacji ze specjalistami IT. Nikt, kto zawodowo zna się na problematyce Internetu i sieci komputerowych, nie podpisałby się, naszym zdaniem, pod takim projektem.

Z perspektywy polskiego operatora zakładów bukmacherskich, blokowanie stron nie przyniesie żadnego skutku w blokowaniu szarej strefy. Naszym zdaniem pozytywny skutek może przynieść jedynie zmiana sposobu opodatkowania podatkiem od gier z 12% ryczałtu od wpłaconych stawek na rozsądnej wielkości podatek płacony od zysku, który, co opisaliśmy wyżej, w wielu krajach przyniósł wymierne korzyści. Lepiej obniżyć podatek na „uczciwy” – bo płacony od zysku, a nie od stawek zakładów – i spowodować rejestrację w Polsce rzeszy zagranicznych firm bukmacherskich, które będą płacić ten podatek w Polsce, niż blokować dostęp do ich stron i nadal drenować rodzimych bukmacherów. Podany wyżej przykład Francji ukazuje nieefektywność utrzymywania wysokiego podatku od przychodów.

3. Monopol Państwa na organizowanie gier przez sieć Internet

Polskie obecne regulacje prawne nie dopuszczają legalnej działalności w zakresie urządzania gier przez sieć Internet, nie mniej jednak rynek, opanowany w 100% przez zagraniczne firmy, ma tendencję rozwojową szacowaną na 15-20% coroczny wzrost.

Obroty rynku kasyn internetowych w poszczególnych krajach Europy i w Polsce to wielkość między 2-3 razy większa od obrotów zakładów wzajemnych. W przypadku Polski możliwe do osiągnięcia obroty kasyn internetowych sięgają przedziału 8-12 miliardów złotych.

Zakładając średni zysk z urządzania gier przez kasyna internetowe na poziomie 20 % obrotu oraz średnie opodatkowanie podatkiem od gier na poziomie 19%, roczne wpływy z podatku od gier z legalnie

działającej części rynku kasyn internetowych mogą osiągnąć pułap między 1,5 miliarda a 3 miliardów złotych.

Proponujemy opodatkowanie gier urządzanych przez sieć Internet w wysokości – 15 % od zysku z urządzania tych gier, przy czym w przypadku urządzania gier hazardowych przez sieć Internet łączna kwota rocznego podatku, obliczanego za okres od dnia 1-go stycznia danego roku do 31-go grudnia danego roku nie mogłaby być niższa niż 1.000.000 złotych liczonych od każdej strony internetowej najwyższego stopnia domeny krajowej używanej do urządzania tych gier.

W przypadku osiągnięcia dochodu z urządzania gier przez sieć Internet, przekraczających w ciągu roku kalendarzowego z urządzania tych gier bądź zakładów wzajemnych z danej strony internetowej (domeny najwyższego stopnia) używanej do urządzania tych gier określonej kwoty dochodu, proponujemy skalę progresywną podatku:

- a) 20.000.000 złotych – stawka podatku wynosi 17 % od kwoty dochodu powyżej 20.000.000 złotych do kwoty dochodu 39.999.999 złotych
- b) 40.000.000 złotych – stawka podatku wynosi 19 % od kwoty dochodu powyżej 40.000.000 złotych do kwoty dochodu 79.999.999 złotych
- c) 80.000.000 złotych – stawka podatku wynosi 21 %, od kwoty dochodu powyżej 80.000.000 złotych,

przy czym dochód powyższy rozumiany jest jako różnica pomiędzy wpłatami stawek za udział w grach a należnymi wygranymi w danym okresie rozliczeniowym.

Dodatkowo proponujemy wpłaty zabezpieczeń na rzecz skarbu państwa w przypadku gier urządzanych przez sieć Internet w wysokości 2.000.000 złotych od każdej strony internetowej używanej do urządzania takich gier, w gotówce bądź obligacjach skarbu państwa.

Jak pokazały doświadczenia krajów, które dokonały liberalizacji rynku w tym zakresie, od 50 – 75 % rynku staje się rynkiem legalnym w ciągu 2 lat od wprowadzenia zmian prawnych.

Wprowadzenie monopolu państwowego na urządzanie gier przez sieć Internet, nawet wspomaganego blokowaniem stron zagranicznych firm oferujących gry w sieci Internet, nie spowoduje jednak zmniejszenia się szarej strefy na tym rynku. Opisane w punkcie 2 proste metody obchodzenia blokad stron internetowych pozwolą „przetwać” tej szarej strefie.

W kilku krajach Europy postulowany przez MF system już istnieje (Norwegia, Finlandia, Islandia, Szwecja, Portugalia). Problem polega na tym, że nigdzie nie doprowadził do spadku zjawiska hazardu patologicznego. Po wprowadzeniu monopolu jedynym efektem było odejście od gry osób niemających problemów z hazardem. Badanie prof. Griffithsa (2009) wykazało, że w Europie poziom patologicznego hazardu jest niezależny od rodzaju regulacji stosowanych przez państwo. Co więcej, w państwach posiadających monopol na gry hazardowe, występuje ponadprzeciętnie wysoki odsetek patologicznego hazardu. Rząd Australii zastanawiając się niedawno na możliwością reformy swojej ustawy hazardowej, sprawdził jak działa prawo hazardowe w krajach skandynawskich i doszedł do przekonania, że nadmierne regulacje w żaden sposób nie ograniczają patologicznego hazardu.

Według utrwalonej linii orzeczniczej TSUE, państwo ma prawo posiadać monopol na hazard jedynie wówczas, gdy udowodni, że prowadzi to do zmniejszenia przestępczości i większej ochrony graczy. Poległy na tym m.in. Niemcy, którym wyrok TSUE zdelegalizował ustawę hazardową. W wyroku Trybunału w sprawie C- 336/14 z dnia 4 lutego 2016 roku orzeczono, iż: „ze względu na pierwszeństwo podlegającego bezpośredniemu stosowaniu prawa Unii przepisy prawa krajowego dotyczące państwowego monopolu [...] nie mogą być nadal stosowane (zob. wyroki: Winner Wetten, C- 409/06, EU:C:2010:503, pkt 69; a także Stanleybet International i in., C- 186/11 i C- 209/11, EU:C:2013:33, pkt 38).”

W wyroku z dnia 08.09.2010 r., w sprawach połączonych C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 i C-410/07 (Markus Stoß i in.) Trybunał wskazał z kolei: „Sądy niemieckie mogły

w uzasadniony sposób przyjąć, że monopol państwowy wynikający z umowy w sprawie loterii oraz umowy w sprawie gier losowych nie był odpowiedni do zapewnienia realizacji celów leżących w interesie ogólnym, na które powołał się ustawodawca niemiecki. Monopol państwowy ustanowiony w zakresie organizowania zakładów sportowych i loterii w Niemczech nie prowadzi w sposób spójny i systematyczny do osiągnięcia celu polegającego na zwalczaniu niebezpieczeństw związanych z grami losowymi. Mając na uwadze ustalenia przeprowadzone przez niemieckie sądy krajowe w zawisłych przed nimi postępowaniach, mogły one w sposób uzasadniony przyjąć, że niemiecka regulacja nie ogranicza gier losowych w sposób spójny i systematyczny". Trybunał stwierdził ponadto, że krajowa regulacja dotycząca monopolu, która została uznana za sprzeczną ze swobodami podstawowymi Unii nie może być nadal stosowana w okresie przejściowym koniecznym do jej dostosowania do prawa Unii.

Z kolei według przeprowadzonych badań (Adams, Raeburn, de Silva 2009; Oxford 2009; William, West, Simpson 2012), sytuacja w której państwo pełni rolę zarówno regulatora jak i monopolisty na rynku gier hazardowych, prowadzi do konfliktu interesów, kończącego się niższym poziomem nadzoru i zwiększeniem się negatywnych skutków hazardu.

Z kolei państwowi monopolisci (finlandzki RAY, szwedzka Svenska Spel, portugalska Santa Casa) są regularnie oskarżani o brak faktycznego zainteresowania dobrem graczy i dbanie o wciąż rosnące zyski. Szwedzki Riksrevisionen (odpowiednik polskiej NIK) w swoim raporcie z 2012 roku stwierdził, że szwedzki system oparty o państwowy monopol jest najprawdopodobniej zarówno nieskuteczny, jak i niezgodny z prawem unijnym.

W większości krajów nie został wprowadzony monopol państwowy, a w wielu został uchylony, przynosząc systematyczne zwiększenia dochodów budżetowych.

Nadmienić również należy, że nieprawdą jest, że monopol zapewnia lepszą ochronę graczy. Wprowadzenie wymagania do rejestracji graczy oraz blokady kont na uzyskany sygnał o uzależnieniu pozwala na zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa graczom. W grach zarządzanych przez sieć Internet można bezproblemowo wprowadzić dzienne limity na wysokość stawki, wykluczenia czasowe lub bezterminowe na życzenie graczy. Taki model funkcjonuje bezproblemowo w krajach z licencjonowanymi kasynami w sieci Internet, jak przykładowo Wielka Brytania, Dania, Łotwa, Hiszpania.

Podsumowując, objęcie hazardu monopolem państwa nie tylko nie jest skuteczną metodą walki z patologicznym hazardem, ale w ogóle nie stanowi też żadnej metody ochrony obywateli. Jest tylko i wyłącznie krótkowzrocznym sposobem na zwiększenie dochodów państwa, bowiem dopuszczenie do rynku operatorów gier hazardowych w sieci Internet przyczynia się w krajach, które to umożliwiły, do istotnego wzrostu wpływów podatkowych, które są sumarycznie większe, niż zyski państwa sprawującego monopol w tym zakresie (np. Dania, Rumunia, wielka Brytania, Łotwa i wiele innych).

4. Oplaty na rzecz organizatorów zawodów sportowych

Postulujemy również, aby w zakresie działalności bukmacherskiej odstąpiono od wymogu posiadania zgody polskich organizatorów zawodów i konkursów sportowych na korzystanie z wyników tychże zdarzeń. Powyższe wymogi w istotny sposób ograniczają możliwość działania na rynku polskich bukmacherów, od których organizacje sportowe, mając świadomość potrzeby posiadania przedmiotowej zgody, żądają „haraczy” w abstrakcyjnych kwotach, sięgających kilku procent całości przychodów (uwaga - nie zysków) spółki (np. Ekstraklasa - PZPN). Powyższe prowadzi do patologicznych sytuacji, w których podmiot organizujący zarówno zakłady bukmacherskie, jak i prowadzący jednocześnie sieć restauracji musi płacić na rzecz organizacji sportowych kilku procentową prowizję nie tylko od przyjętych stawek zakładów (co już i tak jest karygodne), lecz również prowizję, często przekraczającą marżę handlową, na wyroby i usługi oferowane w restauracjach. Przyjmując istnienie kilkudziesięciu liczących się organizacji sportowych, których wyniki wykorzystywano by w zakładach, prowizje ich wszystkich spowodowałyby

natychmiastową upadłość bukmachera, bowiem żaden podmiot nie „wytrzyma” opłacania 12% podatku od przyjętych stawek oraz kilkudziesięcioprocentową opłatę dla organizacji sportowych, również liczoną od przychodów, nie zaś od zysku.

Ponadto należy zadać pytanie, czy pobieranie przez krajowych organizatorów rozgrywek opłat za udzielenie zgody na wykorzystanie wyników tych rozgrywek nie jest czynem nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Zgodnie z tym przepisem, czynem takim jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Jak już wyżej wspomnieliśmy, zgoda na wykorzystanie wyników rozgrywek danego organizatora jest uzależniona od uiszczenia na rzecz tego organizatora opłaty. Wysokość tej opłaty jest jednostronnie określana, arbitralnie ustalana i podwyższana w odniesieniu do danego podmiotu występującego o zgodę. Co więcej, wysokość opłaty jest w istocie niejawną dla pozostałych zainteresowanych lub już prowadzących taką działalność i pozbawiona wyraźnych podstaw prawnych. Wyniki sportowe są wiadomościami powszechnie dostępnymi, podawanymi przez gazety sportowe, media elektroniczne itp. Tym samym, można uznać, iż pobieranie takiej opłaty jest sprzeczne z dobrymi obyczajami w rozumieniu cytowanego przepisu i w zakresie w jakim *de facto* uniemożliwia prowadzenie legalnej działalności podmiotom prowadzącym działalność bukmacherską, którzy jej nie uzyskali, narusza ich interesy. W takiej sytuacji, konieczność uzyskiwania zgody organizatorów zawodów sportowych na wykorzystywanie wyników, jest siłą rzeczy niezgodna z prawem.

Proponujemy, aby ustanowione zostały dopłaty do sportu w wysokości 5% od zysków z zakładów bukmacherskich, które byłyby przeznaczane przez bukmacherów na wsparcie wybranej przez nich organizacji sportowej bądź klubu sportowego.

5. Uwagi co do obostrzeń karalności i odpowiedzialności osób trzecich.

Zwracamy uwagę na treść nowego projektowanego art. 89 pkt 4 ustawy. Powyższe planowane zmiany wymagają naszym zdaniem niezwłocznego preredagowania, bowiem przepisy te jako istotnie nieprecyzyjne, pozwalałyby na rozciągnięcie odpowiedzialności na bliżej niedookreślony krąg (bliższa i dalsza rodzina) niewinnych osób.

Uważamy, iż nie powinno się nikogo poza sprawcą obciążać karami, w tym finansowymi, za jego działania, inaczej Polska zacznie przypominać kraj o systemie nie demokratycznym, a totalitarnym.

Ponadto już dzisiaj obowiązują przepisy pozwalające wyegzekwowanie kar finansowych i innych zobowiązań od osób trzecich, w przypadku, gdy sprawca „uciekl” z majątkiem, przenosząc go na osobę trzecią (tzw. skarga pauliańska). Trudno jednak w sposób zgodny z wartościami demokratycznymi egzekwować kary z majątku niewinnej osoby tylko z racji tego, iż pozostaje bliższym bądź dalszym członkiem rodziny osoby zobowiązanej do zapłaty kary. Redakcja przepisu art. 89 ust 4 budzi ponadto poważne zastrzeżenia:

„Za zobowiązania podmiotów wymienionych w ust. 1 pkt 1–5 odpowiadają także członkowie rodziny podatnika, nabywca przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa, wspólnik spółki cywilnej, jawnej, członkowie zarządu osób prawnych, osoby prawne powstałe w wyniku podziału na zasadach przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa.”

Z treści powyższego nie wynika wcale, iż odpowiedzialność członków rodziny będzie odbywała się zgodnie z zasadami ustawy ordynacja podatkowa, co dawało by tym osobom jakąkolwiek ochronę prawną i regulowało przypadki, w których taka odpowiedzialność występuje, lecz wynika, że za zobowiązania podmiotów [...] odpowiadają również osoby prawne powstałe w wyniku podziału na zasadach przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Treść przepisu dotycząca zasad ordynacji podatkowej odnosi się bowiem do osób prawnych, które dokonały podziału zgodnie z zasadami tej ustawy, a nie do zasad odpowiedzialności zawartych w Ordynacji podatkowej.

Uważamy, iż przepisy te muszą zostać koniecznie zmienione lub doprecyzowane.

6. Rejestracja automatów przez producenta.

Naszym zdaniem proponowane zmiany co do obowiązków rejestracyjnych czy zgłoszeniowych są nierealne do wykonania dla przedsiębiorców produkujących automaty do gier. Ustawa nie określa bowiem, jakie urządzenia stanowią już automat do gier, a które nie.

Czy jeżeli na linii produkcyjnej znajduje się określona ilość niedokończonych automatów – przyjmijmy, że dostawca części nie dostarczył na czas jedynie wrzutników monet i firma czeka z dokończeniem montażu automatów na linii produkcyjnej – ma obowiązek zgłoszenia takich urządzeń, które nie są gotowe? W świetle specyfikacji technicznej urządzenia jest ono niegotowe, zaś organy Służby Celnej uznają je w tym momencie z pewnością za automat, bowiem urządzenie może działać przy pomocy akceptora banknotów, który już zamontowany został.

Co z kolei, jeśli firma produkuje urządzenia bez oprogramowania (bardzo popularne w Polsce rozwiązanie, gdzie nabywca program automatu kupuje oddzielnie, od innej firmy)? Ma zgłaszać posiadanie czy wyprodukowanie samych obudów, które nie posiadają funkcjonalności automatu? Nie wskazano w projekcie czytelnej granicy, gdzie jakieś urządzenie jest już traktowane jako automat do gier, a kiedy jeszcze nie, co należy zmienić.

Podobnych pytań można stawiać dziesiątki. W temacie zgłaszania i rejestracji urządzeń projekt jest niezyciowy, a wręcz nałożone obowiązki są w tym zakresie niemożliwe do zrealizowania. Uważamy, iż przepisy dotyczące zgłoszeń i rejestracji automatów powinny zostać doprecyzowane bądź zmienione w czytelny dla przedsiębiorców sposób.

7. Salony gier

Naszym zdaniem, zasadne byłoby wprowadzenie do ustawy instytucji gier na automatach urządzanych w salonach gier, nieobjętych jednak monopolem państwowym.

Salonem gry byłoby wydzielone miejsce, w którym prowadzi się gry na automatach. Do salonu miałyby wstęp wyłącznie osoby pełnoletnie, każda osoba byłaby rejestrowana na podstawie dokumentu tożsamości. Wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze nie mogłaby być wyższa niż 20 zł, a liczba zainstalowanych automatów wynosiłaby od 20 do 70 sztuk. Salony gier byłyby lokalizowane w gminach liczących do 25 tys. mieszkańców – maksymalnie 1 salon. Na każde kolejne rozpoczęte 25 tys. mieszkańców liczbę dozwolonych salonów gier na automatach zwiększałoby się o 1, przy czym liczba salonów gier w województwie nie mogłaby przekraczać ilości 1 salon na każde 25 tys. mieszkańców.

Podmioty prowadzące działalność w zakresie gier urządzanych w salonach gier byłyby zobowiązane zapewnić połączenie wszystkich eksploatowanych przez siebie automatów z centralnym serwerem, w celu umożliwienia weryfikacji wysokości przychodów osiągniętych z gier oraz weryfikacji przebiegu i rezultatu gier. Centralnym serwerem zarządzałby minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniony przez niego podmiot.

Proponujemy, aby od każdego automatu w salonie gier pobierany był miesięczny podatek ryczałtowy w wysokości 4.000 zł miesięcznie.

Proponujemy, aby działalność w zakresie salonów gier mogły prowadzić wyłącznie podmioty posiadające wysoki kapitał zakładowy – 6.000.000 zł. Podmiot taki musiałby również złożyć wysokie zabezpieczenia finansowe – w kwocie 2.500.000 zł. Zabezpieczenie mogłoby polegać na:

- złożeniu właściwej kwoty na rachunku bankowym wskazanym przez organ udzielający

zezwolenia,

- złożeniu na właściwą kwotę w depozyt obligacji Skarbu Państwa (polskie obligacje),

Za wydanie zezwolenia na każdy salon należałoby uiścić opłatę na rzecz Skarbu Państwa – proponujemy opłatę w wysokości 100.000 zł. Proponowane przez nas rozwiązanie nie stwarza zagrożenia z punktu widzenia ochrony dzieci i młodzieży przed hazardem. Automaty nie byłyby bowiem instalowane w pubach, restauracjach, na stacjach benzynowych, w dyskotekach, czy nawet sklepach (tak jak to się działo do tej pory). Wstęp do salonów gier byłby istotnie ograniczony i kontrolowany przez obsługę. Ponadto, z uwagi na spięcie wszystkich automatów w sieć, organy państwa mogłyby w pełni kontrolować działanie poszczególnych urządzeń, i to zarówno pod względem legalności (np. w zakresie stawek), jak i opodatkowania.

Postulujemy, aby wprowadzić wymóg odpowiedzialnej gry – tj. system niedopuszczania do gry osób uzależnionych od hazardu (objętych centralnym rejestrem) oraz systemy prewencyjne, opierające się na czasie gry każdego z graczy, blokujące możliwość kontynuowania gry po określonym czasie dziennym. Podobne rozwiązania funkcjonują od lat w Austrii, gdzie zanotowano realne zmniejszenie się uzależnienia od hazardu.

Uważamy, iż właściwym byłoby ograniczenie maksymalnej stawki w jednej grze na poziomie 20 złotych, wzorem prawa austriackiego.

Ponadto, istotnym jest fakt, iż wprowadzenie możliwości urządzania gier w salonach gier przyniosłoby Skarbowi Państwa wysokie wpływy finansowe. Szacowany roczny dochód Skarbu Państwa z tego tytułu określamy na kwotę nie mniejszą niż początkowo 3 mld. zł, zaś docelowo – ok. 5 mld. złotych.

8. Podsumowanie

Przygotowanie dobrego projektu ustawy wymaga nie tylko czasu ale i zaangażowania wielu ekspertów, z różnych dziedzin prawa i nie tylko. Obecnie „obowiązująca” ustawa z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych, była uchwalona w tempie ekspresowym, bez zasięgnięcia opinii specjalistów, bez odpowiednich konsultacji społecznych, bez należytych analiz finansowych. O negatywnych skutkach takiego uchwalenia ustawy wiedzą już chyba wszyscy zainteresowani. Liczne publikacje prasowe na temat obecnej sytuacji na rynku hazardu informują o wielu wyrokach polskich sądów wskazujących na popełnione błędy ustawodawcy. Ustawa pisana na kolanie nie miała na celu wprowadzenia racjonalnych rozwiązań i regulacji prawnych. Była podporządkowana doraźnym celom politycznym. Za straty finansowe jakim są mniejsze wpływy z tytułu podatku od gier, podatku dochodowego oraz dopłat do stawek zapłacił budżet Państwa i obywatele. Od 2010 roku mamy mniejsze wpływy do budżetu od legalnie działających firm. Zaskakujące słabsze niż prognozowano są wyniki Totalizatora Sportowego. Nie tylko nie wykorzystał on szansy, jaką było osłabienie konkurencji ze strony automatów do gier o niskich wygranych i firm bukmacherskich po wprowadzeniu zmian ustawowych, ale także nie jest zdolny do osiągnięcia wyników choćby porównywalnych do 2008 roku. Skutkuje to zmniejszonymi wpływami z dopłat do stawek w grach objętych monopolem przeznaczanych na fundusze celowe, z których finansowany jest rozwój sportu i kultury. Dotychczasowy koszt tak szybkiego trybu uchwalania ustawy hazardowej należy szacować na kilka do kilkunastu miliardów złotych. Autorzy tej ustawy nie mogą pochwalić się także sukcesami w walce z uzależnieniami dzieci i młodzieży. Niewykorzystywany zgodnie z przeznaczeniem jest utworzony w oparciu o przepisy ustawy hazardowej specjalny fundusz na ten cel. Firmy bukmacherskie informują o poważnej skali nielegalnej działalności internetowych kasyn i bukmacherów zarejestrowanych poza naszym krajem. Negatywna ocena ustawy hazardowej zawarta jest także w wielu wyrokach polskich sądów, Trybunału Europejskiego i opiniach wybitnych polskich konstytucjonalistów. Zdecydował o tym pośpiech i polityczne cele jej uchwalania.

Mając powyższe na uwadze, zasadne wydaje się, aby nie popełnić drugi raz tego samego błędu i nie uchwalić kolejnego buba prawnego. Naszego kraju nie stać bowiem na stratę kolejnych miliardów złotych, spowodowaną uchwaleniem błędnej ustawy. Analiza zaproponowanego przez Ministerstwo Finansów

projektu nowej ustawy hazardowej niestety nie wróży „dobrej zmiany”. Liczymy na to, że tym razem urzędnicy państwowi, w przeciwieństwie do autorów ustawy uchwalonej w czasach rządów PO-PSL, wezmą pod uwagę racjonalne argumenty i zaprezentowany projekt zostanie istotnie zmieniony.

Reasumując, zwracamy uwagę na:

- konieczność wprowadzenia 20% podatku (od gier) od dochodu z tytułu przyjmowania zakładów bukmacherskich, zamiast proponowanego 12% podatku od przyjętych stawek, który jest nieefektywny i nieuczciwy zarówno dla podmiotów posiadających zezwolenie, jak i dla graczy.
- konieczność usunięcia z projektu ustawy Rejestru Niedozwolonych Stron internetowych, który jest nierealny do wprowadzenia, nieskuteczny, niepotrzebny i stanowi element cenzury prewencyjnej,
- bardzo łatwą możliwość ominięcia blokad stron internetowych,
- konieczność rezygnacji z pomysłu objęcia monopolem państwa gier urządzanych przez sieć Internet, jako sprzecznego z prawem Unii Europejskiej, nieskutecznego i niepotrzebnie ograniczającego swobodę działalności gospodarczej,
- konieczność rezygnacji z wymogu uzyskiwania zgody organizatora zawodów sportowych na wykorzystywanie wyników do działalności bukmacherskiej, jako niczym nieuzasadnionego i sprzecznego z ustawą o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,
- konieczność rezygnacji z propozycji rozciągnięcia odpowiedzialności finansowej z tytułu kar pieniężnych na osoby trzecie, jako sprzecznej z Konstytucją,
- konieczność doprecyzowania lub rezygnacji z przepisów dotyczących zgłoszeń i rejestracji automatów z uwagi na to, że proponowane przepisy są nieczytelne, niejasne i bardzo trudne do realizacji,
- zasadność wprowadzenia instytucji gier na automatach urządzanych w salonach gier, jako bezpiecznych z punktu widzenia ochrony dzieci i młodzieży przed hazardem, oraz przynoszących Skarbowi Państwa wysokie dochody budżetowe.

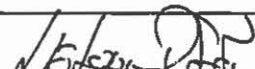
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/~~zmiany danych~~ zgłoszenia dokonanego dnia 01.07.2016 r.**

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
RAFAŁ WÓJTOWICZ	19.07.2016 r.	

G.

KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.....

(podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. Nr 181, poz. 1080)

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie zasad usytuowania na terenie gminy salonów gier na automatach, w szczególności ich minimalną odległość od placówek edukacyjnych, miejsc kultu religijnego oraz innego ośrodka gier

Na podstawie art. 15 ust. 1b ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Salon gier na automatach nie może być usytuowany na terenie:

- 1) placówki oświatowej, której definicja wynika z ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156 oraz z 2016 r. poz. 35, 64, 195 i 668);
- 2) miejsca kultu religijnego, tzn. miejsca w którym stale i systematycznie zbierają się wierni danej religii (wyznania) dla wzięcia udziału w nabożeństwach i innych zorganizowanych formach sprawowania kultu religijnego.

§ 2. Ustala się minimalną odległość od placówek edukacyjnych, miejsc kultu religijnego oraz innego ośrodka gier, gdzie:

- 1) salon gier na automatach może być usytuowany w odległości nie mniejszej niż 100 m od obiektów wymienionych w § 1 oraz innego ośrodka gier;
- 2) odległość, o której mowa w pkt 1, mierzona jest najkrótszym pieszym szlakiem komunikacyjnym, mierzonym od wejścia do salonu gier na automatach do wejścia do budynku placówki lub miejsca kultu religijnego, o których mowa w § 1, a w przypadku gdy budynki te są posadowione na terenie posiadającym trwałe ogrodzenie – do najbliższego wejścia na ten teren;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

- 3) najkrótszy pieszy szlak komunikacyjny oznacza dojście po terenie dopuszczonym dla ruchu pieszego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. poz. 908, z późn. zm.)

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER FINANSÓW

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia i działania teleinformatycznego systemu rejestrującego i archiwizującego²⁾

Na podstawie art. 15ba ust. 5 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki prowadzenia i działania teleinformatycznego systemu rejestrującego i archiwizującego, o którym mowa w art. 15ba ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, zwanego dalej „systemem rejestrującym”.

§ 2. System rejestrujący powinien umożliwiać rejestrację i archiwizację:

- 1) danych dotyczących wpłaconych stawek:
 - a) kwotę wpłaconej stawki,
 - b) dokładny czas wpłaty stawki,
 - c) dane osoby dokonującej wpłaty stawki,
 - d) dane automatu, na który dokonano wpłaty stawki,
- 2) danych dotyczących wypłaconych wygranych:
 - a) kwotę wypłaconej wygranej,
 - b) dokładny czas wypłaty wygranej,
 - c) dane osoby dokonującej wypłaty wygranej,
 - d) dane automatu, z którego dokonano wypłaty stawki;
- 3) danych dotyczących miejsca lokalizacji automatu do gier oraz zmiany lokalizacji;
- 4) danych dotyczących awarii automatów oraz występujących błędów w działaniu;
- 5) danych dotyczących ingerencji i zmian dokonywanych w sposobie działania automatu;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241, z 17.09.2015, str. 1).

6) danych dotyczących procentowego stosunku wpłaconych stawek do wypłaconych wygranych:

- a) w każdej grze,
- b) w ujęciu miesięcznym,
- c) w ujęciu rocznym.

§ 3. System rejestrujący powinien umożliwiać zdalne udostępnianie danych o których mowa w § 2, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i wyznaczonemu przez niego organowi Służby Celnej, od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie ... dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

sprawie sposobu prowadzenia ewidencji produkowanych lub magazynowanych automatów do gier i danych zamieszczanych w ewidencji oraz wzór ewidencji.

Na podstawie art. 15j ust. 7 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia ewidencji, o których mowa w art. 15j ust. 5 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) dane zamieszczane w ewidencjach, o których mowa w art. 15j ust. 5 ustawy o grach hazardowych;
- 3) wzory ewidencji, o których mowa w art. 15j ust. 5 ustawy.

§ 2. Ewidencje, o których mowa w art. 15j ust. 5 ustawy, prowadzony są w sposób ciągły i umożliwiający identyfikację produkowanych lub magazynowanych automatów do gier.

§ 3. Wpisów do ewidencji dokonuje się niezwłocznie po wyprodukowaniu lub przecięciu automatu do gier do magazynu, nie później jednak niż następnego dnia roboczego.

§ 4. Podmiot prowadzący ewidencję w formie elektronicznej przekazuje na żądanie właściwego urzędu celnego raport z ewidencji we wskazanym zakresie i za wskazane miesiące, w terminie 7 dni od dnia doręczenia żądania.

§ 5. Wpisów do dokumentacji należy dokonywać w sposób trwały i wyraźny. Zmiany i poprawki powinny być dokonywane w taki sposób, aby przekreślony pierwotny tekst pozostał czytelny. Każda zmiana lub poprawka powinna zostać potwierdzona podpisem osoby dokonującej zmiany lub poprawki z podaniem daty wprowadzenia, oraz w razie potrzeby opisana w rubryce „uwagi”.

§ 6. 1. Do prowadzenia dokumentacji w formie elektronicznej może być wykorzystywany więcej niż jeden program komputerowy.

2. Dokumentacja w formie elektronicznej prowadzona jest zgodnie z pisemną instrukcją obsługi programu komputerowego wykorzystywanego do prowadzenia tej dokumentacji i w taki sposób, aby:

- 1) umożliwiała wgląd w treść dokonywanych wpisów oraz zapewniała ochronę przechowywanych danych przed zniekształceniem lub utratą;
- 2) pozwalała na drukowanie wpisów i raportów, o których mowa w § 4, w porządku chronologicznym;
- 3) uniemożliwiała usuwanie wpisów.

§ 7. Podmiot prowadzący ewidencję w formie elektronicznej przechowuje kopię dokumentacji zapisaną na informatycznym nośniku danych, w sposób zapewniający ochronę przechowywanych danych przed zniekształceniem lub utratą, lub w formie wydruku.

§ 8. Ewidencja produkowanych lub magazynowanych automatów do gier, powinna zawierać co najmniej następujące dane:

- 1) dane podmiotu eksploatującego automat do gier;
- 2) nazwę i typ automatu;
- 3) numer fabryczny, określenie programu gry i rok produkcji automatu do gier.

§ 9. Wzór ewidencji, o której mowa w § 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER FINANSÓW

1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)

Wzór

**EWIDENCJA PRODUKOWANYCH LUB MAGAZYNOWANYCH
AUTOMATÓW DO GIER.**

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych warunków badania, rejestracji i eksploatacji urządzeń
losujących oraz automatów do gier i urządzeń do gier²⁾**

Na podstawie art. 23d ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Warunkiem rejestracji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier jest złożenie do właściwego naczelnika urzędu celnego przez podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz podmiot wykonujący monopol państwa:

- 1) wniosku o rejestrację w dwóch egzemplarzach;
- 2) kopii koncesji lub zezwolenia, a w przypadku podmiotu wykonującego monopol państwa – kopii zatwierdzonego regulaminu gry;
- 3) oryginału albo, poświadczonej za zgodność z oryginałem przez notariusza, adwokata lub radcę prawnego, kopii opinii jednostki badającej upoważnionej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwanej dalej „opinią”, zawierającej pozytywny wynik badania technicznego urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) dane wnioskodawcy (nazwę podmiotu, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP));
- 2) numer i datę udzielenia koncesji lub zezwolenia;
- 3) dane identyfikujące urządzenie losujące lub automat do gier lub urządzenie do gier:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241, z 17.09.2015, str. 1).

- a) rodzaj gry określony zgodnie z ustawą z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, zwaną dalej „ustawą”,
 - b) numer fabryczny,
 - c) nazwę i kraj producenta,
 - d) rok produkcji,
 - e) nazwę i typ,
 - f) określenie programu gry i datę jego ostatniej modernizacji,
 - g) numer poprzedniej rejestracji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 4) numer i datę wydania opinii;
 - 5) nazwę i adres miejsca przyszłej eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
 - 6) planowany termin rozpoczęcia eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
 - 7) podpis wnioskodawcy.

3. Opinia zawiera:

- 1) numer i datę wydania opinii;
- 2) datę i miejsce wykonania badania technicznego;
- 3) oznaczenie jednostki badającej i zleceniodawcy (nazwę podmiotu, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP));
- 4) nazwę i typ urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 5) określenie programu gry;
- 6) numer fabryczny urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 7) nazwę, siedzibę i kraj producenta urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 8) oznaczenie i wskazania liczników określających kwoty przychodów i podstawę opodatkowania podatkiem od gier;
- 9) sposób uzyskiwania, naliczania i wypłacania wygranych w trakcie gry lub w przypadku dojścia do awarii urządzenia lub automatu w trakcie gry;
- 10) wskazanie, czy urządzenie losujące lub automat do gier posiada wymagany system trwałej rejestracji i zapamiętywania danych;
- 11) wskazanie, czy urządzenia i systemy, o których mowa w art. 23 ust. 1b ustawy, nie wpływają na przebieg i rezultat gry;
- 12) sumę kontrolną programu gry oraz sposób jej określenia;

- 13) stopień losowości ustalony metodą statystyczną;
- 14) położenie przełączników na płycie głównej;
- 15) zaprogramowaną wartość wygranych, o której mowa w art. 18 ust. 3 ustawy, w grze rozgrywanej w ramach zaprogramowanego cyklu gry, a w przypadku gdy automat zawiera wiele gier – dla każdej gry oddzielnie w ramach zaprogramowanego cyklu dla każdej gry;
- 16) wskazanie miejsc założenia plomb zabezpieczających, w tym przed ingerencją z zewnątrz;
- 17) dodatkowe informacje dotyczące automatu lub urządzenia do gier niezbędne dla wyniku badania technicznego;
- 18) wynik badania technicznego;
- 19) termin ważności opinii;
- 20) wzór plomb zabezpieczających oraz ich numery;
- 21) imię, nazwisko i podpis osoby wykonującej badanie techniczne oraz osoby zatwierdzającej opinię.

§ 2. 1. Wydanie opinii wymaga uprzedniego przeprowadzenia badania technicznego automatu lub urządzenia do gier, polegającego na sprawdzeniu, czy:

- 1) konstrukcja urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier zapewnia:
 - a) bezpieczeństwo użytkowania,
 - b) poprawność działania układów elektromechanicznych i elektronicznych,
 - c) możliwość określenia stopnia losowości gry,
 - d) możliwość określenia minimalnej wartości wygranych, o której mowa w art. 18 ust. 3 ustawy, w grze rozgrywanej w ramach zaprogramowanego cyklu gry, a w przypadku gdy automat zawiera wiele gier – dla każdej gry oddzielnie w ramach zaprogramowanego cyklu dla każdej gry,
 - e) zabezpieczenie przed ingerencją z zewnątrz, a w przypadku automatu w szczególności, czy:
 - płyta logiczna oraz liczniki znajdują się w obudowie i są trwale związane z konstrukcją automatu,
 - konstrukcja automatu, w szczególności obudowa płyty logicznej, gwarantuje ochronę przed próbami modyfikacji oprogramowania, w tym również dokonywanymi przy użyciu technologii radiowej lub pola elektromagnetycznego,

- końcówki przewodów, gniazd wejść i wyjść poszczególnych elementów automatu oraz gniazd, które umożliwiają podłączenie do automatu innych urządzeń umożliwiających dokonanie modyfikacji oprogramowania, są zabezpieczone,
 - f) możliwość zabezpieczenia istotnych informacji dotyczących loterii, w tym danych jej uczestników, urządzonej przy użyciu urządzenia losującego;
- 2) automat jest wyposażony w:
- a) widoczną dla grających informację, umieszczoną w sposób uniemożliwiający jej usunięcie bez uszkodzenia lub zniszczenia automatu, określającą:
 - nazwę gry,
 - stawkę za grę,
 - tabelę wygranych,
 - opis sterowania grą,
 - oznaczenie koncesji lub zezwolenia,
 - b) wymagany system trwałej rejestracji i zapamiętywania danych,
 - c) urządzenia i systemy, o których mowa w art. 23 ust. 1b ustawy, i czy nie wpływają one na przebieg i rezultat gry.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do badania technicznego urządzeń losujących i urządzeń do gier.

§ 3. O przypadku wydania opinii zawierającej negatywny wynik badania technicznego jednostka badająca powiadamia ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 4. Pełna dokumentacja techniczna dotycząca przeprowadzonych badań technicznych urządzeń losujących lub automatów do gier lub urządzeń do gier pozostaje w jednostce badającej przez okres 6 lat i jest udostępniana na żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub właściwego naczelnika urzędu celnego.

§ 5. Potwierdzenie rejestracji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier wymaga poświadczenia, przez właściwego naczelnika urzędu celnego, rejestracji na wniosku, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1. Poświadczenie rejestracji zawiera numer rejestracji automatu lub urządzenia do gier.

§ 6. 1. Warunkiem rejestracji i eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier jest ich zabezpieczenie przed ingerencją z zewnątrz, poprzez założenie przez jednostkę badającą, po przeprowadzeniu badania technicznego, plomb zabezpieczających, w szczególności przed dostępem do:

- 1) płyty logicznej;

- 2) liczników;
- 3) układów z zapisem gry;
- 4) systemu trwałej rejestracji i zapamiętywania danych.

2. Plomba zawiera:

- 1) oznaczenie jednostki badającej;
- 2) datę i miejsce przeprowadzenia badania technicznego;
- 3) numer fabryczny automatu lub urządzenia do gier;
- 4) sumę kontrolną programu gry;
- 5) numer identyfikacyjny plomby;
- 6) czytelny podpis osoby dokonującej badania, wskazanej przez jednostkę badającą.

3. Plombę, o której mowa w ust. 1, zakłada się w sposób uniemożliwiający jej usunięcie bez pozostawienia widocznego śladu na jej powierzchni.

§ 7. 1. W przypadku zlecenia przeprowadzenia badania sprawdzającego, o którym mowa w art. 23b ustawy, jednostka badająca przeprowadza badanie w zakresie, o którym mowa w § 2.

2. Wyniki badania sprawdzającego jednostka badająca stwierdza w opinii zawierającej dane, o których mowa w § 1 ust. 3. Przepisy § 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Warunkiem eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier jest przechowywanie przez podmiot eksploatujący urządzenie losujące lub automat do gier lub urządzenie do gier aktualnego poświadczenia rejestracji tego urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier w miejscu jego eksploatacji oraz umieszczenie na nim numeru rejestracji w sposób uniemożliwiający jego usunięcie.

§ 9. 1. Podmiot prowadzący gry losowe lub gry na automatach eksploatuje urządzenia losującego lub automaty do gier i urządzenia do gier w liczbie zgodnej z warunkami określonymi w koncesji lub zezwoleniu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmiot posiadający koncesję na prowadzenie kasyna gry oraz podmiot wykonujący monopol państwa w zakresie gier hazardowych na automatach urządzanych w salonach gier na automatach może posiadać nie więcej niż dwa rezerwowe automaty do gier na każdy ośrodek gier, o ile automaty te będą posiadać aktualne poświadczenie rejestracji.

§ 10. 1. Informacja o zamiarze przemieszczenia urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier, o której mowa w art. 23c pkt 1 ustawy, zawiera:

- 1) dane podmiotu eksploatującego urządzenie losujące lub automat do gier lub urządzenie do gier (nazwę podmiotu, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP));

- 2) numer rejestracji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 3) nazwę i typ urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 4) numer fabryczny, określenie programu gry i rok produkcji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 5) dane dotyczące zmiany miejsca eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier:
 - a) nazwę i adres miejsca dotychczasowej eksploatacji,
 - b) dokładną datę przemieszczenia,
 - c) nazwę i adres miejsca przyszłej eksploatacji;
- 6) podpis osoby reprezentującej podmiot eksploatujący urządzenie losujące lub automat do gier lub urządzenie do gier.

2. Warunkiem eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier przez podmiot eksploatujący urządzenie losujące lub automat do gier lub urządzenie do gier w nowym miejscu eksploatacji jest umieszczenie na nim, w widocznym miejscu, informacji zawierającej oznaczenie koncesji lub zezwolenia, na podstawie którego podmiot prowadzi działalność w miejscu aktualnej eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier.

§ 11. 1. Informacja o zawieszeniu lub wycofaniu z eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier, o której mowa w art. 23c pkt 2 ustawy, zawiera:

- 1) dane podmiotu eksploatującego urządzenie losujące lub automat do gier lub urządzenie do gier (nazwę podmiotu, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP));
- 2) numer rejestracji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 3) nazwę i typ urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 4) numer fabryczny, określenie programu gry i rok produkcji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 5) odpowiednio: okres, na jaki zostaje zawieszona eksploatacja urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier, z podaniem dokładnej daty zawieszenia, lub dokładną datę wycofania z eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier;
- 6) podpis osoby reprezentującej podmiot eksploatujący urządzenie losujące lub automat do gier lub urządzenie do gier.

2. W przypadku zawieszenia lub wycofania z eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier podmiot eksploatujący urządzenie losujące lub

automat do gier lub urządzenie do gier wyprowadza go z miejsca dotychczasowej eksploatacji w terminie 7 dni od dnia zawieszenia lub wycofania z eksploatacji.

§ 12. W przypadku cofnięcia rejestracji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier lub wygaśnięcia rejestracji w związku z wycofaniem z eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz podmiot wykonujący monopol państwa zwraca oryginał poświadczenia rejestracji właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

§ 13. 1. W przypadku awarii urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier albo wystąpienia innego zdarzenia, które wymaga zerwania plomb jednostki badającej, oraz w przypadku wprowadzenia zmian w obrębie płyty logicznej lub liczników, modyfikacji lub zmiany oprogramowania ponowna eksploatacja urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier może nastąpić po dokonaniu przez jednostkę badającą sprawdzenia urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier w zakresie, o którym mowa w § 2.

2. Wynik sprawdzenia jednostka badająca stwierdza w uzupełnieniu do opinii zawierającym dane, o których mowa w § 1 ust. 3. Przepisy § 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 14. Wniosek, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, oraz informacje o zamiarze przemieszczenia, zawieszeniu lub wycofaniu z eksploatacji urządzenia losującego lub automatu do gier lub urządzenia do gier, o których mowa w art. 23c pkt 1 i 2 ustawy, podmiot prowadzący działalność w zakresie gier losowych lub gier na automatach lub podmiot wykonujący monopol państwa w zakresie gier hazardowych na automatach urządzanych w salonach gier na automatach może składać na formularzach udostępnionych przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w szczególności zamieszczonych na stronie internetowej tego urzędu.

§ 15. 1. Dostosowanie eksploatowanych automatów do wymogu, o którym mowa w art. 18 ust. 3 ustawy, w terminie określonym w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 2011 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 779), wymaga potwierdzenia przez jednostkę badającą.

2. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, wyraża się w uzupełnieniu do opinii, w terminie nieprzekraczającym 40 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 16. Przepis § 9 ust. 2 stosuje się odpowiednio również do podmiotów prowadzących, na podstawie art. 129 ust. 1 ustawy, działalność w zakresie gier na automatach urządzanych w salonach gier na automatach.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie ... dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie wyznaczenia naczelników urzędów celnych właściwych w sprawach
rejestracji i eksploatacji automatów do gier, urzędzeń losujących i urzędzeń do gier
oraz określenia obszarów ich właściwości miejscowej**

Na podstawie art. 23e ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyznacza się naczelników urzędów celnych właściwych w sprawach rejestracji i eksploatacji automatów do gier, urzędzeń losujących i urzędzeń do gier oraz określa się obszary ich właściwości miejscowej, zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Do postępowań prowadzonych przez Naczelnika Urzędu Celnego w Krakowie wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, właściwy jest naczelnik tego urzędu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...²⁾

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 29 września 2011 r. w sprawie wyznaczenia naczelników urzędów celnych właściwych w sprawach rejestracji i eksploatacji automatów i urzędzeń do gier oraz określenia obszarów ich właściwości miejscowej (Dz. U. poz. 1314), które zgodnie z art. ... ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

**WYKAZ NACZELNIKÓW URZĘDÓW CELNYCH WŁAŚCIWYCH W SPRAWACH REJESTRACJI I
EKSPLOATACJI AUTOMATÓW DO GIER, URZĄDZEŃ LOSUJĄCYCH I URZĄDZEŃ DO GIER ORAZ
OBSZARY ICH WŁAŚCIWOŚCI MIEJSCOWEJ**

Lp.	Naczelnik urzędu celnego	Obszar właściwości miejscowej
1	2	3
1	Naczelnik Urzędu Celnego w Lublinie	powiaty: bialski, biłgorajski, chełmski, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, łęczyński, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski oraz miasta: Biała Podlaska, Chełm, Lublin i Zamość
2	Naczelnik Urzędu Celnego w Łomży	powiaty: augustowski, białostocki, bielski, grajewski, hajnowski, kolneński, łomżyński, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokółski, suwalski, wysokomazowiecki, zambrowski oraz miasta: Białystok, Łomża i Suwałki
3	Naczelnik Urzędu Celnego w Gdyni	powiaty: bytowski, chojnicki, człuchowski, gdański, kartuski, kościerski, kwidzyński, lęborski, malborski, nowodworski, pucki, słupski, starogardzki, sztumski, tczewski, wejherowski i miasta: Gdańsk, Gdynia, Słupsk i Sopot oraz pełnomorskie statki pasażerskie i promy pasażerskie o polskiej przynależności, na których są zlokalizowane kasyna gry
4	Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej	powiaty: będziński, bielski, bieruńsko-łędziński, cieszyński, częstochowski, gliwicki, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, myszkowski, pszczyński, raciborski, rybnicki, tarnogórski, wodzisławski, zawierciański, żywiecki oraz miasta: Bielsko-Biała, Bytom, Chorzów, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Gliwice, Jastrzębie-Zdrój, Jaworzno, Katowice, Mysłowice, Piekary Śląskie, Ruda Śląska, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, Tychy, Zabrze i Żory
5	Naczelnik Urzędu Celnego w Kielcach	powiaty: buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski, włoszczowski oraz miasto Kielce
6	Naczelnik Urzędu Celnego w Nowym Sączu	powiaty: bocheński, brzeski, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, nowotarski, olkuski, oświęcimski, proszowicki, suski, tarnowski, tatrzański, wadowicki, wielicki oraz miasta: Kraków, Nowy Sącz i Tarnów
7	Naczelnik Urzędu Celnego I w Łodzi	powiaty: bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łęczycki, łowicki, łódzki wschodni, opoczyński, pabianicki, pajęczański, piotrkowski, poddębicki, radomszczański, rawski, sieradzki, skierniewicki, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowolski, zgierski oraz miasta: Łódź, Piotrków Trybunalski i Skierniewice

8	Naczelnik Urzędu Celnego w Olsztynie	powiaty: bartoszycki, braniewski, działdowski, elbląski, etcki, giżycki, gołdapski, iławski, kętrzyński, lidzbarski, mławowski, nidzicki, nowomiejski, olecki, olsztyński, ostródzki, piski, szczywieński, węgorszewski oraz miasta: Elbląg i Olsztyn
9	Naczelnik Urzędu Celnego w Opolu	powiaty: brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, oleski, opolski, prudnicki, strzelecki oraz miasto Opole
10	Naczelnik Urzędu Celnego w Pile	powiaty: chodzieski, czarnkowsko-trzcianecki, gnieźnieński, gostyński, grodziski, jarociński, kaliski, kępiński, kolski, koniński, kościański, krotoszyński, leszczyński, międzychodzki, nowotomyski, obornicki, ostrowski, ostrzeszowski, pilski, pleszewski, poznański, rawicki, słupecki, szamotulski, średzki, śremski, turecki, wągrowiecki, wolsztyński, wrzesiński, złotowski oraz miasta: Kalisz, Konin, Leszno i Poznań
11	Naczelnik Urzędu Celnego w Rzeszowie	powiaty: bieszczadzki, brzozowski, dębicki, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krośnieński, leski, leżajski, lubaczowski, łańcucki, mielecki, niżański, przemyski, przeworski, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, sanocki, stalowowolski, strzyżowski, tarnobrzesci oraz miasta: Krosno, Przemyśl, Rzeszów i Tarnobrzeg
12	Naczelnik Urzędu Celnego w Zielonej Górze	powiaty: gorzowski, krośnieński, międzyrzecki, nowosolski, słubicki, strzelecko-drezdenecki, sulęciński, świebodziński, wschowski, zielonogórski, żagański, żarski oraz miasta: Gorzów Wielkopolski i Zielona Góra
13	Naczelnik Urzędu Celnego w Szczecinie	powiaty: białogardzki, choszczeński, drawski, goleniowski, gryficki, gryfiński, kamiński, kołobrzesci, koszaliński, łobeski, myśliborski, policki, pyrzycki, sławieński, stargardzki, szczecinecki, świniński, wałecki oraz miasta: Koszalin, Szczecin i Świnoujście
14	Naczelnik Urzędu Celnego w Toruniu	powiaty: aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, chełmiński, golubsko-dobrzyński, grudziądzki, inowrocławski, lipnowski, mogileński, nakielski, radziejowski, rypiński, sępoleński, świecki, toruński, tucholski, wąbrzeski, włocławski, żniński oraz miasta: Bydgoszcz, Grudziądz, Toruń i Włocławek
15	Naczelnik Urzędu Celnego w Pruszkowie	powiaty: białobrzesci, ciechanowski, garwoliński, gostyniński, grodziski, grójecki, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, mławski, nowodworski, ostrołęcki, ostrowski, otwocki, piaseczyński, płocki, płoński, pruszkowski, przasnyski, przysuski, pułtuski, radomski, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydlowiecki, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwoleniński, żuromiński, żyrardowski oraz miasta: Ostrołęka, Płock, Radom, Siedlce i m.st. Warszawa
16	Naczelnik Urzędu Celnego w Legnicy	powiaty: bolesławiecki, dzierzoniowski, głogowski, górski, jaworski, jeleniogórski, kamiennogórski, kłodzki, legnicki, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, oławski, polkowicki, strzeleński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, wołowski, wrocławski, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski oraz miasta: Jelenia Góra, Legnica, Wałbrzych i Wrocław

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie przekazywania danych dotyczących funkcjonowania podmiotów
urządzających i prowadzących działalność w zakresie gier hazardowych**

Na podstawie art. 79 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb przekazywania i zakres danych, o których mowa w art. 79 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r., zwanej dalej „ustawą”, przez podmiot urządzający i prowadzący działalność w zakresie gier hazardowych, zwany dalej „podmiotem”.

§ 2. Dane, o których mowa w art. 79 ust. 2 ustawy, zwane dalej „danymi”, należy sporządzać w formie pisemnej oraz przysyłać w terminie określonym w art. 79 ust. 2 odpowiednio właściwemu do udzielenia zezwolenia na prowadzenie i urządzanie gier hazardowych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i dyrektorowi izby celnej..

§ 3. Dane przekazywane przez podmiot dotyczą:

- 1) przychodów i kosztów działalności podmiotu urządzającego i prowadzącego działalność w zakresie gier hazardowych oraz stanu zatrudnienia, liczby automatów i urządzeń do gier w podmiocie;
- 2) przychodów i kosztów z działalności każdego ośrodka gier i każdego rodzaju gry hazardowej objętej podatkiem od gier, jak również stanu zatrudnienia, liczby automatów i urządzeń do gier.

§ 4. Dane przekazywane są:

- 1) w zestawieniu dla danego podmiotu podlegającego opodatkowaniu podatkiem od gier;
- 2) w zestawieniu dla każdego ośrodka gier i dla każdego rodzaju gry hazardowej podlegającej opodatkowaniu podatkiem od gier;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

- 3) w formie sprawozdania finansowego, które podmiot zarządzający i prowadzący działalność w zakresie gier hazardowych jest zobowiązany sporządzić i zatwierdzić na podstawie przepisów o rachunkowości.

§ 5. 1. Zestawienie, o którym mowa w § 4 pkt 1, zawiera następujące dane:

- 1) nazwę i adres podmiotu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej;
- 3) przychody ogółem, w tym przychody z gier hazardowych;
- 4) koszty ogółem, w tym wygrane uczestników gier hazardowych i podatek od gier;
- 5) wynik finansowy brutto podmiotu;
- 6) podatek dochodowy;
- 7) wynik finansowy netto podmiotu;
- 8) podstawę opodatkowania podatkiem od gier ogółem, w tym od gier na sportowe współzawodnictwo zwierząt;
- 9) wysokość pobranego podatku od gier od podatników biorących udział w pokerze rozgrywanym w formie turnieju gry pokera;
- 10) wysokość kwoty przekazanej do izby celnej z tytułu podatku od gier, w tym wysokość kwot podatku od: gier liczbowych, loterii pieniężnych, gier w kasynie, gier na automatach w salonach gier, zakładów wzajemnych, gry bingo pieniężne, loterii audioteksowej, loterii fantowej, gry bingo, gry bingo fantowe oraz wysokość kwot podatku pobranego, związanego z turniejem gry pokera;
- 11) dopłaty wynikające z art. 80 ustawy, odrębnie dla gier liczbowych, loterii pieniężnych i gry telebingo;
- 12) wysokość kwoty dopłaty wpłaconej na konto izby celnej;
- 13) średni stan zatrudnienia w podmiocie liczony jako średnia arytmetyczna stanów zatrudnienia na koniec każdego miesiąca okresu sprawozdawczego;
- 14) średnią arytmetyczną liczbę eksploatowanych stołów do gier cylindrycznych, średnią arytmetyczną liczbę eksploatowanych stołów do gier w karty, średnią arytmetyczną liczbę eksploatowanych stołów do gier w kości, średnią arytmetyczną liczbę eksploatowanych automatów do gier.

2. Wzór zestawienia, o którym mowa w § 4 pkt 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 6. 1. Zestawienie, o którym mowa w § 4 pkt 2, zawiera następujące dane, odnoszące się do każdego ośrodka gry i każdego rodzaju gry hazardowej:

- 1) nazwę i adres podmiotu oraz nazwę i adres ośrodka gier, rodzaj gry hazardowej;
- 2) przychody ogółem ośrodka gry, w tym przychody z gier hazardowych;
- 3) koszty ogółem ośrodka gry, w tym wygrane uczestników gier hazardowych i podatek od gier;
- 4) podstawę opodatkowania podatkiem od gier ogółem, w tym od gier na sportowe współzawodnictwo zwierząt;
- 5) zysk ze sprzedaży gier hazardowych;
- 6) wskaźnik rentowności sprzedaży z gier hazardowych;
- 7) średni stan zatrudnienia w ośrodku gier, punktach przyjmowania zakładów oraz w podziale na gry liczbowe, loterie pieniężne i grę telebingo, liczony jako średnia arytmetyczna stanów zatrudnienia na koniec każdego miesiąca okresu sprawozdawczego;
- 8) średnią arytmetyczną liczbę eksploatowanych stołów do gier cylindrycznych, średnią arytmetyczną liczbę eksploatowanych stołów do gier w karty, średnią arytmetyczną liczbę eksploatowanych stołów do gier w kości i średnią arytmetyczną liczbę eksploatowanych automatów do gier;
- 9) liczbę kolektur przyjmowania gier liczbowych oraz punktów przyjmowania zakładów wzajemnych, w tym liczbę kolektur gier liczbowych, liczbę punktów totalizatora i liczbę punktów bukmacherskich.

2. Wzór zestawienia, o którym mowa w § 4 pkt 2, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. Zestawienia, o których mowa w § 4 pkt 1 i 2, podpisuje osoba sporządzająca zestawienie oraz osoba upoważniona do reprezentowania podmiotu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

WZÓR

Zestawienie

Nazwa i adres podmiotu zarządzającego i prowadzącego działalność w zakresie gier hazardowych	Nazwa i adres organu występującego z żądaniem, o którym mowa w art. 79 ust. 1 ustawy *
NIP	

przychodów i kosztów działalności podmiotu zarządzającego i prowadzącego działalność w zakresie gier hazardowych oraz stanu zatrudnienia, liczby automatów i urządzeń do gier w podmiocie IGH-1za okres od do

Lp.	Wyszczególnienie	Wiersz		J.m. **
1	Przychody ogółem, w tym:	1		tys. zł
	– przychody z gier hazardowych	2		tys. zł
2	Koszty ogółem, w tym:	3		tys. zł
	– wygrane uczestników gier hazardowych	4		tys. zł
	– podatek od gier	5		tys. zł
3	Wynik finansowy brutto podmiotu	6		tys. zł
4	Podatek dochodowy	7		tys. zł
5	Wynik finansowy netto podmiotu	8		tys. zł
6	Podstawa opodatkowania podatkiem od gier ogółem, w tym:	9		tys. zł
	– od gier na sportowe współzawodnictwo zwierząt	10		tys. zł
7	Wysokość pobranego podatku od gier od podatników biorących udział w pokerze rozgrywanym w formie turnieju gry pokera	11		tys. zł
8	Wysokość kwoty przekazanej do izby celnej z tytułu podatku od gier, w tym z tytułu:	12		tys. zł
	1) gier liczbowych	13		tys. zł
	2) loterii pieniężnych	14		tys. zł

	3) gier w kasynie	15		tys. zł
	4) gier na automatach w salonach gier	16		tys. zł
	5) zakładów wzajemnych	17		tys. zł
	6) gry bingo pieniężne	18		tys. zł
	7) loterii audioteksowej	19		tys. zł
	8) loterii fantowej	20		tys. zł
	9) gry bingo	21		tys. zł
	10) gry bingo fantowe	22		tys. zł
	11) w związku z turniejem gry pokera	23		tys. zł
9***	Dopłaty wynikające z art. 80 ustawy*, odrębnie dla:	24		tys. zł
	– gier liczbowych	25		tys. zł
	– loterii pieniężnych	26		tys. zł
	– gry telebingo	27		tys. zł
10	Wysokość kwoty dopłaty wpłaconej na konto izby celnej, w tym:	28		tys. zł
	– gry liczbowe	29		tys. zł
	– loterie pieniężne	30		tys. zł
	– gra telebingo	31		tys. zł
11	Średni stan zatrudnienia w podmiocie	32		etaty
12	Średnia arytmetyczna liczba stołów do gier cylindrycznych	33		szt.
	Średnia arytmetyczna liczba stołów do gry w karty	34		szt.
	Średnia arytmetyczna liczba stołów do gry w kości	35		szt.
	Średnia arytmetyczna liczba automatów do gier	36		szt.

* Ustawa z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. poz. 1540).

** Dane w tys. zł zaokrąglić do pełnych tys. zł.

*** Dotyczy spółek Skarbu Państwa realizujących monopol państwa w zakresie gier hazardowych.

Liczba załączników IGH 1A	
---------------------------	--

(podpis osoby sporządzającej zestawienie – nr telefonu)

(miejsowość, data) (podpis osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu)

Przychody w podziale na rodzaje gier hazardowych

od do

I. Gry urządzone w kasynie gry				w tys. zł		
Lp.	Rodzaje gier	Przychody	Podstawa opodatkowania	Kwota podatku od gier		
1	Gry cylindryczne					
2	Gry w karty z wyłączeniem turnieju gry pokera					
3	Gra w kości					
4	Gry na automatach					
	Razem					
II. Turniej gry pokera				w tys. zł		
Lp.	Liczba zwycięzców w turnieju	Łączna kwota wygranych	Łączna kwota wpisowego pobranego od zwycięzców	Podstawa opodatkowania	Kwota pobranego podatku od gier	Wyplacone wygrane
1						
2						
3						
4						
5						

Razem							
III. Zakłady wzajemne w tys. zł							
Lp.	Rodzaje zakładów wzajemnych	Przychody			Kwota podatku od gier		
		totalizatory	bukmacherstwo	razem	totalizatory	bukmacherstwo	razem
1	Współzawodnictwo ludzi						
2	Współzawodnictwo zwierząt						
3	Inne zdarzenia						
Razem							
IV. Loterie audiotekstowe w tys. zł							
Lp.	Nazwa loterii audiotekstowej	Przychody					
1							
2							
3							
4							
5							
Razem							
V. Salony gry bingo pieniężne w tys. zł							
Lp.	Przychody	Podstawa opodatkowania	Kwota podatku od gier				
1							
2							
3							
Razem							
VI. Gry liczbowe w tys. zł							
Lp.	Nazwa gry liczbowej	Przychody					
1							
2							

3			
4			
5			
6			
Razem			
VII. Loterie pieniężne w tys. zł			
Lp.	Nazwa loterii pieniężnej	Przychody	
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
Razem			
VIII. Loterie fantowe w tys. zł			
Lp.	Przychody	Podstawa opodatkowania	Kwota podatku od gier
1			
2			
3			

4			
Razem			
IX. Gra bingo fantowe w tys. zł			
Lp.	Przychody	Podstawa opodatkowania	Kwota podatku od gier
1			
2			
3			
4			
Razem			
X. Gra telebingo w tys. zł			
Lp.	Przychody	Podstawa opodatkowania	Kwota podatku od gier
1			
XI. Gry na automatach w salonie w tys. zł			
Lp.	Przychody	Podstawa opodatkowania	Kwota podatku od gier
1			

WZÓR

Zestawienie*

Nazwa i adres podmiotu zarządzającego i prowadzącego działalność w zakresie gier hazardowych	Nazwa i adres ośrodka gier i rodzaj gry hazardowej
NIP	

przychodów i kosztów z działalności każdego ośrodka gier i każdego rodzaju gry hazardowej objętej podatkiem od gier, jak również stanu zatrudnienia, liczby automatów i urządzeń do gier IGH-1Aza okres od do

Lp.	Wyszczególnienie	Wiersz		J.m. **
1	Przychody ogółem ośrodka gry, w tym:	1		tys. zł
	– przychody z gier hazardowych	2		tys. zł
2	Koszty ogółem ośrodka gry, w tym:	3		tys. zł
	– wygrane uczestników gier hazardowych	4		tys. zł
	– podatek od gier	5		tys. zł
3	Podstawa opodatkowania podatkiem od gier ogółem, w tym od gier na:	7		tys. zł
	– sportowe współzawodnictwo zwierząt	8		tys. zł
4	Zysk ze sprzedaży gier hazardowych***	9		tys. zł
5	Wskaźnik rentowności sprzedaży z gier hazardowych ****	10		%
6	Średni stan zatrudnienia w:	11		szt.
	– ośrodka gier	12		szt.
	– punktach przyjmowania zakładów	13		szt.
	– grach liczbowych	14		szt.
	– loteriach pieniężnych	15		szt.
	– grze telebingo	16		szt.
7	Średnia arytmetyczna liczba stołów do gier cylindrycznych	17		szt.
	Średnia arytmetyczna liczba stołów do gry w karty	18		szt.

	Średnia arytmetyczna liczba stołów do gry w kości	19		szt.
	Średnia arytmetyczna liczba automatów do gier	20		szt.
8	Liczba kolektur przyjmowania gier liczbowych oraz punktów przyjmowania zakładów wzajemnych, w których prowadzono działalność w okresie sprawozdawczym, w tym:	21		szt.
	– kolektury gier liczbowych	22		szt.
	– punkty totalizatora	23		szt.
	– punkty bukmacherskie	24		szt.

* Zestawienie IGH-1A jest załącznikiem do zestawienia IGH-1.

** Dane w tys. zł należy zaokrąglić tło pełnych tys. zł.

*** Od wartości z wiersza 2 odjąć sumę wartości z wierszy 4 i 5.

**** Wartość z wiersza 9 podzielić przez wartość z wiersza 2 i pomnożyć przez 100%.

(podpis osoby sporządzającej zestawienie – nr telefonu)

(miejsowość, data) (podpis osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu)